Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#اول برخه.
🖤________________

بِسمِ اَاَاَللّهِ اَاَاَلرحمَنْ اَاَاَلرِحیِم

عشق یا هم عام اصطلاح کې مینه. له هغو کلماتو او حرفو څخه جوړ شوی. چی زموږ خیالونو او فکرونه را ګډوډ کوي. دا یوه مشترکه کلمه په جملو کې ، اما په مختلفو معناګانو سره، شاید هر څوک د عشق په باره کې مختلف نظریات ولری،عشق یوه کلمه ده له زر هاوو تعبیرونو څخه چی له هغو څخه یی یوه ډیر وخت کیږی دا دوه جملې می په ذهن کې ناستي دی.

اول دا چې حقیقی مینه هر ځای کې نشته یا اصلاً شتون نه لري.
دویم دا چی مینه یو هوس دی.(زر تیریدونکي او نه خلاصونکې) په یاد مي ندی چی په کوم کتاب کې مي دغه رقم جملو سره مخ شوم. اما مجبور یی کړم تر څو فکر وربانديې وکړم.زما له نظره عشق (مینه) څه شی ده ؟ هماغه نښه (نماد) ده چی ژوند پکې څرخیږی ستون یا پایه په دواړو جهانو کې(فاني او ابدي) ریښتینه مینه یا عشق په مثال د هغي خوږوالی دی چي یو پرنده یا کوچني مرغه په زړه کې وي، مینه یو احساس یا خیال د انسان سره د مینې لپاره ، مینه په مختلفو څهرو کی را څرګندیږی، سترګي دی باید خلاصې وی تر څو یی ووینې .

ممکن هیڅ مینه د بلې مینی سره یو شان نشی، یا کولې شو چی ووایو چی ورته داستانونه فلمونه او پخوانۍ پیښې لکه شیرین او فرهاد لیلی او مجنون دا نه وی.
امکان د ولري چی مینه د (13 نه تر 19) یا مختلف عمر کې په مهربانه زړونو کې چی که کوچني وی یا لوی زړه ولری رشد یا(پرمختګ) وکړی شاید یو څوک په ځوانۍ کی څو څو ځلې مبین شی او بل سړی شاید د مرګ تر وخته د مینې کلمه نه یی حس کړی ، باید وویل شي چی مینه جادو یا سحر نه دي او نه هم هغه پیښې چی ده چې ستا ورڅخه انتظار وي..یا نه وی ...

مګر د دې ښار داستان عجبه پیښه بیان کوي، زیاتره مینه یا عشق ددي ځای بیل خوند لري، لکه د دوزخ خوند یا مزه..دلته مینه هغه احساس دي ، تر څو یو عاشق هیله مند په هر کار کولو کې او تر سره یی کړی ، مګر تر دې چی خپل معشوق (یار) ته ورسیږی زشت یا بد یا تیز رفتار ښایست اساس یا پایه نه لری، فقط چی د لاسته را وړلو لپاره یی کوشش وکړې دا ښار د خوښۍ مزه بعضی وخت د وصال یا یوځای والي مزه څکې او بعضی وخت بیا د جدایی.. د محبوب یا یار وصال یا بیرته راتلل که عشق وی .پس بیلتون یی د دوزخ له اور څخه تیز دي ، او سوزونکی دی، دا کیسه یا افسانه هم د دوزخ د اور په څیر ده د (فرهاد) له مینې او عشق څخه.
سوزونکی مینه یا عشق ، سرګردانه او تیز له هر طوفانه او سوزونکی له هر اور څخه دی..

هغه ښکلی آواز چی هر سهار یی اورم د موبایل د لړزی آواز دی چی د ویښولو لپاره می سم کړی. د یو نوي شی په شروع کولو او د یو ښکلی سهار په پیلولو لپاره هر سهار یوه نوي ورځ ده. هره ورځ یی یوه نوي صفحه ده. هره صفحه یی رقم رقم کیسې لری او هره کیسه یو نوي وړاندونکی او راوي لري ، مګر ما څخه ، چی پدی ټول داستان یا کیسه کې زه یی لیکل کوم نقش یا ونډه نه لرم ، یو ځل بیا زه له نوي کیسی سره له مختلفو شخصیتو سره او په تقدیر نیولو سره زه دلته یم . یو ګزارش او روایت لرم د زړه او ځان له درده ،او د نرۍ له سوز څخه، له دوزخی مینې نیولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق یا مینه هغه احساس دي چی ما اوریدلی اما اور او دوزخ یی بله کیسه لری
عشق جهنمی (جهنمی مینه) سر گردانه او تیز له هر طوفان او سوزونکی له هر اور څخه..

صبا یوه ډنگره او لوړ قدي نجلۍ وه پټه شوی په رنگا رنگ او ښکلو کمیسو وه .تل لوړه وه ، د خوب او خیال له نظر څخه نیولې تر لوړ بوټون. په خلاصه ویلی شو چی دا نجلۍ د دواړو لپاره بهترینه او ښایسته ترینه نجلۍ ښکاریده هم (فرهاد او هم فرشاد ته)

اصیلا- صبا ....چیرته یی ؟ صبا...
ثنا- دویم منزل جارو کوي مور ...
اصیلا- خپله خوله یا ژبه نه لری چی جواب را کړی؟
ثنا خپل د مور جواب ورکړو او ویې ویل : شکر لرې یی مورجانی اما غوږونو کې یی گوشکې ده.

حسیب چی تازه را رسیدلی وو....غږ یی وکړ: شرط در سره وهم چی کسرا نوي سندره خپره کړې او وړه شهزادگی صبا جان یی اوري .
اصیلا: ښه راغلې حسیب جانه !
پس له ښه راغلاست څخه میرمن اصیلا افسوس او آه کش کړ او ویی ویل : څه وکړم نجلۍ هوایی شوی او بیرون پروازونه کوی .
حسیب د میرمن اصیلا د لاس ښکلولو وروسته وویل : پریږده یی آرام وکړی ، څو ورځي وروسته یی چی پوهنتون پیل شي هغه وخت تفریح او میلې ته وخت نه وی ورته ..

ثنا چی دواړه لاسونه یی په ملا نیولی وو مخکې لاړه او ویې ویل: عجبه ده زموږ کور لاره هم درته معلومه ده ..محترمه عالی جنابه.
حسیب- وبخښې میرمن مي ...
ثنا- وایم څومره زر راغلې..
حسیب یخن یا گریوان یی پورته کړ ، د مسخري په ډول یی وویل: زما مهربانې ده نه مي خوښیږی چی ښځه مې راته منتظره شی او زه ورنشم....

ثنا یو آه خپل د خاوند پدي بی موقع حرکاتو وکښلو ، او بیا یی د خپل خاوند یخن کاک سم کړ بیا یی په کنایه ډول خبرو ته دوام ورکړو او ویې ویل: آهاا پوهیږم ، ځکه مورجانې وویل چی سهار وخته له کور بیرون شوي او اوس په نیمه ورځ زموږ کورته مو تشریف را وړو ...
حسیب- مورجانې وگوره لور دی د غرمي 10 بجو ته نیمه ورځ وایی..
اصیلا- که زه خبري وکړم هیڅ ښه نه کیږی او که تاسو منځ کې مداخله هم وکړم ناراحته به وم ، خپله پوهیږی او ښځه دی، زه لاړم کار ته مي..

ثنا- ښاغلیه ډیر با جرعت شوی نه یی؟ زما شکایت زما مور ته کوي؟ موږ دواړه خو کور ته ځو بیا زه هلته ستا جواب درکوم..
حسیب- توبه وباسه ښځې اوس غواړی په همدی عمر کې مي له مور وهل او ډبول وخورم ؟ زه اوس د اولاد څښتن یم لږ رحم وکړه راباندي.
ثنا په مسخره ډول وویل: ښه، پس چیرته وی د اولادو پلاره چی زنگ ته د جواب نه ورکوي؟
حسیب- ستا له پلارجان سره د سبا ورځي لپاره یو څه خرید کولو لپاره تللې وم. اوس ته ووایه چی زما په اوږه باندي بار وخنگه می جواب در کړي وایې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنا- بهانه مه کوه ، لاس د بند وو خوله خو د بنده نه وه.

حسیب- خدایه ته یی نوره خلاصه کړي ، دلته زما حق خوړل کیږی.. پر ما ظلم روان دی.

شهلا - زویه دومره دعوي مه کوه ، حق د ثنا جانې دی باید جواب دې ورکړی واې.

حسیب- ماشاءالله په مور مې د خپل ناوی طرف داري کوی.

ثنا- پس د یوه بی فایده زوی طرف ونیسې ؟

ثنا دا خبره وکړل او خپل ټیکرې په سر راکش کړو او خپل د خوابنې خوا ته لاړه او د سترې مشې وروسته یې خپل خوابنې خپل د کوټې خواته وبلل ځکه سبا ورځ ختم وو او ټول کور کې د ختم لپاره مجلس جوړ شوی وو او کاریګران په کارونو لګیا وه. اشرافې کورنې یو د غټ ترینه او مالدار ترینه کورنو څخه په ښار کې حساب کیدل. هغوی د یو وړوکې ختم لپاره هم مجبور وه یو لوې میلمستیا ونیسې. اغلې شیرن څلور زامن او څلور لورګانې درلود چې ټولو اولادونه یې ودونه کړې وه او بچیان یې درلود.. پدې ټولو کې وره د اغلې شیرن ملسې صبا وه چې عمر یې زیات او کم د ١٩ کالو وه.

فرهاد- الو فرشاد چیرته یې؟

فرشاد- الو لالا جان دلته د کاکا کور کې یم.

فرهاد- چیرته؟

فرشاد- د صمد کاکا کور کې یم د سبا ختم لپاره لوښې مینځو او تیاری نیسو، کوم کار دې درلود؟

فرهاد- هو...(یو څو دقیقې خاموش شو بیا یې وویل: خو مهمه نده ورځه خپل کار وکړه.

فرشاد- سمده وروره ښه وخت خدای پامان.

فرهاد- خدای پامان.

....

فرهاد- ووایه چې نن چهارشنبه نده؟

امهمممم سنګه چل دی د ناول نوم خو شه خطرناک دی🙄😁

#جهنمي مینه.

#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.

#دویم برخه.

________🖤

بِسۦِمۘ أّلَلّٰهِ أّلَرحّمٰنِ أّلَرحّيِّم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرشاد- سمده وروره ښه وخت خدای پامان.

فرهاد- خدای پامان.

فرهاد- ووایه چې نن چهارشنبه نده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

#اوس نوې برخه...

امین- نن چهارشنبه ده ولې کومه ستونزه ده؟
فرهاد خپل زړه کې وویل: اه ښتکه مې هیر کړو نن ماښام موږ ټول باید د صمد کاکا کور کې وایې ځکه سبا د نیکه د مرګ ختم وو..
امین- کومه ستونزه ده ډاکتر صیب؟
فرهاد- نه ورورہ خو یو ځل بیا هم باید ما وبخښې .. اسد موټر ودره وه زه باید ښکته شم.

اسد- نه دا ځل امکان نلري نه پرېږدم چې دا ځل هم همداسې لاړشې او موږ پرېږدې.
امین- اوس څه شوی؟ چې ته موټر دره ویې؟
فرهاد- نن ماښام یوځای میلمه وم لیاده مې وتې وه.
امین- توبه! د خاله څو یو نن دا کار مه کوه راځه زموږ سره ..
اسد- تر اوسه سهار وخته دې یواځې تر هغه چینې څو او تر ماښام بیرته راګرځو .. هسی زموږ چکر مه راخرابه وه..
فرهاد- که ماښام را ونه رسیدو بیا؟

امین- عه فرهاد لکه ډارنو نجونو پشان خبرې مه کوه. ولې را ونه رسیږو؟ زه قول درکوم چې تر ماښام دې میلمستیا ته راورسه وم.. اوس اجازه شته حرکت وکړو؟
فرهاد- میلمستیا نده یوازې د سبا ورځې لپاره ټولو سره یوځای کېږو.
امین- اوو داسې وایې لکه چې ما ستاسو هغه کورنې نده لیدلې؟ تاسو کورنې راټول کېدل مطلب د یو ښار میلمسیتا دومره ماشالله فامیل لرې.
فرهاد- نو تا څه زما کورنې ته سترګې نیولې؟ هو شکر غټ کورنې یو نفوس مو ډېر دې..
امین په خندا وویل: اممم نفوس..

***

فرشاد- ثنا جانې نور لوښې هم په پخلنځې کې شته او کنه؟
ثنا- څه یې کوې؟
فرشاد- رایوړه چې کاریګران یې ومینځې.
ثنا- توبه فرشاد، کله چې کار کوې دومره خبرې مه کوه!
فرشاد- مونږ باید توبه اوباسو. دا د هلکانو پر وړاندې ظلم ده په دې ګرم لمر کې دري ساعته لوښې ومینځه آخر ځوک درته د یخو اوبو ست هم و نه کړې.

صبا- پخلنځې خو دې لیدلی ده، که تږی شوی یې لاړ شه اوبه وڅښه.
فرشاد- ای ماشاءالله، بلاخره شهزادګۍ هم راغله.
صبا- څه وکړو مزدوران چندان کار نه کوې مجبور مونږ ځان سترې کړو.
ثنا-صبا څه وایې؟ بده ده.
صبا- هیله کوم خورې ته د دوی پلوې مکوه! همیشه دې د تره زامنو پلوې کوې.
ثنا- ګرانې خورې څه لاړه شه د لیمو یخ شربت تیار کړه او رایوړه!
صبا- ماته یې څه؟ چې تیار یې کړم، ځوک چې یې ښښې ځانته ده دې تیار کړې. ددې محترم په وینا (فرشاد ته یې اشاره وکړه) دا خو د دوی خپل کور ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د فرشاد لخوې د کیسې بیان"

آه، دا اوږده غاړه یې، دا نازونه، په لاس باندې خبرې کول او دا غرور یې ما لیونی کوي! دا جنۍ ډیره ضدې ده بیحد ضدې، خو زه د همدې په ضد لیونې یم. له شانه نه مې ور غږ کړو: مهمه نده، اوس چې یو ګیلاس یخې د لیمو اوبه راوړل درباندې قیامت غوندې ده، نو متوجې اوسه شپې ته ټول په چکر بیایم پرته له تا؟
سترګې یې په هماغه غرور را واړولې او په غوسه یې وویل: لاس دې خلاص تر ټول کابله پورې، چې هر قبر ته یې بیایې بو یې څه.

سدیس- د ماما لورې له سترګو دې ځار شم! د فرشاد له قصده زه دې بیایم، پریږده چې رقیبان و سوځیږي.
صبا- زما ورور یې! اوس درته د لیمو یخي اوبه راوړم.
فرشاد- ملګریه مونږ دې د لیمو په شربت خرڅ کړو؟
سدیس کراروویل: نااا، هماغه د لیمو شربت ستا له سره قربان، اما ته هم ډیر نازونه کوي پر دې بېچاره!
په ظاهر مې سدیس ته وویل: هغه ټنبلې چې د لیمو شربت جوړ کړی ستا دې وي،زه ځم ځانته یې په خپله جوړوم تاته یې هم نه راوړم.

خو زما زړه څومره غوښتل چې صبا راته د لیمو شربت جوړ کړي، تر دې چې یوازې تش یو ګیلاس اوبه هم وای، د صبا د لاس څیز د نړۍ له زرهاوو شربتونو سره نه برابروم.تر شا مې سدیس په زوره خندا کوله او وې ویل: د کارونو له کولو سره دې ډیره دلچسپي پیدا کړې ده؟

څه مې ونیول او روان شوم ځینې وخت فکر کوم د ژوند له ټولو رازونو څخه مې خلک خبر دې پرته له صبا څخه!

"د فرهاد له خولې د کیسې بیان"

غوښتل مې د ډیر مودې وروسته د دنیا له کارونو څخه ځان ګوښه کړم او تفریح وکړم، خو مګر دا تفریح مې هم لکه چې زهر او ذقوم شوه. هرکله چې د هغې هوسۍ مانندې سترګې رایادیږي نو د زړه غوښې مې ویلي کیږي او حالات مې تغییر کوي.د هغې ساده ګي، حاضر ځوابي، هر څیز چې یې په خوله راشي ځواب در کوي؛ زه یې په همدې حاضر ځوابي مېین یم، دا ورځ به څنګه ماښام کړم؟

....

صبا په پخلنځي کې د لیمو د شربت په جوړولو بوخته و چې فرشاد یې شاته ودریده او په ویښتیانو یې ورته لاس وواهه.
.له صبا سره کار درلودل د مچیو ځاله کې لاس وهل دي، صبا چې هر څه لاس کې لري د انتقام لپاره ترینه ګټه پورته کوي
.کوم چاقو چې د صبا په لاس کې و له هماغه چاقو سره یې د فرشاد پر لور مخ را واړوه
فرشاد- اوو لیونې وژنې مې؟
صبا- ته په خپله لیونې یې، ولې دې زما ویښتیانو ته لاس ور وړ؟
!فرشاد- ویښتان! کوم ویښتیان؟ ما فکر وکړ لکه چې د قالینې پت ده

صبا چې سر یې ښکته و سر یې راپورته کړو او یوځل بیا یې چاقو زما مخ ته ونیو او ویې ویل: شادي څه دې وویل؟ قسم د ویښتانو په اندازه دې ټوټې، ټوټه کوم.
فرشاد- شیطانې تاته تسلیم یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- څه دې وويل؟
فرشاد- په خدای درته تسلیم یم، مکوه خون به مې ستا په غاړه شي، ځوان یم ګناه لرم.
صبا- دې ته هم ژوند وایې چې ته یې لرې؟
فرشاد- ناااا، بی ساه جسد راڅخه جوړ شوی د کوم وخت څخه چې مې ستا سترګې لیدلـ....

فرشاد دا خبره وکړل او ګیلاس په لاس حویلي ته منډه کړه او صبا یې تر شا چې هر څه یې په خوله ورته راتلل ورته یې وویل.

شپه پر توپلو ژر را ورسیده پرته له فرهاد څخه، فرهاد شپې ته شیبې شمیرلې تر څو خپلې موخې ته ورسیږي شاید څو کیلو وزن یې یې هم کم کړی وي.
امین- ورستی تم ځای ... زموږ کاکا فرهاد ښکته کیږي.
فرهاد- پوهیږم چې ناوخته شوه خو بیا هم مننه.
امین- اسده موټر بېرته چالان کړه، ځو زمونږ کور ته هسې هم ناوخته شوی ده فرهاد هم مونږ سره ځي.
فرهاد ژر وویل نااا ..... څه وایې موټر ودراوه.

فرهاد ژر له موټر څخه ښکته شو. او د هغه د ملګرو د خندا غږ هم ورسره پورته شو.د ساعت ستنه له اتو څخه د اوښتو په حال کې وه. ټول د یو بل شاو خوا را ټول شوي ول د راتلوونکي ورځې لپاره یې نظم چمتو کاوه، ښاغلي صمد له خپلو ورونو سره حساب کتاب کاوه؛ آغلې اصیلا له خپلو اندریندو او اندروګانو سره مجلس کاوه؛ ثنا په ګیلاسونو کې چای اچاوه او صبا ګیلاسونه ویشل چې دې حال کې د دروازې د زنګ غږ پورته شو ثنا له خپلې خور څخه هیله وکړه چې دروازه خلاصه کړي ځکه ممکن حسیب د کورنۍ له رسولو څخه ورسته را رسیدلې وي.

خو څوک پوهیدل چې د دروازې شاته حسیب نه بلکې فرهاد ده او په اول قدم یې د خپل جانان دیدین نصیب کیږي.

اهممممم ولای کیسه خو همداسی شکاری په اغلی صبا دوه ورونه مبین دی فرهاد او فرشاد😕 دا نو به سنګه شی؟ ستاسو په نظر صبا به هم په دوی دواړو کی پر یو چا مبین شی او کنه؟ یا یو بل نوی نفر به راشی داستان ته؟؟

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#دریم برخه.
__________🖤
بِسمِ أاأللَّهِ أاأَلرحـَمَٰنْ أاألَرِحـيَم

#د تبرې برخې وروستې لفظونه...

خو څوک پوهیدل چې د دروازې شاته حسیب نه بلکې فرهاد ده او په اول قدم یې د خپل جانان دیدین نصیب کیږي.

#اوس نوې برخه...

فرهاد د دویم ځل لپاره دروازه و ټکوله، صبا ناره کړه: صبر داده درغلم دروازه دې ماته کړه.
لا دروازه یې نه و خلاصه کړې چې صبا بیا وویل: دروازه مه ماتوه خیر که دې خسر کور دې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد ......

د صبا د غږ په اوریدو مې زړه بې حاله شو او ومې ویل دې برکتي شپې ته ګوره چې شروع یې د جانان په لیدو وشوه او خوندوره خبره دا چې د صبا له خولې څخه د خسر د کور نوم اورېدل! د صبا په دې خبرو مې پر شونډو موسکا راغله چې صبا هم حیرانه شوه، په حقه و چې حیرت وکړي ځکه څو ځله مې موسکا ورته وکړه. زه داسې هلک وم چې یوازې مې خپل درس او کار ته وخت درلود، نه مې دوی سره د دوی په خوښیو کې ګډون کاوه، کیدای شي د عمر له لحاظ و او زمونږ کورنی ژوند دوی سره توپیر درلود ما یوازې خپلو غمونو او د مور اوښکو ته رسیدګې کوله همدا علت هم وه چې دوی ډیر نه پیژندلم.

صبا په ډیر تلوار سره سلام وکړ او وې ویل: ما فکر وکړ چې اوښی مې ده.
سلام ته مې ځواب ور کړ او ومې ویل: اوس اجازه ده چې کور ته داخل شم یا که یوازې اوښي لپاره دې اجازه ده؟
صبا وویل: اوبخښی، اوبخښی راځی دننه.
کور کې ټول خلک په خپلو منځونو کې په کیسو سره بوخت ول، یوازې مور مې زما د راتلو په تمه وه چې یې پر ما سترګې ولږیدې وې ویل: زویه ډوډۍ دې خوړلې؟
د لاسونو له ښکلو وروسته مې ځواب ور کړو: سلام مورې، هو خوړلې مې ده!

مور- ریښتیا وایې؟
فرهاد- هو مور جانې!
مور سره مې له سترې مشي ورسته په لوړ غږ سلام واچاوه، د سلام غږ ددې سبب شو چې یوه شیبه چوپتیا رامنځته کړې، چې فرشاد وویل: داده د مجلس ښکلا راغله، نو اوس مونږ ته اجازه راکړی چې په چکر لاړ شو.
صمد د فرشاد په تقلید وویل: خیر شه چیرته ځئ ځوانانو؟
فرشاد وویل: تر لاندې کوځې پورې، مګر صبا نه ځي هغه دې شرینې وویشي!
صبا- فقد زه لکه چې تاسو سره د چکر تږې یمه.
او ورو یې فرشاد ته وویل: شادي.
سدیس- صبا زما په موټر کې درځي.

فرهاد......

ټول په دوه درې ډلو وویشل شول او تلو ته یې تلوار درلود، ځان ته مې وکتل آیا ما هم ځواني درلوده؟ که درلودای مې نو څه شوه؟ ولې زما ذهن ته نه راځي؟ تر دې چې تر ټول د لوړ عمر ولا ښکاره کیدم.زه له پیله د پوخ عمر ولا وم، نه مې ماشومتوب تیر کړ او نه هم د ځواني مزه په همدې سوچونو کې وم چې د مور په غږ په حال راغلم: فرهاده ته هم له دوی سره لاړ شه ستړیا به دې رفع شي.
فرهاد- نااا مورې ستړی نه یم او دا اوس له بهر څخه راغلم.
نسترن- لالا ناز مکوه ... زه ستا سره ستا په موټر کې ځم.
فرهاد- اوبخښی ما خپل موټر نه ده راوستی او دلته له خپلو همکارانو سره راغلم.
سعید- مهمه نده، فرشاده له خپل ورور سره لاړ شه د موټر کیلي ور کړه فرهاد ته!

فرهاد- پریږده یې پلار جانه چې فرشاد لاړ شي زه دلته آرامه یم.
صمد- زمونږ سپین ګیرو منځ کې څه کوي، لاړ شه ورسره یو څه به دې پام بدل شي، دوی ولاکه درې ساعته هم راولې. مونږ سره به هسې په تنګ شي او بله دا چې ته فرشاد سره یو ځای نه ځې نو سبا لورې لاړه شه زما د واسکټ څخه د موټر کیلې راوړه او فرهاد ته یې ور کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- دا چې موټر زما د پلار ده نو زه يې چلوم.
صمد- پرته له ليسانس څخه هيڅکله هم نه.
صبا-اووفف پلاره ته به څه وخت اجازه راکړې؟
صمد-فرهاده زويه کله چې بهر لاړې نو صبا ته اجازه ورکړه چې خاص موټر چالان کړي. نور ورنکړې...
فرهاد- په سترگو.

ټول روان شولو ثنا هم له خپلې لور سره له بلې کوټې څخه راووته، ما يې لور ترينه واخيسته تر څو په آرامه بوټونه په پښو کړي، زه، نسترين، ثنا او د ثنا لور موټر ته پورته شولو او د صبا په انتظار وم چې سديس غږ کړ: ځو لخيره پوره شولو!
ما چې خبرې ته خوله جوړوله چې صبا ته انتظار يم ومې کتل چې صبا د سديس د موټر دروازه ځان پسې بنده کړه.
فرشاد د خپل موټر له ښيښې سر راوويسته او وې ويل: فرهاد لالا مخکې شه!
فرهاد- اول حق ستاسو ده، بهتره به دا وي چې زه ستا په تعقيب در شم.
چې په دې وخت کې د نسترين غږ پورته شو: نه بايد هغوی ته اجازه ورنکړو چې له مونږ څخه مخکې شي.

فرهاد- معلوم داره خبره ده چې چيرته ته ځو او بله د ثنا لور هم موټر کې ده ډير سرعت به ښه نه وي.
نسترن- اوففففففف فرهاد لالا.
مونږ کې يوازې دوه موټره ول چې د سندرو غږوته ترينه راوتل زمونږ موټر کې چوپه چوپتيا خپره و، ثنا له خپلې لور سره مصروفه و او زه هم له موټرواني سره، يوازې زمونږ منځ کې نسترين و چې زړه يې غوښتل چې د هغوی منځ کې وای او له مونږ سره په راتگ پښيمانه ښکاره کېده.تقريباً له نيم ساعت مزل وروسته موټرونه په کارته چهار کې د يوې آيسکريم خانې تر څنک ودريدل.

مونږ هم ودريدو ما ثنا او نسترين د سديس په لور رهنمايي کړل. له موټره چې ښکته شوم پر صبا مې سترگې ولگېدې چې لا هم موټر کې ناسته و. د سديس د موټر پر لور ور روان شوم او سديس ته مې وويل: څه شوي؟
سديس- هيڅ هم نه، ولې؟
فرهاد- په صبا څه شوي؟
سديس- د سبا پوښتنه مکوه په راتگ پښيمانه ده.
فرهاد- ولې؟
سديس- د وريندارې دې په موټر کې زړه بد بد شو او څه چې يې خوړلي و ټول يې پر صبا ور توی کړل او کالي يې خراب شول.

د سديس د خبرو له خلاصيدو وروسته مې د صبا پر لور حرکت کړ او صبا ته مې وويل: ښه يې؟
صبا له دې پرته چې زما ځواب راکړي د موټر ښيښه يې پورته کړه، د صبا دې حرکت خفه کړم او د موټر ښيښه مې ور وډبوله، چې صبا خپل سر وښواره او وې ويل: څه دي؟
د صبا دې حرکت هيڅ خوند رانکړ دا منم چې د صبا حاضر ځوابي را باندې بده نه لکيده خو دا عمل يې ډير بد را باندې ولکيده، او ورته ومې ويل: غواړې کورته لاړ شو؟ د کاکا صمد د موټر پر لور لاړه شه.
صبا- ټکری نه لرم؟

فرهاد- مهمه نه ده.
صبا- کالي مې لامده دي.
فرهاد- مهمه نده، که غواړې چې زه دې بوځم؟
صبا پرته د ځواب راکولو څخه له موټر څخه ښکته شوه او د کاکا صمد د موټر پر لور روانه شوه. ما سديس ته وويل: تاسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ شئ، زه سبا کورته بیایم.
سدیس- صبر وکړئ تاسو ته مې دلته آیسکریم راوغوښت.
فرهاد- څه ووایم چې په دې حالت کې یې وخوري! چې کورته لاړه شي ښه به وي.
سدیس- صحیح ده.

د موټر ښیښه مې پورته کړه چې صبا مخالفت ښکاره کړ او وې ویل: پرېږده چې ښیښه ښکته وي، بوی به مې هم نه په عذابوي.
فرهاد- په موټر کې دومره هم بد بوی نده!
په جیب کې د عطر په لټیدو شوم تر څو صبا ته یې ورکړم چې حالت یې ښه شي. له نیکمرغه مې عطر پیدا کړل او د سبا پر لور مې ونیول.
فرهاد- دا عطره واخله او وروسته دې لاسونه ضد عفوني کړه چې حالت دې لږ ښه شي.
صبا- دا له کومه شول؟
فرهاد- دا هم د ډاکټرۍ له برکته چې شتون لري.
صبا- واقعاً! او عطر هم؟

فرهاد- زما مطلب ضد عفوني و، عطر زما شخصي ذوق ده او هر کله چې عطر اخلم نو نمونه یې ځان سره ساتم.
صبا- د مخکې رفتار څخه مې اوبښه مګر زما حالت(خپلو کالیو ته یې اشاره و او وې ویل: ښه نه وو...

امهمممم بدبخت صبا یعنی په دی ټول موټر کی باید ستا غیږ د کانګو لپاره پیدا شوی وایی؟ 🤢🤮؛او عجب تکره ډاکتر دی جیب کی ضدعفونی او عطرونه ساتی بح بح😳😁 تراوسه خو دواړه ورونه ددی صبا جووو بسی دی خو د صبا لخوا یوه ته هم کوم مثبت اشاره نده شوی 🧐 ستاسو په نظر څه به وشی؟

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#خلور برخه.
________________🖤
بِسمِ اَاَاَللّهِ اَاَاَلَرحمٰنْ اَاَاَلَرحیٖم

#د تېرې برخې وروستي لفظونه...

فرهاد- زما مطلب ضد عفوني و، عطر زما شخصي ذوق ده او هر کله چې عطر اخلم نو نمونه یې ځان سره ساتم.
صبا- د مخکې رفتار څخه مې اوبښه مګر زما حالت(خپلو کالیو ته یې اشاره و او وې ویل: ښه نه وو...

#اوس نوې برخه...

فرهاد - آرامه اوسه زه مشکل نلرم، که غواړې چیرته به لاړ شو او کالي به واخلو؟
صبا- نااا، څو کور ته له اوله مې راتلو ته زړه نه کېده.
فرهاد- زړه دې، مګر ما ویل چې بیرته کورته ځو نو تا به موټر چلولی وای!
د صبا سترګې روښانه شوې او وې ویل: آیا اجازه را کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد - ډېر نه، په هغه ځای کې اجازه در کوم چې ډېر رش نه وي.
باور مې نه کېده چې داسې ښکلې وخت تیروم چې موټر کې مې صبا تر څنګ ناسته ده تر دې چې دا خبره مې ذهن کې هم نشو تصور کولای، نه پوهیږم چې کله مې زړه له صبا سره لګېده خو د ثنا له واده ورسته د صبا غوښتونکی وم، تر دې چې د ثنا د واده څخه تقریباً دوه کاله او درې میاشتې تیر شوی مګر داسې صحنه نه ده تیره شوه چې ذهن ته مې صبا نه راتله، مګر نن شپه چې الله تعالی خپلې هیلې ته رسولی یم تر دې چې په خوب کې مې هم نه لیدله.

صبا.....

د فرهاد د خبرې وروسته چې د موټر چله ولو لپاره یې اجازه راکړل، هر دقه په تمه وم چې را غږ کړې ترڅو د هغه لځایه موټر وچله وم خو کور ته ورسیدو خو هغه را غږ نه کړو! زړه نا زړه وم چې ورته ووایم او کنه؟ دوه درې ځله مې د موتر له هینداری څخه ورته وکتل او خوله مې خبرو ته جوړه کړل خو جرعت مې نه کاوه چې ورته ووایم، شاید ددې کبله چې زموږ د عمر تفاوت او فاصله زیات وه او زه تل له هغه څخه ډاریدم او یو شانتې د تاثیر لاندې تلم.. دریم ځل مې یو څه زیات وروکتل داسې چې هغه خپل سر وخوځاوه او ویې ویل: څه شوی؟

صبا- ه.... هغه... کور ... کورته ورسیدو... خو....
فرهاد- خو څه؟ بل ځای تلو؟
صبا- نه ... خو ....
فرهاد- نو څه.....؟ اها .... تشویش مه کوه یاد مې دی چې څه قول مې درکړې وو، خو اوس نکیږی دلته عمومی سړک دې او بیروبار زیاد دی..
په غمجن لهجه مې وویل: نو بیا ولې دې وویل چې د موټر چله ولو نمبر راکوی؟
فرهاد- ځو د پارک خوا ته هلته په دی وخت کې څوک نشته هلته موټر درکوم وچله وه.
صبا- رښتیا؟
فرهاد- هو.

فرهاد.......

زړه مې غوښت دا شپه هېڅکله پاې ته ونه رسېږې زه او صبا اوسېږ او یو نه ختم کېدونکې سړک....
صبا- اجازه شته؟
د صبا په غږ پر خود شوم، او تازه مې فکر شو چې موتر مې دره ولط وو ترحو صبا راشی موتر وانې ته خو زه هسی په فکرونو کې ډوب شوې وم، د موټر څخه ښکته شوم او صبا په خوشحالې موټر روښانه کړو د څو کوڅو او سړکونو څخه تیره شوه، په لاره کې په مختلفو بهانو سره مې د هغې خوا ته کتل او خبرې مې ورسره کول د موټر په ودریدو تازه مې فکر شو چې د کاکا کور ته راورسیدو د ښکته کېدو حال کې صبا وویل:

— ټول لار په تمه ویې چې زه کوم حادثه او ټکر وکړم؟ خو وګوره زما موټروانې دومره ښه ده.
د هغې پدې خبره مې ځان سره وویل: چې ستا څنګ کې مړه کېدل هم خوند لرې.. خو صبا ته مې په کراره لهجه وویل: د رښتیا هم موتروانې دې ښه وه.
صبا- مننه زما طبعیت هم ښه شو ستاسو په دی کار.
فرهاد- هیله کوم وړ یې نده.

زموږ د رسېدلو لس دقیقې وروسته فرشاد دوې هم راورسیدل او سدیس لدې چې صبا مې تر کوره راوړل راڅخه مننه وکړل، او ټول د خوب د ځای پسې په ګرځېدو شو ترڅو سبا وخت د ختم لپاره راپاسېږو. ټول شپه مې د صبا اخیرې خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته فکر وکړو چې ویلې وه: مننه زما طبعیت دې ښه کړو. ما د هغې طبعیت او حال ښه کړو خو زما حال ولې خراب دی؟ ولې د هغې په هر ځل لیدل داسې بې واق کېږم ولې د هغې په لیدو د ماشومانو پشان احساساتې کېږم؟

اصیلا.....

د دې څخه وروسته چې د قرآن کریم ختم خلاص شو ټول یوه خوا پکار لګیا وه، د سهار څخه چې صبا مې نه وه لېدلې یا هم شاید وه خو د ډیرو کسانو مینځ کې ما ته نه ښکاره کېده، غوښتل مې چاې میلمنو ته ورکړم چې صبا پتنوس په لاس سالون ته راننوتل..

محبوبه- ماشالله د مجلسونو ښایست ځوانان او پیغلې دې.
اصیلا- بې له شک.
محبوبه- لخیر سره راروان کال د الطاف جان د کوژدې دسمال راوړې او داسې مو راټول کړې.
اصیلا-ان شاءالله زدکړې خلاصی شې او بیرته راشی ضرور واده ورته کوم، خو د الطاف جان څخه مخکې د فرهاد جان محفل وګورو،اول حق د فرهاد جان دی.
محبوبه- ان شاءالله خور جانۍ خو چې هغه بیکار شې او واده ته وخت پېدا کړی،هر کله چې د واده په اړه یې خبری کو هغه تښتې..

کریمه- ولا زه د سعید جان لومړې ښځه یم، نو اول حق زما د اولادونو دې چې واده وکړې او خپله ناوی راوړی اول زه خپل فرشاد جان ته ښځه وکړم بیا د فرهاد نمبر دی.
محبوبه- هر څه کې چې دی اولادونو خیر وی.
اصیلا— هر چاته د هغه قسمت،خدای ښه پوهیږی په خپل کارو باندی.

دا چې کریمه د سعید اولینې ښځه ده،ټول پوهیږی،مګر دا چې هغه تل محبوبه ته سپکاوی کوي حتی د ډېرې زرې هم درد ورباند کوي،دیش کالو ته به رسیږی چې محبوبه د کریمی خبری زغمې،چې تراوسه پوری یو بد لفظ(خبره)هغه مخی ته نه ده کړی،واقعاً ډیره صبرناکه ښځه ده.

فرشاد ......

ټول په خپلو کارونو بوخت و بغیر له ما چې پتمه وم چې صبا څه کار کوی چې هغې سره مرسته وکړم،چې سدیس چې بیا خپل ځان څخه یې د تحقیق کمیټې مشر جوړ کړی وو،او په هر کار کې کار وو او ګام په ګام یې زه تعقیب کولم..
فرشاد- ته خپله کار نه لری؟؟
سدیس- لرم کار مګر ته یې لیدلی نشې؟؟
فرشاد- کومه دی کار دی؟؟
سدیس- ستا جاسوسې.. حتما سعید ماما ته وایم..
فرشاد- څه ورته وایې..؟ لاس دی خلاص.
سدیس- دا چې ته د هغه د وریری پسی یې...

فرشادچ- هی هی چوب شه اوس به څوک واوری..
سدیس په تیزه اواز وویل: زه لاړ سعید ماما پسی..
غوښتل مې چې منډه کړم ورپسی چې مور مې مانع شوه،او ویې ویل: زړه می خوشحاله دی چې زوی مې لوې شوی دی چې ښځه ورته وکړم،او ته همغه ماشومتوب دوری څخه نه یې وتلی..؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مې د مور نه راتاو کړاو په مخ مې مچی کړه،اوس مې باور وشو چې رشتیا هم مورګانې د اولاد له زړونو خبر لری..
مور- بس بس اوس چالاکی مه کوو پریږده چې لاړه شم...
فرشاد- پرېږدم دی چې لاړه شې مور جانې،خو خبره دی له یاده ونه وځی...
مور- توبه توبه.....

زړه مې د مور په خبرو خوشحاله شو تر کوره لس ځل د مور ځخه قربان او صدقه شوم، نرخو خپل خبره هیره نکړې. فرهاد لالا سمین خور کور ته رسه ول او بیا د پلار پسی تلو ترڅو کور ته یې راوړي، پلار نن شپه غوښتل یو څو ساعت زیات د انا سره پاتې شی محبوب مور(د فرهاد مور د فرشاد میره) هغه زموږ سره راغله او دا چې ما ټول لاره مور ته مې ویل چې خپل خبره هیره نکړه هغه لږ مشکوک شول او پوښتنه یې وکړل چې څه خبره ده؟

فرشاد- څه ووایم محبوبې مورې... وخت یې را رسېدلې چې زوم شم..
محبوبه- پخیر.... پخیر ... مبارک دې وی. لخیره..
فرشاد- خدای مهربان دې چې زما د واده وروسته فرهاد لالا هم د واده کولو پریکړه وکړي؟
محبوبه- ان شاءالله زویه...

امهمممم وای وای سعید جووو مو دوه دانی شزی کړی او دا فرهاد و فرشاد ناسکه وروڼه دی او دواړه په یو انجلی عاشقان دی😱 او اوس فرشاد زیات تلوار نفر دی خلک یی بیخی مرکی ته لا اماده کړه بدبخت فرهاد😕
هسی د فرشاد مور خاله کریمه هم سخت شیشکه شزه ده🙄😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#پنځم برخه.
______🖤
بِسمِ اَاَاَللّٰهِ اَاَاَلَرحمٰنْ اَاَاَلَرحیٖم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرشاد- خدای مهربان دې چې زما د واده وروسته فرهاد لالا هم د واده کولو پریکړه وکړي؟
محبوبه- ان شاءالله زویه...

#اوس نوې برخه...

کریمه: فرهاد پوهیږي چې باید لومړې واده ونکړي ځکه اول باید زما زوی واده وکړي ځکه زه د سعید اولی ښځه یم او زما ماشومان د اول واده حق لري.
فرشاد- داسې مه وایه مورې که خبره حق او حقوقو ته ورسیږي نو فرهاد لالا د اول واده حق لري ځکه مشر دې زما ځځه.
کریمه- خو زه د محبوبې ځخه مشره یم اول ناوې باید زه راوړم.
محبوبه- ما ته فرشاد او فرهاد دواړه یو شانتې دي او هېڅ راته فرق نکوي چې اول کوم زوې مې واده کوي، هر چا چې واده وکړو خوابې کیږم زه.

فرشاد- ای زه قربان خپل د مهربان مورګانو ځخه شم اوس دا ووایست چې کله ځې مرکې ته؟
فرح- فرشاد لالا لکه چې یو جنۍ مو په نظر کېده او خوښه شوې مو ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- ماشومان د مشرانو خبرو کې خبره نکوي.
فرح- عه فرشاد لالا ووایست کنه ستاسو د پوهنتون صنفې ملکرې ده ایا؟
فرشاد- و مې ویل کنه خبرې مه کوه.
فرح- افففف
فرشاد- اف او چوف زیات مه کوه یو دوه ورځې وروسته چې خپل ګرانې میندې مرکې ته ویسم بیا پوهیږې چې سوک یاده وم.

محبوبه- نیک کار کې ځنډ نه کو همدا چې آدرس دې راکړو پر سبا یې د جنۍ کور ته مرکه ورځو.
کریمه- ان شاءالله.... ان شاءالله....

صبا .....

— خورې څه کېږي دا ګیلاسونو سهار پریمنځو؟ نن د زیات کار کولو له لاسه مې نفس بند شو.
ثنا- ورځه وېده شه خور جانې زه خپل دا پاتې ګیلاسونه مینځم.
صبا- ته هم لاړه شه ویده شه زه قول درکوم سهار وخت پاسېږم او دا پاتی لوښې ووینځم.
ثنا- ما ته خوب نه راځې ته ورځه وېده شه.. او هو زه ولاړه یم چې سعید کاکا لاړشې بده خبره ده هغه ناست دې او موږ ټول لاړشو ویده شو، هغه یواځې پاتې کېږی.
صبا- زړه دې نو ما خو درته وویل...

دا خبره مې وکړل او خپل د کوټې خوا ته روانه شوم چې لارې نیم کې مې د پلار او سعید کاکا غږ واوریده چې خپل د ځوانې او ماشومتوب کیسې کول، کرار د کوټې خوا ته نږدې شوم او دواړه مې ولیدل چې بابا یو خوا او سعید د انا جانې بلخوا ناست دې او په خبرو لګیا دې، ربښتیا هم انسان هر سومره غټ شې بیا هم مور ته اړتیا لرې کوټه ته داخل نشوم ترڅو د هغوی مجلس خراب نشی او په کرار خپل د مور د کوټې خوا ته روان شوم، د هغوې په لیدو ما هم خپل د مور غیرړه غوښته..

کوټې ته چې ننوتلم ادی مې د ماسخوتن پر لمانځه ولیده، یو څو دقیقی مې ورته وکتل او د هغې په درلودو مې شکر وباسه بیا د دویم منزل خوا ته روان شوم، چې د کور دروازه وټکیده..
ثنا- شاید فرهاد یا هم فرشاد اوسیږی او د سعید کاکا پسی راغلې وی، صباا چیرته یې؟ دروازه خلاصه کړه.
صبا- همدلته یم خوری خو زه حوصله نلرم خپل دروازه خلاصه کړه.
د ثنا غږ پداسی حال کې چې زما څخه لرې کیدو ویې ویل: اسرا نارامه ده هغې ته شیدی ورکوم لاس مې بند دې دروازه خلاصه کړه.
صبا- افففف سمده لاړم.

فرهاد....

دا ورځو کې خدای بیحد پر ما مهربان شوې وو ځکه هر ځل چې د صمد کاکا کور ته راتلم نو هغه هوسې مانندہ ښایسته یار دیدار مې نصیب کېدو.
صبا- سلام.
فرهاد- علیکم سلام ستړې مشې.
صبا- مننه خیر ویسې راځې دننه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- نه مننه دننه نه درځم کولې شې پلار ته مې غږ کړې چې راشې نور ناوخته ده.
صبا- کاکا جان د انا جانې کوټه کېدې.

زړه نا زړه سالون ته داخل شم و د صبا څخه مې غوښتل چې پلار ته مې ووایې چې زه راغلې یم خو هغې کرار وویل: هغه کوټه کې کاکا جان او بابا مې دې مور مې مونځ کوې او د ثنا لور زاړې زه هم لږ کار لرم نو تاسو خپل ورته ووایست، بیا هم وبخښې.
فرهاد- مشکل نشته مننه..

صبا بغیر لدې چې کوم بله خبره وکړې خپل د کوټې خوا ته روانه شوه، زه هم بو څو دقیقې د سالون مینځ کې ولاړ وم بیا کرار کرار د انا جانې کوټې خوا ته مې حرکت وکړو، بغیر له کوم شور ماشور څخه مې د کوټې دروازه خلاصه کړه چې بابا او صمد کاکا مې د انا جانې دواړو خوا ته کېناستلې ولیدل چې خپل د ماشومتوب کیسې کول، کوم کیسه به چې بابا شروع کړل صمد کاکا به خلاصه کړه او کوم به چې صمد کاکا شروع کړل بابا به تر اخیره کول، زړه مې غوښت ټول شپه هلته و دریږم او د هغوی کیسو ته غوږ شم نه پوهیږم خو ناساپه مې زړه وویل:

— ای کاش یوه ورځ زه صبا دې حال کې وګورم چې موږ دواړه ناست اوسیږو او خپل اولادونو او ملسیانو ته خپل د ځوانې کیسی وکړو. د یار لیدل په سپین سر توب کې هغه هم ځانته جلا خوند لري.. بابا او صمد کاکا د ورونو څخه زیات د دوه ملګرو پشان وه، ما او فرشاد هم یو پر بل ګران وو او ملګری وو خو دومره نه سومره چې دا دوه ورونه دې، شاید د دې لپاره چې زما او د فرشاد مورګانې بیلې دې موږ دواړه دومره صمیمی نه یو، یو دبل سره...

کرار مط دروازه وټکول پلار مې چې زه ولیدم لځایه پاسیده د هغه د پاسیدلو سره صمد کاکا هم لځایه پاسیده، د صمد کاکا د موټر کیلیانې مې ورکړل او مننه مې ورڅخه وکړل چې دا دوه ورځې خپل موټر ما ته راکړې وو.
صمد کاکا- وړ یې نده زوې که اوس دې هم پکار وې ویسه..
فرهاد- نه مننه کاکا امین دې ژوندې وی هغه نن زما موټر راوړو.
صمد کاکا- ښه نو بیا سمده.
صمد کاکا او انا جانې سره مو خداې پامانې وکړو او د کور خوا ته روان شو...

فرهاد دوه ورځې وروسته د دوه میاشتني سیمینار دپاره هند ته روان شو فرشاد هم خپل په درس او د پلار سره په کار کولو بوخت شو، خو په دې مینځ کې یې خپل د مور سره د واده خبرې کولې، خو عجیبه لا دا چې ده هیڅ وخت هم د صبا نوم نه اخیست هغه په زړه کې پټه ساتلې وه شاید غوښتل یې خپل زړه د صبا د خوا څخه ډاډه کړي.د صبا چې دا څو ورځې کیږي زده کړي یې شروع شوي وه تر پخوا هم لړه ښکاریده که څه هم لوړ پوهنتون ته یې لاره نه وه پیدا کړې خو د همدې انستیتوت په زده کړو کې یې ښه زحمت ایسته او تر پایه یې خپل کوښښ کاوه چې تل بریالې اوسي.

سهار نو خپل هغه نرمه وږمه نه لري، شپې هم تر پخوا ډېرې سړې شوي دي ، عمر هم تر روانو اوبو چټک روان دی، تر څو سترګه پټوې اونۍ په میاشت او میاشت کال بدل شوی وي، دا چې اوړی څنګه ژر تېر شو او ژمی راغی دا به د موسم په غاړه پرېږدم خو دا عمر او ژوند چې ستا سره لوبې راخلي او داسې خپل تمثیلي ټوټه درباندې عملي کوي چې تا خپله خپل په ذات کې غرقوي دا پړه به د چا پر غاړه پرېږدم.

کله ډېر نرم او کله ډېر سخت، د تقدیر د نوم نه وډاریږم او دا ډار زما لاسونه د لیکلو په وخت په لړزېدو کوي او دې ته مې مجبور کوي ددې ژوند حقیقتونه نا مکمل ولیکم. ټوله کورنې په یو ډول د یو بل په ژوند کې سره راګیر او سرګردانه وه څلور خوېندې او ورونه په هر حالت یوبل سره ولاړه او د یو بل ویاړ وه خو ایا تر اوسه کومه کورنې د شر او فتنې نه خلاصه وه چې دا به یې دویمه شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دا کلک دیوال به څومره دوام وکړي؟! دردونه به تر څه وخته ناویلي پاته شي.ددوی ټولو پای به څه وي، څو کلني کینې چې ددوی په زړونو کې دفن وي څه ورځې به راولي، مشترکه غوښتني به څه تعبیرونه منځ ته راوړي؟ درلودل چې نه درلودل به منځ ته راوړي، ټپونه چې ناسور کیږي او هغه ټول رازونه چې عشق او عاشق به په کوم دوړخ کې وسوزوي.

فرهاد او فرشاد دوه ورونه چې هېڅ وخت هم یو بل سره برابر ندي کوم یو به هغه بل نه لوړ وی. نیوهېږم خو هو ویلای شم چې تقدیر ددوی دواړو هلکانو سره ډېره لوبه وکړه ددې سره چې ورونه وه خو بیا هم هېڅ یو مشترک اړخ نلري یو بل سره غیر له عشق نه چې ددوی موازي لاري یو بل سره ټکروي، دوه ورورنه چې ددو جلا مېندو او اوه کلني توپیر سره وه یوه ورځ به په یوه لاره او یوه هدف پر وړاندې ولاړ وي. او دا ظالم بخت هېڅ وخت د قرباني اخیستلو څخه موړ شوی ندی او ټول ښه او بد د ځان سره وړي.

امهمممم ستاسو په نظر به سه وشی؟ او صبا به د چا په قسمت کې ویی؟ هسی فرشاد ماته چالاک معلومیژی فرهاد یو څه ساده او بیغم باش دی😕

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#شپږم برخه.
______________🖤
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

اوه کلني توپیر سره وه یوه ورځ به په یوه لاره او یوه هدف پر وړاندې ولاړ وي. او دا ظالم بخت هېڅ وخت د قرباني اخیستلو څخه موړ شوی ندی او ټول ښه او بد د ځان سره وړي.

#اوس نوې برخه...

فرهاد .....

عاطفه او مینه هغه دوه نعمتونه دي د مور د برکته زما په ذات کې دي زه خپل د مور لومړی زوی او ښه همراز وم، د ټولو مېندو شه همراز د هغوی لوڼې وي خو سره له دې چې زه هلک وم خپل د مور بهترین راز داره وم او د هغې په خبره د هغې د ژوند لومړنی او اخرنۍ ستون وم. خپل د مور او پلار دپاره ښه زوی خپل د خوېندو او ورونو دپاره ښه مشر ورور او خپل ملګرو دپاره ښه همدم ثابت شوی وم.
خو دې مینځ کې دا چې فرهاد څوک دی هېر کړی مې وو، فرهاد څه غوښتني لري تل دا چې د ژوند په لومړي توبونو کې مې نور وه خپل ځانه ته مې وخت نه درلود ان چې کوم ځای کې اوس یم زما نه نورو غوښتنه وه.

ما خپل ماشومتوب خپل زړه کې قید کړې چې هره ورځ د ازادۍ ناره وهي، ما خپل ځواني قتل کړه او ددې دنیا په کونج کې مې خاورو ته وسپارل او خپل بې روح جسم مې ژوند کولو ته مجبور کړی وو. یو وخت وو چې د ژوند څخه مې شکایت نه درلود ځکه زما په زړه روان وو بې قید او بې غمه.

خو دا دوه کلنو په ما چې څه کانې ونکړې، ارامش یې راڅخه یووړ، د زړه دزدا مې ډېره شوه، ما چې کله صبا ولیدل د ځوانی ګل مې وغوړېده، زما زړه هم په دزدا پیل وکړ او د زړه نه مې یو اواز راغی چې یوازیتوب او لویې یوازې د خدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ښه ښکاري، زه هغه مړاوی ګل یم چې زما د ازادی بلبل یوازې صبا ده او هغه خپل د نوم غوندې زما په ژوند د رڼا راوستونکې وه.
زه هغه دښته یم چې باران یې صبا ده، صبا...صبا... او بس صبا...
دې سره چې دا دوه کاله کې داسې شېبه نه وه چې هغې ته فکر ونکړم خو هیڅ وخت مې هغې ته د ویلو جرئت ونکړ.

صبا.....

دو ساعته کې مې کتاب ښکته او پورته کړ ایله چې دوه درې جملې مې ځیني زده کړې نپوهیږم دا نور څومره شه درس لولي او حتی ورور مې یو وار کتاب ته وګوري ټول یې یادي وي.

شاید زما د تنبلی لامل همدا لعنتی مبایل وي هره ورځ سندرې فیسبوک او نورې اجتماعی پاڼې چې پکې غرقه غرقه یم.
مبایل لرې ځان نه لرې کېښود او ومې ویل تر دوساعته پورې نور لاس نه وروړم تر څو خپل درس مې نه يي ویلی.
سر مې کتاب ته شکته کړ یو څو شېبې به زما درس ویلو تېرې شوي وې چې د مبایل د مسیج د راتلو اواز راغی مبایل ته مې وکتل خو بیرته مې خپل کړې وعده یاده شوه او بیرته مې سر کتاب ته ښکته کړ دوه پاڼې مې وویل چې بیا هم د مبایل د مسیجونو اواز پورته شو ... ای خدایه دا مبایل هم بیخي بغل بویه عادت شوی چې په څمکه پورت وي اواز يې پورته شي.

مبایل مې راواخیست درې مسیجونه مې د خور وه، پلان وو چې هغې سره بازار ته لاړه شم او داخبره زما بیخي د هېره تللې وه او نور مسیجونه د کومې شمېرې وه نپوهېږم نه مې پیژنده.
—سلام۔
—هلو سلام.. صبا....

دا چې زما نوم یې اخیستی وو پوهه شوم چې کوم شناخته دی، ځواب ته مې سلام ولیکه او ثنا ته مې هم ځواب ورکړ چې رادې شي زه تیاره کیږم .. مبایل مې مېز باندې کېښود د مبایل پاڼه لا نه وه قفل شوې چې مسیج راغی ...
— ښه يې؟
—مننه تاسې؟
— زه هم ښه یم.
— تاسې؟
— ښه یم مننه.
— مطلب مې له تاسې نه دادی چې ومې نه پیژندې.
—رښتیا؟
— هو.

— د ښاغلي صمد زوم یم.
— حسیب لالا ته یې مبارک نوې شمېره دی اخیستې.
— نه زه د کاکا صمد دویم زوم یم.

اخری مسیج ته چورت یوړم او بې ځوابه پاتې وم ما فکر کوو حسیب لالا ما په عذابوي خو که دا بل مزاحم وی څه؟ خور زنګ راغی او زه تلو ته تیاره شوم په لاره کې مې مبایل بې اوازه کړ نپوهیږم کوم ډار مې زړه کې کښېنستلی وو چې د هغه د بر ملا کېدو ویره مې درلوده که څه هم ما هغه شمېرې ته کومه بده خبرع نه وه کړې او نپوهیدم چې څوک مې ازاروي یا واقعی مزاحم دی ډېر غټ ډار مې زړه کې لویدلی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد.....

د هر چا نه مخکې مې غوښتل صبا سره خبرې وکړم او دهغې نظر خپل په اړه واخلم شاید غرور مې اجازه نه راکول چې هغه دې ماته د رد ځواب راکړي. دوه اونۍ مې کوشش وکړ چې په يو ډل صبا سره خبرې وکړم خو هيڅ داسې موضوع نه وه چې د خبرو سر کېږدم سره له دې چې مورې ټولو ژوند يوبل پورې تړلی وو او ډېر صميميت مو درلود خو هيڅ وخت په مبایل کې مو خبرې نه وې.کړې شايد هيڅ ضرورت نه وو پيښ شوی.او دا چې د واده خبره مې مور او محبوبې مور ته کړې هره ورځ يې د نجلۍ د نوم پوښتنه کوله بايد مې خپل خوښه کړې نجلۍ ورته معرفی کړې وای او بلاخره مې کوښښ وکړ صبا ته پيغام پرېږدم وګورم شايد ځواب راکړي...

د پيغام کولو نه يې پوه شوم چې يا خو يې شمېره نه ده پېژندلې يا هم خپل ځان ناګاره اچوي خو دا ښه بانه وه د هغې د ازارولو دپاره ..او بيا زما اخرين مسيج چې ويلي مې وه د کاکا صمد زوم بې ځوابه وو ځواب يې نه وو راکړی
– څه شوي ورېږ ؟ خپل د پلار د زوم سره بد سلوک کوې؟
دوه دقيقې د تايپ کولو په حال کې وه خو پيغام يې ونه ليږه..
–بلا ګکې څنګه چې ستا ژبه بنده پاتې ده؟
بيا يې هم پيغام وليد خو ځواب يې رانګړ .. دا وار مې ورته وليکل چې د خبرو جرئت نلرې نو ولې دې ګوتې سترې کوې چې پيغام ليکې او بيا يې پاکوې ..

صبا .....

ټوله لار مې چورتونه وهل او دا چې فکر مې کوه لالا حسيب دی پشيمانه وم او داږېدم چې دا به څوک وي او دومداره پيغامونو نه يې دا راته ښکاره کول چې ملګرې مې زما د ازارولو کوښښ کوی او دا چې دوامداره زنګوه يې وهل په تشويش شوم. څو ليکې بد رد مې ورته وليکل چې ورته يې ولېږم خو بيرته مې پاک کړل او کومه ارتيا مې ونه ليدل چې ځواب ورکړم او ښه جواب ددې بې عقله بلاکيدل وو.

فرشاد- کله چې زما سره د خبرو کولو جرئت نه لرې ولې خپل ګوتې سترې کوې پيغام ليکې او نه رااستوې ..

نه نو شايد کوم څوک مې تعقيبوي.
صبا۔ زه د ځواب درکولو وخت نه لرم که ځان معرفی کوې ښه ګنې بلاکوم دې.
فرشاد ۔ دروغ مه وايه تا پيغام وليکه ما وليدې.
صبا۔ نه مې دی ليکلی او ما تاسو د کوم بل چا سره غلط کړی الله حافظ.
فرشاد ۔ نجلۍ جانې ته زما سره مسيج کوې او هلته ستا تايپ کول ښکارې ماته او که وغواړم ستا مخ هم ليدلای شم.

اوففف خدايه زه ولې هغه ته متوجې نه شوم .. مبايل مې بند کړ او موټر کې مې کېښود. د ثنا سره مې اسرا ته شيان واخيستل او ثنا هم ځان ته يوه جوړه ښايسته جامې واخيستې زما هم زړه شو چې ځان ته جامې واخلم دو ساعته نو مو هم بازار کې تېر کړل حسيب لالا چې مورږ يې ښار ته رسولي وو بيرته خپل ته کار ته لاړ او ددې خوا زه او ثنا تکسی کې کور ته راغلو.
صبا ۔ خورې څه نظر لرې چې پلار ته زنګ ووهو!
ثنا ۔ د څه د پاره؟

امهمممم عجب مضر او چالاک فرشاد دی😒

(c) ketabton.com: The Digital Library

#جهنمي مينه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#اوم برخه.
🖤________________
بِسمِ أألّلّهِ أألرِحمٓنْ أألرِحيٓم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

صبا ـ خورې څه نظر لرې چې پلار ته زنګ ووهو!
ثنا ـ د څه د پاره؟

#اوس نوې برخه...

صبا۔ چې راتلی د ځان سره د هوټله پاخه خواړه راوړې زه خو سترې یم د اشپزی حوصله نه لرم.
ثنا ـ تا لېته که هر څوک وکړې کور یې خراب دی. نه صبر وکړه حسیب ته وایم چې یو څه راوړې.
صبا۔ ګوره ته هم لېته یې خور جانې ها ها ها ....
ثنا ـ ماشاءالله په خبرو کې خو بنده نه راځې....

ثنا......

حسیب څلور بجې ډوډۍ راوړه او زما څخه یې وغوښتل زر لاړ شو ځکه اسراء مو د ترور او اناجانې سره پرې ایښې وه او نارامې یې کوله ډوډۍ مې د پخلنځې پر میز کېښوده او مور ته مې وویل چې صبا ویښه شې ډوډۍ دې وکړې هغه چې کور ته راغله جامې لا تبدیله نکړې همداسې ویده شوه، څه پوهېږم ډېره سترې شوه که یې نازونه کول. مور نه مې خدای پاماني واخیست د صبا سودا مې ورته پرېښوده خپل سودا مې حسیب ته ورکړه تر څو موټر کې یې کښېږدي دومره سترې وم چې د تلو توان مې نه درلود همدا چې کور ته ورسېدم حسیب ته مې وویل د سودا کڅوړې دې راواخلې.

زړه کې مې وویل صبا حق درلود چې ویده شوه زه هم ډېره سترې شوې یم بخت مو زورور وو تر څو موږ راتلو اسراء هم ویده شوې وه زه سېده اطاق ته لاړم او ویده شوم.
حسیب کڅوړې لوړه راوړې مننه مې ترې وکړه.
حسیب ـ په یو مننه خو نه خلاصېږې
ثنا۔ ولې نو؟
حسیب ـ ولې چې د جامو د راوړلو د زحمت سره د مبایل زحمت مې هم وایسته.
ثنا۔ خو زما مبایل دادی زما سره دی.
حسیب ـ نو دا د چا دی؟

په لږ لوړ اواز مې وویل: زما سره خو دوکه او خیانت خو نکوی؟
حسیب ـ هو خو نجونو سره ګرځم ټولو ته ستا غوندې مبایل اخلم او بیا خپل د لور عکس د مبایل پر صفحې ورته ایږدم توبه...ثنا ته تل ولی منفی فکرونه کوی؟
په خندا مې وویل: توبه توبه... حسیب ته مې قربان شم چې داسې ژر غوسه کیږې مه خپه کېږه ټوکې مې کولې، زما موبایل خو ندی نو ضرور د صبا مبایل دی حتمن.
حسیب ـ خو وختې به دې ویلې وو چې ورکړی مو وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنا ـ څه وخت مې ویلي وای ګرانه زه خو خبره نه وم.
حسیب مبایل لاس کې راکړ وې ویل: اوس نو نخرې مکوه لس دقې مخکې خو خاین او بیا ګران شوم.

ثنا ـ ګوره په ټوکو هم نه پوهېږې بیا ونه وایې چې خبرې نه راسره کوې.
حسیب ـ بس بس تاسې ښځې همدا فکر کوی چې نران خیانت کوی.او هو ته یا صبا خپل د مبایل د صفحې عکس تبدیله کړی د جامو څخه نیولې د مبایل تر پوښه پورې شیان مو یو ډول دي دا بس نه چې مبایل کې یو عکس هم ایږدئ.
ثنا ـ ان د مبایل پاسورډونه مو یو دی ښاغلی
حسیب ـ نه نو ....
ثنا ـ هو نو حسود خانه شرط ترې؟
حسیب ـ نه نه زه تسلیم یم تاسې خوښندې هر څه کولای شئ شاید یو هم وي.

حسیب دا خبره وکړه او لاړ تر خو خپل جامې تبدیله کړي .غوښتل مې د صبا مبایل بند کړم او سبا ته یې ورکړم چې یوویشت بې خوابه زنګونو ته متوجه شوم ګمان مې وکړ صبا ددې په خاطر چې مبایل پیدا کړي زنګ وهلی ، غوښتل مې زړه یې ټول کړم او خبر ورکړم د صبا مبایل مې خلاص کړ پاسورډ باندې پوهېدم زما د لور د زېږېدنې تاریخ وو، یو شمېرې ته مې چې د صبا د مخاطبینو په لست کې نه وه پام شو دا څوک دی چې صبا سره دومره په تماس کې دی؟ د پیغامونو صندوق ته لاړم د همدې شمېرې څخه پیغامونه راغلي وه.

اول پیغام لیکلی وه: ها ها ها بیا دې هم مبایل خاموشه کړی بلاګکې.
دوم پیغام: مه ډارېږه نه شم دې لیدلای.
دریم مسج: د ظاهره خو ډارنه ښکارې
څلورم مسج: هللووو ...

لومړني پیغامونو ته لاړم ټول مې وویل او پوه شوم چې دا هر څوک چې دی شناخته دی او د صبا د ازارولو نیت لري. په ځواب کې مې ولیکل: د صمد خان ښاغلې زومه جرئت وکړه نوم دې ووایه چې پوه شم نوم دې څه دی؟
لس دقیقې تېرې شوې نه وې چې پیغام راغی...
— تاته همدا چې قبوله دې کړه چې د کاکا صمد زوم یک کافی ده.

له دې چې کاکا صمد یې ویل ګمان مې وشو چې د کاکا زامن کیدلای شي خو امکان نه لري مور که څومره یو بل سره ټوکې وکړو سهې ده خو نه تر دې اندازې ...اعصاب مې خراب شوه زنګ مې ووهه قطع یې کړ او پیغام یې وکړو
— څه تلوار دې دی چې زما اواز واورې؟
— کیدای شي ځواب راکړې.
— ټوله ورځ تا ځواب رانکړ اوس هم زما نوبت دی.

نه نکیدل زړه مې نه کرارېدی هر ډول چې کیدل باید پیدا کړی مې وای تقریباً لس واره مې زنګ ووهی تر دې چې په خبرو راغی.

فرشاد....

مازدیګر مې مور دوی سره چای څښلې محبوبې مور هم خجور پاخه کړي وه ..
فرشاد- مننه مور جانې لاس دې درد مکوه.
محبوبه ـ نوش جان دې فرشاد جانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبوبې مور خجور واړه واړه خوښيږي چې جوړ يې کړي نو ما هم دوه دوه خولې ته اچول او خوړل مې، مور مې راته غوسه شوه او ويې ويل: ځان وژنې خجور خو نه تښتي کرار يې وخوره...
دا چې کور يوه نه ويشل شوې برخه وه اعصاب يې راخرابوی او بې له کومې اضافي خبرې مې خجور واخيسته او خپل په مبايل په ګيم باندې بوخت شوم .صبا زنګ ووهی جواب مې ورنکړ خو پرله پسې زنګونه يې ووهل مبايل مې بې اوازه کړ او د کوره ووتلم.

د ظالم لور ته مې ټوله ورځ زنګ ووهی مسيج مې وکړ ځواب يې رانکړ او اوس زنګونه وهي.غوښتل مې خبرې ورسره وکړم خو نپوهيدم د کوم ځای نه يې شروع کړم زړه نا زړه مې پيغام ورته پرېښود. صبا اول خو د نن د ازار دپاره مې وبخښه او دويم دا چې هر څه چې زه درته وايم کوښښ وکړه چاته ونه وايې. بيا يې هم زنګ ووهی .. اييی نجلۍ ولې داسې ورخطا يې پيغام مې پاک کړ او مې ليکل يو دقه صبر وکړه ورخطا نجلۍ..

ښه زه چېرته وم... هو.. پيغام.... صبا .... اول د نن د ازار دپاره وبخښه او دويم دا چې کومې خبرې چې تاته کوم کوښښ وکړه څوک خبر نکړې ... او دريم ان که دې د دا اوسه ځواب رد وي کومه ستونزه نشته خو هيله کوم زما پيغام ته غور وکړه دا چې څنګه د مبايل تر شا درته وايم نه پوهېږم پدې مې ليکل ښه لاره وګڼله.
اوس که درنه پوشتنه وکړه چې واده راسره کوې ځواب به دې څه وي؟

پيغام مې ولېږه او په تمه شوم ترڅو پيغام ووايی دوه دقې وروسته مې بيا پيغام ولېږه ..
— څه نظر لرې صبا؟
صبا مستقيم زنګ ووهه زړه نا زړه وم چې ځواب ورکړم يا نه؟ ..
زنګ مې قطع کړ او ورته مې وليکل که ښکنځل راته کوې همدلته يې راته وليکه او که ځواب دې هو وي نو بيا زنګ ووهه.

د پيغام پانې دا راته ښودل چې څه ليکي.. ځان ته مې وويل بې عقله ځان دې ريشخند کړ ..اوس که هر څه ښکنځل وکړي په ارام مغز يې ووايه.
— ته څوک يې ؟
د صبا دې پيغام حيران کړم يعنی صبا تر اوسه نه وم پيژندلی؟
— فرشاد ...
يو وار د نوم د ويلو پښيمانه شوم خير خو نن يا سبا د شمېرې نه يې پيژندلم او دا چې جرګه ورته وکړم کومه بده خبره نده.
په بل پيغام کې مې وليکل:صبا جانې هر وخت چې وغواړې جرګه درته ليږم ما غوښتل پوه شم چې ته راضي يې کنه.

توکې ټکالې وې تر همدې حده تر دې وروسته يې بده ګڼم او شايد خبره غټه شي .
نپوهيږم څنګه قناعت درکړم صبا..

ځواب رانغی او د بلې خوا حيران وم چې که دا صبا ده دا ولې داسې ارامه ده حداقل يو وار خو يې جنګ کاوه ښکنځل يې کول او که منتظره ده چې جرګه ورته ولېږم؟

— ګوره صبا دا چې څه فکر کوې نپوهيږم خو غوشتل مې مطمئنه شم چې بل څوک دې زړه کې نشته، که دې خوښه وی ووايه يا هم زه جرګه درلېږم او که دې ځواب نه وي بايد قناعت لرونکی ځواب راکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امهمممم سنګه چل وشو؟ مسجونه خو اغلی ثنا جووو وویل او فرشاد هم فکر کوی صبا ده😱 اوس به څه وشی؟ څه به ورته ووایی؟

#جهنمي مينه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#اتم برخه.
_______________🖤
بِسمِ أﷲِ أﻟرحمٰنِ أﻟرحِيم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

– ګوره صبا دا چې څه فکر کوې نپوهيږم خو غوشتل مې مطمئنه شم چې بل څوک دې زړه کې نشته، که دې خوښه وی ووايه يا هم زه جرګه درليږم او که دې ځواب نه وي بايد قناعت لرونکی ځواب راکړې.

#اوس نوې برخه...

فرهاد....

شپږ بجې مو تولګی ختم شو زه خپل دوه همکارانو سره امين چې د کابل څخه راسره وو او بل صفی چې دلته ورسره شناخته شو لاړو د شپې ډوډی د خوړلو دپاره. نژدې هوټلونو کې مو ډوډۍ وخوړله امين خپل کارت راوايسته او د ډوډۍ پيسې يې ورکړې د بېوې د خلاصولو په وخت کې يې د ښځې او دوه ماشومانو عکس ته متوجه شوم څومره بختور وو چې دوه زامن هم لرى. او صفي هم چې د دهلی اوسېدونکی دی تلو کې يې کورنی ته د ډوډۍ فرمايش ورکړ او که چې هوټل ته ورسېدو د امين د اطاق خوا ته لاړو امين سګريټ راته ونيوه ما نه کړه ورته.
زه اعتياد نه لرم او دا چې څومره تاوان لري هم پوهېږم خو کله مې سګريټ ته زړه کيږي.

فرهاد- صفي ښه او محترم سړی دی کنه امين؟
امين په خندا وويل: ولا زما اندازه خو ښه سړی ندی خو بيا هم ګوزاره کوی، بد هم ندی.
په خندا مې ورته وويل: اعتماد به نفس ورورہ، ستا څخه بهتره ده زما څخه هم.
امين ـ هو ستا څخه يو ښه والی لري هغه دا چې يو دوه کاله له تا کشر دی او يوه لور لری ماشاءالله.
فرهاد ـ خدای دې ورته وساتې.
ما چې د سګريټ دوه دوده کش کړې نه وه امين سګريټ خلاص کړ او دويم يې راواخيست. چې ما ورته وويل: موږ ډاکټران هم يو خو بيا هم د حد نه زيات سګريټ څکوو.

امين وخندل بيا يې وويل: هو يو خو دا هم د ژوند نه د خوند اخيستلو يوه طريقه ده.
فرهاد ـ همممم هوو خو دا خوند ذلت هم لری.
امين- اوس څوک کولای شي ستا غوندې ځان د ټولو خوندونو محروم کړی ته يې چې په هيڅ خوشاله يې ټول ستا غوندې نه وي.
فرهاد- بس دی بيا يې مه پيلوه ...
امين- ګوره فرهاده پدې چې زما ملګری يې درته وايم پښيمانه کېږې دا ځواني به دی لس کاله نور نه ويی درسره بيا به يواځې ګرځې هلت به زما د خبری په مطلب پوی شی. ته فکر کوې هېڅوک ستونزه نلرې، ټول يې لري خو د حل لاره يې پيدا کوي نه چې ترې تښتي د چا کورنی راضي ده چې ستا نده يا دا چې خپل ځان دې د لذت او خوند نه محرومه کړی ايا د ذلت دې کم شوی؟ اوس دې عمر همداسې تېر کړه و بيا سهار شکايتونه کوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد افففف کړه او چوپ شو شاید پوهېده چې یو ورځ به حتمن پښېمانه کیږي.
صبا د هغو نجونو وه چې دنیا اوبه یوړه او دا خبره نشوه.

اصیلا ـ پورته شه نجلۍ ماخستن شو او ته تر اوسه ویده یې.
صبا- پنځه دقې بعده ....
اصیلا ـ نه نکیږي کاکا دې زنګ وهلی راځي زموږ کور ته، بې له هغه دومره ویده شوې یې چې توله شپه ویښه پاته کیدای شې.

صبا.....

د مور به اواز پورته شوم او دا چې پرې یې نه ښودم چې ویده شم عصاب مې خراب وه په غوسه مې وویل: دا د راتلو وخت دی موری؟
اصیلا ـ ډېرې خبرې مکوه فقط چې پسه ورته کبابوې پورته شه ..
صبا ـ زه یې ونکړم نو څوک یې کوي..
اصیلا- هرڅه تیار دي یو ته شهزادګۍ نه یې..
مبایل پسې مې ګرځېدلم مور مې چې دهلېز ته تللې وه ږغ مې کړو
ــ مورې زما مبایل دې نه دی لیدلی؟
اصیلا ـ ثنا سره دی سبا یې درته راوړي

دا خبرې که زه مړه نه کړم زهر مې هم نه وژني. دا چې ثنا غلطه پوه شي ډېره ډارېدم او غوښتل مې ډېر ژر ورځنګه ورشم.
اصیلا ـ نجلۍ تراوسه خپل پر ځای ناسته یې؟
بیا مې هم مور اطاق نه راغله او منتظره وه د ځایه پورته شم .
پورته شوم او مې ویل:اوس وګوره مورې نوره نه ویده کیږم خو اجازه راکړه چې جامې مې تبدیله کړم.

ثنا....

فرشاد مسیج کوئ او ما ویل خو زه نپوهیدم چې فرشاد ټوکې کوي که جدي دی خو که ټوکې کوي کار یې ډېر بد دی دا چې مسیج ګورم او ځواب نه ورکوم زنګ یې ووهی دری زنګونو وروسته مې ځواب ورکړ..
فرشاد ـ بلی صبا اورې...
ثنا ـ بلی
فرشاد په مشکوک انداز وویل: صبا؟
ثنا ـ نه ثنا یم..

فرشاد....

دا چې ثنا سره مې خبرې کولې ډېر شرمنده شوم. خاورې دې زما بخت شي یعنی دا دومره وخت مې ثنا ته مسیج کوی د غلا کار خو داغه ځای یې بد دی شاید شمېره مې غلطه اخیستې وي.
فرشاد- ثنا خورې ت... ته ی....
ثنا ـ هو د پلار زومه څه ویل غواړې؟
فرشاد ـ وبخښئ ثنا خورې ما فکر وکړ صبا...
ثنا ـ هو صبا څه کړي؟
خبره مې هېره شوه دا چې څه ووایم نپوهېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنا ـ فرشاد..!

فرشاد ـ بلی.

ثنا ـ نورې دا ټوکې ونکړې ډېره بده ده. شکر وباسه چې د صبا مبایل دلته پاتې وو که هغه خبره شوې وای اوس یې قیامت جوړوه.

فرشاد ـ اوس ته په هر څه خبره یې ثنا خورجانې ستا په نظر صبا ما قبلوي؟

ثنا ـ زه څه خبره یم خو که نیت دی نیک وي کاکا جان دوی له لارې مخ ته لاړ شه نه د مبایل د لارې.

فرشاد ـ قسم ده چې جدی یم که ووایې دا اوس مې پلار دوی درلیږم خو ډارېږم صبا یې ونه مني.

ثنا ـ زړه یې نو چې قبلوی دې او که نه.

فرشاد ـ نه حق نه لري چې ما قبول نکړي او قبلوي مې نه باید قناعت لرونکی ځواب ولري. ثنا خور مرسته مې وکړه ...

ثنا ـ سمه ده څه غواړې چې ویکړم؟

فرشاد ـ د صبا ځخه پوښتنه وکړه چې څه نظر لري.

ثنا ـ زه څه پوښتنه وکړم ته اول جرګه راولېږه بیا به زه پوښتنه ترې وکړم.

فرشاد ـ نو بیا همدا نن شپه درځو او ته هم راشه ثنا خورې هیله کوم! !

ثنا ـ زه خو ډېره سترې یم.

فرشاد ـ پخدای خورې دا مرسته به مو هیڅ وخت هېره نکړم.

ثنا. سمه ده زه حسیب سره خبرې وکړم چې څه وایي.

فرشاد ـ ته هغه سره کار مه لره زه حسیب ورور ته وایم چې رادې ولي ته فقط تیاره اوسه او هېره دې نه وي چې ته د زوم له خوا ځې.

فرشاد...

ثنا ته چې مې د راتلو وعده ورکړې وه اوس حیرانه وم چې پلار ته څنګه ووایم که مې مور ته ویلی وه شاید بهانه یې کړې وای او نن شپه نه وای تللې ځکه نه یې خوښېږي د چا مخ کې بې قدره شي باید هر ځای په شان او شوکت لاړه شي یوازینی لار محبوبه مور وه ژر یې د اطاق خوا ته لاړم د ماښام لمونځ یې کاوه په تمه شوم تر څو لمونځ خلاص کړي او بیا خبرې ورسره وکړم.

فرشاد ـ سلام مورجانې ښه یې ..

محبوبه ـ علیکم سلام .. د مور نفس.

محبوبې مور چې عادت درلود بعده لمانځه ډېرې دعاوي ووایي شروع کړه او وروسته یې زما په مخ چف کړه .. بلاخره تول دعاوی او ذکرونه یې خلاص شول. او ویې ویل: څه دې غوښتل فرشاد زویه..

فرشاد ـ هو مورجانې غوښتل مې پلار مې راضي کړې چې نن شپه د کاکا صمد کور ته لاړ شی.

محبوبه ـ ښه ... دا د خیر کار د چا دپاره؟ اها صبا .... صبا ښه نجلۍ ده ماشاءالله

په خندا مې وویل: هو ماشاءالله ښه ژبه هم لري.. ګوره مورې وعده مو کړې وه چې زما دپاره په جرګه ځی اوس یې وخت دی باید پلار سره مې خبرې وکړی.

محبوبه ـ سمه ده زویه زه خبرې کوم خو فکر نکوی چې مور دې باید دې مسله کې خبرې وکړي؟

فرشاد ـ نو ته خو مې هم مور یې؟ ته باید پلار سره مې خبرې وکړې نور یې پر ما ... ځکه که مې پلار مورته ووایي چې همدا نن شپه لاړ شو هغه یې نه ردوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبه ـ سمه ده زويه.
فرشاد ـ نو زر راځه موري پلار ښکته چې ناوخته کيږي.

دا چې محبوبې مور مې پلار سره ښکته خبرې وکړې نېوهيږم خو لس دقيقې وروسته محبوبې مور زه وغوښتم او پلار ښکته لاړو.
پلار ـ ښه نو ښاغلی غواړی چې زوم شي؟
فرشاد ـ هو پلار جانه
پلار- ماشالله د زوم ژبه خو هم اوږده ده ماته چې مې پلار ښځه کوله ما ان هو يا نه نه شوه ويلی.
محبوبه ـ ښايسته زوی مې مه ازاروه!
فرشاد ـ ښه نو لاړشم تيار شم؟
پلار- ته چيرته پخير؟ اول ځل مشران ځي او خبره خلاصه وی بیا ته.
فرشاد ـ زه دروازې مخ کې درته په تمه کيږم.

اهممممم عجب چالاک شی دی دا فرشاد خبره يی جوړه کړه همدغه نن شپه يی خپل مور و پلار واستول😕 ستاسو په نظر د صبا جواب به چشی وی؟ ايا هغه به يی ومنی او کنه؟

#جهنمي مينه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#نهم برخه.
————————🖤
بِسمِ ٱلٱللَّهِ ٱلٱلرَحمَٰنٱ ٱلٱلرِحيَم

#د تېرې برخې وروستي لفظونه...

پلار- ته چيرته پخير؟ اول ځل مشران ځي او خبره خلاصه وی بیا ته.
فرشاد ـ زه دروازې مخ کې درته په تمه کيږم.

#اوس نوې برخه...

صبا....

زړه نا زړه مې د مور په مبايل خور ته زنګ ووهی هغې جواب راکړو.
— بلی خورې ښه يې
ثنا- فکر مې نه کوی د زړه ټوټه دې يوځای هېر کړې..
د خور مطلب مې مبايل وو ځکه هيڅ ځای مه نه هېروه خو قسمت دی نو هر څه مخ ته راځي.
صبا ـ خورې کيدای شي مبايل مې بند کړې سبا پلار ته مې وايم رايې وړې يا زه خپله يې راوړم.
ثنا ـ نه لازمه نده زه او حسيب راځو ستاسې کورته.
صبا ـ عجبه ده نن د هره خوا ميلمانه راځي؟!

ثنا- ولې کوم بل څوک هم راځي؟
صبا ـ هو کاکا سعيد مې پلار ته زنګ.وهلی راځي دلته.
ثنا ـ اووهوو ښه کاکا سعيد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا۔ کوم ځای یې اوهو درلوده؟
ثنا۔ هیڅ هیڅ سمې جامې واغونده پزه مو پرې مه کړې.
صبا۔ ولې؟؟؟
ثنا۔ ښه نو د هغو جامو سره چې د ښار نه راغلې یې کښېنه.

فرشاد دوعدې سره سم خپل مور او پلار سره د کاکا صمد کور ته راغله وروسته حسیب او ثنا هم راغله فرشاد چې تر اوسه موټر کې ناست وو د حسیب د ډېرو ویلو سره کور ته راغی ټولو ډوډۍ وخوړله او دا چې فرشاد محترم او دروند شوی د چا څخه پټه نه وه.
صمد ـ فرشاد زویه شه یې؟
فرشاد ـ هو کاکا جانه مننه تاسې شه یاست.
صمد ـ نو ولې موټر کې ناست وې نه چې زموږ د کور نه پرهېز شوی یې؟
فرشاد ـ نه خدای دې نکوي کاکا جانه تاسې مشران یاست فقط غوښتل مې چې د مشرانو د کار مزاحم نه شم.

ددې په اورېدو حسیب او ثنا چې په خبره خبر وه وېخندل
ثنا ـ ماشاءالله فرشاد جانه ښه هنرونه لرې.
حسیب هم غوږ وهنه شروع کړه او په ټوکو یې وویل: د مشرانو کوم کار...؟
دا وار سعید هم په خندا شو او ویې ویل: دا هلک کار تمامه دی که چوپ وي ښه به وي.

دا چې فرشاد حاضر ځوابي نه کوله څو کسو ته چې د جریانه ناخبره وه عجیب شکارېده، صبا تولو ته چای ورکړې فرشاد ته یې هم ست وکړ فرشاد هماغسې درونډ ناست وو او تماشا یې کوله.
سعید ـ لالا صمده که څه هم زما نه مشر یې او تل دې زموږ سره شه کړي دا وار هم ان شاءالله هم موږ خالی لاس نه استوې.
صمد کاکا۔ ان شاءالله که خیر وي.
کریمه مخکې شوه او ویې ویل: خیر دی او ان شاءالله په خیر به مخ ته ځو، که څه هم موږ خپل یو او دی خبرو او تشریفاتو ته اړتیا نشته.

سعید ـ ولې اړتیا شته صبا لور مو پر موږ حق لري..
صبا چې تر اوسه خپل خیالونوکې وه خپل د نوم په اورېدو یې تعجب وکړ او فرشاد ته یې وکتل فرشاد چې ټوله شپه په غلا صبا ته کتل تر څو ورسره سترګه په سترګه شي اهسته یې صبا ته سترګک ووهی صبا هکه حیرانه پاتې شوه او غیر له چې کوټه کې کښېني او ددوی خبرې واورې بله چاره یې نه درلوده ....

سعید- که څه هم لومړی ځل سوک د هو او د نه جواب نه ورکوی خو زه خبر رامخکی کوم چې پوی شم ایا بل ځل ته د راتلو موقع شته او کنه؟ لالا زه ستاسو څخه صبا جان خپل نالایق زوی فرشاد ته غوارم.

اصیلا...

دا ناڅاپه راتلل او دا د کریمه د کالو داسې پرقیدل لکه چې واده ته روانه وه بی دلیل نه وه نو، اخیر هم خپل د راتلو موضوع یې وویل د صبا مرکې ته راغلې وه ما کوم خبره د ویلو لپاره نه درلود، ځکه فرشاد ښه زحمت کش هلک وو او کوم بدی ورڅخه ما نه ولیدلی صمد هک حیران وو او نه پوهیدی څه جواب ورکړی نو ما تلوار وکړو او ومې ویل:

اصیلا- مننه سعید لالا چې موږ مو خپل لایق وبللو او زموږ کور ته په جرګه راغلې، خو ولای نه پوهیږم څه جواب درکړم. فرشاد جان ماشالله ښه زحمت کش هلک دی خو اخیری پریکړه چې سوک کوی هغه صمد جان او بیا صبا جانه ده. که

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانان راضي وی مورِ به پکی سه ووایو؟ زه خو يې د مور په حيث په دی مرکی راضی یم.

حسیب خپل لاس د فرشاد پر اوږه کیخود او ویې ویل: دا هم ستا د بخت څخه.. زه يې یو میاشت خوب ته پرینخودم د زیات تشویش له لاسه چې ایا خپل لور راکوی او کنه؟ او تاته گوره اول ځل کی درته وویل چې خواښې دی راځې ده؟ دا ظلم دی..

پدی خبره ټولو وخندل بی غیر د صبا څخه چی په دوو لارو کې پاته وه چی آیا اتاق کې پاته شی یا بیرون ته ووځې؟
ثنا: که چیرته ډیره شرمیدلی وی ..کولی شی اتاق ته د لاړه شی خورجانې ستا نظر به بل ځل پریږدو ..
صبا له ځای څخه یی پورته شوه ټولو پچ پچ خندل .

محبوبه- ښه إن شاء الله چی کار د خیر به وي او پخیر د دغو دوو ځوانانو به وی
دا ځل خو بی معرفی راغلم ومی بخښی. اما بل ځل په پوره آمادګي سره راځم إن شاء الله. اصیلا جانې تر هغه وخته ته هم له صبا جانې ، الطاف جان او مور جانې سره (د شیرین میرمن د صبا انا) مشوره وکړې مورِ یی هم د فرشاد جان د خویندو او ورور سره خبری کو او دا جریان وایو..

اصیلا- مه مې شرموه محبوبه جان ، ما خو خپله خبره وکړه چی پلار او ورور يې رضا شی زه یی حتمن در کوم..
سعید- ښه پس ټول یو ځای خپله کور ته ځو إن شاء الله بل ځل خو به مو حتمن خوله خوږه کوی وریندار جانې.

صبا...

د کاکا سعید د خدای په امانې غږ را ځی او زړه می ډیر نا آرامه کیږی .. اوس می مور ته څه جواب ورکړم .. که له ما پوښتنه وکړی ..څه به ورته وایم ؟
زه د مرکی غوښتلو تجربه نه لرم دری کورنۍ زما غوښتلو ته را غلی چی دري واړه می پلار له خوا رد شوي . او هیڅ ضرورت پیدا نشو چی زه خبره وکړم د اتاق دروازه می ورو ورو تک تک شوه ..او د ثنا غږ وو ، چی اجازه د داخیلیدو یی وغوښته ..

صبا- راځه خوري له کومه وخته د اجازه غوښتله؟
ثنا- فکر می وکړو چی میرمن صبا شاید وغواړی چی تنها ووسي .. او د خپل راتلونکي په اړه فکر وکړي.
صبا- د څه شی راتلونکی خوری تر اوسه ډیر لاره پاتی..
ثنا- اصلاً هم ډیره لاره نده پاتی وګوره صبا جانی هره خبر چی لري ویی وایه له اوله ..ځکه مور د خپل طرف نه هو وویل پلار هم چی شاید موافقت وکړی ځکه وراره یی دی او مینه ور سره لري او زه چی راضی یم ځکه زه پوهیږم فرشاد در سره مینه لري ..(صبا خپلی سترګی ګردی کړی او خور ته یی وکتل چې ثنا وویل: بده خبره می وکړه ؟

صبا- د کوم خوا مینه خوری؟ هغه بیزو...؟!
ثنا- متوجه ووسه صبا جانې ..لدی نه وروسته شاید دا خبره دی نا خوښه تمام شی ..وګوره که څوک دی خوښ وی ماته ووایه زه درسره کمک کوم ..
صبا- توبه خوری ...غوښتل څه معنا؟

ما په ټول عمر کی د مینی لرلو خبره نده اوریدلی ..څه ورسیږی چی زه دا خبره په بل چا پوری وتړم ..

ثنا- وګوره ..فرشاد هغه سړی دی چی پخپله خبره ولاړ دی ..حتا په ښه نوم سره یی خواستګاران را ولیږل تر څو پوی شی چی جدی دي ، څوک په لومړي ورځ چاته مرکه لیږی ؟ دا چی نیک بخته به شی وبه یی وینم ..وګوره ژوند له هغه چا سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مینه در سره لری ، ډیر ساده دي .
صبا- اووووف خوري زه د بیخی وشرمولم ..مینه مینه لرل بیخی د نفس را تنګ کي.

ثنا....

– نن درته په یو نمبرو مسیج شوي چې څو ځلې یی درته زنګ کړی.(د صبا څیرې تغیر وکی ، او زاری یی پیل کړی: په خدای خوري زه یی نه پیژنم.
ثنا- پوهیږم ...چې ته یې نه پیژنی.. خو زه یې پیژنم چې څوک دی؟
صبا په شک او تردید باندی راوکتل او سر یی چپ طرف ته واړوی ..
ثنا- فرشاد....
او دغه نوم د خطر زنګ وو.

ثنا- پوهیږم شاید غوسه شې چې ولې مې ستا موبایل ستا بې اجازه کتلې او چک کړی، اما د ما ستا د مشرې خور په حیث سره دا کار وکړو ، هر مسیج چې فرشاد کړی هغه مې ذخیره کړي کولی شی چې ویی وایی ، او هغه خبري چې دلته نشته په مجلس کي واوریدي ، پریکړه ستا لاس کي ده ، هر څه د چې وکړل سبا یی ماته او مور ته ووایه ،

صبا همداسی چوپ وه ، ثنا نږدې نږدې وره ته نږدی کیده او صبا ته یی مخ کړو او ویې ویل: او هو فرشاد دا هر څه غوښتل تر څو په بیړه سره خواستګاران راشی څکه ویره یی لدی لرله چې تا له لاس ورنکړی.

د ثنا له تللو وروسته صبا په ډک زړه او پوښتنو او فشار سره د موبایل طرف ته لاړه او دا چې لامل د ددی هیجان حس څه وو ، نشی درک کولې شاید دا چې یو هلک د هغی سره مینه درلود او دومره حد چې په یو شپه یی تول کورنی خواستګاری ته راستولی وه.. صبا د غرور احساس کوه..

اهممممم ولای ښکاری خو دسی چې صبا جووو هم راضی ده😕
بدبخت فرهاد بل سوک نه وه چې دواړه باید په یو نجلۍ مین شوی وایی؟
ای بدبختانووو اوس نو دی وریندارہ کیږی بیا څه کوی خیرن هند ته لاړو چې درس ووایی مینه یی هم ورور ناوی کړل😕
هغه درس دی ستا 🤭😒
شه کار وسو دغه دی حق دی😕😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#لسم برخه.
______________🖤
بِسمِ أٓأٓللّهِ أٓأٓلّرحمَٰنْ أٓأٓلّرحِيم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

چې یو هلک د هغی سره مینه درلود او دومره حد چې په یو شپه یی تول کورنی خواستګاری ته راستولی وه.. صبا د غرور احساس کوه..

#اوس نوې برخه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد د زړه ټول خواږه په اوبه کړی وو ، لحظه په لحظه یی سترګي سهار ته نیولی وي ، شاید په زړه کي یی دا لویدلی وو چی صبا د هو جواب به ورکړی وی. فرشاد په ناکراره انداز د صبا موبایل ته مسیج وکړو له ښه بخته فرشاد وو، یا بدبختی د صبا چی موبایل د ثنا لځایه د صبا لاس کې وو او د فرشاد مسج یې ولیده..
او دا چی مسیج یی ولیدل شو نو فرشاد بل مسیج هم وکړو..

اول مسیج : سلام ع
دویم مسیج : ثنا جان کولی شی موبایل صبا ته زر ور کړي ، غوارم زر یی په جواب پوی شم ، هیڅ خوب نه لرم ، دویم مسیج ، شاید لړ لړ ګرمی د صبا په زړه کې جوړه کړم ، او سبب د خندیدلو یی شی ، له خپل ځان سره وایی، چی رشتیا تر دي حده ..غوښتل یی لدی وضعیته سو استفاده وکړي او د هغي لپاره یی ولیکل .
—موبایل صبا ته نه ورکوم .
—ولی ثنا جانې !
—ځکه زړه مي نه غواړي.

له خپلو مسیجو یی صبا د خندا له لاسه زړه درد کوی ، او نا چاره یا بی موقع ویده شوه ، او فرشاد یی له یوي نړی سوالو سره همداسی تنها پریښودو ..

له دی مخکی چی د فرهاد بحث خلاص کړو ، په ویره کې یم هغه فرهاد ته چې یواځېتوب یې دویم نوم جوړ شوې.هغه تنها لوی شو، تنها په پښو ودریدو ، تنها په تنها نړۍ کې بی ملګریه را وګرزیدو ، اوس هم شاید تنها یی تیره کړي ، تنها یی زخم خوړلي وو ، اما ممکن ندی تر څو یی حوصله د تنهایی ولري. هغه د صبا خیال لرلو ، اما فرشاد صبا غلا کړي وه او ځانته یی ناوی کړی وه ، شپی دوو بجو فرهاد د ښځو غړو را ویښ کړ او په تیاره کی د اوبو په طرف ته چی د تخت چپ خواته یی وي ، دوه دری ځاځکی د اوبو یی تیري کړی..

او هغه خوب یی ذهن ته ازار ورکولو ، شاید دا یی لومړی ځل نه وی چی دا بد خوب وینی، ځکه ټول عمر یی په بد خوب کابوس توره تیاره ولیدل خوب کي ، اما لومړی ځل وو چی هغه توره تیاره ورته صبا شوی وه ، او صبا یی په هغه کشتی کی چی د طوفان غوندی روانه وه ولیده ، عجبه زړه یی ریپدلو ، خپله که خبر نه وو مګر روح یی له پټ کیدلو څخه خبر وو ، تر سهاره یی سترګو ته خوب ورنغی، او د سهار لمونځ ته منتظر شو ، تر څو وکولی شی له مور سره یی زنګ وکړي ، او تعجب اوس ټولو ته وو ، همدی وخت کی یی د صبا ټولنیزي صفحی مخ په مخ وکتلي ، که هر سنګه صبا خپل عکس هلته نه وو، خو د فرهاد لپاره یی نوم کافی وو.

فرهاد چی ساعت ته یی فکر شو نو مور ته یی زنګ وکړ ، او د ټولو پوښتنه یی تری وکړه ، میرمن محبوبه چی غوښتل چی ښه زیری یی زوی ته ډالۍ کړی، په نه مره حالت کي یی په قبر ته وغورځولو ، رشتیا زما فرهاده !
فرهاد- اها مورجاني !
محبوبه- غوښتل می چی ووایم چی ورور د له خیره نامزاد کیږی، همدغه تیره شپه مرکي ته لاړو ، إن شاء الله چی سیوری د فرشاد جان پر تا هم وغورځیږی.

فرهاد- رشتیا مبارک موشه فرشاد خو ماته څه ندي ویلي ، إن شاء الله نیک بخته به شی.
محبوبه- حتمن یی وخت ندی پیدا کړی ، د خوشحالی نه په جامو کې نه ځاییدو. آخر د زړه مقصد ته یی ورسیدو..
فرهاد- خدای د ټولو ارمانونه هدفونه پوره کړې. رشتیا ومو نه ویل چی څوک ده ؟ محبوبه- بیشکه زویه ، الله ج د زما نازولي زوی هم خپل مراد مقصد ته ورسوي تیره شپه د کاکا صمد کورته تللي وو، د صبا غوښتلو لپاره ...او څنګه چی معلومیږی شاید رد مو نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد چی کله د صبا نوم واوریدي ټول حواس یی له لاسه ورکړل ، اگر چی په بد ترین ډول مجازات کیدو ، حتا اخ یی هم له خولي و نه ووت .فقط یی وکولی شول چی موبایل یی قطع کړ ،او خپله یی لعنت پری وویلو ، هغه درد چی چپ طرف ته یی حس کړ ، پخوا غوندی نه وو ، روح یی په مثال د شیشی زره وره شو ، او دا چی جسم یی څه ډول ولاړ دی ، بیخی نادره کړو ..توره تیاره یی مخکی له مخکی ډیریدله ، تر دي پوری چی د صبا عکس یی هم نه شوی جوړولی ،

دا فرهاد وو چی په یوه ثانیه کې په سل هاوو ځلی مړ شو ، مگر په نړۍ کی نجونې کمي دی ، چی ورور یی مینه انتخاب کړی ده ، په ناتوانی سره فرهاد له خوب ځایه جگ شو ، او حمام ته داخل شو د اوبو په خلاص کولو یی خپل کنترول له لاسه ورکړ . او شروع یی په ژړا او فریاد کړه ، ددی څخه بده ورځ هم راتلی شی هغه ځای چی حتا اوبو یی هم د اور ځان نشوی مړ کولی ، دوه ساعته وروسته چی فرهاد لږ خپل پخوانې حالت ته راغي ، له حمام بیرون شولو او د امین کوټی ته لاړو تنها دا خبره یی وکړه چی غوښتل یی کابل ته وگرځی..

دغه اور یا جهنم د څه وخته فرهاد بندي کړی نه پوهیږم ، خو دا ځل دا اور د میني اور وو ، چی هغه یی نا توانه کړی وو......

امین ....

سهار وخته فرهاد په یو ناسم وضعیت سره زما کوټی ته راغې او ویی ویل: چی زه غواړم افغانستان ته لاړشم، دا چی څه کیسه وه نه پوهیږم خو ما هیس وخت فرهاد تر دی حده پریشانه نه وو لیدلی حتا که به په بدترین مشکل کي هم وو له فکر او عقل به یی گټه اخسته، د فرهاد خراب حالت زما حال او طبیت هم را بد کړو
فقط دومره می وویل: صبر زه هم در سره ځم.
فرهاد- نه ته پاتي شه.

امین- لیوني کیږه مه زه تا په دي حال نه شم پریښودي ، چی لاړ شي راځه داخل ته چی وگورو چی څه وخت تکت پیدا کو.
فرهاد زما خبره ومنل او کوټي ته راغی اما د فرهاد ځان کی هیڅ د صبر اثر نه لیدل کیږی ، نه پوهیدم چی ولی دومره بی قراره دي ، چی یوه دقه ورته انتظار مشکل او سخت دي ، په سایتو کی می پلټنه وکړه او نږدی پرواز کابل ته سبا ته دي ..
امین- ښه وسایل دی را ټولو کړه ځکه سبا لسو بجو پرواز لرو.

فرهاد- زه تر سبا صبر نه شم کولی ..زه ځم ..
امین- پس څه وایی چی په موتر کی لاړشو ،

فرهاد له ځای څخه جگ شو او ویې ویل: سمه ده راځه چی ځو .....
امین- کله چی سیند ته ورسیدو بیا په کښتۍ کی ځو او پاتي لاره بیا پیاده ځو ...
فرهاد- امین ته پر ما ریخشند وهی...

هغه فرهاد چی زما په بی خوند ترینه ټوکه هم خندیدو ، نن ورځ می ورک کړی وو ..ژر می خبره بدله کړه او ومې ویل: نه خدای د نه کوی ورور مي ، اما کومه خبره چی ته کوي درک کوي یی هم ، هغه وخت چی پرواز تر سبا نسته .څه رقم غواړی لاړشی ؟
فرهاد خبری نه کولي نو مجبور شوم چوبتیا یی ماته کړم او بیا ووایم: لالا مي ووایه څه مرسته کولی شم ? بیا هم کورنۍ مشکلات دی ؟
فرهاد- امین یوازي دعا کوه چی ناوخته و نه رسیږم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره فرهاد دومره مظلومانه ړول وویل که تیره هم وی اوبه اوبه کیدله ، هغه هیڅکله هم لدغه رقم عاجزي سره مخ شوی نه وو..هیڅ وخت می دومره ناچاره او ستړی نه وو لیدلی رشتیا دا ورځ زما لپاره هم قیامت وه ، هغه خوږ دوست ملګری می چی پیژندلو زما مخکی اوبه اوبه کیدو ، ولی هیڅ می هم نه شوی کولی بیغیر له تسلی او ډاډګیرنی څخه ..

امین- پخدای توکل کوه ، او خیر غواړه..
فرهاد- پوه شه چی د صبا پرته زما لپاره هیس خیر نشته...
په حيرانتيا مې وويل: صبا؟؟
فرهاد- صبا.....
پښتو‌ناولونه:
[#جهنمي](#) مینه.
[#ژباړونکې](#): خواجه زی خپروندیه اداره.
[#پولسمه](#) برخه.
________________🖤
بِسمِ اَللّٰهِ اَلرَّحمٰنِ اَلرَّحِیم

[#د](#) تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرهاد- پوه شه چی د صبا پرته زما لپاره هیس خیر نشته...
په حيرانتيا مې وويل: صبا؟؟
فرهاد- صبا.....

[#اوس](#) نوی برخه...

د لومړی ځل لپاره ژړا د فرهاد زړه ونیو او سترګی یی له اوښکو ډکی شوی،او ویی نشوی کولی تر څو یی خبره پوره کړی ، نه دا رقم انتظار می نه وو، هیڅ د دنیا زحمتو نه شوی کولی فرهاد وژړوی ، فرهاد چی د یو محکم غر پشان کلک وو، هغه د صبر او حوصلی چی بد ترینه طوفانونه یی تیرول ، دا دنیا بی وفا وه ، چی هرګز یی د فرهاد طرف ونه کړ.....امین غوښتل د فرهاد غمو ته ملهم شی اما هره خبره یی ورته لکه په زخم چی مالګه اچوی داسی وو ، د فرهاد په ټپی زړه باندی...

امین- فرهاد ....
فرهاد- فرهاد مړشو....
امین- خدای دي نکوی دسی خبری مه کوه.
فرهاد له ځای څخه جګ شو او د وره طرف ته لاړو او امین ورپسی شاته ...
امین- فرهاد چیری ....

او جواب یی وا نه وریدو ..دا چی اتاقونه یی په یوه دهلیز کې وه او ده ولیده چې فرهاد خپلې کوټی ته لاړو ..نو خیال او فکر یی لږ راحت شو ، فرهاد سیګریت ته لاس وروړو ..او څو واری یی پوه کړو....ځکه د سګریت څکولو تجربه ورته نه وه ، او په توخیدو یی شروع وکړه ، او غاړه یی وچه شوه ، اوښکی یی د سترګو له طرفه را روانی وي ، او د فرهاد اور یی نور هم تازه کووو......

فرشاد ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

7 بجو می سترگی را وغړولی موبایل می لاس کی وو او زه ویده شوی وم لومړی ځل وو چی موبایل په لاس خوب وړی وم، او خپل پدی حال می پر خپل ځان وخندل.. او ځان سره مې وویل: فرشاد بچی لا ډیر لاره د عشق او عاشقی پاتی دومره ژر تسلیم شوی؟

سهار پخیر مي ثنا ته ولیکل او دویم مسج مې د زاری ولیکو تر څو نن ورځې له صبا سره خبری وکړې او راضی یی کړې ، ځکه زر می غوښتل چی هو یا نه د صبا څخه واورم ..خو ثنا بیا هم ماته جواب را نه کې دا ځل مي ورته مخامخ زنګ وکړ او زنګ یی قطع کړو

دا چې موبایل یې بند کوی پوه شوم چې شاید صبا موبایل اخیستی وی؟ هسی نه منفی جواب راکړی ، نه خدای دی نه کوی ..
بیا هم د موبایل په صفحه می مسیج وکړو،
—صبا..... که صبا ته خپله یی نو خبری مه کوه مشکل نشته یواځی که لږ هم زه دی خوښ یم نو خالی یو دری نقطی مسج راوستوه خواهش کوم.

زما مسیج یی ولیدو اما جواب یی را نغی ... دا ځل مي بل تخنیک وکاره وی او ومې ویل: که چیرته را سره مخالفه وی نو مسیج وکړه..
خو بیا هم هیس جواب رانغی او د صبا دې چوپتیا زه حیران کړم دا چوبتیا زه څه تعبیر کړم؟ نه دغه رقم نتیجي ته نه رسیږم... د حسیب شماره ته مي زنګ وکړو ، او پوښتنه څخه وروسته مې ورته وویل چې موبایل ثنا ته ورکړی.

فرشاد- الو سلام ثنا خوري څنګه یی ښه یی ؟
ثنا- ښه یم شکر مننه د انجینر صمد کورنۍ زومه ته څنګه یی ؟
فرشاد- ښه یم ، څنګه د وکړل له صبا سره وغږیدی خورجاني څه یی درته وویل ؟
ثنا وخندل او ویی ویل : تر اوسه 24 ساعته ندی پوره او ته محترم غواړې له صبا هو یا نه واخلی؟(بیا یې په خندا وویل: تر اوسه دی یو شل جوړې چپلکې نه یې څیری کړی موږ درته نجلۍ نه درکو ښاغلیه.
فرشاد- ته زما زړه را جمع کړه، هغه وخت تخو شل یادوی زه درته زر جوړی چپلکی شکوم په تګ راتګ یواځې ووایه چې هغه راته هو وایې بس.زه به ستاسو د کور مخی ته خیمه ووهم یواځې هغه دی راته هو ووایې..

ثنا- رشتیا وایې؟
فرشاد- ته شک لري؟
ثنا- نه نه یې لرم.
فرشاد- ثنا خورجانی زما زړه ډیر نا آرامه دي ، صبا زما لپاره د یو آزاده او بی بنده. مرغه پشان ده که هغه زه خپل د مینې په جال کې راګیره نکړم ویریږم له لاسه یې ورکړم
ثنا- او ماشالله عاشق صیب دا حسیب په شاګردی قبول کوی کنه فرشاد جانه ؟
حسیب- په څه دلیل ؟
ثنا- تر څو می په قدر پوی شی ، وګوره له صبا سره می بخیلی پیدا شوه ، تر اوسه پی هو ندی ویلی مهربانی یی د فرشاد زړه کی ځای لری ...

فرشاد- ته ما صبا ته ورسوه ، زه حسیب خپل استاد کوم... شاګرد لری..
دا خبره مې وکړل او په خندا مې ورته وویل: منې کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد او ثنا سره پریکړه وکړه تر څو 5 دقیقی هم که کیږی باید صبا او فرشاد یو بل سره وویني. د همدی لپاره ثنا صبا د خرید او بازار په بهانه له کوره بهر ځان سره ویوړل.

صبا....

زما د خوب دښمنه(ثنا) زما سرته ولاړه وه او چغی وهلي وېښه شه،هغه بی خبره له دینه چې زه ټوله شپه ویښه وم او سمه نتیجه ته ونه رسیدم..
صبا- پریده لږ ویده شم خیره ده ...
ثنا- نکیږی باید لاړي شوو سوداته څکه سعید کاکا نن شپه بیا راځي..
ثنا به خبرو نیغه کیناستم سعید کاکا بیا راځي؟
صبا- ماته لږ وخت راکړي.
ثنا- خدایه څخه شکرر وباسه چې ما درته لږ وخت واخیسته کنه مور مي هغه شپه ستا شیرنی ورکوله .

صبا- افففف خوری ..
ثنا- ای دروغ وایم درته مور می راضي ده پلار می هم راضي کیږي.
سهار لس بجي وي خور سرمی بازار ته لاړم وروسته سامانونه کور سودا لږ شیان می ځانته واخستل ثنا څپل نس کلک ونیولو او ویې ویل: نور توان نلرم راځه ډوډی وخوړو هغه پوري حسیب هم راځي بیا کورته لاري شوو ...

رستورانت ته ننوتم زه لاسو مینځلو لپاره لاړم د لاسونو مینځلو وروسته بیرته د میز سرته راغلم ثنا پورته شوه او ویې ویل: زه هم ځم لاسونه مینځم ....
لس دقیقی ثنا دتللو تیری نوي آشنا غږ می واوریده:
فرشاد: اجازه ده .....
سر می پورته که فرشاد می ولیده یو دم ماشوم توپ دوره، ځواني دوره، جنګ بحث کولو ټول خاطرات می ذهن ته راغلل خوو نن ورځ هغه ټولو ورځو سر توپیر درلوده حیرانه فرشاد جرعت ته پاتی وم څنګه دومره زړه وکه دلته ناست وه زما جرعت سوال لاندي وړي وه نشو می کولی پورته سترګو ته وګورم خوله می خلاصه ورته پاتی وه.

فرشاد- سلام ... څنګه یی ؟
صبا- س . سلام
فرشاد- ته ولی زما جواب نه راکوی ...

امهمممم دا فرشاد عجب بی شرم بیحیا انسان دی😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکي: خواجه زی خپروندیه اداره.
#دولسمه برخه.
________🖤
بِسمِ اَللّٰهِ اَلرَحمٰنِ اَلرَحیمِ

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرشاد- سلام ... څنګه یی ؟
صبا- س . سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- ته ولی زما جواب نه راکوی ...

#اوس نوي برخه...

تمه می نه درلوده دا خبره دومره زر وکړی... اوسي څه جواب ورکړم.. ډیر فشار ذهن باندی می وه دي سبب شوو لاس پیښو می رپیدلو باندی پیل وکړل ...حتا ځان می نیږنم هغه حاضر جوابه صبا چیرته ده؟
فرشاد- صبا ....
صبا-ه.....ها...

فرشاد- که غلی اوسیږي درنه ځم زه خبرو کولو لپاره راغلي یم.
اوس ثنا وړي کیدلو دلیل باندی پوهه شوم فرشاد کار وه زما اعصابي خراپ کړل
فرشاد- لږ څودقیقی خبري کولی شوو ...
صبا- لطفا لار شه.
فرشاد- سمده ځم یوازي دوه کلمی خبري درته کوم ....
صبا- سمده آورم ..
فرشاد- نیوهیږم تا زما څخه د واده وراندیز تمه درلوده یا نه، خوو ډیر وخت کیږي ما ستا په اړه فکر کوه غواړم پوی شي زه دي غواړم زما خوښه یی داسی فکر ونکړي چې کورني خوښه وه ده او ته مجبوره یې ما قبول کړې که چیری ....

که چیری ته بل څوک غواړي یوازي ماته ووایه زما څخه که ښه وي، باشخصیته وي، انتخاب حق لري ژوند کولی شي ورسره او که چیری داسي نه وي نو خبره به هم نکوی راته..

یوازي می د فرشاد خبرو ته غوږ نیولی وو او کتل مې ورته داسې په غرور خبري کولی چې لکه د همدا اوس څخه هغه زما مالک دی او زه د هغه د لاس لاندی یم او هغه زما څخه حساب غواړي ....
فرشاد- دومه خبره دا چې دا ژوند دی او ژوند په ګرنټۍ او ضمانت مخکې نه ځی ، هرشي اول آخر لري ، اوله مرحله پیل نکړو آخر مرحله ته نه رسیږو.. ما د ډیر وخته ته د نظر لاندي نیولی وي خوی ، عادت ، سره دي بلدیم زما قبوله یی ، ته هم نادیده جلی نه یی که تراوسه د ماته پام نه وه اوس راته وګوره زر جواب راکه ترڅو ژر ژوند پیل کړو.. ته حاضره یې د یو ښایسته با استعداده هلک ښځه شي وجلی .....

فرشاد خپل د خبرو خلاصیدو وروسته په خندا شو او عجبیه نظر یې ماته راوکتل شاید دا کتلي پخوا په خیر وه خو ماته عجبیه ښکاره شوو... د فرشاد ټول خبري ښه وي زیاتر یې د شوخي بڼه درلوده ترڅو ما وخندوي خو هغه یاده باسلی وه کله چې ما هغه ولید ما خپله خندا ورک کره... فرشاد خبرو ته می جواب ندرلوده شاید تاثیر لاندي تللی وم غلی شوی وم .. ثنا او حسیب راغلل زما څنګ که کیناستل ثنا لاس می کلک ونیلو فشار می ورکړو او په کرار مې ورته وویل:

— کورته لار شوو بیا درسره پوهیږم هممم...
ثنا په جګه جګه غږ وخندل او ویې ویل: له دي لځایه چې زما څخه مننه وکړي ماته ګواښونه کوي نن او سبا واده وکړي بیا راته وایي مننه کوم خور جانی .

دی خبري سری دری واړه په خندا شول فرشاد خندا بنده کیدله ناا ثنا حسیب د ډوډی فرمایش ورکړي وه هغه راورسیده ټولو اشتیا باندی ډوډی خوړله پرته مانه ډوډی می ستوني که بنده کیدله ټوخي باندی می پیل کوه بل خوا زړه می نغوښتل اسراف وکړم او ډوډی هسی واستوم او وینخورم.
فرشاد- صبا ډوډی یخه کیږي غواړي بل څه راوغواړم؟
صبا- ناا مننه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبایل ته می زنګ راغی ، بهرنی شمیره وه. دومره مې فکر خراب وو چې بیخی پوه نشوم چي سوک امکان لري د خارج څخه ماته زنګ ووهي؟نپوهیدم څوک دی؟ کوم ځایه دي؟ څشي غواړي؟ څه ستونزه لري؟ خپله وضعیت می ښه نه وه ترجیح می ورکړه جواب ورنه نکړم موبایل می بی غږه کړو او بکس که می کیښود.
ثنا- څوک وه ؟
صبا- شبکه .....

فرهاد.......

صبا شمیري می مبایل سکرین باندی راوسته بله لاره می نه درلوده پرته اړیکه نیلو څخه زنګ می ووهه یو واری، دوه ، دري، جواب رانکه ، ولی جواب نه راکوي ؟ داسي نه څشي ورباندي شوی وي؟ یاهم مصروفه وي. نه امکان نلري که مصروفه هم وي مبایل ورسره وي هغه صبا څه زه پيژنم هیڅکله مبایل ځانه لري کوي ناا
فېسبوک پاني ته لارم میسج می ورته وکه...
فرهاد- سلام صبا ، .... کولی شوو خبري وکړو .

فېسبوک ملګري نه وه کولی می نشوو ورته زنګ ووهم .. یو ځلي می بیا ورته مستقیم زنګ وواهه اړیکه نیولی خو جواب نه ورکوه مبایل می تخت باندی واچوه خدای څخه می ګیله وکړه زما تقدیر ولی داسی تور او بدبخت دی که زه اوس هلته کابل کي وایې اوس ټول موضوع توپیر کوه بیا ...

فرهاد- خدایه څه کیږی یوازي یو ځل زما زړه غږ واوره ....
فرهاد د مبایل زنګ غږ پورته شوو باور یې نه کیدو چې دومر زر یې دعای قبوله شوه په منده منده مبایل خواته ورغی پرته د نوم لیدو یې موبایل الو کړو او ویې ویل: الو   آورم ... صبا
مور- الو زویه جانه

بدبخت کله فرهاد پریخودلې و چې اوس یې پريږدی؟ د موبایل شاته اړیکه نیونکې ږ فرهاد مور محبوبه وه نه صبا...
محبوبه- څنګه یی زوی جان ښه یی؟
بیاهم اوښکي فرهاد سترګو څخه راوانی شوي ځان په سختي کنترول کړو او کرار یې وویل: اه موری...

محبوبی خپل د زوی نارمی احساس کړو مورګانې تل خپل د اولادونو بی قراری احساس کولې شی د هغوی احساس دومره قوي دی چې هیڅ نشي ورنه پټ کیدلی..
محبوبه- فرهاد زویه کوم څه شوي ؟
فرهاد- ناا موری..
محبوبه- فرهاده...
شاید فرهاد صبر تمام وه په ژړا شوو ورته او ویې ویلچ: ښه نه یم موری هېڅ ښه نه یم.

د فرهاد د سلګو سلګو غږ د مهربانه مور زړه یې ناتوانه کړو او په تلوار یې وویل: مور دی ستا نه زار شي ووایه څه شوي زویه.
فرهاد- دعا وکه موری.

امهمممم بیچاره فرهاد هغه ۴۲۰ فرشاد جنی د لاری وباسل دی بدبخت دلته وریسی زاړی ای توف په دی شانس😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

#دیارلسمه برخه.

______________🖤

بِسمِ اَاَللّهِ اَاَلَرحمّنْ اَاَلَرحیم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

د فرهاد د سلګو سلګو غږ د مهربانه مور زړه یې ناتوانه کړو او په تلوار یې ووېل: مور دی ستا نه زار شي ووایه څه شوي زویه.
فرهاد- دعا وکه موری.

#اوس نوې برخه...

محبوبه- خدای دی ما ستا څخه مخکې کړې چې ستا داسي ناتوانه ورځ ونګورم څه شوي زویه؟
فرهاد- هېڅ درېسی خفه شوی یم موری بس...

ددي خبرې وروسته فرهاد اړېکه پرېکړی وه، ځکه نه یې غوښتل چې خپل مور پرېشان کړې.. څو دقیقې وروسته امین راغلو او ویې ویل: د شپې 9 بجو ته می درته تکت واخسته ضرورت نشته سبا پوری پتمه پاتی شی.

کریمه...

فرشاد 2 بجو ماسپښین وه چې کورته راورسېده په منډه منډه زما خواته راغی.
فرشاد- سلام مور ....
کریمه- سلام دی مور زمري ښنګه یی؟
فرشاد- ښه یم ، ښه یم ، ته ښنګه یی؟
کریمه- الحمدالله ښه یمه.

فرشاد: موری کاکا ښځه ته دي زنګ ووهلو؟
کریمه: کومه کاکا ښځه دي؟
فرشاد: موری ...
په خندا مې ووېل:زما بی طاقته زویه..صبر وکړه زویه یوه ورځ تیره شي بیا زنګ ورته وهم کومه پریکړه نیولی.
فرشاد: نا مور جانی څوک دومره ناوخته کوي نا ، یوه ورځ مرکه ورځي بیا هرځلی زنګ ورته وهلي ..

فرشاد مې د غوږ څخه راکش کړو او ومې ویل: ته اوس ماته عقل راښایی مور زویه..
محبوبه ډیر خفه وه بلی کوتي ته لاړه او شیانی راټوله ولو باندی لګیا شوه، د هغې دا خراب حالت زما و د فرشاد سترګو څخه پت نه وه فرشاد د هغې خواته ورغی.

فرشاد: محبوبه موری ښنګه یی؟
محبوبه: ها؟ زویه مننه ښه یمه.
فرشاد: ولی ستري یی؟
محبوبه: زه ښه یمه خو فرهاد ښه نه وه ، نپوهیرم څه شوي؟
فرشاد: رښتیا ورسره غږیدلی یی موری ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبه: هو نن سهار مې ورسره خبرى وکړل خو هيس ښه راته معلوم نشو.
فرشاد: اندیښنه مکوه مورجانی اوس زما واده څخه خبر شي ښه کيږی .

فرشاد د فرهاد شميري ته څو ځلي زنګ وواهه خوو فرهاد جواب ورنکړو .
فرشاد: ښه خير شايد درس ويلو باندی بوخت وي.
محبوبه لږ خبري فرشاد سرى وکړي موضوعي بدله کړه ، محبوبه خپله پوهيده فرهاد غټ غم لري که چيرى غټ غم او شخصي نه وه کوچنو زخموته يی هيڅکله نه ژاړل محبوبه د فرهاد راتګته سترګو په لاره کيناسته صمد کور څخه هم د تلو څخه يې تنکار وکړو او د سر درد بهانه يې وکړل د فرهاد راتګ څخه هم چاته ونه ويلی ځکه هغه پوهيده فرهاد هيڅکله صبا مرکه ته نځی محبوبه مور ده خپل زوی زړه خبرو باندي ښه پوهيده که چيرى فرهاد به خوله هم نه راوړي ..ځکه نن ورځی فرهاد خوله نه صبا نوم اوريدلي وه...

يوه ورځ دومره زړه که رقم رقم فکرونه خبري راغلي خپل تير وختي ذهنته راغی کالو، کالو زجر باسلی وه سعيد دومه ښځه وه سعيد منت په ځان وړي وه هغی صرف اولاد لپاره کړی وه ځکه اوله ښځي مور نکيده محبوبه زړه يوازي فرهاد شتون باندی خوشحاله وه نن ورځ فرهاد هم ناتوان ګل په څير مراوړی شوي وه تقدير څخه مقابله کولی نشوه ...فرشاد کورني ټول خوشحاله وه ځکه کريمه زنګ وهلی وه راضي جواب ورکړي وه لکه چې نن شپه بلی جواب هم لاسته راوړی .. ټول فرشاد کورني صمد کور ته ورغل يوازي محبوبه سترګو په لاره يوازينی زوی ته ناسته وه ..

ثنا او موری شپه چمتوالی لپاره بوختی وي يوازي صبا خپلي ګوټي که مبايل که بوخته وه هغه شميري يادته ورغله نن ورځ زنګ ورته راغلي وه شميري ته پام وکړ هندوستان شميري وه هغی هلته هيڅوک نپژندل حدس ووهه فرهاد دي ونيغوښتل زنګ ورته ووهه فکر وکه فرهاد هم غواړي خپل فرشاد وروره مرکه په اړه خبري وکري وسره..

فرهاد....

لعنت دی په دی ورځ وي نه تيريږي خپل لاس ساعته ثانيه ګير ته په زير زبر ګورى ، ثانيه هم خپلو مينځکی جنګدلی عقل ويلی ناوخته کړي دی ده زړه ويلي لا وخت پاتی ده کاشکی مخکي راتلو څخه مور سره می خبري کړي وي آخر څه کيږی څو ورځو شاته وخت لارشی ؟ څه کيږی شاتی وخت کيلي می درلودله؟
امين: فرهاد
فرهاد: عاا
رامين: نديښنه مکوه روستي پرواز زموږ دي.

امين نپوهيده زه ولی تشويش کي يم خوو زړه ته می ښه تسلي راکوله لاس می امين اوږه باندی کيښود يوازي پرنښودم مننه می وکړه پرواز اعلان شوو په منډو منډو ترمينل ته ورغلو.

فرشاد....

نپوهيږم خپلو مرکه هرچېرته داسي وي ؟ ماته خو هيڅ مرکه نښکاری زموږ کورکي خپل ځان پريدي حساب کوم ناا اوس خپل تره کورته راغلی يم پرون شپه می پلار مرکه خبري کړي وي زړه می ټول وه پلار می مور د مرکه خبري کوي لږ ځند روسته صبا راغله پام می صبا ته شوو په جګ غږ يي سلام واچوه لاسکی ميوه پتنوس يی ميز پر سر کيښود خپل ځاني زر زما د سترګو څخه پناه يو کونج کي کيناسته هغه بی خبره دينه وه زه لس کيلو متر کي که هم سمه په زير کتلي شم ژير رنګه جامي شين رنګه تکرى اغوستي وي داسي رنګونه يو ځاى شوي وه لکه شپه ورځ صبا ښايسته ښکاره کيده ډير شرم څخه لکه ميز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرسر ګلاب پشان شوي وه
نن اوله ورځ وه چې ما صبا ته یو بل نوم خوښ کړو"ګلاب مې:

زر مې لاس جیب ته که مبایل پسي کرځیدم لاس ته مې راغلی مبایل زر مې صبا ته میسج وکه: سلام ګلاب مې..
زما میسج سند شوي نه وه هغه ځایه ځخه پورته شوه..
فرشاد: ترځه وخته تښتېدی ګلاب مې...

اهمممم ولای د فرشاد مینه هم پاک ده په مرکه ورغلی په حلال نکاح یی غواړي خو نه پوهیږم زما ولی ورځخه بد راځی یو رقم ۴۲۰ او بیحد چالاک راته شکاری 😕

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#څوارلسمه برخه.
________________🖤
بِسمِ أأألَلّهِ أأألَرحّمَنْ أأألَرحّيَم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

صبا ته میسج وکه: سلام ګلاب مې..
زما میسج سند شوي نه وه هغه ځایه ځخه پورته شوه..
فرشاد: ترځه وخته تښتېدی ګلاب مې...

#اوس نوی برخه...

صبا....

باید نن شپه چای میلمنو ته ما وړی وایې تول شیان په ظاهر د مخکې پشان وه خو ما ته یې توپیر درلوده هغه هم 180 درجه توپیر درلوده کولی مې نشوو هغوی مخته ورشم ډیر کوښښ کوم ځان پت کړم چای وینسم آخ آخ خور مې زه آرامه چیرته پرینښودم مجبوره کړم میوه ویسم سلام توله ته واچوم پنځه دقیقی مجلس که هلته کینم روسته ګوتي ته لاره شم میوه مې واخسته لاس مې رپیدلو باندی پیل وکره تر ګوتي پوري 1000 کالوري لاس ځخه مې ورکه همدا څه ګوتي ته ورسېدم جګ غږ مې سلام واچوه زر نږدی دروازه یو کونج کي کیناستم ترځو زر ووځم شیبی مې شمیرلي ترځو پنځه دقیقی څه خور مې ویلی پوره شی او لاره شم ....

همدا چې پنځه دقیقی پوره شوی ځپل ګوتې خوا ته مې منډه کړل، په تخت باندی پرته وم مبایل غږ مې پورته شوو صفحه مې خلاصه کړه فرشاد وه اول میسجی صحت پوښتنه وه دومه ګل ګلاب لیکلي وه خندای مې ورته راغی یعنی اوسي ځانته دا حق ورکوي ماته په هر نومي څه خوښیږي غږ وکړي؟ کومه پوښتنه مانه کړي وه جواب مې ندرلوده "ترځه وخته تښتېدی رانه؟"

د سعید کاکا د تلوو وروسته ځان مې ګوته که بندی کړي وه غوښتل مې ځان به ویده توپ واچوم ځکه توان مې ندرلوده پلار سره ځنګه مخامخ شم بلي خوا سوالونه ته مې جواب ندرلوده که پوښتنه وکړي راضي یم او کنه څه جواب ورکم دا اولین پریکړه وه ما باید نیولی وي تمه مې درلوده هرځلی پشان وتښتم خو ونشوو خور مې راغله وویل: راشه پلارمې درته غږ کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار گوتي ته ورغلم سلام می ورته واچوه....
پلار: علیک سلام زما سپوږمی.... ویښه وي....
صبا : هو پلارجانه
عجیبه سواله وکړل هیڅکله دا پوښتنه رانه کړې نه وه نن شپه رانه وکړه شاید

کوښښ کوه مرکه خبري پیل کړي؟
صبا: هیڅ پلار جانه لږ شیان می واخستل
پلار: ښه مبارک دی پخیر ګټه واخلئ.
صبا: مننه.
مور : صمد جانه اصلی قضیه ووایه.زما خورې لوري پلار دی ځکه راغوښتي ترڅو د فرشاد په اړه ستا د نظر پوښتنه وکړي زموږ خوا مشکل نشته ښه هلک دی خوو ستا نظر مهمه دي.
مور غوږ کي می کراره وویل: زه څه ووایم موری ؟؟
پلار: هرڅه زړه دی غواړې ووایه لوري مخکي بلي جواب څخه می سعید ته وویل اول صبا سره خبري کوم راضي نه وي، نو هسی ځانونه مه په تکلیف کوی او ځې راځې مه، ځکه دوستی په زور نکیږی که ستا خوښه وي مشکل نه وي مسله به مخته ویسوو

مور: اول خدای دی خیر کړي دوم زه کوم دلیل نګورم فرشاد ته نه جواب ورکوه ښه هلک دی معتاد ندی کورني روزنه هم موږ ته معلومه ده .زما نظر مثبت ( ) دی او هو.
صبا: تاسو مشران بهتر پوهیږي مور جانی..
صبا دا خبره وکړل او په تلوار د کوټې څخه ووتل..
صمد: یعنی صبا راضي ده ؟
اصیلا: که راضي نه وه داسي نه ویلي هرڅه تاسو خوښه وي.هغه داسي څوک نده چې د هر چا خبره ومني ... ښه مرکه بیا خپل نیرې کورني ده ..

فرهاد.....

نیمه شپه وه کورته ورسیدم زړه می نه غوښتل امین یوازي دا وخت خپل کورته لارشی بله چاره می ندرلوده نه می غوښتل رسوا شم شاید امین خپله هم پوی شوی وي زما وضعیت ښه نه وه زما بیک دهلیز دروازه که کیښود یوازي وویل: کوم څه غوښتل یوازي زنګ ووهه امین تکسی ته پورته شوو هغه تکسی موړې هوای دګر څخه رانیولی وه .آرامه دروازه لاستی می خلاص که دوه ګامه مخته تللی نه وم صالون چراغ بل شوو هوو مور مي وه یوازي زما یوه کلمه هغه بی خوبه کړي وه.

مور سترګي مي کاسې څخه ووتی زما خراپ وضعیت په لیدلو خپل ځانته می لعنت وکه زما مور چیرته دومره خوشحاله لیدلی وه زه خپل غمونه بار هم وربانديي زیاد کوم؟ مور خواته نیږدي شوم په سخته می خندا شونډو ته راوسته. او کلکه غیږي می مور ته ورکه یوازي آرامښت مور غیږي ده زما زخمونه مرحم ده .
مور: زویه ښنګه یی ؟
فرهاد: ها مورجانی.

څوشیبی مور غیږیږی وم مور ځان رانه جلا که وویل: خپلي ګوتي ته لارشه ږوږی درورم ..
فرهاد: اړتیا نشته موری زه وږي نه یم .
مور : امکان نلري حتما کوم څه دي خوړلي ندی داسي ډنګر ضعیف شویي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مي تېروتنه كول ما خپل حق خوړلي وو بی حسابه غمونه می خوړلي وه، ډیر دردونه، زړه وینه می خوړله مګر ځومره می نور هم باید خوړلي وي ؟
فرهاد:موری که خوب درغلي نه وي کولی شي خبري وکړو ؟

محبوبه....

سعید دوې د صبا له کور څخه راغلي وه ټول خوشحاله وه لکه چې هغوی ورته " هو" ویلي وه؟ خو مه جرعت کولی نشوو پوښتنه وکړم هغه جواب څخه وریدم زړه می غوښتل دنیا ته آور واچوم ځکه ویریدم فکر می کوه فرهاد هم صبا غواړي ، نا اامکان نلري، که صبا غوښتله ماته حتما ویلی، او که داسي وي بیا څنګه وکړم ؟

سترګو څخه می خوب تښتېدلي وه لس ثانیه می هم سترګی ترلی نشوی کله دهلیز ته تلم کله فرهاد کوتي ته آخر هم فرهاد لاره څخه راورسیدی هغه په لیدو می احساس وکه کلونه کیږي هغه څخه لري یم زما فرهاد څو ورځو که ځومره تویږي کړي ده یاالله ژوند هغه سره څه کړي دي؟

فرهاد می کلک خپلي غیږي ونیولو هغه مهربانه کوچني زړه سینه که درزیده، هغه ډیر سوالونه خبري درلودی خو زما هغی خبرو اوریدلو توان ندرلوده نه جوابونه جرعت می نه درلوده، سترګي پرسیدلي وه جامو څخه یې د سګرټو بوی راته مطمینه شومه ټول فکرونه می حقیقت لري فرهاد درد بیحده ډیر دی هغه سره کوتي ته لاړم خپله دروازه بنده کړه پوښتنه وکړه: موری صبا څه وویل؟
مور : هیڅ زویه څه ووایي؟

فرهاد: زه پوهېږم هغه صبا دا مرکه قبوله کوي نا فرشاد سره هغه ډیر توپیر لري. دا فرشاد څه لپاره د صبا نوم واخسته ؟ حتما غواړي ریشخندی وکړي دا هلک هیڅکله هوښیار کیږي ناا،

اوس فرهاد ماسری خبري کولی یوازي خپل ځان قانع یا ډاډمن کوه ښکاره نه وه ، خوو زما تشویش درلوده خپل زوی له لاسه ورکړم هغه هېڅکله چاسره مینه ندرلوده هیڅ شی سره مینه نه پیدا کوله ځکه هرشي به خوښ شوو هغه ورنه خراپ کیدو او ډیر به ورته غمجن کیده.
مور: ولی پوښتنه کوي زویه؟

سعید: مرکي مسله که ریشخندی نکیږي فرهاده.

اهمممم پلار يې راغی😱 ایا پلار به یی خبر شی چی دواړه زامن یی په یو انجلی مین دی؟ 😱🙈 اوس به څه وشی؟ صبا جانی خو هلته هو جواب ورکړو😕

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#پنځلسمه برخه.
________🖤
بِسمِ اَاَللّهِ اَاَلّرحمٰنِ اَاَلّرحیِم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورنه خراپ کیدو او ډیر به ورته غمجن کیده.

مور: ولی پوښتنه کوي زویه؟

سعید: مرکې مسله که ریشخندی نکیږی فرهاده.

#اوس نوې برخه...

د سعید غږ زموږ خبرې پایې ته ورسولې..فرهاد سلام ورته وکه پلار لاسونه یې ښکل کړل ، سعید هم فرهاد وضعیت سکرت بوی ناکی جامو څخه پوی شو چې زوی یې یو مشکل لری چې ویې ویل: څنګه یی فرهاد ؟

فرهاد: ښه یم پلارجانه .

سعید: کومه ستونزه لرې؟

فرهاد په بنده ژبه ورته وویل: ناا

سعید: آخر ځل دی وی سګرت بوی درنه ځې داسې فکر مکوه غټ شوې یی ، کوم څه درته وایم نه.

فرهاد: اوبخښی ..

سعید شونډو که لږ خندا ښکاره شوه او ویې ویل: ښه وشوو راغلی سبا ته مرکه باندی ځوو هسی زړه کیدی د کشر ورور د مرکې ارمان پاتی نشی. ښه وه چی راغلې. اوس ویده شه ناوخته ده سبا ته خبرې کوه.

فرهاد: پلاره صبا

فرهاد....

د صبا په نوم اخیستلو مې ذهن هک پک پاتی شوو او نه پوهیدم څه ووایم؟

سعید : صبا څه ؟ سبا ته کوم چیرته ځی ؟

پلار می زما هدف وانخسته یا قصد یې زما خبرې ته پام ونکړو زما درد نور هم ډیره وه تر دې اندازه چې مخامخ بغیر له کوم ډار څخه می پلار ته وویل: زه صبا غواړم... پلار زه غواړم صبا ماته مرکه وکړې نه فرشاد لپاره..

سعید: پوهیږی فرهاده څه وایې؟

فرهاد: پلاره خیر دې اجازه مه ورکوئ فرشاد صبا رانه واخلې..

سعید: ولی؟

فرهاد: زه ...... (زه سکوت می وکه) پلار غواړم صبا سره واده وکړم.

سعید: افرین په هغه شیدو شه چې تا خوړلې نن او سبا زما عمر برابر کیږې خو خوی او عادت دی تراوسه د ماشوم توپ ده دا کوم موټرک یا د لوبو سامان ندې چې فرشاد ځانته غواړې او ته د هغه له ضد ځانته غواړې.

محبوبه: قربان دی شم سعید کراره ټول دې راویښ کړل.

سعید: ماته مه وایه زوی دی پوی که.

فرهاد: پلاره زه ماشوم نه یم ، اړتیا نشته ځوک می پوی کړې، زما پریکړه وه هند څخه راشم تاسره خبرې وکم درته ووایم صبا زما لپاره...

سعید: بس فرهاده ، هر ډول پریکړه وه مخکې وه نوو ، اوس فرشاد مخته شوې درنه، مرکه یی کړی ده، نوو اول حق دی هم هغه دی ، که چیری صبا یا کاکا لخوانه څخه دی فرشاد رد جواب شوو ته هم کولی شې ته هم حق لرې خپل نوبت باندی صبا مرکه وکړې.

فرهاد: مهمه نده پلاره سبا ته خپله کاکا سره خبرې کوم مطمینه یم فرشاد څخه بهتره یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کريمه: اه بخيلو زما زوی خوشحالی زغملی نشي څنګه ونه شرميدی خپل زوی دی رامخته کړو ؟
سعيد: کريمه ته نور موضوع مه کش کوه.
کريمه: ولی ونکړم ؟ دا هلک په څشي باندی غرور کوي خپل ځان زما فرشاد څخه ښه ګني؟ او مور يې بيا زما زوی ته غټې غټې وعدی ورکولی چی صبا ستا ناوی کوم درته راولم يې اوس هضم کولی نشی بخيلی لپاره خپل زوی رامخته کوي؟

اوښکي وي چې د فرهاد تور سترګو څخه راوانی وي خپل دردی کم وه مور باندی تهمت هم وزغمي خدای شاهد دی محبوبه ارواح هم خبره نوه کومي وعده څه فرشاد ورکړې وه زړه څخه وي.

محبوبه: همدي حالت څخه ويريدم اوس زموږ پرسر راغی فرهاد فرشاد دواړه صبا غواړي ای خدای دا ورځی هم دليدلو وې چی تا زه ژوند پريخودم ورته؟

فرهاد يوازي ناهيلې د کوټي کونج که ولاړ وه يوازي ماته سترګي نيولی وي هرځلی زما لپاره مجبوره وه غلی پاتی شی عذاب راکوه هرځلی خپلو زخمونه همراز کوم همدای دليل شوو فرهاد غلی پاتی شی کنه حق هم درلوده خپل زړه خبره وکړي
مګر داځلی ناساپه مور لخوا ضربه وخوړه شايد دا خپل کار هيڅکله ونبخښم.

کريمه: سعيد جانه خدای شاهد وبوله روسته پريګړه ونيسه اول حق دی فرشاد دی
سعيد: کريمي غلی شه ګوتي ته لاره شه.
کريمه مور په خبرو او ګيلو سره د کوټې ووتل او ويل يې: هند څخه په منډو راغلی تر څو زما د کورني خوشحالی خراپه کړي.

د هغې دتلو وروسته سعيد فرهاد ته ښکاره وويل: زما زوی که چيری يی زما او مور عزت غواړي تر صبا جواب پوري غلی اوسيږي ځکه اسلام که ويل شوي: کله چې اول نفر جلی مرکه ته لار شي بل هلک حق نلري مرکه ورليږی بايد انتظار اوباسي.

يو ځل بيا هم فرهاد خپلي مور لپاره غلی پاتی شو سهار کيدو انتظار اوباسه سباته څه کيږی اخر ورځ دی ګټونکی اونه ګټونکی معلوم کيږي کوم وروره تاج تخت اخلي يا هم تابوت ....کوم څه تقدير په نوم شته ټول ورته سترګو په لار وي هر څومره کوښښ وکړي څوک تقدير بدلولی نشي همغه اولنی خط ته ځی تقدير انسان سره ډيری لوبي کوي ژوند به اميد خوړلي شوي تقدير تقدير....

هغه شپه د دواړو ورونو لپاره يو مهمه شپه وه، فرشاد لپاره خوشحالی راتله شايد فرهاد لپاره غمونه؟ ايا تقدير فرهاد ته ماته ورکړل يا هم د زمانی دوکو او لوبو؟

فرهاد ټوله شپه خپل د مور د اوښکو ډکو سترګو غوسه وخوړله ځکه ټول عمر د مور اوښکو شاهد وه سهار لمر ختولو لپاره دواړه بيقراره وه فرهاد سترګي دروازه ته کندلی وي ترڅو موری راغله مور او زوی سترګو څخه ښکاره وه سخته شپی تيره کړي وه. د محبوبی محبت ناکه خبرو او لاسونو لږ د فرهاد بی قراره زړه ته کرار ورکړو.

مور: سلام زما د سترګو توره.
فرهاد: سلام موري.
مور: زما فرهاده مااوبخښه زما بدبختی ده چې خپل د زوی د زړه څخه خبره نه وم.
فرهاد: زما ګناه ده، مه بايد تاسره خبري کړي وي خپلو لاسونه می دا بخت خپل دروازه ته راوړي .
مور : ای کاشکی زويه کاشکی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد: دعا کوه موری ناوخته شوی نه اوسي.

مور : دعا کوم خدای دی خیر راپېښه کړي زويه نور ته سوچ مکوه.

فرهاد: نشم کولی موری دا خیر پرته له صبا نه زما لپاره خیر نشته.

سعيد دروازه تک تک کړه.

محبوبه: سلام

فرهاد: سلام پلاره.

سعيد: عليکم سلام(سعيد د لږ خند چوپتيا وروسته په کراره لهجه پداسې حال کې چې فرهاد ته کتل ويې ويل: لمانځه وروسته صمد سره می خبري وکړي.... ويل يې دسمال راوړو لپاره يوه ورځ وټاکو او لاړشو.... راغلی وم ووايم تر څو خبردار اوسيږی.

اممهمممم وای وای صبا يې ورکړل فرشاد ته 😱😒

بدبخت فرهاد دومره راغلو دومره چغی کړل خو بی فايده هی هی..

#جهنمي مينه.

#ژباړونکي: خواجه زی خپروندیه اداره.

#شپاړلسمه برخه.

🖤________________

بِسۡمِ ٱٱللَّهِ ٱٱلرَّحۡمَٰنِ ٱٱلرَّحِيمِ

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرهاد ته کتل ويې ويل: لمانځه وروسته صمد سره می خبري وکړي.... ويل يې دسمال راوړو لپاره يوه ورځ وټاکو او لاړشو.... راغلی وم ووايم تر څو خبردار اوسيږی.

#اوس نوې برخه...

د پلار خبره سم د جوشو اوبو پشان وه چې د فرهاد په زخمي بدن باندی توي شول، سعيد يوځلي بيا فرهاد اعدام لور ته کش کړو د دې ورځی ته وروسته نور فرهاد ژوند معنا ندرلوده فرهاد سترګي نور خپل بدبختی زغملی نشو دواړو هغه ته نظر نيولی وو محبوبې په ډکو سترګو د ژړا خپل زوی ته کتل او سعيد په ناتوان نظر... فرهاد په تلوار خپل دموټر کيلې راوخيسته او د کور ووت. سعيد د دواړو زامنو مينځ که بند پاتی وه او حيرانه وه چې څه وکړي؟

دنيا ډير حشتناکه ده يوازي شي همدا ده هرڅوک خپل ځانته دليل لري او دا ځلی د خفګان دليل فرهاد صبا وه او خوشحالی دليل فرشاد ته هم صبا! فرشاد و فرهاد دواړه يو څوک غوښتل هغه هم(صبا) هی هی نوو کاشکی صبا دی موضوع خبره وي سم انتخاب کړی وي کاشکی زړونه مات شوي نه وي کاشکی فرهاد فرشاد زړه يو صنم ته ورکړي نه وي دا صنم څه لری چې دومره غوښتونکی لری؟ دومره ښايسته هم نه وه خوو دا دواړه ورونو ورته زړه ورکړی وو!

فرهاد مبايل، موټر کيلي ميز سر نه واخسته او د کوټې څخه ووت ناا کور څخه نه بلکه د ښار څخه هم لري لاړ ... اوښکي محبوبه سترګو کی راټولی شوي خو و نه بهيدی اجازه ورنکړه شايد بيګاه شپه ډير ژړلي وي سعيد نه پوهيده چې د فرهاد په غم وژړای که د فرشاد په خوشحالی و خاندی او خوشحالی وکړی. داسي حالت که پلاره ته دواړه ارځه سخته وه ، سعيد ته دواړه زامن کران وه بله چاره نه وه تقدير ته تسليم کيدل يوازي تقدير...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد....

سهار می د مور په ښو خبرو پیل شو مور مي غيږې ونيوله زار قربان صدقه ورځخه شوم، اول ځل لپاره می مور څخه می محبوبه موری نوم واوریده چې ویې ویل: لاړ شه هغې څخه مننه وکړه زما څخه نااا ، هغه مور حق ځای ته راوړه که محبوبه نه وه زه دومره مخته نه تلم دی ځای ته رسېدلي نشوم.. هغه وه چې انصاف یې وکړو او تاته یې دا خوشبختی درکړه.
فرشاد: موری څه وخت د دسمال او د هو جواب اخیستو پسی لاړشو؟
کریمه: لیوني هلکه(بلي) ښکرونه او لکۍ نلري همدا چې وویل هو او ویې منل یوه ورځ ټاکو او دسمال راوړوچ.

فرشاد پخلنځی لور ته لاړ ځکه سهار چای هروخت محبوبه مور تیار کوه مننه لپاره محبوبه مور لاسونه ښکل کړل محبوبه څخه دعا غوښتنه وکړه محبوبه کومه دعا څه فرهاد لپاره کړی وي هغی فرشاد حق کې وکړه.
محبوبه: انشاءالله یو ځای خوشحاله عمر تیر کړي یو بل سره زاړه شي زویه...

صبا چې خپل ځان تقدیر ته تسلیم کړی و، د ژوند د نویو لوبو په تمه کېناسته. او د هغې د واده پریکړه چې پلار او مور یې نیوله د خلکو له نظره معقول او سمه وه.
د الطاف د راضی کسدو او ښوې له اوریدو وروسته پریکړه یې وکړه چې دوه ورځې وروسته به د شیرین خوري محفل لمانځي او له هغه ځایه چې الطاف یوه میاشت وروسته رخصتي لري او دلته راځي او واده وکړي. د ټولې کورنۍ غړو ته د احوال ورکولو وروسته ټول په کارونو او په سودا اخیستلو بوخت شول. تګ او راتګ د نورو وختونو په څیر ډیر شو ټول یو کار پسې تلل او پدې مینځ کې یوازې فرهاد وو چې ورک وو او هیڅوک هغه پسې نه وو. حتی د هغه په راتګ سره د پلار او میندو پرته یې بل څوک خبر نشول.

محبوبې دوه ځلې فرهاد سره اړیکه ونیوله او دا چې فرهاد پوهیدو که نمبر یې بند کړي د مور قیامت یې پیلیږي هر دوه ځلې یې په آرامۍ او صاف غږ سره د مور ځواب ورکړو مګر هی افسوس اوسل افسوس د فرهاد په یواځېتوب چې خپل د ځان او یوازیتوب پرته بل ملګری نه درلود. حتی تنهایي له هغه نه تنګ شوې وه او د تیښتې لاره یې لټوله. دا چې فرهاد دوه ساعته پرله پسې موټر چلولی او کوم ځای ته رسیدلی نه پوهېږم. مګر هغه د وجود له تله یوازې وه. تر ټولو لوړ ځای کې ولاړ و ښکته یې کتل د هغه عقاب په شان چې وزر یې مات شوي او په هوا کې سقوط کړی وي.

مګر فرهاد د سقوط کولو اجازه هم نلري هغه که سقوط وکړي خپله پرېشانه مور او او بې کسه خویندې د چا امان ته وسپاري. د موبایل لرزې هغه د فکرونو له نړۍ څخه راویست. سره لدې چې توان یې نه لرلو چې خپل احساس کنټرول کړي غږ یې صاف کړ او موبایل یې په لاس کې واخیست تر څو یو ځل بیا د خپلې مور اندیښنه له منځه یوسي. خو کوم نوم چې د موبایل په صفحه راغلی وو غریو یې ډیر شوی و.صبا وه، هغه صبا چې څو شپې وړاندې فرهاد خپله ګڼله. مګر د تیرو دو درې ساعتونو څخه وړاندې صبا له پردیو څخه هم پردۍ شوې وه.

اوښکې یې پاکې کړې غوښتل یې اړیکه وصل کړي، خو د څه لپاره؟ صبا چې د فرشاد لپاره هو ویلي و نو اوس فرهاد څه غوښتل واوري او حتی که هغه پوښتنه وکړي چې د څه لپاره دې مسج پرېښی وو څه ځواب ورکړي؟

هغه هیڅ یوه ته هم ځواب ویونکی ندی. موبایل یې په ځمکه وویشتو. او چیغې یې زیاتې شوې... خدایه دا دومره درد بسنه نکړي؟ زما ځوریدل درته خوند درکوي؟
ځان دې رانه واخیست نو روح مې هم واخله....زه دې له مرګ پرته ووژلم خدایه.....
خپله مې روا وګڼله چې هر څه مې په سر راغلل زه د تقدیر په باور کیناستم او دا تقدیر دی چې د ظلم کولو نه لاس نه اخلي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا....

ژوند هره ورځ رنګ بدلوي له نن پرته چې د سهار نه راپډي خوا همغه رنګ او تازه ګي لري مور مې له پرون راهيسې داسې کارونه بيړه مخ ته وړل چې ته به وايې لومړی ځل دی لور واده کوي. ټول ته به يې زنګونه وهل خپلوانو ته يې د راتلونکو دو ورځو لپاره بلنه ورکوله، زموږ په کور کې د پاتې کيدو لپاره يو ځل بيا ثنا بهانه پيدا کړې وه. هره ورځ درې څلور واري به يې تک او راتګ کاوه، نن مې مور او ثنا د سودا، ګل او شيرينو د فرمايش لپاره ولاړې زه پاتې شوم او د کور کارونه، په دو ساعتونو کې مې دوډۍ پخه کړه نا مينځلې لوښي مې ومينځل او حتی نا مينځلې جامې مې په ماشين کې واچولې او د خويندو د راتلو په تمه کيناستلم.

پس له دو درې ورځو مې موقع پيدا کړه چې سر فيسبوک او مسنجر ته ښکاره کړم او له بلې خوا مې بايد ملګرو ته خبر وکړم چې د مجردانو له ليست څخه مې نوم وباسي او د متاهلانو په شمار کې مې اضافه کړي.لس دقيقې وروسته مې فکر په مسنجر کې يو راليږلې مسج ته شو خلاص مې کړ فرهاد وو.دا چې فيسبوک کې ملګري نه وو مسنجر ته يې مسجونه نه وو راغلي د مسج ترلاسه کولو وروسته دوه ځلې مې زنګ ورته وکړ په لومړي ځل اريکه وصل شوه خو دوهم ځل نه ښکاريده چې آنلاين دی. شايد کومه جلسه څه کې وو مزاحمه شوې وم ورته. يوازې مې مسج ورته وليکو: سلام وبخښه تاسو زنګ وهلی وو او زما فکر نه وو شوی. اوس هم فکر کوم مزاحمه مو شوم.

اههههمم بيخی نامې کار دی وکړو اغلی صبا اوس يې هغه بدبخت ته جواب ورکړو😒🏻 کله چې کار تر کار تير شو ايا تير شو؟ يا لا پاتې؟ يعنی صبا لاړه د فرشاد شول؟ يا په ۹۰ دقيقه کې خبر بدل کيږي؟ تا څو څه فکر کوی🙄

[#جهنمي](#) مينه.
[#ژباړونکې](#): خواجه زی خپرونديه اداره.
[#اولسمه](#) برخه.
______________🖤
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

[#د](#) تېرې برخې وروستې لفظونه...

يوازې مې مسج ورته وليکو: سلام وبخښه تاسو زنګ وهلی وو او زما فکر نه وو شوی. اوس هم فکر کوم مزاحمه مو شوم.

[#اوس](#) نوې برخه...

د هغه ورځې په ماښام ثنا او صبا د سودا اخيستلو لپاره تللې وې هر هغه جامې چې صبا ليدلې هغه يې غوښتل چې واخلي او واغوندې مګر له دو دريو جوړو يې زيات حق نه درلود چې واغوندي.
حسيب: ولا صبا که همداسې دوام ورکړې، فرشاد به راتلونکې مياشت پښيمانه شي. هر هغه جامې چې ووينې وايې واخله او بس.. که د پلار بانک مو راوړی وای، اوس به وخته خلاص شوی وای، او په خپله مخه به تللی وای.

فرشاد هم د زومان په رقم ځان ته دريشي واخسته او بيا يې خپلې ټولې خويندې او کوچنی ورور له ځانه سره سودا اخيستلو ته بوتلل او په لاره کې د سمن په فکر کې شو لاړو او هغه يې هم ځان سره واخيستله. مېرمن محبوبې هم د ځان او فرهاد لپاره جامې چمتو کړې، هغه اټکل کوی چې ښايي فرهاد به هم په محفل کې ګډون وکړي.فرشاد دوه ځله فرهاد ته زنګ وواهه او موبايل بند ښکاريدو. او دا چې هغه د خپل مشر ورور پرته د زوم جامې واغوندي د هغه لپاره ناخوښه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد د شپې په دولسو بجو کابل ښار ته ورسېد او هلته یې د سخت سر درد له امله موټر ته سترګې پټې کړې هغه یوازې درې ساعته خوب وکولی شو، چې د فرهاد د ستړي بدن او روح لپاره کافي نه و. د هغه ستړې سترګې د پخوا په پرتله لږ دید کولو شاید ژور خفګان اخیستی وو. هغه د پاتې کیدې لپاره هیڅ ځای نه درلود، او حتی که یې لرلو هم هغه نه غوښتل چې د چا په کور کې خپل ماتم سرای جوړ کړي. فکر یې امین ته شو، او له امین څخه ځوک ښه دي؟هغه په چټکۍ سره د امین کور ته ځان ورسو او شاید فرهاد واقعیا د بې وسۍ احساس کاوه او د هغه ته یې ټولې ستونزې تعریف کړې.

صبا سهار وختي له خوبه راویښه شوه او د ثنا سره نږدې د آریشګاه ته ولاړه خپل د ورځو لږ کونجونه مې لرې کړل او د سترګو په سر لږ نازکې کړې. او د ثنا په غوښتنه، دوی دوارو خپل سرونه او مخونه منظم کړل او کور ته لاړلې. صبا هغه ارغواني رنګه جامې چې نوې اخیستې وې واغوستلې، د سترګو خط یې لږ بدل کړ ځو د جامو سره یې سمون وخوري. د ګل یو ښاخ چې په میز کې وو واخیست او ډیر عطر یې پرې ووهل او د بکس په لاس کې وتړل. تر ځو په هر ځای کې د هغې سره ښه بوی ولري.

فرشاد او د هغه میندې، د هغه ورور او خویندې ټول د وتلو لپاره چمتو وو او د نورو ټولو په خیر یې د شپې ترتیبات نیولي وو اصلي محفل د شپې د زوم په کور کې دی. فرهاد چې پوهیده تر ځو چې مور یې په حالت کې نه وې خبره، ارام به نلري د امین له موبایل څخه یې ورته زنګ وکړ تر ځو خیال یې راحت شي که څه هم مېرمن محبوبې د فرهاد پر ورتلو ټینګار کاوه، خو هغه ونه منله.

امین: خو که فرشاد پوه شي چې ته دلته یې او ته نه یې تللې، هغه به خفه شي.
فرهاد- مهمه نده.
امین- هغه حتی ما ته د شپې لپاره بلنه را نکړه...
فرهاد - ستا لپاره کومه مانې نشته، ته کولی شې لاړ شې، امین، زه یوازې ښه یم.
امین- توبه وباسه وروره، پاځه چې لاړ شو
فرهاد- زه د تګ حوصله نه لرم.
امین- سمده راځه هغه ځای ته ځو چې ته یې حوصله لرې
فرهاد- نلرم، زه د هیڅ ځای حوصله نلرم
امین- نو لږ تر لږه راځه چې لاړ شو یو موبایل واخلو، محبوبه خاله ستا د غږ نه اوریدو طاقت نلري.

د موبایل له اخیستلو وروسته امین بیا د فرهاد سمیکارت شرکت ته ولاړ او بیا یې ورته همغه شمېرې واخیسته. انټرنیټ یې ورته فعال کړ او هغه ته یې وسپارل.
فرهاد چې یوازینۍ شتمني یې صبا وه، هغه یې هم له لاسه ورکړې وه. خپل مسنجر یې خلاص کړ او د صبا مسج.....
صبا- سلام وبښئ، تاسو زنګ کړی و او زما فکر د ندی شوی، اوس هم فکر کوم مزاحمه مو شوم.

د صبا د میج په لیدو فرهاد ځان سره وویل: ای کاش ستا دا مزاحمتونه زما په نصیب کې وای. خو داسې نه ده. ما غوښتل ولیکم چې ته مزاحمه نه یې، بلکې زما د هر زخم مرحم یې. ستا د یادونو پرته بل څه مصروفیت؟ خو دې ظالم برخلیک له ما سره ظلم وکړ. زه څنګه کولی شم دا ظلم د خپل ورور لپاره روا وګورم؟ ای کاش چې زه پوهیدی او لږ وخت مخکې مې له صبا سره خبرې کړې وای، نو شاید اوس زه د فرشاد په ځای وم، خو فرشاد څه؟ هغه به زما په ځای وو؟ هغه هم داسې په خاموشۍ سره درد ایستو؟ یا به یې چیغې وهلې او اجازه به یې نه راکوله چې خپله خوښې ووینم.

امین: زه داسې خبرې نه کوم، فرهاد، چې غلط یې درک کړې، خو فرشاد ستا ورور دی او دا چې ته دلته یې هیڅ ښه نه ده. باید د هغه په څنګ کې واوسې حتی که ستا زړه خوشحاله هم ندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مور کریمه خاله، او کاکا سعید ټول پوهیږي چې ته په کابل کې یې، که فرشاد ته ووایي څه؟کومه خوښي چې د فرشاد لپاره ده مه یې ورنه اخله.راځه چې له دې ځایه بازار ته لاړ شو،دیو جوړ ښایسته جامې واخلو او تر هغې چې غرمه نده شوې محفل ته لاړ شو.داډه اوسه چې ټول به خوشحاله وي چې تا هلته وګوري. حتی که ...

فرهاد- حتی شتون نلري ... خو راځه چې لاړ شو...

امین- ځې؟

فرهاد -هو

جهنمې مینه، بې ځایه شوې د هر طوفان ښخه او سوزونکې د هر اور ښخه..

امهمممم اوس یعنی دا بدبخت فرهاد باید د خلکو د شرم خپل د مینی په واده کی هم شرکت وکړي😒 دا ظلم دی پخدای 😕

#جهنمي مینه.

#ژباړونکې: خواجه زی خپرونديه اداره.

#اتلسمه برخه.

________🖤

بِسمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحمَنِ ٱلرَّحِيم

#د تبرې برخې وروستې لفظونه...

امین- ځې؟

فرهاد -هو

جهنمې مینه، بې ځایه شوې د هر طوفان ښخه او سوزونکې د هر اور ښخه..

#اوس نوې برخه...

فرشاد د خپل ساعت سره لوبې کولې ترڅو د وخت په تیریدو سره مرسته وکړي. یو ساعت کیدو چې چمتو دی، مګر نور د زوم ښخه ډیر خپلو ځانو ته رسیږي او آرایش کوي.او پای کې دا د سعید غږ وو چې ټول یې په زور له کوټې ښخه وایستل او د صبا دوئ کور ته ولاړل.

فرشاد....

که څه هم زموږ ټول خپلوان زما تر څنګ وو، د کاکا زامن،عمه، خاله په هر څلور لارو کې ولاړ وو او نڅا یې کوله او سندرې یې ویلې، خو زما زړه ورور پسې مې پتنګ شوی او زه واقعیا د هغه خالي ځای احساسوم، ای کاش چې موږ د هغه راتلو ته انتظار شوي وای. هغه ورور چې حتی په خبرو کولو ورسره بریالی نه شومه، خو ما له محبوبې مور ښخه اوریدل چې هغه ډیر بوخته ده.

صبا....

راغلل راغلل او ټولو په راتګ سره په نڅا پیل وکړ، او مور مې سپیلني دود کړل او د فرشاد پښو مخې ته یې وروړل ما یو څه په زړه کینه واخسته یعني زما مور ته فرشاد له ما ښخه ډیر ښکلی وو چې نظر شي او زه نه؟

ثنا- یو ځل بیا د خپل آرایش چک کړه او وګوره چې کومه خرابي یې نه وي کړې چې ښکته لاړې شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- زه نه ځم

ثنا- ولې؟

صبا- ولې مور فرشاد ته سپیلني دود کړل او دننه یې بوتلو، ته به وایې چې کوم شهزاده دی، او بیا ته ما داسې کش کش کوې او بیایې؟

ثنا په خندا وویل: بخیلې کوی؟

صبا- بخیلي نده خو بدې سترګې په ما هم اغیزه کوي

ثنا په خندا باندې سپیلنی واخیست او عمه دو لروګانو، فرح او سمن سره د ناوې ورلو ته راغلې، واه، صبا دومره زړه راښکونکې وه چې د فرشاد زړه یې یووړ.

لا یې خپل پښه یې کوټه کې نه وه ایښې چې د فرشاد زړه کمزوری شو، د هغې د عطرو بوی په ټول ځای کې خپور شوی و او دا د دې لامل شو چې دوست او دښمن هغې ته وګوري. تر دې چې فرشاد څنګ ته نږدې ودرېده، ټولو یو په بل پسې عکسونه واخیستل او ښه راغلاست ورته پیل شو. لږ تر لږه، د فرشاد خویندې دوی نڅا پیل کړه او د فرشاد او صبا شاوخوا نسبتا موقع پیدا شوه او فرشاد له شیبې څخه د خپلې ګټې موقع وګټله او پیسې له جیب څخه راویستې او درې ځله یې د سبا له سر ته تاو کړې.

فرشاد-له بدو سترګو لیررررري، د دښمن سترګې ړندې، د بخیل کور د اور واخلي...

صبا- دا ته څه کوې؟ بده ده مه کوه داسې.

فرشاد په خندا وویل: چاته یې څه زه مې د خپلې میرمنې له سر څخه بلا لیرې کوم...

صبا- توبه مه کوه، فرشاد بده ده.

فرشاد- څه دې وویل؟

صبا- ومې ویل چې بده ده

فرشاد- نه، نور د څه وویل؟

صبا- ما وویل، دا کار مکوه بد دی.

فرشا- له هغه پرته...

صبا- فرشاد...

فرشاد- جان.. فرشاد...، فرشاد درنه ځار ګلاب مې..

صبا د فرشاد په دسی لهجه د شرم حخه سر ښکته واچوی چې فرشاد کرار وویل: اوس ولې خپل سر شپږ سانتي ښکته کوې، آرایش به د خراب شي.

صبا.....

دا څومره عجیبه خبره ده چې څو ورځې وړاندې مې له دې سړي سره په جګړه کوله، د کوم حیوان نوم نه وو پاتې چې په فرشاد باندې مې ایښی نه و. مګر نن یوازې د ګلابې په ویلو سره په اوبو او خولو غرقه شوم. که څه موده وړاندې وای، اوس به مو څه حال کړی وای؟

فرشاد په شیطنت وویل: د تاثیر لاندې مه راځه، میرمن جانې، لا ډیر څه پاتې.

صبا- زه ستا تر تاثیر لاندې نه راځم. خو دا ښه ده چې خپلو خبرو ته متوجه واوسې

فرشاد- له ګلابي غمبورو څخه د روښانه ده چې څومره تر تاثیر لاندې راغلې یې ګلابې مې.

صبا-ماته ګلابي مه وایه

فرشاد- نو څه درته وایم؟ زما ګرانه! یا هم درته ووایم زما مینه! یا ژوند مې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- توبه چوپ شه کنه باسپړم او خم ددې ځاي څخه..

فرشاد په خندا وويل: سمده سمده دا دي چوپ شوم ګلاب مې...

امين....

کله چې موږ لومړي هټۍ ته ورسيدو، فرهاد د سر څخه تر پښو پورې تور اغوستي و. او ما هم سمدلاسه يو ښه جامې خوښې کړې وامې غوستلې او د ګل فروشي خواته لاړو، هلته مو د ګلانو يو تازه ګيډۍ او بيا يو ساعت د مبارکي لپاره واخيستل.فرهاد تر اوسه په خاموشۍ ناست و او زما کار ته يې کتل. يوې طلا فروشي ته نږدې، هغه له امين څخه وغوښتل چې هلته يې ښکته کړي.دا د فرهاد د ښه ذوق وو يا د صبا د بخت له امله، د فرهاد پام په يوه ښکلې او شايد هم ډير خورا ځانګړي لاس بند ته شو او له ځنډ پرته هغه يې واخيست.

امين- ايا دا ډير نه دی، فرهاد؟ کاش يوازې دې يوه ګوتمۍ اخيستې او بس

فرهاد- ډير نه دی، دا د هغه لپاره لږ هم دی

امين- اوس چې ستا دا خوښ شوی، وايخله، خو د واده ډالۍ په توګه يې کيږده

د فرهاد سترګې نمجنې شوې او امين ته يې وکتل او ويې وويل: زه پوهيږم چې دوی واده کوي او کوژده يې کړې او واده هم کوي.

امين- ورور جانه ته غلط پوه شوی

فرهاد- اصلاً که د هغې لپاره نړۍ هم واخلم بسنه نه کوي.

- خپله پوهيږې، راځه ددې څخه مخکې چې بيا منصرف سې لاړشو..

فرهاد...

زه د کاکا صمد د کور دروازې ته رسيدلی وم او هغه پخوانيو ورځو په ياد چې تر خو دروازې ته رسيدم خدای خدای مې ويل چې کاش صبا ووينم خو نن زه له خدای څخه غوښتنه کوم چې هغه ونه وينم. ما د خپل زړه ټول قوتونه راټول کړل و دلته راغلم، اوس دا غم د خپل زړه په کوم ځای کې کيږدم او هغه زړه سمندر ته وغورځوم او هغه سالون ته ننوځم چيرې چې دوی زما د مينې لاس د بل چا په لاس کې ايږدي.

خو څه چې کيدونکې وو، هغه وشول او پيښيږي، خو لدې بدتر ممکن نه دي.د هر وخت په خلاف، د کور دروازه نن خلاصه وه، هرڅوک په يوه لوري ته تلل او د موسيقۍ غږ د کلا د دروازې څخه د اوريدلو وړ وه. کاکا صمد زما په ليدو سره

وقفه وکړه او ودريد او د خوښۍ په اظهار يې او ښه راغلاست يې وکړ او لاړ، شايد د هغه کارونه ډيرې وي. دوهم کس چې ماسره مخامخ شو زما پلار و، چې زما د ليدو لپاره داسې ترې ښکاريدو لکه روژه کې چې اوبه ليدلې وي.

اهمممم عجب شيطان او ۴۲۰ فرشاد دی 😒 کنه حق خبره ده اوس وخت دنيا د همدې چالاک خلکو ده هر څوک چې عاجزی وکړی د فرهاد پشان بدبخت به شی 😕

#جهنمې مينه.

#ژباړونکې: خواجه زی خپرونديه اداره.

#نلسمه برخه.

________________🖤

بِسمِ اَاَاللّهِ اَاَالّرحّمٰنْ اَاَالّرحيٖم

(c) ketabton.com: The Digital Library

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

وقفه وکړه او ودرېد او د خوښۍ په اظهار يې او ښه راغلاست يې وکړ او لاړ، شايد د هغه کارونه ډيرې وي. دوهم کس چې ماسره مخامخ شو زما پلار و، چې زما د ليدو لپاره داسې تږی ښکاريدو لکه روژه کې چې اوبه ليدلې وي.

#اوس نوې برخه...

هو، امين په حقه و، زما پلار او مور زما د نشتوالي له امله ناراضه کيدل. هغه خپل لاس زما په اوږه کېښود او يو دم يې کلک غيږ کې ونيولم. دا غيږه ځو کاله کيده چې زه يې خپل لور ته نه وم ايستلی، ما هم د پرديتوب احساس نه کاوه. د هغه پلارنی حس د دې سبب شو چې زموږ څخه يو قرباني شي، او دا چې زما برخه بده ده نو زه د دې برخليک قرباني شوم او دا زما د پلار ګناه نه وه.

فرهاد- سلام پلاره.
پلار- پخير راغلې، د پلار زمريه، زما د اوږو ځواک، ستا په ليدو بيرته تازه شوم.
حق يې و چې خوشحال واوسي دا د هغه د زوی محفل دی، او شايد لومړی او وروستی زوی، زه له نن څخه وروسته د واده کولو پريکړه نه لرم، او سهراب هم ډير کوچنی دی. د پلار سره مې يوځای تکاوی ته لاړو او کله چې ما د فرشاد څنګ ته صبا وليده، زما پښې سستې شوې او ټول بدن مې په لړزيدلو پيل وکړ. بايد فرهاد واوسي او صبا د هغه سترګو وګورې، د هغه کوچنۍ معشوقه څومره خپل ځان ته رسيدلې وه. ډير ښکلې او ځانګړې، د هغې بادامي سترګې، د سترګو تر شا خط او نازکې ورځې ډيرې ښايسته ښکاريدې. د هغې لوړ قد د هغې ارغواني جامو ښکلا زياته کړې وه.

د هغې د مخ سپينوالی د هغې په شرم او حيا کې پټ کړی دی او په يوه داسې ورځ کې ښکته سر ولاړه وه. د يوې شيبې لپاره، ما فکر کاوه چې دا هغه صبا نه ده چې زه يې تور پوښلی يم، خو امان د دو ورځو او تورو سترګو چې په حرکت کولو يې زما د وژنې امر وکړ. د زړه درزا مې معمول څخه ډيره شوه او ګمان مې کو چې دلته شته ټول خلک زما د زړه د درزا غږ اوري.که څه هم په محفل کې څوک پردي نه و، خو زما په ټينګار سره، ما امين له ځانه سره راوړ ځکه چې هغه يوازينی کس و چې زما د لاسونو قوت او د پښو ځواک راکړې هغه دی.

فرشاد زما په ليدو خپله خوله خلاصه کړه او د هغه د خوښۍ کچه له لرې څخه معلومه شوه، خو کاش نيمايي درک ددې احساس چې زه هغې لپاره لرم هغې هم زما له لپاره دا حس درلودی، شايد هغه وخت به د خپل ژوند دومره لوی جشن په ډيرو سندرو نه لمانځلو. د هر قدم سره چې څومره زه نږدې کيږدم، د ګلابو عطر بوی ډيريدو. د سبا قد په ښکاره ډول څرګند و او ما د کنټرول څخه بهر، سترګې خلاصې پريښې وې که وې ډاريدم که وې ترم اوښکې به ترې راشي او ما به رسوا کړي.

زما او فرشاد تر منځ واټن ښايي له لسو څخه تر پنځلسو مترو پورې نه وي خو په همدې مسير کې سل ځله مړ شوم. په دې هوا کې زما ساه بنده شوه. زما په نيږدې کيدو سره فرشاد کلک غيږ کې ونيولم، خو ما په کې د هغه سره په همراهي کې توان نه و.
فرشاد- زه پوهيدم چې ته راځې..
فرهاد- خو زه نه پوهيدم...
فرشاد-ته ښه يې ورور مې
فرشاد يو ځل بيا فرهاد به غيږ کې ونيولو..
فرشاد: مطلب ټول پوهيدل چې ته راځې او ماته يې ونه ويل.
فرهاد- نه، راتګ مې سم د لاسه شو، ستا په خير د پټو کارونو کولو عادت نه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- باور وکړه لالا ناڅاپه وشو ټول کارونه.

فرهاد نه شوی کولای چې له سبا څخه سترګې واړوي او له بلې خوا یې ځان ملامت کاوه تر څو ورته ونه ګوري. د فرهاد زخمي زړه د صبا د اواز اوریدو تاب نه درلوده مګر دا ظالمه نجلۍ نن په خوږه ژبه راوتلې ده...

صبا- سلام ښه راغلاست،

او دا سلام فرهاد د خپل مات زړه په توان ځواب کړ.

امین مخکې توب وکړ او ځان یې راورسوه او لومړی یې صبا ته د ګلانو ګیډۍ وړاندې کړه او بیا یې وویل: سلام، مننه، مبارک د وي مېرمن صبا..

صبا- مننه، ژوندی اوسې.

او له هغه وروسته د فرشاد لور ته ولاړ.

امین- وبخښه چې بې خبره راغلم.

فرشاد- د څه بې خبره ښه راغلاست امین وروره.

او امین هم ساعت فرشاد ته ونیولو او ویې ویل: اصلي ډالۍ د قرض وي فعلا همدا ناچیزه ومنئ.

فرشاد- واقعیا مننه.

فرهاد چې هلته د ودرېدو توان ځان کې نه لیدو، غوښتل یې چې ژر تر ژره په یوه کونج کې کیني، خو له بلې خوا یې وېره درلوده که یو ځل لاړ شي نو دلته دوهم ځل راتګ به ورته قیامت شي. د لاس بند قوطی یې له خلتې نه راویست او د صبا خواته یې ونیولو.

فرهاد- ستاسو وړ نه دی..

صبا- برعکس، ډیر هم مننه ...

فرهاد یو څو قدمه شاته شو او له تکاوی څخه پورته ته لاړ او ځان یې یو تشناب ته ورسو. سرې اوبه یې په مخ واچولې تر څو لږ د خپلو سترګو د سوروالي مخه ونیسي او بیرته بهر لاړ.

محبوبه، چې د هغه له راتګ څخه خبره شوه ژر یې ځان ورته ورساوه او په ډیر جان او قربان یې د زوی خواته ورغله.هر څوک په نڅا کولو مصروف وو، خو فرهاد زینې شمېرلې، کله به پورته تلو او کله به ښکته، نور یې د دوی د یوځای اوسېدلو زغم نه درلود. هغه حتی د حجاب او قبول په شیبه کوټه کې کیننا‌ستلو او د زنګ وهلو په بهانه له هغه ځای څخه ووت او په موټر کې په خاموشۍ سره ژړل.

خو دې اوښکې د فرهاد لمن چیرته پرېښوده. تر دې چې فرهاد بیا محفل ته راستون شو او د صبا لاس یې د فرشاد لاس کې ولید او کرار یې ځان سره وویل: په ما د په ماتم کې تورې جامې واغوستې، کافي نه وه چې اوس مې سترګې د رڼدې کیدو خواته بیایې.ټولو د سبا او فرشاد په شاوخوا کې نڅا کوله، کله چې فرح فرهاد هلته ولید، نو له هغه یې وغوښتل چې میدان ته راشي، که څه هم فرهاد هغه منع کړه خو خور یې تر هغه ډیره ضدي وه.

د عشق طواف مې وکړو د هغه صنم چې بل یار یې ونیو.. ما د فرشاد ګل په لاس کې واخیست او څو ځله مې په خپل لاس پورته کړ. که څه هم دا یوه ګناه وه، خو هره شیبو به مې چې فکر صبا ته کیدو، ځان به مې د فرشاد په ځای کې تصور کاوه، څه کیدل چې نن د هغه په ځای زه د صبا سره لاس په لاس دې ځای کې ولاړ وای او هغه زما په څنګ کې وای، ګل مې د خپلې خور سمن په لاس کې کېښود او هر څومره پیسې مې چې په جیب کې وې واخیستې او د دوی په سر مې په هوا وغورځولې. یوه لنډه شیبه مې د صبا درانه کاته په خپل لوري حس کړل. شاید هغه زما د درد له شدت څخه خبر نه و، خو د هغې مهربان زړه بې خبره زما درد احساس کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممکن شايد زه په زړګونو ځله پښيمانه شم چې ما له هغې سترګې پټې کړې او مخ مې ترې واړو ځکه زه د کلونو پخوا په دې جامو کې د هغې د ليدو په حسرت کې وم. خو نن، نن بايد دا ومنم چې هغه د فرشاد ميرمن شوه، او لدې وروسته د هغې په وړاندې هر ډول احساس د ګناه څخه هم ډير خطرناک دی.

هغه يار چې خپل په غم کې تور جامو اچولو ته مجبور کړم او زما د سترګو ديد يې واخيست.. عشق_ يعني_ خپله _ انتخاب _ کوی_ چې _ سوک_ دی_ برباد— کړی.

ما پخپله صبا غوره کړه او دا ظلم مې په خپله روا وليد. چې هغه دې له فرشاد سره خوشبخته شي او زه بې کوره در په در... هغه د کور جوړ کړې او زه دې د هغې په نشتون په اور کې وسوځم.دا د مينې په نوم دوزخ دی چې ما په ځان کې سوځوی.
زه فرهاد، د دوزخ لرګی شوم چې د صبا مينه له هغه اور جوړوي. زه، فرهاد، هغه ورک شوی مئين يم چې بې نومه ورک به له نړۍ ځي. او زه، همغه بې ځايه شوی سړی، طوفان راوړی او دوزخ ليدلی...

اهممممم بدبخت فرهاد ولای زما خو ورته زړه درد وکړو😕
خدای دی د زړه صبر ورکړی اوس يعنی فرهاد به کوشش کوی چې صبا لياده وباسی؟

#جهنمي مينه.
#ژباړونکې: خواجه زی خيرونديه اداره.
#شلمه برخه.
__________🖤
بِسمِ أَاَلَلّهِ أَاَلَرحمَنْ أَاَلَرحيَم

#د تېرې برخې وروستي لفظونه...

زه، فرهاد، هغه ورک شوی مئين يم چې بې نومه ورک به له نړۍ ځي. او زه، همغه بې ځايه شوی سړی، طوفان راوړی او دوزخ ليدلی...

#اوس نوې برخه...

زه نور د هغې موسکا نه شم زغملی، هغه موسکا چې د بل چا د څيښتن کيدو لپاره وي. ما د وروستي ځل لپاره خپل سر پورته کړ او د هغه سترګو صاحب، هغه څېره او هغه شخصيت مې له سترګو تيرې کړې. زه نه پوهيږم چې ولې مې زړه غوښتل هغې سره خدای‌پاماني وکړم. ما د هغې په غاړه کوم حق نه درلود چې هغه دې ما حلال کړي مګر که کوم حق هم شتون ولري، سل ځله مې ورته حلال کړی.ما په دې پلمه محفل پريښود چې زه عاجل ناروغ لرم، که څه هم فرشاد ډير ټينګار وکړ چې زه له بل چا سره نوبت تبادله کوم. خو زه نور نشم کولی، نور نشم کولی د ماتم پر ځای مې د فرشاد خوښۍ ته ونځم..

زه هم د خدای مخلوق يم، زه هم زړه لرم او زما تاب او توان تر همدې حده و. زړه مې د نړۍ په اندازه تنګ وو او يوه ازاده فضا مې غوښته تر څو چيغې وکړم.

امين....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه له فرهاد سره د صبا دوی له کوره ووتلم، که څه هم زه پوهیږم چې هغه غواړي یوازې پاتې شي، خو زه ویریږم چې په خپل سر باندې کومه بلا رانه وړي.زه دا فرهاد نه پیژنم. هغه فرهاد چې کلونه راهیسې په زړه کې راز درلود او هیچا ته یې نه وو ویلي. حتی خپلې مور ته...ای کاش زه مخکې پوه شوی وای او یو څه مې کړي وای.
فرهاد- ما سره مه راځه...
امین- ته غواړې چیرته لاړ شې؟
فرهاد- مګر زه د تګ لپاره کوم ځای لرم؟

امین- له همدې امله زه وایم چې یو ځای لاړ شو ترڅو خیال د راحت وي ، زه قسم خورم چې زه به تاته مزاحمت ونه کړم او یوازې له تاسره کینم.
فرهاد- اړتیا نشته، زه ښه یم.
امین- نو لږ تر لږه اسد خوا ته لاړ شه، هغه په کوټه کې یوازې دی، ته خو پوهیږې..
فرهاد- نه، زه نه غواړم چې هغه ته څه ووایې، او زما په اړه اندیښنه مه کوه، زه په کلینیک کې ډاکټر(....) یم...
امین- ښه ده، خو ستا موبایل باید بند نه شي، که تا لومړی زنګ ته ځواب رانه کړ، نو مجبور زه تا پسې راشم.
فرهاد- سمه ده.

له هغه وروسته چې ما هغه په غیږ کې ونیو، موږ یو بل سره خدای پاماني وکړه هغه یې موټر کې او زه په ټکسي کې پورته شوم او هر یو په جلاو لارو ولاړو.

صبا....

زه نن ډیر ستړې شوم، په وروستیو ساعتونو کې واقعیا نه مې شو کولی د میلمنو سره د خدای پامانۍ لپاره ودریږم. لږ لږ، ټول تلل ځکه محفل د شپې د فرشاد دوی په کور کې وو. د فرشاد خویندې ژر کور ته لاړې او محبوبه ترور هم ورسره لاړه هغه په ریښتیا چې یوه با مسئولیته ښځه ده. د یوې شیبې لپاره، ما فرهاد ته فکر وکړ دا چې ولې داسې وشول نه پوهېږم. مګر ما احساس وکړ چې هغه یو پټ درد لري او یا هم یوه لویه ستونزه! حتی د هغه موسکا له درد څخه ډکه ده. کله چې هغه نڅا کوله، د هغه پټو اوښکو پام ځانته راواړوه. په نا پامۍ سره ما شاید هغه له خپل کنجکاوۍ حس څخه خبر کړی وې. فرشاد زما د لاس په نیولو سره د هغه له تصور څخه را وایستلم.

فرشاد- څه شوې محترمې میرمن؟
صبا- هیڅ ...
فرشاد- لاهم د خپلو نیکو اعمالو شمیرلو لپاره ډیر وخت لرې ځکه چې حتمن د خدای په وړاندې دې کوم نیک کار کړې وو چې زه د په برخه شوم.
صبا- څه څه؟؟؟ لومړی دا چې، زه خدای ته ګران یم، هو، خو ته لاړ شه د شکر سجده وکړه چې ما ته د خپل غلام په توګه ومنلې. کني مجرد به مړ وې.
فرشاد- د نجونو قطار لاهم د دې غلام څخه ځانونه قربانې کوي، نجلۍ جانې، غواړې امتحان کړې؟

صبا- نو د همغه قطار پسې به تللې وایې محترم زما په شاوخوا کې به د کرښه نه ایستله.
فرشاد- افسوس چې هغه قطار کې صبا نه و، نو ځکه مجبور شوم د صبا لپاره دې قطار ته راشم.

د تللو وخت شو او صبا له خدای پامانۍ پرته خپلې کوټې ته لاړه. او دا د دې لامل شو چې فرشاد خفه شو او حتی هغه ډالۍ چې هغه د صبا لپاره اخیستې وه هغه یې هم هغې ته ورنه کړه. شپه بیا له خپل ټولو ښکلاو سره راغله ساز او سندرې د سعید اشرفي په حویلۍ کې تر دې حده وو چې حتی په ونو کې د مرغانو ځالې په نڅا راوستې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک په خپل وار سره نڅا کوله او نڅا کوله. محبوبه او سعید دواړه د فرهاد لپاره خفه وو خو دوی د ټولو مخ کې خوښۍ ښکارندويي کوله. فرهاد ټوله شپه د سګریټو په لوګي او د یو څو ګیلاسه ترخې قهوې په څښلو تیره کړه، که زه د هغه په ځای وم شاید مې د عصابو رګونه د لوړ فشار له امله چاودلي و.

صبا....

د کوټې دروازه نیمه خلاصه شوه، یو څوک زما کوټې ته راننوت، غوښتل مې چې د هغه نوم واخلم، خو هغه له ما څخه وغوښتل چې چوپ پاتې شم. همدا چې هغه له کوټې څخه ووت، د هغه په لور مې منډې کړې، زه نه پوهیږم چې هغه څوک و، مګر هغه ژړل، ما خپل لاس د هغه په اوږه کېښود او هغه په سلګو شو..

- فرهاد..

زه له خوبه پاځیدم، شاید زه د هغه په فکر کې ویده شوې وم او دا ډول بې معنی خوبونه زما ذهن ته راځي.

صبا چې په ډیر ټینګار سره بیا هم کاکا دوی کور ته یې ولاړه نه، اصیلا او صمد د څو دقیقو لپاره د مبارکي په خاطر ولاړل او ثنا د مخه محفل ته تللې وه ځکه چې هغه له دوارو خواو سره مینه لري، طڼ چې ښځګه د شپې بوډۍ وخوړله او ویده شو.

پښتو⁩ناولونه:

[#جهنمي](#) مینه.

[#ژباړونکې](#): خواجه زی خپروندیه اداره.

[#یو](#) ویشتمه برخه.

________________🖤

بِسـمِ أللَّهِ ألرَحمَن ألرَحيم

[#د](#) تبرې برخې وروستې لفظونه...

ثنا د مخه محفل ته تللې وه ځکه چې هغه له دوارو خواو سره مینه لري، طڼ چې ښځګه د شپې بوډۍ وخوړله او ویده شو.

[#اوس](#) نوې برخه...

...... یوه اونۍ وروسته ....

فرشاد: مورې هغې هم کولی شو چې مبارکي راکړې، خو را یې نه کړه.

کریمه- ښه، هغه حتمن شرمیده...

فرشاد-هغه او شرم ډیر لرې دي.

کریمه- وګوره، فرشاد زویه، اوس ماشوم نه یئ غټ سړي شوی یې، اوس هر څه زه در زده کړم. خلک چې ښځګه کوژده شي ، چکر ته ځي خبرې کوي او یو بل سره ډیر ویني تر څو یو بل ښه وپیژني. نه دا چې کیني او په تمه شي چې صبا لومړي زنګ ووهي یا زه زنګ ووهم.

فرشاد- هغه د هر شي لپاره ژبه لري، خو د مبارکۍ لپاره نلری؟

کریمه- ښه نو نه یې لري، که ته اوس هم خوشحاله نه یې، ووایه چې کوژده ماته کړو.

فرشاد- توبه مورجانې، دا څه وایې ته؟

کریمه- ولا نو دا کار د همدا معنی لري. د محفل څخه یوه اونۍ تیره شوې، مګر ته تراوسه د کاکا دوی کور ته دی نه یې تللی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د صبا خبر د ندی اخیستی. دا د کاکا ښځه به دی څه فکر کوي؟
فرشاد- همداوس د صبا انستیتوت پسې ځم نور وایه مورجانې..
کریمه- شابه د مور زمریه زویه، مګر خالي لاس مه ځه.

صبا...

دا دریمه ورځ ده چې زه انستیتوت ته ځم او هر څوک زما د کوژدې په اړه پوی شوي دي. زما ملګرو او خپلوانو زما د عکسونه غوښتنه کړې او هر یوه ماته نظر راکاوه. او دا یې هم ویل چې یو بل سره ښایو. زړه مې خوشحاله وو چې لږ تر لږه د هغه سر او د وضعیت له ماسره جوړیږي، که څه هم ذهنیت او فکر یې زما سره ځمکې تر آسمان فرق درلود.. هغه غرور له حده ډیر دی او هغه له ځان راضي او لیونی دی.نجونی ټولې شله وي چې زما او فرشاد د مینې کیسې په اړه ورته ووایم، مګر کله چې ما د هغه د خبرو کولو تجربه نه درلوده، حتی زه نه پوهیږم چې څه ووایم، نو زه به څه تعریف کړم؟ ما په لسو بهانو راوړلو بلې ورځ ته مې وځنډول.

ثریا- اوس بهانې مه کوه... یا داچې نه غواړې وغږیږې که څنګه؟
فریحه- ضرور خو نه ده چې خپله شخصي کیسه تاته وکړي.
صبا- موافق یم هر څوک ځینې خپلې شخصي خبرې لري.

مګر زما زړه کې شک ولوید هسې نه چې هغه په ریښتیا ما نه غواړي؟ خو که هغه نه غوښتل نو دومره ټینګار یې نه کو، او د هغه خبرې په رستورانت کې او مسجونه یې.
بد فکر مه کوه نجلی، شاید هغه به هم شرمیږي چې څنګه تاسره په خبرو شي دې وخت له مخکې څخه فرق کړی.ما د پیغام په صفحه یو سلام ولیکو او هغه ته مې واستاوه. زه باید ډاډ ترلاسه کړم چې دا ټول بدلونونه د څه لپاره وو؟ دوه دقیقې وروسته، هغه ځواب راولیږو چې زما لیدو ته راځي.
فرشاد- علیکم سلام ګلاب مې، په لاره کې یم درځم لیدو ته دې.

یعني دا لیونی په تمه وو چې له ما څخه یو اشاره ترلاسه کړي؟ اوففف زه څومره احمقه شوم. کاش چې څو شیبې نور مې هم صبر کړی وای.اوس تاوان ورکړه وګوره چې ووایي د لرې کیدو طاقت د نه درلود څه به وایې ها؟ اففف بې عقلې صبا، که څه هم په راتلونکي ساعت کې درس نه لرم خو باید د جناب عالی په تمه کینم تر څو دلته راورسیږي. نیم ساعت انتظار او په پای کې د فرشاد زنګ.

فرشاد- سلام ګلاب مې.
صبا- سلام ښه یې؟
فرشاد- مننه ګلابي جان.
صبا- شکر.
فرشاد-زه ورسیدم، بیرون په تمه یم چې صنف د خلاص شو راځه.
صبا- سمه ده...

خو ما له ځانه سره وویل ستا لوده له امله تراوسه په تمه ناسته یم. او اوس وایې چې صنف د خلاص شو. لس دقې نوره هم دېخوا او هغې خواته لاړم، او چې لږ لږ نور هم د صنف څخه راووتل، زه هم ووتلم. په دوهم قطار کې فرشاد ولاړ و او یوازې یې د موټر کړکۍ ښکته کړه او زه یې خپل لورې ته وغوښتلم.
صبا- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- وبښه د موټرو بیرو بار هغې خواته ډیر وا، ومې ویل چې دلته یې ودروم.
صبا- کومه خبره نده.

ما له فرشاد څخه هیڅ تمه نه درلوده، لکه څنګه چې نورو تعریف کاوه، خپل د نامزدانو زموږ دیدن داسې نه و. نه فرشاد خوش خویه وا نه هم مهربان، هماغه پخوانی مغرور او د خپل سر فرشاد و. او د هغه موټر څخه د خوږو بوی راتلو، حتی هغه خپل خواږه وخوړلي و او راغلی. دواړه چوپ پاتې وو او د ویلو لپاره مو څه نه درلودل. ما خپل سر د موټر په دروازه تکیه کړ او لږ مې شیشه ښکته کړه.
فرشاد- د AC کچه لوړه کړم؟
صبا- نه، یوازې د خوږو بوی دی، د موټر هوا لږ بدله شي..
فرشاد- حتمځ وږې شوې یې، د خوږو بوی دربانديې ښه لګیدلی، واخله دا خواږه، مور مې راته ویلي و چې خالي لاس مه ورځه او غرمه درته ډوډۍ درکړم.

په دې خبره ماته خندا راغله، د خوږو بسته مې ترې واخیسته او مننه مې وکړه.
فرشاد- ته ولې خاندې، ګلابي؟
صبا- هیڅ..
فرشاد- وواسه زما ګل ګلابې ولې خاندی؟
په خندا مې وویل:ستا په ساده توب.
او نور مې کنټرول کولی نشو ډیر مې وخندل.
فرشاد- څه خبره شوې؟ ما څه کړې؟
په خندا مې وویل: په لومړي ځل زما لیدو ته راغلې او هغه هم د یو خوراک برګر سره.

فرشاد- ښه، که ستا خوښ نه وي، زه به بل څه واخلم.
په خندا مې ورته وویل: پریږده چې ثنا ته ووایم چې هغې ستا د مینې ډیره ستاینه کړې واورې. خوشحاله کیږې.
فرشاد خپل تندی تروش کړو او وېې ویل: سمه ده زنګ ورته وکړه.

په کوم ډول چې هغه خبرې وکړې، ما بد احساس وکړ او زما خندا له منځه ولاړه او په خاموشۍ سره مې بهر ته وکتل او هغه هم د کور لاره یې ونیوله او کور ته یې ورسولم. کله چې ښکته شوم مننه مې ترې وکړه هغه د خپلې ژبې پر ځای خپل سر وخوځاوه او لاړ.

امهممم دا ۴۲۰ فرشاد او دومره بیعقلی؟ د منلو وړ نده دا کار یې واقعا لدې لځایه چې یو رستورانت یا هوټل یې دعوت کړې ورته برګر یې اخیستی؟؟ بیا سومره تند خویه دی دا خیرن😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خیرونديه اداره.
#دوه ویشتمه برخه.
🖤__________
بِسمِ اَللّٰهِ اَلرَحمَٰنِ اَلرَحِیم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ښکته شوم مننه مې ترې وکړه هغه د خپلې ژبې پر ځای خپل سر وخوځاوه او لاړ.

#اوس نوې برخه...

فرشاد...

کوم کار چې ما وکړ په خپله مې هم خندا راغلې وه، خو ما خپل سر ښکته واچو او هڅه مې وکړه چې ونه خاندم له لومړۍ ورځې باید اجازه ورنکړم چې زما په هر کار وخاندي، حتی که زما کار د خندا وړ وي.په کوم عقل ورته یو برګر واخلې، لیونیه... کاش لږ تر لږه دې یو ست ورته کړی وی چې راځه یو ځای به لاړ شو او ډوډۍ وخورو. هغې خوارکۍ حق درلود چې وخاندي او دا چې زه په خپل کار وشرمیدم ما خپله خندا کنټرول کولی نشو. څومره مې چې کولی شو ومې خندل بیا مې پریکړه وکړه چې هغه واخلم او یو رستورانت ته ولاړ شم او له هغه ځایه د وتلو وخت کې هغه ډالۍ چې ما د هغې لپاره په شیرین خوري کې اخیستې وه ورکړم.
ما د صبا شمیره ډایل کړه او وروسته له هغه چې یو ځل یې زنګ تیر شو، ځواب یې کړ.

صبا- بلې
فرشاد- سلام ګلاب مې ښه یې؟
صبا- ښه یم، څه شوي؟
فرشاد- ما ویل چې د کاکا له ښځې اجازه واخله چې لاړ شؤ بیرون، زه بیا درځم تا پسې.
صبا- مننه، مګر...
فرشاد- مګر بګر نلري... له کوم پردي سره خو نه ځې یا که غواړې ما وګورې؟
صبا- نه، داسې نده

په خندا مې ورته وویل:مه ویریږه دی ځل له برګر سره نه راځم.
په دی خبره باندی موږ دواړو وخندل..
صبا- سمه ده راشه....
فرشاد-صبا؟
صبا-هاا
فرشاد-نن ورځی کیسه چاته ونکړی پوزه به راته پری کړی،پوهه شوی.
صبا-د څشی کیسه؟
فرشاد-خو همدا برګر کیسه

صبا په خندا وویل: خو نن هر څه له کیسو او ټوکو ډک وو،د برګر څخه تیر شو،مګر کولی شم چې نورو یې تعریف کړم.
فرشاد-سمه ده هر څنګه چې دی زړه وی هغمه خیر یې تعریف کړه،خو پام کوه هر کار دی یو جزا (سزا)لری ګلاب مې.....
صبا- ته غواړی چې ما وډاره کړی؟
فرشاد -نه نه دی ډاروم خو صرف ومې ویل چې هر کار خپله بدله لری...
صبا-ښه مثلاً؟
فرشاد-مثلا... سزا یې دا چې نن ورځ کیسه دی هر چاته وکړه سرې غومبرې دی کش کوم..... هوم؟ الو...څه وشو لکه چې خپله ژبه دی وخوړه؟؟؟
اریکه پری شوه....

صبا....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه نا زړه وم چې څنګه له مور څخه اجازه واخلم،فرشاد بیا زنګ ووهلو چې لاندی درته پتمه یم،ما نشو کولی چې له مور څخه اجازه واخلم،غوښتل مې چې له فرشاد څخه هیله وکړم چې راشی زما له مور څخه اجازه واخلی،فکر مې وکړو داسی نه چې د برګر ستونزه بیا ځلی تکرار نشی،مجبوره شوم چې خپله اجازه له مور څخه واخلم،مور مې د اشپزخانې وسایلو ټولو په حال کې وه،چې ځواب یې راکړو،

صبا-مور جانی.

مور- هاا

صبا- فرشاد راغلې دی.

مور-پخیر راغلې صالون ته ویسه،زه هم راځم.

صبا-دننه نه دی راغلې.

مور-ولی؟؟

صبا- هغه..... وایې چې بهر لاړو شو.

مور-ښه ډیر ښه،لاړ شې هو ناوخته نکړې،د پلار له راتګ نه مخکی تاسو کور کې اوسی.

صبا-سمه ده مور جانی.

مور-او هو داسی په دی بد حالت کې لاړه نشی،لږ خپل ځان سم کړه.

په سترګو مې وویل او لاړم جرائت مې نشو کولی چې ووایم همدی حالت کې لیدلی وم چې تر دی ځایه را ورسه ولم.

همدا چې کور دروازه مې خلاصه کړه د کور مخې ته د فرشاد موټر ولاړ وو،زما په لیدو د موټر مخکې دروازه خلاصه کړه،چې مخکی سیټ کې کیناستل راته شرم راتلو،چې فرشاد غږ وکړو: غواړې چې دلته دی ګاونډی انجلۍ کینوم؟

صبا- تا کې شک هم نشته.

فرشاد لاس له سیټ(څوکۍ) لری کړ،زه هم کیناستم،چې زما کمر بند په بندلو،فرشاد موټر چلان کړ،او پوښتنه وکړه: ښه چیرته غواړې چې لاړ شو؟

صبا- کولی شی چې صبا په نوم غږ وکړې.

فرشاد-ګلابې ولی؟

صبا-خوښیږی مې نه دا ګلابې څه شې دې؟

فرشا- ګلابې یعنی ګلاب ګل دی،او هغه هم زما دی خوښیږی ګلابې د ګلاب ګل.

صبا-له کوم وخت نه دی ګلابې شوی یم؟

فرشاد- هغه ورځ چې زما لیدو څخه دی ځان د ګلانو په پرده کې پټ کړو،هغه ورځ نه مې د ګلاب ګل شوی.

شک مې هم نه درلوده چې هغه ورځ هم سترګو لاندی راته کتل،او دا چې اوس کوم کار کوی، د شا ښیښه ته د کتلو په پلمه هره دقیقه یو نظر راکتل،چې دی کار کولو سره ماته شرم راتلو، موټر کې خاموشی وه، د پنځه دقیقی وروسته هم د موټر خاموشی ما ختمه کړه او ومې ویل: زیات راته مه راګوره.

فرشاد- ولی؟

صبا- نه مې خوښیږی.

فرشاد- یو لست راته جوړ کړه چې کوم کار دی خوښیږی او کومه کار دی بدی شی ټول راته ولیکه پکې.. او هو خواهشً ګلابې نوم زما لپاره خپل د خوښې په لیست کې ولیکه..

صبا- صحیح ده خو ودی ونه ویلې چې چیرته به ځو؟

فرشاد- تا چې تراوسه نه دی انتخاب کړی چې چیرته به ځو،نو زه دی هم تر ماښام پوری په سړکونو باندی چکر درکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- نه،نه کیږی،باید کور ته لاړه شم،پلار مې له ماښام مخکی راځي.

فرشاد......

نیم ساعت له صبا سره په موټر کې چکر ووهلو، له چکر وهلو وروسته مو جوس وڅکل،او جوس له څکلو وروسته کارته چهار یو له هغه رستورانت ته لاړو چې غوښتل شوی خواړه موږ ته راورسیده خاموشی څخه ووتلو،حیران دیته وم چې له ډیرو خبرو څخه موږ په خاموشی کې خوشحاله وو.

فرشاد- واخله صبا جانی...
هغه له خپل نوم په اوریدو تعجب کې شوه،او د پوښتني په بڼه راته وکتل،ما هم ورته په سلو اواز سره ورته وویل: چې نه شم کولی چې هر ځای کې درته ګلابی په نوم غږ وکړم زما ګرانې،ځینې وخت په خپل نوم په اورید هم طاقت کوه.

زما له خبرو وروسته موسکا د هغه سپین غومبری بیا ګلابي شو،سر یی ټیټ کړو په خوړلو پیل وکړه، صبا ته به مې د هرې لقمه خوړو سره یو ځل کتل.
صبا- خپله ډوډی وخوره.
فرشاد- پریږده ستا خوراک وګورم چې زما اشتها هم خلاصه شي.
وروسته له ډوډی خوړلو د خواړو او چای غوښتنه وکړه، چې صبا ونه منله،دواړه له رستورانت څخه بهر شو.

دی ځل صبا زما له وینا پرته د موټر مخکی سیټ کې کیناسته، او حرکت مو وکړو،د لاری په اړدو کې خو ځلی مې د چکر وهلو او د ایسکریم خوړلو،حتی خرید لپاره هم وویل خو صبا نه منله، بس نو کور ته رسولو نه بله کومه چاره نه وه، کور ته نژدی کیدو نه مخکې د شاته سیت څخه مې خلطه راوخیسته او د صبا په لور مې ونیوله.

امهمممم ولای همداسی چالاک شخصیت د فرشاد سره خوند کوی هسی فرشاد بچه عیش کوی مزی کوی فرهاد خو لاړو بدبخت شو تخو ځان خوشحاله وساته اوس وخت دنیا همداسی ده.

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خیروندیه اداره.
#دري ویشتمه برخه.
__________🖤
بِسمِ اَاَاَللّهِ اَاَاَلرحمَنْ اَاَاَلرِحیَم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

بس نو کور ته رسولو نه بله کومه چاره نه وه، کور ته نژدی کیدو نه مخکې د شاته سیت څخه مې خلطه راوخیسته او د صبا په لور مې ونیوله.

#اوس نوې برخه...

فرشاد- واخله دا هم د دوهم ځل ملاقات د ډالی په توګه
صبا په خندا وویل: دا ځل دی لکه چې دشپې ډوډی راوړی.
فرشاد هم وخندل او ویې ویل: نه دا ځل خو مې ډوډی خوړلی ده نو.
صبا- مننه کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- خلاص يې کړه.

صبا- کور کې بيا ګورم.

فرشاد- سمه ده غواړې چې زه درسره تر کوره پورې لاړ شم؟

صبا- نه مننه.

فرشاد—ښه نو زما سلامونه کاکا ښځې ته کوه.

صبا- حتماً ....

فرهاد.....

فرهاد- دوزخ تل "اور" نه وی!

ځينې خلک د نورو خلکو دوزخ جهنم وی، لکه زما کورنۍ چې زما لپاره دوزخ جهنم شوی. جهنم يعنې زما د ورور (فرشاد) خبرې، جهنم يعنی زما د پلار زما په حق کې قضاوت وکړو، اصلاً، ځينې خلک د خپلې کورنۍ د بغاوت قيمت انسان وي، لکه زما مور او د کريمه مور ...او جهنم (دوزخ)د هغو زړونو وينه ده چې لامل يې صبا ده،او زه دا زغمم خلک بې انصافه دي او له اور څخه بدتر سوځي. مګر د ځينو لپاره چې حتی اوسيدل (شتون)په يو ځای کې سخت او خورا الهی عذاب دی لکه زما او فرشاد شتون په يوه لاره کې ....

ما د اونۍ اوه ورځې د اوه نوي دردونو سره تيرې کړې دا غلطه ده چې وايې يو انسان څومره درد ووينې په همغه اندازه ورټيا يې زياتيږی، مګر زه له خپل هر درد سره بی صبره کيدم د دې لپاره چې څوک زما له وضعيت څخه خبر نه شي، ما د يو څه وخت لپاره يو هوټل کرايه کړ او ټولو فکر کولو چې زه په کار کې يم.مګر زه له دی وروسته څه کولی شم چې کار وکړم؟ ما حتی په خپل زړه کې د خود غرضۍ له امله امين له پروګرامه لرې کړ، ما څو ځله هڅه وکړه چې هغه قانع کړم چې بيا هند ته لاړ شی او په ورکشاپ کې برخه واخلم، مګر هغه بيحد ډير ضد دی، او قبول يې نکړ چې لاړ شی هند ته. هره ورځ راځې او زما پوښتنه کوی.

هره ورځ مې مورته موسکاه کوله، چې هغه زړه خاطر جمع وی،په دی خاطر چې زه راحته يم او کوم مشکل نه لرم،مګر هغه مور ده،هر څه درک کولی شې، مور زما غمونه د زړه په کونج کې دفن(پټ)کړ ،هره ورځ راته مور مې خفه ښکاری، او دی لپاره چې زړه يې ورته نور مات نکړم،نو شپې به يو ساعت کور ته تلم،او بيرته به خپل جهنم ته راتلم، څه سخته شپې چې ورځ شوی او ورځې چې د شپې شوه شپې او ورځې يو بل پسې بدلی دی،څوک خپلی خوښی لپاره خوشحالی کوی،او څوک خپل غمونو لپاره ماتم کوی،دنيا هيڅ انصاف داری ونکړه او نه به انصاف وکړی،ځينی وخت حيرانه شم،چی يو انسان خوښی وليکم او د بل انسان غم .....

فرهاد په همغه ګډوډ ژوند پورې ځان تړلی دی،وروسته د فرشاد له کوژدی پلار يې څو ځلې ورسره خبری وکړی،که وکولی شی چې فرهاد هم کوژده وکړی،چې هم دی توګه دواړو زامنو يو ځای واده وکړی، مګر هر کله چې پلار يې فرهاد ته واده مسله وراندی کړی، هغه له کور څخه لا زيات تښتي.او بلی خوا د ميرمن کريمه ډير تلوار د فرشاد واده ته وه داسې چې هره شپه د ډوډۍ خوړلو په وخت کې ياد ول، هره خبره چې له خولی وځی د فرشاد واده پورې اړونده وی،رښتيا ايا هغه همدومر هيله او ارمان لری خپل زوی واده ته؟ يا د فرهاد په زخمونو مالګه شيندی، خدای پوهيږی.....

څکه چې دوه نوری هفتو وروسته الطاف راشی، او هغه راتګ وروسته د واده پريکړه وکړی، صبا چې له خپلو زدکړو څخه يې تيښته کوله،چې خپلو زدکړو ته ادامه ورکولو فکر کې نه وه،شايد غواړی چې واده وروسته کور سمبال کړی، او پوره حق هم لری چې ځينی انجونۍ واده شی بيا دی زدکړو او کار کولو لپاره بهر اجازه نه لری.

فرشاد.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد په دي ورځو کي هر اړخ کی بدلون کړي وو.نه پوهېږم چې څه ستونزه لري او ولی؟له کوم وخت نه چې هند نه راغلي دي دنيا رنګ يې بدل شوي،زياتره وخت خپل خيال کي غرق وي،حتي زما او کورني لپاره هم وخت نه لري،ځيني وختونه زما ذهن پدي کي شکيل کيږي،چې همېشه هغه زما په پاملرنه(خيال)کې وو،او اوس يې راته هيڅ توجه نه کوی، له ما څخه مشر وو،ما نشو کولی چې په راحته د هغه ستونزي پوښتنه وکړم،مګر دا چې هغه مشر وی، دا د دي لامل نشي کيدی چې هغه کومه ستونزه نلري..

خاص توګه پرون شپه چې يو دم له ميز څخه پورته شواو خپلي کوټي ته لاړو، اصلا مخکی داسي نه وو،هېڅکله هغه به چاته سپکاوی او بی احترامي نه کوله، کوټي ته لاړم دروازه مي ټک ټک کړه،خو جواب يې رانکړو، دروازه مې په قراره په دننه خوا خلاصه کړه

امهممممم زه به درته ووايم فرشاد جان کاکا دی جارسی ستا ورور ستا په شزی مين دی پوی سوی😕🙄

#جهنمي مينه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#خلور ويشتمه برخه.
_______________🖤
بِسمِ اَاَللّٰهِ اَاَلرِحمٰنْ اَاَلرِحيم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

کوټي ته لاړم دروازه مي ټک ټک کړه،خو جواب يې رانکړو، دروازه مې په قراره په دننه خوا خلاصه کړه

#اوس نوې برخه...

فرشاد-اجازه ده؟؟
کوټه کې دننه څوک نه و، لپ ټاپ يې خلاص او روښانه وو،فکر مې وکړو تازه له کور څخه وتلی، غوښتل مې د هغه د لپ ټاپ صفحه بنده کړم چې سترګې مې په يو]و اشعارو چې د کمپيوټر په صفحې وه وولیدل..

لړ ليکم خو ښه ليکم
بد چا پـسې نه ليکم

ډېر يـې کړولی يم
درد به مې د زړه ليکم

يار په لف يو نه پوهيږي
بيا به انګلېـش نه ليکم

لا مـې هيـلې پاتې دي
ژوند که و، ډېر څه ليکم

زه بـه ګيله نـه کوم
هر څه به په زړه ليکم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر یم لیـونی به شم
غم مې د لالی لیکم

هری صفحه ته په رسیدلم زما حیرانتیا زیاتی ده،یعنی ما خپل ورور نه پیژنده، ماته ناشونې ښکاره شوه،چې فرهاد د داسې شعرونو او مینی(عاشقی) چارو څخه خبر وي، زړه مې غوښته ادامه ورکړم او ټول لیکنه یی ولولم،خو که چېرته فرهاد دلته وی نو هیڅکله یې راته ددې کار اجازه نه راکوله...

مازیګر پنځه بجی فرهاد بیرته کور ته راغلو،دا چې خبرو کولو حوصله یې نه درلوده غوښتل یې په خاموشه توګه خپلی کوټې ته لاړ شې، خو د فرهاد ویده تقدیر د څو ثانیو د ارامتیا لپاره اجازه هم نه ورکول،له اشپز خانی څخه تیریده چې مور اواز یې واوریده...
محبوبه- کریمه جانۍ بی معنا خبری مه کوه......خپلو خبرو ته دی پام کوه.
کریمه- ما هر څه ته توجه کړی ده،خو ستا له غوږو تیروم،چې دوه ورونه په یو کور کې دی،باید خپل رفتار ته دی پامه کوی،چې سبا ورځ خبره لاندی او پورته نشی....

فرهاد....

دا چې کریمه مور څه ویل، هغه ما مخکی واوریده،هغه شپه چې ما له خپل درد باندی ژړل، او کریمه مور یو نیم ساعت له خپل زوی دفاع کوله،غوښتل یې چې هغه زوی خوښی زه ورته خرابی نکړم،دا چې زما پلار یې زما خلاف کړ، چې زموږ منځ کې خبرې وشوی چې نباید هغه شان خبری کړی وی، ستړی شوی یم له دی ښځی او کارونو د لاسه،د ایوب صبر هم نور ختم شو...

چې همداسی اشپزخانۍ ته دننه شوم او ومې ویل: کوم رفتار ته پام وکړم؟؟
کریمه- علیکم السلام فرهاد جانه.
او بیا زما مور ته وکتل او ویې ویل: ودی لیده محبوبه میرمنۍ ما دغه بدلون یاده وه.
محبوبه د کریمه په ځواب کې وویل چې اوس یې وخت نه دی..
محبوبه- څنګه یې زما ګرانه......راځه چې لاړ شو ستړی یې..

فرهاد- کریمې موری که څه ویل غواړی،ماته یې خپله ووایه،مور مې ولی مخاطبه کوی؟
کریمه- زه وغواړم هر چاسره خبری وکړم له هغه سره خبری کوم فرهاد زویه، د چا اجازه اخیستلو ته ضرورت نه لرم.....او پاتی دی مخاطب خبره دا زما له خوا ستا مور ته مشوره ورکول و،چې د زوې عمر یې دیرش(۳۰)څخه پورته شو،نو حتماً ښځه وکړی،ځکه د خلکو خولې نه بندیږی،که اوس فرشاد خپله ښځه صبا دی کور ته راوړی، بیا خلک خبری کوی.

فرهاد په غوسه او په بیحد تیزه اواز وویل: د فرشاد په ښځې زما څه؟
کریمه- دا چې ته ښځه راوړی،موږ کور پریږدو، چې خلک خبری ونکړی؟؟؟
محبوبه- زویه ارامه اوسه خیر دی.
فرهاد- موږ د ژوند کولو حق نه لرو،ځکه فرشاد خان تاسو ته ناوی راوړی ها!؟په خلکو یې څه چې زموږ ژوند کې دخالت کوی...؟

سعید.....

لا د دروازی قفل مې نه وو خلاص کړی چې کور کې شور ماشور اواز بهر راتلو،زر کور ته ننه وتم،چې فرهاد او کریمه دواړو بحث کولو،شاید بحث یی ختم کیدونکی نه و، او له دې وروسته به هره ورځ دا زموږ د کور کیسې وي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید- فرهاد څه خبره ده؟؟
کریمه- ښه شو سعید جانه چې پخیر راورسیدی وګوره څه حال یې اچولی دی....
فرهاد په چغو ویل: ما څه حال اچولی ما ها؟؟اصلاً تاته څه؟ خپل زړه مې دی چې هر کار کوم او که هر ځای کې یم؟؟ او په پورته اواز یې وویل: ته خو دی خپل زړه مراد ته ورسیدی؟نور څه غواړی له ما څخه هاا؟؟

درنه سپیره د فرهاد په مخ ووهل شوه چې ټول یې خاموشه کړه،یوازی دی سعید اواز اوریدل شو: بې ادب مور دی ده ...

فرح او سهراب په خپله کوټه کې په لوبو وو د فرهاد او پلار په چیغو وډار شول او په بیړه اشپزخانه ته راغلل
محبوبه- د مور ګرانه غلط پوهه شوی یی....ما او کریمه ستا واده په اړه خبری کولې مورِ غوښتل چې ستاسو دواړو ورونه یوځای وکړو..

سعید- ته د هیچا طرفداری مه کوه......مخاطب(محبوبه) او په همغه غوسه ناکه نظر کریمه ته وویل: تا څه خوړلی چې هضم کولی یې نشې هاا؟؟ اوس ستا کوم برخه تاته ندہ درسیدلې چې داسې چغې وهې؟
کریمه شکایت کوې او وایې: که چېرته فرهاد خان اجازه وکړی بیا......
سعید- خپل غږ ټیټ کړه....او هو فلسفه هم مه غږوه.

کریمه خپل ځان په ژړا کې ووهلو او ویې ویل: ما څه کړی فرهاد په سلو کالو کې هم له دی خبرو نه تیریږی،په کومه لاره راغلی په همغه لاره بیرته ځې(په طعنه لروونکې په څیر محبوبه ته وایی: خدای دی مورِ ته خیر کړی فکر نه کوم چې دا ښځه وکړی،ته ووایه سعید جانه چې زما تشویش په خپل ځای نه دی؟

اهمممم هغه زموږ د خلکو خبره میره وی او هیڅکله د مور ځای نه نیسي😕 او د فرهاد میره بیا بیخی زدنی میره ده سم هتلره😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#پنځه ویشتمه برخه.
__________🖤
بِسمِ اَللّٰهِ اَلرحمٰنِ اَلرحیم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

محبوبه ته وایی: خدای دی مورِ ته خیر کړی فکر نه کوم چې دا ښځه وکړی،ته ووایه سعید جانه چې زما تشویش په خپل ځای نه دی؟

#اوس نوې برخه...

دا چې کریمې مور خبره مې دهغې په خوله که نه وچ کول یواځې د مور او پلار د عزت لپاره وه. کنه ما ښه جوابونه درلودل هغې. څومره خود غرضه ده ښه پوهیږی چې زما په زړه کې زخم دی او بیا هم مالګه تویه ویی دنیا آخر شوې ده خو دی ښځې په سترګې کی ویره نشته. دا چې سبا ستا زوی د ښځې خاوند کېږی آیا تا دا هېره کړې، چې دا د چا نعمت دی؟ ماته نمک به حرام وایی نمک به حرام خو پخپله یې، سره له دې چې ما ستا لپاره څومره څه وکړل، خو ته نه پوهېږې، که ما نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واي پرېښي ، نو دا ټولې کنايه به دې ځنګه کړې واى؟ واده لپاره خو ناز کوی حتی د هغې ناوې سايه هم نه شئ ليدلی که زه بلې خوا ته وم. اوه، هی قسمته اور دی د ايرو محتاج کړو..

سعيد- که ښځه ونه کړې نو تاسې مورګانو ملامتې ياست چې لدی لځايه چې رشته ورته ولټوې او ښځه ورته پيدا کړی ناستې ياست او چټياټې وايست.نجلۍ ووينئ او خوښ يی کړئ، ته د هغې مور يې، هغې خپله ناوې جوړه کړه...
فرهاد- خو پلار... خو... زه ...
سعيد- دا مه هېروه فرهاد چې زه ستا د خبرو مخالف يم...
فرهاد- بيا نو سمه ده هر هغه څه وکړئ چې تاسو زړه غواړئ.

لومړی فرهاد او بيا يو يو له پخلنځي څخه ووتل، د فرهاد خبرو د محبوبې زړه دومره خوشاله کړ لکه چی تول نړی په لاس راوړې ده. خو خدای خبر چې دا خبره د فرهاد له زړه څخه څنګه راووتله. د هغه مات شوي زړه انځور فکر مې ژړوي... ما د فرهاد په ژړا سترګو ليدلی دی... دردونه... او تپونه... کاش چې قسمته زما په لاس کې وای او د هغه لپاره يوه له خوښيو او خوشحاليو ډکه نړۍ مې ورته ليکل.

ډېرې ورځې تېرې شوې، خو کريمې خپل طعنې ورکول بنده نکړل او محبوبه په دې خوشاله شوه، چې فرهاد له واده سره موافقه کړې ده.فرهاد لس ورځي کيدل چی تخار ولايت ته تللی وو هغه خلکو ته چی له زلزله کی بی ځايه شوي وه مرسته وکی. فرشاد او کريمه په سودا بوخت وه دی لپاره چی محفل يی مخکي وو. سيمن او ميره يې هرات ته د خپلې اندرو لور د واده لپاره تللي وو.

اصيلا او صبا د کور د توکو په اخيستلو بوخت دي او د لويو محفلونو لپاره چمتوالی نيول صمد د الطاف د راتګ لپاره يوازې ثانی شميرل . او له بلې خوا د اغلې شيرين بې آرامي هره شيبه مخ په زياتيدو ده او هيڅوک نه پوهيږي چې هغه څه غواړي. محبوبې د فرهاد لپاره څو کورنۍ په پام کې نيولې چې له هغوی سره موافقه وکړي او د فرهاد هيلې په پام کې ونيسي.

فرهاد....

پرته له خدايه، هيڅوک نه پوهيږي چې بغير له تا دا شيبې څنګه پر ما تيريږي او څنګه به تير شی. زه ټول عمر د خلکو د دردونو ډاکټر وم او زما د درد ډاکټر چيرته دی...عقل وايي، له هغه څخه لرې اوسئ، له غم څخه لرې اوسئ، له درد څخه لرې اوسئ. بيچاره عقل نه پوهيږي چې زما زړه له تا پرته د ژمي له سړې هوا څخه بدتر دی. زما زړه له تا پرته له تور ځاه څخه هم تور دی.
ما ته وګوره....
ما ته وګوره....

هغه واوری ته وګوره چې زما په ويښتانو پاشل شوې او زما ويښتيان يې نور هم سپين کړې...
زما هغه سترګو ته وګوره چې د اشنا د کوڅې لاره يې ورکه کړې او په ناشنا لاره روانه ده...
زما د لاسونو لړزېدلو ته وګوره، زما د ګنګه ژبې حال واخله د هغه په اړه څه ووايم؟هغه اوښکې چې زما په سترګو کې وچې شول او هغه چغې چې زما په ستوني کې پاتې دي ....
ته د دې هر څه لامل يې ... ته زما ليلا يې ... ليلا زما له خوبه غافل ده ،هغه خوبونه چې ما زموږ لپاره ليدلي وي...
لکه هغه ماشوم پشان مې زړه تنګ دې چې خپل نوې جامو ته انتظار او خفه دی...

خلاصون او ازادي زما لپاره هيڅ معنی نه لري....
زما جنت او زما دوزخ ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول هماغه زندان دی....دا څلور دېوالونه....
په ورځ کې زر ځله زما دغه ماشومانه زړه له تا نه عذرونه اخلي.
او هغه تاسو سره په خپلو خوبونو کې ملاقات کوي...
هره لحظه ستا سره پاتې کیدل د راتلونکي په پرتله لیونې او مجنون کیږم...
دلته یوازې ژمی دی، بې له تا ورځې......

فرهاد..

د دې ځاې هوا خپګان څخه ډکه ده، له هر چا لرې ځای دی، خو د کابل هوا سره شوې، او دهغه ځای هوا نوره زما لپاره مناسبه نه ده. هلته بې رحمه شکارچیان زما د کوچني زړه ته انتظار باسي چې بیا یې ونیسي.زما لپاره هیڅ ځای نشته. زه نه په ښار کې ځای لرم او نه په کور کې، صبا فرشاد ته په"هو" ویلو سره زما څخه ټول شیان غلا کړل زما پلار زما ژوند، زما کور، زما خوښی او حتی زما خوبونه زما څخه غلا کړل او د فرشاد په غیږ کې یې وغورځول. خو هغه ورځ زما پلار زما وروستۍ هیله له ما څخه واخیسته. هغه په هر ځلي داسې فیصله زما حق کې کول چې دښمن یې لا نکوی.

هغه یو ځل د صبا په اخیستلو سره زه په کفن کې اچولې وم خو هغه ورځ کامل زما د دفن کولو او خاورو کولو حکم یې وکړو...نامیدی تر ټولو سخترینه وخت دی کله چې انسان غواړي ژر تر ژره تري را ووځي خو زما د ژوند ټول وخت په همدې وخت تېر شو. د ژوند دېرش کاله مې په غم او خپګان کې تېر کړي دي.... دا لیکنې د درد درملنه نه شي کولای، خپل لاسونه مې په میز کېښود ما دا په خپل سر کې ساتل چې زه خوشحاله یم یا غمجن یم چې

ما په لسو ورځو کې خپل کار پای ته ورساوه.ایا زه باید بیرته لاړ شم یا په هغه کور کې پاتې شم چیرې چې زما ساه اخیستل سخت وي مګر زه باید بیرته لاړ شم؟ نن د صبا له سایه څخه وتختیدلم مګر کوم ورځ چې هغه کور ته راشي زه به څه وکړم ؟ زه نن ولار نشم ، سبا به ځم. زه که د هیچا لپاره که لاړنشم، زه باید د خپلې مور لپاره لاړ شم.

فرشاد...

د صبا سره مو هوکړه کې وه چې د الطاف له راتګ وروسته به واده کوو، خو زما د مور د دیر کوشش له امله یې د واده نېټه چې ټاکلې وه هیچاته نشوو ویلی. زموږ د پلان له مخې به د پنجشنبې په ورځ الطاف راځي او د جمعې په ورځ به موږ میلمستیا کوو او هلته به ټولو ته وینا کوو.راتلونکې اونۍ واده دی. په دې ټول وخت کې صبا او ما هر څه چې زموږ د اړتیا وړ وو وامو خیستل، کوټه مو د صبا له خوښې سره سم رنګ کړل.ما هغې ته د خوښې جامی می واخستل. او هغې هم زما هر خبره چې ورته کول مې بغیر له کوم انکار او نه ویلو څخه زما خبره منل.

سیمن هرات ته تللې ده او د محبوبې مور حالت په دې ورځو کې ښه نه ده، نو زه به هغې ته زړه ښه نه کړم او پلار مې اجازه نه راکوله چې فرهاد ورور ته خبر ورکړم، ځکه هغه وایي چې باید خپل کار ته ورسی او له بلې خوا چی وګورم چې هغه واقعیا دیر مصروف دی هغه حتی د تلیفونونو او پیغامونو ځوابولو لپاره وخت نلري.

فرشاد- مورې، زه باید لالا فرهاد ته زنګ ووهم چې راشه... الطاف به سبا راشي، ښه به نه وي چې نور له خولی لالا خبره واوري.
کریمه- هغه نه راځي. د واده په هماغه شپه که هم راغې لویه خبره به وی.
فرشاد- هغه زما ورور دی او زه پوهیږم چې هغه به زما په خوښۍ کې یوازې نه پریږدي.
کریمه- اه ماشالله، یوه ورځ هغه ستا څخه پوښتنه ونکړل چې ورور کوم کار لری کنه لری؟ کوم کمک غواړی کنه غواړی؟ او اوس ته لګیا یې ورور ورور وایې... هیڅکله د محبوبې او فرهاد ګرمو خبرو ته مه ځه.... پام کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امهمممم عجب کینه یې ښځه ده دا کریمه😒
سم د فساد جرړه ده او بدبخت فرهاد دا کم وو چې خپل مینی ته ونه رسیدی اوس غواړي ورته په زوره ښځه هم وکړي😕
واقعا زه شک لرم دا اغا سعید دده د رښتیا پلار دی؟ نو بیا ولی فرشاد ورباندی دومره ګران دی او فرهاد ښخه یی بد راځی؟
😕

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#شپږ ویشتمه برخه.
________🖤
بِسمِ اَللّٰهِ اَلرَحمٰنِ اَلرَحِیم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

کوم کمک غواړې کنه غواړې؟ او اوس ته لګیا یې ورور ورور وایې... هیڅکله د محبوبې او فرهاد ګرمو خبرو ته مه څه.... پام کوه.

#اوس نوې برخه...

صبا...

سهار وختي له خوبه راویښه شوم او ټول ځای مې جارو کړو د بی بی جان مخالفت با وجود می هم د هغې کوټه پاکه کړه او بې ګټې شیان مې وغورځول، که څه هم هغه شیا زما په نظر بیځایه شیان وه مګر دا د بی بی جان لپاره مهم وه.ثنا، خور مې هم زموږ کور ته د ګرم ډوډۍ سره راورسېده، د ګرمې ډوډۍ بوی مجبور کړم چې د پخلنځي خوا ته ورشم او ټولو ته مې ښه راغلاست ووایه، د ډوډۍ یوه ټوټه مې په خوله کې کېښوده او بېرته خپل کار ته راغلم. په یو ساعت کی می باید ټول ځای می صفا کړي وایی ځکه چې الطاف لالا می نن راځي.

په نهه او دېرش دقیقو ټول له کوره ووتل او د الطاف د اخیستلو لپاره ولاړه او زه د ټولو د راتګ لپاره تیار پاتې شوم. فرشاد چې څو ځله مسج کړه چې راځم چې ته به یوازې نه شې، خو ما له شرمه انکار وکړ چې که څوک کور ته راشي بد به وي او قسم مې وکړ چې تر هغه به زموږ کور ته را نشي..

فرهاد...

فرق څه دی...د زندانونو شاته اوسئ یا د ښار په بې پایه کوڅو کې د تګ په حال کې. کله چې ستاسو خوبونه په زندان کې وي ...

ټول د دسترخوان شاوخوا راټول شوي وو او ډوډۍ یې خوړله، پرته له فرهاد، چې د دروازې تر شا ولاړ و او لاس یې مرسته نکول چې دروازه وټکوي. د کله ښخه چې هغه د دروازې شاته رارسیدلې و، یوازې د کړکیو او دیوالونو ښخه منعکس شوي غږ یې اوریدی. چې الطاف به د خپلو سفرونو کیسې کولې، او اصیلا جار او قربان ورته ویل صمد خپل د ژوند حساب نه کاوه او ثنا او صبا مېلمه پالنه کوله. فرشاد بیا خپل خوش اخلاق شخصیت خلکو ته په نمایش کیخودو او ټوکې ټکالې شروع کړل..

حسیب- الطاف جان که به دې لخیره د زوم په جامو کې وګورو؟
الطاف- اممممم یو لس کاله وروسته..

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصيلا- وا دسې خبرې مه کوه بچيه زه په همدی اونۍ کې ستا لپاره خواستګاري ځم.
ثنا- لالا جانه ته غواړې چې زه بوډۍ شم او بيا ته ښځه وکړې؟
صبا د اوبو راوړلو لپاره پخلنځي ته ولاړه او د دهليز د دروازې شاته يې د چا سيوري وليده او سمدستي يې دروازه خلاصه کړه.
د فرهاد جهنم په لاره کې په دې انتظار وو چې خپل وجود يی يو ځل بيا وسوځوي.

صبا- سلام..
فرهاد د څو ثانيو لپاره ودريد او ورو يې وويل: سلام.
خو هغه موسکا چې د صبا په شونډو د ميلمه پالنې په دود راښکاره شوه د فرهاد تورې سترګې له منځه ولاړې، د فرهاد په تنفس کې د صبا عطر ګډ شو تازه توب ورک شو او ټولې خوښۍ يې په ذلت بدلې شوې.صبا د مېلمه پالنې د دود د پوره کولو لپاره په شونډو مسکا کېښوده او په ډېره نرمۍ يې ښه راغلاست وواېه. د صبا دې کار د فرهاد په زړه کې يو بل قوي خنجر واچاوه.
صمد- اوو فرهاد جان پخير راغلې.

فرهاد نېغ په نېغه الطاف ته ورغی او سترې مشې ورسره وکړه.
الطاف- مخکې راسه چې په غيږ کې دې ونيسم زما ملګري.

د للالا په خبره چې فرهاد ته يې وکړل زما هغه وخت را ياد شو چې فرهاد او الطاف په ګډه فوټبال کاوه. يوازې دوه ځله له دې امله چې فرهاد په لوبې کولو نه پوهيده، الطاف له هغه سره نور لوبې بندې کړې. ټولو د فرهاد راتګ ته پام شو ځکه چې ټول د دسترخوان شاوخوا ناست وو، د فرهاد لپاره هيڅ ځای نه وو ،صمد له ځايه پاسيدل له فرهاد څخه يی وغوښتل چې هغه پر ځای کېني، خو فرهاد انکار وکړو
فرهاد غوښتل چی په کوټه کې د حاضر خلکو څخه بيحد لرې کېني. خو اصيلا د فرهاد څخه و غوښتل چی د هغې څنګ ته کېنې او فرهاد ونشو کړې د هغې خبره رد کړې..

ثناء فرهاد ته يو قاب وړاندې کړ او اصيلا هم د فرهاد د سل منع کولو وروسته د فرهاد قاب له ډول ډول خوړو څخه ډک کړو. تر څو ويخورې.

کريمه- ولای اصيلا جانې ته د فرهاد دومره ناز وړې او دومره په زړه پورې خواړه ورکوې، نو د هغه لپاره ښځه همم وګوره..
اصيلا- واقعاً که درې لوڼګانی می وای نو فرهاد به مې خپل زوم کړی وای...
اصيلا شايد دا خبره يې د ټوکې په توګه ويلي وه، خو د فرهاد د زړه ځينې ورې ټوټې، چې پاتې وې، ماتې کړې. فرهاد خپلې ډک سترګې خپل پلار ته پورته کړې او لکه سعيد چې د فرهاد زړه ولوست، دواړو يو بل ته وکتل. د دوی تر منځ د کتابونو اندازه خبرې په چوپتيا کې تبادله شوه.

محبوبه- ډيره مننه اصيلا جانی انشاالله خپل د زامنو زوم توب هم وينم.
صمد- زه خو وايم هر ځای ته چی ځی تاسو دواړه د ليوره ښځې ولاړ شی او دوه خويندې پيدا کړی لکه ثنا او صبا شايسته او تر ټولو غوره...
اصيلا- د خپلو لوڼګانو دومره ستاينه هم مه کوه، زه خپل زامنو ته ستا تر لوڼګانو شايسته تره او بهتره پيدا کوم.

ټول وخندل، پرته له فرهاد، چې په زړه کې يې وويل: "زه بهتره نه غواړم، زما لپاره يوازې د صبا درلودل هر څه وه. او دا هم ناشونی شول"

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهمممممم بدبخت فرهاد اصلا زما زړه خو دغه ناول ووهی زه درته یو مفته مشوره درکوم شه فرهادجووو غوژ سه شاید غلط هم ویې د ځینو خلکو له نظره خو زما خبره ومنه صبا وتخته وه 😕 هسی ددی لځایه چې هره ورځ یې وګوری او افسوس وخوری یوه ورځ د تول کنځل پر خان واخله او الفرار😁😂

#جهنمي مينه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#اوه ويشتمه برخه.
________🖤
بِسمِ اَاَاَللّٰهِ اَاَاَلرِحمٰنْ اَاَاَلرِحیٖم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

ټول وخندل، پرته له فرهاد، چې په زړه کې یې وویل: "زه بهتره نه غوارم، زما لپاره یوازې د صبا درلودل هر څه وه. او دا هم ناشونی شول"

#اوس نوې برخه...

د بلې جمعې په خیر، دا جمعه د جوش او خروش څخه ډکه ده. الطاف له دوو کلونو وروسته خپل کور ته راستون شو او لومړی ورځ سعيد میلمستیا وکړل.

د پرون ستړیا لا نه وه ختمه شوې چې نن وریسی راورسیدی، میرمن شیرین چې له ډېر تکلیف سره د صمد له کور څخه د سعید کور ته راغلې وه، ویې ویل: چې د فرشاد او صبا تر واده به بیرته نه ځې او همدلته د سعید کور کې به پاتې کېږي. او خپل د اینګور څخه یې وغوښتل چې د دس لپاره یوه کوټه جوړه کړي.
فرهاد ژر وويل:چې بي بي جانه زما په کوټه کې پاتې شې، زه به د امین کور ته ځم.
سعید- نه... دا اړینه نه ده چې دا لوی کور وي، زما مور باید د فرح په کوټه کې وي یا ته د سهراب سره د دهلیز په خونه کې ویده شه.
فرهاد- پلاره، شاید مورې چیرته لاړ شو، دا اونۍ کوم نوی سیمینار راغلی او زما لپاره دا مهمه ده چې هغه ټولګې واخلم.

سعید- یوه اونۍ وروسته درس پیل کړه، اوس په کور کې ستا شتون ته اړتیا ده چیرته مه ځه.
سعید فرهاد ته اجازه ورنکړه چې خپلې خبرې ووایې او صمد ته یې وویل: راځه صمد ورور. الطاف جان هم راغې پخیر اوس څه وخت د واده لپاره راشو ستاسو کور ته؟
صمد- هر کله چې ته غواړې صبا ستا لور ده او فرشاد زما زوی دی.
سعید- نو که تاسو موافق یاست، د نن ورځې په اړه فکر وکړئ او راځئ چې د جمعې په شپه د واده مراسم ولرو.

اصیلا- دومره ژر هم نه، پریږدی مورِ خپل خرید خلاص کړو.
سعید په خندا وویل: وریندار جانی دا د ښځو خرید مرید خلاصون نلری ، ستاسو د خرید لپاره که انتظار وکو درې نور کاله به تیر شي.
صمد- هغه هر څه چې مورِ نارینه لرو او که نه لرو، دا ښځې په خرید کې خلاص کوي.
حسیب ثنا ته سر وخوځاوه او ویې ویل: "ته ګورې چې ستا پلار هم په دې خبره راضي دی چې خدای په تاسو ښځو سره کافي وي" او فرشاد وویل: "خدای دی زما په نصیب هم کړی چې داسی شکایت وکړم". ټول په دی خبری ښه وخندل او فرهاد هم د دروغ یو مسکا وکړل او ولاړ شو د پخلنځي په لور روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو له کونج څخه يې اوښکې په ګوتو ليرې کړې او خپل په لاسونو باندی د الکولو بهانه وکړل، په ستوني کې يې هغه درد او ژړا چې هره شيبه به يې به چاودلی وه، دا ځل وچاودی او اوښکې يې د غم او خپګان څخه ډک، محبوب او صبا هغه ته د اوښکو پاکولو لپاره دسمال ورکړو خو کاش د سترګې سوی نه بلکې د هغه مات شوی زړه روغ کړی وايی .ټولو هڅه وکړه چې له فرهاد سره مرسته وکړي، خو اجازه يې ورنکړه او ويې ويل: "دا کومه جدي خبره نه ده، زه فکر کوم چې زما لاسونه په الکولو وه او هغه مې خپل په سترګو ووهل، زه به خپلې کوټې ته لاړ شم که اجازه راکړئ.

د فرهاد غم لاپسې پراخ شو او سترګې يې وترلې، تر څو څوک يې اوښکې ونه ويني. او د زينو پورته شو، بيچاره خپل د غم څخه تغذيه کول. آخر هغه څه کولې شو؟ هغه پر خپل لاسونو باندې صبا بل چاته ورکړی وه او خپل ځان يې بدبخت کړې وو. هغه مجبور وو چې لدې درد سره ژوند وکړی.

د چهارشنبه ورځ ده او ما اوريدلي چې پدې شپه بيا دعا قبول کيږی. کاش چې د فرهاد دعا قبوله شي او دا ژوند په دې ټولو درد او غم سره له يوه اړخه و، يا کاش ژوندي پاتی شی او صبا يې نصيب شې يا هم کاش مړ شې او يو ځل به له درده خلاص شی .

فرهاد بيا د صبا لپاره ليکلي وو ...

زما ليلا....

ستا سره مينه کول زما لپاره دوزخ دی، او دا دوزخ د جنت ضد دوزخ څخه توپير نلري.

دا ستا بيلتون دی چې زما د غمونو اورونه زياتوي.

نه دا درد چې خپور شوی دی.

زما صبا ...

زما رګونه له رنګينو اوبو پرته بل څه نه دي، اجازه راکړه چې ستا د لاسونو د نکريزي رنګ شم. زما وجود ستا د پښو له خاورې نه مهم نه دی، اجازه راکړه چې ستا د پښو لاندې د خپل روح غالۍ آوار کم .

خدايه، زما خطا وبخښه او دا نړۍ له ما سره بغاوت وکړي او ما ملامت کړي لکه څنګه چې يې غواړي زه د دنيا له ظلم سره عادت يم، خو ګناهګاره مې مه ګرځوه، دا درد او دا رسوايي چې زما په وجود کې راښکته شوې ده، له خپل مې وباسه، ما د دی مينه له دوزخ څخه می وباسه، ما له دی اور چی د صبا په نام دی وباسه.دا زغمل چې صبا په لاس کی د بل چا په نامه نکريزي دی د فرهاد لپاره دردناک دی. فرهاد چې نه يې غوښتل د صبا لمر د ده له اجازې پرته ووينې، نن يې په لاس کې د بل چا په نامه نکريزي دی، خو دا هلک په خپل ځان کې دومره پياوړی ښکاريده لکه په زرو چاقو سره يې د وينې يو څاڅکی هم نشي توييدلی، مګر په اصل کې، هغه دومره کمزوری دی چې د ستنې سره کولی شې خپله وروستۍ ساه واخلئ..

اصيلا...

په رښتيا چې له کومې ورځې چې الطاف راغی هم ميلمستياوی پرله پسی شوه ،هم د صبا د واده محفلونه پيل شول، که څه هم ما فکر نه کاوه چې دا به دومره ژر ترسره شي، خو ټول راضي وو، نو مور هم بيړه وکړه، له سهار راهسی د کار د لاس چې سر مې درد کوي، ټول بوخت دي. بوخت دي. مېرمن صبا چې سهار کار نه کوي ځکه وايي چې لاسونه به مې خرابيږي او د شپې نکريزي ښه نه ښکاريږي.

ثنا په خندا وويل: اوس نو ناز وکړه ځکه اوس دې ناز چليږي.

صبا- ورځ زما ورځ ده.

اصيلا- خدای دې له دې ورځې وروسته هره ورځ ستا ورځ کړې او خوشحاله اوسيږی لور مې.

صبا يې غيږه ونيوله، مور او لور دواړه وژړل او ثنا هم ورسره يوځای شوه او درې واړوهم ژاړل او هم خندل ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا...

که څه هم زړه مې غوښتل چې د نکریزي یوه لویه محفل ولرم، خو پلار مې ویل چې ټول مراسم باید په هوټل کې وي، له همدې امله د مخکې له واده شپه ټول خپلوان کور ته راغلل او زما په لاسونو یې نکریزي ایخودل فرشاد وویل چې زما د پلار سره خبرې کوی ، مګر هغه بریالی نه شو ځکه چې موږ سره ډیر وخت نه وو ، ما یوازې دا کار وکړو چې د سور جامې د نکریزي لپاره واخلم ما ډیر شوق درلود چې هغه یو ځلي واغوندم.

نن شپه صبا ځان باندي ډیر رسیدلې وه او فرشاد هم د صبا څخه څه کمی نه درلودل. دواړه ډیر ښکلی شوی وه د دواړو خورګانی او ورونه، تره عمه ګانی خاله ګانی.او ماماګان ټول په میدان کی ګدا کو. خوشحالې دلته دومره ډیره وه. چې فرهاد غم پکې نه ښکاره کې دی.

د نورو خویندو او ورونو په خیر، فرهاد نوې جامې نه وو اغوستې او ځان به یې په کار او محفل کې بوخت ساتلی و. شاید داسې له خپلو غمونو څخه تېښتیدل ډېره سخته ده د زړه آرام کول چې فرهاد هم د راضي کېدو هڅه کړې وه...

اهممممم زه نور خبره دا فرهاد ته نلرم هر بلا چې دی په سر راځې حق یې دی اخ دومره یو سړی غوا کیدې شی ایا؟؟ دی باره د غوا څخه اوریدلی بیخی ورڅخه چهار پایه جوړ شوی اخیرررزز ولی دی باید دومره عاجزز وی؟ ولی؟ اصلا زه سر له نن د فرشاد طرفدار شوم 😕

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#اته ویشتمه برخه.
________________🖤
بِسمِ أآلّلّهِ أآلّرحمن أآلّرحيم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

د نورو خویندو او ورونو په خیر، فرهاد نوې جامې نه وو اغوستې او ځان به یې په کار او محفل کې بوخت ساتلی و. شاید داسې له خپلو غمونو څخه تېښتیدل ډېره سخته ده د زړه آرام کول چې فرهاد هم د راضي کېدو هڅه کړې وه...

#اوس نوې برخه...

نن شپه یې د خپل ورور د زړه له کومې د خدمت کولو هوډ کړی و، کله کله به. پخلنځي ته ولاړی او کله ناکله هغه د DJ تنظیم کولو ته لاړ او په هر ساعت کې یو ځل کور ته لاړ او خپله انا احوال یی اخیست ځکه چې هغه نور په تالار کې د ناستې وړتیا نه لیدله، هغه دلته هیڅ نه و راغلی. اغلی محبوبه او اصیلا د فرهاد لپاره چی د صبا ګاونډې وه هغه انجلۍ سترګې لاندې کړې وه او له همدې امله دوی غوښتل چې فرهاد دلته او هلته لاړ شي ترڅو د انجلۍ کورنۍ هم د فرهاد سره وګوري که چیرې د فرهاد رایه مثبته وي د فرشاد وروسته د فرهاد لپاره اقدام وکړی..

فرشاد....

صبا په لاسونو کې نکریزي لګولې وه او هغه رقم چی غوښتل پکی نقش اچولی وو زما مور هم د معمول په څېر د سبا په لاس کې ګوتمی کېښوده او عمه قند چې د تکاو په کونج کې وه وویل: تاسو خو رسم او رواج هېر کړې دي. دا سنګه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نکريزو شپه ده ؟" ورشې اوسپنې کاسه راوړی چی نکريزي خيشته کوو ترڅو د صبا په لاسونو او پښو ک نکريزي ولګوو. دا قلمک باندي خو نکريزي نه کيږي..

اصيلا د کاکا ښځه می ،لاړه او د نکريزو يوه کڅوړه يې راوړه، او د نکريزي له چمتو کولو وروسته، د کاکا ښځه می عمه قند څخه وغوښتل چي موږ تر څنګ راشي. اوه اونجونی مخکي له دی چی راشي نکريزي کيږدې د صبا په لاس کی اصيلا زما د کاکا ښځه صبا ته يې وويل: چی ژر لاس خلاص نه کړي کنی تول ژوند کي د هم دی اول څخه دی بايللی ده(دا رسم به معلوم ويې تاسو ته؟ موږ ورته موټ يا د هم د لاس خلاصه ول وايو)

فرشاد- مکوه د کاکا جان ښځي پرېږده لږ زړه راباندې وسوزه وی.
اصيلا- زره سوزيدل بيا څه دي؟
صبا هم خپل لاس پورته کی سر باندي کيخود او لاس يی موټ کی ما هم کرار کرار هڅه وکړخ چی لاس يی خلاص کړم په دی خاطر چی نوکان يی درلود نه می غوښتل لاس يی ژوبله شې. همغسی چی دهغې د موټ خلاص کولو کوښښ مې کو کرار مې د هغې د غوږ څنګ ته وويل: صبا د غيرې ميدان خو ندی دوه دقيقه لپاره لاس خلاص کړه .

خو د اونجونو اواز پورته شو او چيغي وهل صبا لاس دی خلاص نه کړي او تسليم نشي.
ثنا- د صبا لاس مفت نه خلاصيږي بايد شيريني کيږدې.
فرشاد لاس يی جيب ته کی هر څومره يی چی پيسی درلود را ويباسل او ويې ويل: اوس دی لاس خلاص کړه چی عزت او احترام می ولاړې ټولو وخندل.. صبا هم لاس خلاص کړو او هغه اوه اونجونی هم ورته نکريزي ايخودل خو کله چي نکريزي يی کيخودلی فرشاد نوبت شوو فرشاد وويل: عمه جانی کوم بل رسم نشته چي زه هم لاس می موټ کړم او صبا زما هغه پسی بيرته راکړی؟

د فرشاد په خبری ټولو وخندل او حسيب په خندا وويل: د دې څخه وروسته عادت وکړه چې پيسی دی تل د ښځې لاس کې اوسيږی.
شريف- زموږ مارانو په منځ کی ښه راغلی هههه.
فرهاد اولين نفر وو چی د فرشاد په لاس کی نکريزي کيخودلی او هغه بل لاس کی يو کارت چی نامحدود پيسی وه پکې کيخودل او ويې وويل: خوشبخت شي لالا جانه انشاالله د يو بل سره يوځای زاړه شي.
فرشاد- ډير مننه فرهاد لالا خو دا کارت نه قبلوم.
فرهاد- مقدار يی ډير ندی خو کولی شي يو موټر ځان او ميرمني لپاره تحفه واخلي.

ټول حيران وه چي څه ووايی محبوبه چی ټول عمر کی يو خبره هم فرهاد ته نده کړي د فرهاد پدی کار سخته خفه شوه. هغې نه غوښتل چې فرهاد دي خپل د څو کالو زحمت وباسلو وروسته چې هغه پيسی پيدا کړو په يوه شپه کی ټول د فرشاد په لاس کی ورکی وروسته له فرهاد هغه شپږ هلکان نورو هم نکريزي ايښودل سيعد هم د فرهاد په سی روان شو او ورته نارې کړل:
سعيد- فرهاد ..
فرهاد- بلی پلار جانه.
سعيد- تا خپل بانکی کارت فرشاد ته ورکړې ؟
فرهاد- هو

سعيد- څومره پيسی پکی وه ؟
فرهاد- پلار تحفه له مقدار نه معلوميږي
سعيد- تا خپل ټول سرمايه د هغه لاس کی کيخودل؟ ته خپل آينده نلری ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد....

زړه می غوښتل ووایم زما آینده خو زما مخکي تاسو د فرشاد په لاس کی ایخودل صبا مو هغه ته غوښتل او ما هم هغه پیسي چی د صبا لپاره ټول کړي وه د صبا لاس ته می ورسول بس.. خو څه مې ونه ویل او روان شوم.. کله چې کور ته راغلم نو انا جان ویده وه زه هم په خاموش خپل د کوټې خوا ته روان شوم ترڅو خپل اوښکې د تل پشان پخپل خلوت او خاموشۍ کې تویې کړم، او ځان تیار کړم ترڅو خپل یار خپل د زړه سکون خپل د ورور څنګ ته د واده په جامو کې د اخیر ځل لپاره ووینم او نور هیڅکله ورته ونګورم...

صبا....

ټوله شپه مې خوب ولیده چې د لاسونو نکریزو مې رنګ ندې اخیستې؟ سهار همدا چې سترګې مې خلاصې کړې په تلوار مې خپل لاسونه ووینځل او لدې چې لاسونه مې تک سور رنګ اخیستې وو بیحد خوشحاله شوم. لا د کوټې څخه نه وم وتلې چې د مور غږ مې واوریده چې ویل یې:

اصیلا- بې خیره نجلۍ ټول کور یې په نکریزو ککړې کړو لس دقې صبر ونکړو چې د ښو نکریزی وچ شې او ډب ډب به زغاستل.
ثنا- پریږده مورې اوس دې ملا بیا په درد کیږې واده خلاصیدو وروسته استو خشک شوې ته ترڅو یې مینځې.
اصیلا- یو کال لا تیر نشو زما پدی غالیو باندې. ددې نجلۍ له لاسه ټول خراب شول.

لدې چې پرون شپه مې دومره خوب ته تلوار وو خپله هم نه پوهیدم شاید د آرایشګاه لپاره وېریدم چې هسې نه خوب پاتې شم، له کوټې بهر شوم او ومې ویل: پرېږده مورجانې زه یې خپل مینځم.
ثنا په ریشخند وویل: دا یو هفته دې لوښو او کالو ته لاس ونه وهې ترڅو لاسونه او نوکان دې خراب نشې او اوس غوارې غالې پریمنځې؟

اصیلا- دا غالې اوس پریږده لاړشه یو شې وخوره چې اوس آریشګاه ته ځې.
صبا- په سترګو.
لا دوه ګولې ډوډی مې نه وه خوړلې چې د کور دروازه وټکیدل په تلوار باندې پاسیدم او خپل حجاب مې واغوندې او تیار کړې د کور مینځ کې ودریدم چې ثنا راته کرار وویل: د تلو مخکې لاړشه د مور او پلار سره خداې پامانې وکړه ځکه اخیر ورځ دې په کور کېده.

د ثنا په خبره مې تازه و دې خبرو ته فکر شو او د مور و پلار کوټې ته لاړم د هغوې لاسونه مې ښکل کړل او ورته مې وویل چې فرشاد منتظر دې ترڅو ورسره اریشګاه ته لاړشم.
پلار- پخیر لاړشې لور جانې خو د تلو مخکې خپل د انا ملاقات ته یوځل لاړشه.
فرشاد چې هم د ثنا په بلنه پورته راغلې وو زما د څه ویلو مخکې ژر وویل: په سترګو کاکا جانه.
د دهلیز څخه چې ښکته تلو نو فرشاد زما لاس کلک ونیو او کوښښ یې وکړو ترڅو زما سره یوځاې د زینو څخه راښکته شې.

صبا- څه کار کوې؟ بده ده؟
فرشاد- اممم دشپی د جشن لپاره تیارې نیسم او تمرین کوم هلته باید په تالار کې ستا لاس ونیسم او جوړه ښکته شو د زینو څخه ځکه غوارم د اوس څخه امادګې ورته ونیسم.
صبا- پرېږده زما لاس بده ده پلار مې وینې.
فرشاد- اوس ته زما ښځه یې او پلار که دې وهم وینې کومه ستونزه نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهمممم ربښتیا وایې ښځه یې اوس نو سوک څه کار لرې چې لاس دې نیس که .... افرین فرهاددد جووود وګوره کوم بل شی نسته هغه هم ورکړه فرشاد ته ښځه یې درنه ویوره کم نه وو تا خپل ټول بیسی هم ورکړل😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپرونديه اداره.
#نهه ویشتمه برخه.
🖤________________
بِسمِ اَللّهِ الرَحمٰنِ الرَحِیم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

صبا- پرېږده زما لاس بده ده پلار مې ويني.
فرشاد- اوس ته زما ښځه یې او پلار که دې وهم ويني کومه ستونزه نشته.

#اوس نوې برخه...

موټر ته نږدې شو او په مخکې سيټ کې مې سترګې د کاکا په ښځې ولږېدې هغې زموږ په لیدو د موټر ښیښه ښکته کړل او ما هم ورته سلام واچوو..

صبا- سنګه یی د کاکا ښځی ښه یی؟
کريمه- مننه لورې..
صبا- تاسو به کور ته راغلې وايی او چای به مو څښلې وایې.
کريمه- ناوخت ده کښینه چې لاړ شو.
د کاکا ښځی فرشاد ته د یوځای آدرس ورکړه او فرشاد هم د همغه ځای پخوا روان شو.
صبا- فرشاد..
فرشاد- جان.
صبا- انا جانه مو ونه ليده.

کريمه- ماښام چې کور ته راغلی، لورې بیا به یې وګوره، اوس ډاکټر ته تلل پکار دي.
فرشاد- راځه چې مور مې ډاکټر ته بوځم بیا به ځو، ګراني.
له دی چې فرشاد ماته ناز راکول شرمیدلم ځکه چې مېرمن کريمې د فرشاد د هر "جان او جیګر په ویلو سره خپل وريځې پورته کوله.نیم ساعت وروسته، موږ هغه آدرس ته ورسیدو چې د کاکا ښځې ورکړی و، دا نسبتا کوچنی روغتون و، مګر دننه ډیری خانګې درلودې. کاکا ښځه می مخکې روان و او فرشاد او زه ورپسې روان وو د ډاکټر نوم یې وويل او لیست ته په کتلو موږ دننه ولاړو.

زه نه پوهېدم چې موږ ولې دلته راغلو؟ او زړه مې بد وو شاید زما له مخ څخه څرګنده وه، زما وېره نو ځکه د کاکا ښځې مې وويل: مه وېرېږه، موږ يوازې د وينې معاينې لپاره راغلي يو، ځکه ته او فرشاد د تره لور او زوی یاست له دی امله راغلی يو.
فرشاد- اندېښنه مه کوه، زما ګرانه، ته چې کوم فکر کوې، زه به یې اجازه ورنکړم ...
صبا- زه د هیڅ شی په اړه فکر نه کوم ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- دا ستا ګلابي غومبرو څخه معلومېږي چې ته څه ته فکر کوې..
مورِ ډاکټر ته لاړو، هغه يو څه معاينات وکړل او وينه مو واخيسته او پايله به يې په دوو ورځو کې معلومه شي.

فرشاد....

له روغتونه ووت او لومړۍ کار چې ما وکړ، هغه دا وه چې صبا مې د انا جانه ليدو ته ويوړل انا جانه صبا وليده او په مخ يې ښکل کړه، بيا يې له کڅوړې څخه يوه بکسه وغوښته او هغه يې څخه هغه ګوتمی صبا ته ورکړه، کوم چې زما نيکه انا جانې ته اخيستې وه. د هغه وروسته صبا د انا جانې سره خداي پامنې وکړو..د انا جانه له کوټې څخه د وتلو وروسته، صبا له ما څخه وغوښتل چې د فرهاد کارت بيرته هغه ته ورکړم ، صبا هغه شپه هم ډېر ټينګار کړې وو او ويلې وه چې ما نه بايد دا کارت د فرهاد څخه اخيستې وايي ..

زه د فرهاد کوټې ته لاړم او هغه ويده و، ما هم کارت د ميز په سر کېښود او ژر تر ژره ښکته شوم او د صبا سره د سينګارتون سالون ته لاړم، که څه هم ما نه غوښتل. زه له صبا څخه جدا شم خو نه کيده. د صبا لاس مې ونيول او ښکل مې کړه
فرشاد- څوک به تر شپې پورې انتظار وکړي ... چې بيا دې وګورم؟
صبا- که دا ورځ سل ساعته هم اوږده شي، نو بيا هم ختمه کيږي فرشاد..

("لس مياشتې وروسته")

صبا....

څومره ژر ژوند رنګ بدل کړو په يوه شپه باندې د څمکې تر ټولو بدبخترينه ښځه شوم ترڅو دقيقو د مخکې د دې خبرې هيجان او خوشحاله وم چې خاوند مې د دوه مياشتو وروسته کور ته راځي او غواړي چې مورِ ټول يو ځای ووينې، زما په زړه کې يو عجيب احساس وه. داسې چې هيس بد خبر نشو کولې زما دا ښه احساس راخراب کړي. خو افسوس چې زما دا دومره خوشحالي او مسکا د لس ثانيو څخه ډېر وخت و نه نيوی. د دروازې په ټک ټک، زه او فرح دواړه پورته شوو، خو زما لکه چې ډير بيړه وه چې دروازه خلاصه کړم.

يوازې لس ثانې يوازې او يوازې لس ثانې زما د خندا او خوشحالې وه، د دروازې خلاصه ولو وروسته حتیٰ دومره توان راکې نه وو چې پر پښو ودريږم. هغه څه چې ما وليدل يوه نړۍ د هغه خوب څخه توپير درلود چې ما د هغه له راتګ څخه څو شيبې مخکې ليدلی و. زړه مې بې وسه شو او ذهن مې له دې زيات باور نه شو کولای.د فرشاد په شونډو وروکی موسکا هغه وخت ورکه شوه چې زما څهره يې وليده فراح چې وضعيت اندېښمنه کړی وه زما پسې راغلی وه چې وګوری څه خبره ده ولې يو دروازه خلاصه ول دومره وخت ونيو؟

هغه خبرې او فکرونه چې زما ذهن کې ګرځيدل زه يې ليونې کولم، زړه مې غوښت چې په دروازه کې د دغو دوو ولاړ کسانو په سر دا ټول کور وران کړم، خو هلته! زما په زړه کې غږ راغی چې بې عقله کېږه مه.فرشاد ستا سره دا کار نه کوي، حتی که هغه وغواړي، نه شي کولی، ځکه چې هغه له تا سره ژمنې لري. خو د هغه د چوپتيا له امله زما انديښنه نوره هم زياته شوه، په شونډو مې يوه موسکا راځرګنده شوه او لږ انرژي می ونيوله او فرشاد ته مې وويل:

صبا- ايا ته ټوکې کوې؟ يا ته غواړئ ما خره کړئ؟ (ما د هغه دواړو ترلو لاسونو ته اشاره وکړه او ومې ويل: ايا ته فکر نکوې فرشاد چې دا د ټوکې لپاره ډير نه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې فرشاد د بت غونډې شوی وو او خبرې یې نکول، حتی خپل نظر یې هم زما څخه غلا کړ، دا فرح و چې د موضوع په جدیت باندې پوه شوه او زما د پیاوړتیا لپاره یې لاس ونیو او له ما څخه یې وغوښتل چې دننه لاړ شم.
صبا- صبر، فرح ته څه کوې؟

ما د خپل غړ لرزه احساس کړه خو مهم نه وه چې نن شپه زه څنګه او له چا سره خبرې کوم. زما په زړه کې یو ګېوډې وه چې زما د ژوند عذاب یې له خطر سره مخامخ کړ، ما ولیدل چې زما نیمه لاره کښتی ډوبه شوی وه .
فرح- صبا جاني راځه دننه لاړ شو..
صبا- فرح ته هم د دوې پر خوا یې ؟؟؟

اهمممم وای وای من بوی خیانت احسای میکنم اوووو مردم سنګه چل دی؟ 😳😱😕

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#دیشمه برخه.
________________🖤
بِسـمِ أَاأَللّٰهِ أَاأَلـرحـٓمٰنْ أَاأَلـرحِـيٖم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرح- صبا جاني راځه دننه لاړ شو..
صبا- فرح ته هم د دوې پر خوا یې ؟؟؟

#اوس نوې برخه...

زما د چیغې د غږ سره فرهاد او پلار یې دهلیز ته راغلل او د هغوې وروسته محبوبه او هر هغه خوک چې کور کې شتون درلود د دراوزی خوا ته راغله تر څو وګورې څه چل دې؟ کریمه د کاکا ښځه چې په لاس کې یې قرانکریم نیولی و بغیر لدې چې زما بد حالت ته کومه توجه وکړې فرشاد ته یې وویل: ولې دې خپل ناوې پر پښو دره ولې فرشاد جانه؟ بسم الله کړه او د قرآن کریم د ښکل کولو سره دننه کور ته راشه.

فرهاد....

زموږ ژوند له هغه فلمون څخه بدتر شوی کوم چې د هغه په لیدو به صبا ژړل، د صبا ژوند اوس خپل یو غمجن فلم جوړ شوې وو. د صبا پریدلی رنګ ما ته هغه ورځ را په یاد اچوی. کوم ورځ چې ما صبا د فرشاد تر څنګ د واده په جامو کې ولیده په ټول کور او ټول خلکو کې زه بهتره د صبا دا حالت درک کولاې شم چې سومره له درده ډکه ده هغې د دویم ځل لپاره خپل میړه د زومانو په جامو کې ولید هغه هم د بل ښځې سره.

هغه لکه بې روح جسد پشان شوې وه. او زه د دویم ځل لپاره مړ شوم. لومړی ځل هغه وخت چې صبا مې په سپین کالیو کې د بل چا د ښځې په صفت ولیده، او دوهم ځل نن چې د صبا بې جانه جسد مې ولیده.ولې دروغ ووایم ما ته هیس مهمه نه وه چې څه کار شوی او فرشاد څه کړی؟ ماته یواځې مهم صبا وه چې زما په مخ کې په کفن شوې وه؟

په ژوند کې مې د لومړي ځل لپاره داسې سور کفن ولید چې زما په بې ګناه معشوقه یی اغوستی وه، هغه اوښکې مې چې په سترګو کې وې د هغه ورځ لپاره وه دا چې زه د خپل حق نه دفاع نشم کولی، ځکه چې زه نشم کولی صبا له دې مشکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه وباسم، نه دا چې زه یو له هغو کسانو ښځه وم چې هغه یې دلته وغورځاوه او اوس زه نندارہ کوونکی یم ځکه چې له دې ښځه هرڅه ښه کیدی شي. که زه د فرشاد پر ځای د هغه خاوند وای، اوس به هر څه بل ډول وو.

کریمه مور چې په دې واده کې یې زړه راښکونکی رول لوبولی، مخې ته راغله او ویې ویل: چې ناوې او زوم دې د قرانکریم تر سیوري(سایه) لاندې تېر شي، دا ښه شګون نه دی چې ناوې دې یو ساعت د دروازه مخې ته ولار ویی.

خو امان له صبا ښځه چې تر اوسه د فرح په لاسونو کې د بې روحه بدن په څېر وه، ناڅاپه په یو نه کنترول کیدونې شلیتې او وحشې ښځې بدله شوه.خپل لاسونه یی د فرشاد ګرېوان باندې کیخودل او په سینه یې دومره ووهله چې څومره یې کولی شو. او چغې شروع کړل.

صبا- تا څنګه دا کار وکړې شو لعنتې بې انصافه؟؟ ایا دا زموږ ژمنه وه؟

ټول لړ لړ پوهیدل چې د کریمه میرمنی ناڅاپه مریضی هغه هم یوازې فرشاد سره مزار ته تک بی دلیل نه وه کولی شم ووایم یو بهانه وه د هغې مریضتیا تر څو فرشاد ته دوم واده وکړې.

صبا.....

څومره می چې لاسونو کې توان وه فرشاد می وواهه خو هغه پرته له کوم حرکت څخه ولاړ وو او بغیر لدې چې زما بد حالت ته کومه توجه وکړې ویې وویل: ټول شیان قبول کړه صبا ترڅو ټولو ته آسانه او ژر دا خبرې تیرې شي.

صبا- لعنتی څه ومنم؟ دا چې پر ما دې بنه راویستل؟ولی ومنم؟ انشاءالله چې مړشي فرشاده...

کریمه- بدبختی بس که هغوی واده اوله ورځ باندی داسي بی معنا خبري کوي.

فرهاد...

زما صبر هم حد درلود او نن شپه زما د صبر حد هم ختمه شوي وه د کریمه مور خبري می ذهن ته راغلي او ددې سبب شوو چې دصبا څخه حمایت وکړم ځان می مخکې کړو او ومې ویل: چا بدبخته کړه؟ تا صبا بدبخت کړه. مګه ته نه وې؟ ته یواځې خپل د زوې خوښې ته ګورې نن د صبا سره خوښ دی بل ورځ د بل کوم چا سره. او ته هم ورته ځې او هغه جنۍ ورته کوې..

فرشاد - خولی خبرو ته د پام کوه وروره.

فرهاد- ته نامرد بیغرت زما سره خبري مکوه ، دی کار وروسته زما ورور خو لرې زه دې د سړی حد کې هم نګورم.

د فرهاد او فرشاد د خولې شخړې زور واخیست او تا ویلی ماویلی لفظي جنګ پیل شوو. ختمي هم په تهدید باندی وه د دوې ترمینځ یوازې سعید او محبوبه هغه نفران وه چې غلی پاتی شوی وه او د وضعیت نظاره ګر(تماشا) کوله صبا نور توان ندرلوده دهلیز کونج کې په دواړه زنګنونه غیږې ونیول کیناسته څنګ کې یی فرح هم کیناسته، ولی دروغ ووایم بغیر کریمه څخه نور هیڅوک د وصلت څخه خبر نه وه

بیا ولی هیچا صبا لپاره کوم کار نه کوه ؟ شاید یو ډول ټولو قبوله کړې وه کار تر کار تیر شوی...

کریمه....

بغیر لدې چې د چا خبرو ته کوم توجه وکړم خپل ناوی مې د لاسه ونیولو او مهمانخانې ته می بوتله او ومې ویل: زما ګرانی دلته کینه ترڅو زه درته سپینلی لوګی کړم..

پخلنځلی خوا ته روانه شوم چې یو دم صبا مې مخې ته شنه شوه، په ویره مې وویل: وجلی زړه دی رانه وباسه ولی انسان پشان نه راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- خاله خیر دی پښو ته دی غورځم ووایه دروغ دي، ووایه فرشاد لوبي کوي.
کریمه- توبه استغفرالله وجلی خوبونه خیالونو نرۍ نه راووځه ځانته ښځه شه .
صبا- خاله خیردی زما حق دا ندی .
کریمه- ای خدایه نوي ناوی لرم ، او تاته ګوره ، اجازه راکړه لاړه شم ترڅو سپینلی لوګې کړم خلاص نشي د هغوي څخه یې تاو راتاو کړم ترڅو بلاوی ورڅخه لري شي.
صبا- بلاوی لري کوي خاله ؟ زما ځانته څه بلا غورځیدلی څه؟ هغه بلا زما کور خراب کړو هغه څه ؟

فرهاد....

ځانته می لعنت ویل پیل کړل هغو ورځو لپاره چې چوپتیا مې وکړه. هغو شیبو لپاره چې سترګي مې پټي کړي وه هرڅه نه ، مخکي څخه هم صبا راته ډیر ارزښت پیدا کړي وه عادت می ورسره کړي وه نیوهېړم ولی ، دا دوه ساعته تیر شول تراوسه خپل ځان سره په جنګ کې وم ، یو ځل بیا مې صبا خپل د ځان حق وګنه، بیا می احساس وکه چې د صبا مسولیت زما سره دی. د کوم څشي د مات کېدلو غږ راغی بی اراده می وویل: صبا؟ ؟؟
نیوهېږم زما د غږ ټن څومره لوړ وو خو دومره وه چې ټول د صالون کې حاضر کسان یې د پخلنځلی لورته هدایت کړل ...

صبا د کریمه برقی سپینلی ماشین په ځکمه وهلي وه دا سبب شوو چې کریمه غږ پورته شي...
کریمه- نور بس که لیونی جلی؟ که چیری ته ښځه واې نو ماشوم به دي نرۍ ته راوړي وه نه کراره غلی کیني او وژاړې، اوس باید د ماشوم غږ په ټول کور کې اوریدل شوي وایې نه ستا د ژړا غږ ..
فرهاد- کریمي موری ....
کریمه- څشي دي؟ دروغ وایم؟ مګر دا نازا (وچه) نده ؟ ها؟

لدې مخکې چې کوم جواب ورکړم مور مې نیږدې راغله او زما د غوږی څنګ کې وویل: "زویه مداخله مکوه پریده خاوند یې راشې او طرفداري وکړي." د مور دومه جمله څه وه ما زغملی نشوه جګ غږ می وویل: بس موری بسسسسس ، څه خاوند؟ هغه خاوند چې د بلي جلی لاس نیولی او کورته یې راوستی؟ هغه بیغرت نامرده خاوند یې؟(ټولو ته می وکتل او ومی ویل: تاسي ټول نن شپه ملامت یاست ؟ ته هم موری ... تا غوښتل غلی پاتی شم .... ته موری ، پلار می ، خور می ، کریمه مور مي یا ناسکه مور حتا خپل ځان مې..

پښتو￼ناولونه:
[#جهنمي](#) مینه.
[#ژباړونکې](#): خواجه زی خپروندیه اداره.
[#یو](#) دیشمه برخه.
________________🖤
بِسمِ اَاَاَللّٰهِ اَاَاَلرحمٰنْ اَاَاَلرِحیٖم

[#د](#) تېرې برخې وروستې لفظونه...

ته هم موری ... تا غوښتل غلی پاتی شم .... ته موری ، پلار می ، خور می ، کریمه مور مي یا ناسکه مور حتا خپل ځان مې..

[#اوس](#) نوې برخه...

فرهاد حالت دومره خراب وه هرڅا فکر کاوه چې د فرهاد ښځي دویم واده کړي وي ...... بیا هم فرهاد صبا څنګ ته ورغی،صبا چې د کریمي پښو لاندي په زنګنونو ځکمه باندی ناسته وه دواړه لاسونه یې دصبا نه راتاو کړل اول ځل می وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاید هم آخر ځلي می وي چې د صبا د ساه آواز مې خپل سینې پورې حس کړو خدای شاهد دي هیڅکله می دي ورځی ته سوچ کړي نه وه خدای څخه می غوښتي نه وه دا لحظه خو خدای راته په نصیب کړه او دا لحظه پرته له مهرباني او زړه سواندی بل هیڅ کوم حس می د صبا لپاره نه درلود.. د صبا خواته می اشاره وکړه او مخاطبه مې کریمه میرمن کړل او ومې ویل:

فرهاد- مگر څومره خوند او مزه درلوده چې صبا دی تباه کړل میرمن کریمې؟

پلار غږ می نن شپه اول ځل و چې پورته شوو او ویې ویل: فرهاد بس که بی حرمتي مکوه .....
فرهاد- پلاره لږ لږ مې لیاده وتل چې ته هم دلته یې؟ تراوسه ولې غلی وې؟ کوم نوم ستا دې خاموشې ته ورکړم؟ بیخبرې؟ حیرت؟ یا هم د ټول خبرو څخه باخبری؟ عه پلاره ....
فرهاد بیاهم خبرو ته پیل ورکړو او ویې ویل: لکه چې ټول په دی کور کې خبر وه، او ټولو په گډه د دې د تباه کولو پلان جوړ کړې وو.؟
محبوبه- زویه..
فرهاد- مکوه موری پخدای د دې ژوند څخه راته مرگ ښه دی....

فرهاد خبرې ټولو ته داسې نامعلومې وې او د ټول کورني خلک یې حیرت که اچولی وه فرهاد د صبا څخه ډیر چغې، ناری او ژړا کول لکه چې د صبا نه بلکې د فرهاد ژوند خراب شوې وی..فرهاد کراره غږ باندې د شوندو لاندې وویل : کوم انصاف دی چې زما حق کې ونکړو هغه به دې د صبا په حق کې کړې وایې پلاره...

کریمه....

کریمه- بس کړې عه .. پخدای ماتم سرای مو جوړ کړې کور ناا نور بس دې..(د سمن خواته ورغلم غیږې څخه می هلک ترې واخیسته او ومی ویل: ترڅو ناوخته نشې رنگین(د فرشاد دویم میرمن نوم) غیږې ورکړم یو رسم خو سرته رسولې وې....

ماشوم مې د رنگین غیږې ورکوې صبا بیا راپیدا شوه دا ځلی د رنگین ته زاری کول شروع کړل.
صبا- خدای ته وگوره ووایه دروغ دي، هرڅه عبادت کوې ووایه کومه بلا زما پر سر نده راغلې....بیا فرشاد مخته کیناسته او ویې ویل: فرشاد ووایه کوم کار دی کړی ندی؟ ووایه کوم کار دی کړی ندی ؟ زما پرسر قسم درکوم
فرشاد- صبا ...
صبا- قسم درکوم د صبا په ځان قسم درکوم ووایه واده دې ندې کړې.
فرشاد د صبا اوښکې پاکې کړې او ورته ویې ویل: سخته کوه یې مه صبا خیردی .... بیا غلی شوو او کرار یې ورته وویل: ستا د اوښکو د زغملو توان نلرم.

صبا- پوهیږم نشې کولی زما اوښکې وگورې چې تویږې پخدای باورې لرې وگوره نوره ړنده شوم ووایه ټوکې کوې مسخرې کوې..
کریمه- صبا پورته شه.(هغې هیس عکس العمل ښکاره نکړو بیا می وویل: وجلۍ ستا زړه دی چې د رښتیا ماتم پیل کړې؟ مگر ما محبوبه ونه ومنله؟ ته هم رنگین ومنه. ولې هغه نشې منلې؟ ما هم بن په ځان ومنله ...ته هم زیاته زما څخه نه یی ......

فرهاد....

نپوهیږم یو دم می فکر وکړو چې کریمه له قصد څخه دا بلا د صبا په سر باندی نازل کړی. په لوړ غږ مې وویل: صبر.... صبر...... ته ځان له صبا سره پرتله کوې؟(بیا مې مخ د فرشاد خواته وگرځاوه او ومې ویل: لعنتی بی غیرته ولی غلی یې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته نه وي چې د عاشقی ناری دی وهلي؟ څنګه مینه ، لعنت په تا وي هغی مینی باندی څو میاشتي تیرې شوي ندي او ختمه شوه؟

فرشاد- زما ژوند کې کار مه لره فرهاده، په تا یې څه؟ ومی غوښتل ښځه وکړم ومی کړه ، ته څوک یی ی زما مور سره او ښځي سره داسي خبري کوی؟ ته څوک یی چې زه تاته حساب درکړم؟ زه یوازې خپل ځان د صبا مخکي د سوالونه مسوول ګورم نه تاته.

فرهاد- صبا نوم مه اخله لعنتی ......

فرشاد- وګورم ستا تکلیف څه دي؟ ستا ستونزه څه ده؟ چې معلوم شي؟ زما خپل زړه، ښځه می.

صبا- ښځه دي؟ ها ښځه دي؟ هغه ښځه دي چې یوازی دوه میاشتي واده څخه کیږي؟(مطلب یې رنګین) یا هغه ښځه دي چې لا تراوسه واده کال هم پوره نه وه؟ او خپل د خاوند دوم واده شاهده شوه؟ لعنت دې په تا وي؟ او ښځي ویلو باندي..

فرشاد- مکوه صبا ، پریده یوازې خبري وکړو .....

صبا- څشي یوازې حل کړو؟ دا چې دوه میاشتي مور مریضی دي بهانه کړل او لاړې مرکه دي وکړه؟ او ښځه دي راویستل؟

فرشاد- صبا.

صبا- لعنت دي په صبا باندی وی.. لعنت دی په تا وي فرشاده ، لعنت دی په هغه ورځ وې چې ستا ښځه شوم ، خپله طلاق درکوم همدا اوس .....

فرشاد- صبا د څه طلاق لیونتوب مکوه.

صبا- فکر کوې حق نلرم طلاق درکړم؟ آها زړه دی خپل په سرې توب باندی خوشحاله دی ؟ فکر کوی یوازې تاسو طلاق ورکولو حق لرې؟ پخدای دا درې ورځو کې می له تا څخه طلاق اخیستی نه وي خپل د پلار لور به نه یمه....

محبوبه- لورې قسم مکوه ګناه لري.

صبا خپلي خبري وکړې او د کوټي څخه لاړه فرهاد دویم نفر وه چې د کوټې څخه ووت او د هغه وروسته کرار کرار دا نور هم ووتل پرته د محبوبي نانا هغه ناوی ښه راغلاست لپاره نیږدي ورغله او ویې ویل: اوبخښی لورې صبا ته حق ورکړه صبا بده جلی نده یوازې زړه نیولی د ژوند خرابېدو ....

رنګین- حق ورکوم خاله جانی.

محبوبه- قربان دي شم کرانی.

محبوبه زر مخ کتلو رسم لپاره خپلو غوږونو څخه ګوشواری لرې کړې او د رنګین لاس کې ورکړې او ویې ویل: لورې ستا لیاقت دینه ډیر دی خوو مخکینه مو تیارې نیولی نه وه اوبخښی....

رنګین _مننه کوم !

امهمممم صباجووو طلاق غواړي وای وای 😱

د واده کال یې لا ندی پوره شوی نچ نچ خیرن فرشاد هی بیچاره فرهاد اوس به څه وشی؟ 🙄

#جهنمي مینه.

#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.

#دوه دیشمه برخه.

_______________🖤

بِسمِ أَاَألَلّهِ أَاَألَرِحمَنْ أَاَألَرِحيِم

(c) ketabton.com: The Digital Library

#د تېرې برخې وروستي لفظونه...

لوري ستا لياقت دينه ډير دی خوو مخکينه مو تياري نيولی نه وه اوبخښی....
رنګين ـمننه کوم !

#اوس نوی برخه...

فرح....

پرون د مور له خبرو ځخه مشکوکه وم خو دومره نه هيڅ فکر نه وو چې وغواړي وروره ته می دومه ښځي وکړی دومره بده می راغله ای وای نوو صبا کور وران شوو دروازه شاته ورغلم دروازه می تک تک کړه جواب رانکه...
فرح ـ صبا ويښه يی ؟ پخدای صبا انديښنه دی يمه جواب راکړه.(جواب می وا نه وريدو بيا مې په تشويش ورته غږ کړل:
صبا يوازي وګورم ښه يی وعده درکوم مزاحمه کيږم نه.
کراره دروازه راخلاصه شوه او صبا می سترګو ته ودريده...
صبا- انديښنه مکوه تراوسه ژوندی يم
فرح- خدای دی نکوی ګرانی چې درباندې کوم شئ وشي..

صبا- خدای دا ظلم وکړو فرح .... زه چيری لاړشم؟ زه د تللو لپاره ځای هم نلرم... که لاړه شم چيرته به لاړه شم ؟ مړه هم شم ځوک نشته زما پرسر اوښکي تيوی کړي.... زما بخت او تقدير می که چيری ښه وه واده اوله ورځ مور کور ته بيا نه راونيدلم.
فرح- مکوه صبا جانی خدای دی نکوی دومره درد غم ستا لمنه نيسي دومره بېځايه فکرونه مکوه ....
صبا- تيروتنه کوي زما لمنه غمونو ځخه ډکه ده هر چيرته ځم غم ورم ...
فرح- صبا جانی خيردی...
صبا- کريمه خاله ريښتيا وايی زه بدبخته ښځه يم .... حق نلرم خوشحاله اوسم.

همدا وخت دروازه ټک ټک شوه دواړو د دروازې خوا ته وکتل فرشاد وه. د هغه په ليدو فرح له کوټې ځخه لاړل ترڅو فرشاد او صبا يوازې خبرې وکړي....
فرشاد- صبا..
صبا- کولی شي زما له کوټې ځخه لارشی..؟
فرشاد- صبا خير دی زما خبروته غوږ ونيسه؟
صبا- څشي ته غوږ ونيسم ؟ دا چې دوه مياشتي دې ماته دوکه راکړه؟ دا چې څنګه دې چل راکړو؟ يا دا چې هرورځ می درته زنګ وهلو څنګه دي خره کولم؟
فرشاد- صبا بس که هيځوک ستا ځای نيولی نشي..
صبا- تيروتنه کوي، زما ځای نيولی شوې دې او هيڅ ځای ماته نشته، ورک شه زما له کوټې ځخه...

فرشاد خپل لاس د صبا په لاس باندی کيښود او کرار يې وويل: خير دی....
صبا- په کوم لاس چې دې د بلې ښځې لاس نيولی وه ماته مه نيږدې کوه بد می راځي ورنه.....
فرشاد- ياد ته راوړه هغه واده په ورځ آرايشګاه مخه کله چې دې زما لاس ونيو او راته و دې ويل:" نور هيځکله دې لاس نه پريږدم."
صبا- مګر هغه ورځ داسې ځوک زما څنګ که ولاړو چې زما يوه لحظه لري والی ځخه يې ډار او وحشت درلود..
فرشاد- زه اوس هم همغه يم ، اوس هم ستا لاسونه ته اړتيا لرم غواړم لاسونه دې زما لاسونو کې بند اوسي. اوس هم لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکولو نه دي ډاریږم اندیښنه لرم. خیر دی صبا درک می کړه ستونزه می درک کړه قسم درته کوم رنګین ته هیڅ احساس نلرم یوازینی دلیل مور مې وه او بس..

صبا- قسم مکوه لعنتی ، قسم مه خوره ، ستا رضا نه وایې نو هیڅکله دا پیښه نه رامینځته کېدل.
فرشاد- مجبوره وم صبا مور بدبختی می واوریدی هغی نغوښتل ځان پشان خو کاله زه هم د اولاد څخه محروم شم، هغې یواځې غوښتل زما اولاد وګوری خپل ملسي پریده مورمی خپلو آرمانونو ته ورسیږي...خیر دی صبا..
صبا چغې ووهل او ویې ویل :مګر لس کاله زما له واده نه تیر شوي وه او زه مور کیدلی نشوم او وچ وم؟ ستا مور پشان خومره ډاکترانو را ته د نه جواب راکړی وو؟ مګر څوکاله اولاد څخه نامحروم پاتی شوی ته ؟
فرشاد- کوښښ وکړه وزغمي صبا یوازي همدا درنه غواړم صبا....
صبا- زموږ د واده یو کال لا ندي پوره شوي...لعنت دي پر تا وي فرشاده ستا درک کولو باندی... لعنت دې ستا په مور وې چې اولاد غواړي......

امهمممم عجب به ښځه ده دا کریمه😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکي: خواجه زی خپروندیه اداره.
#دري دیشمه برخه.
______________🖤
بِسمِ اَاَاَللّهِ اَاَاَلرحمٰنْ اَاَاَلرحیٖم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

صبا- زموږ د واده یو کال لا ندي پوره شوي...لعنت دي پر تا وي فرشاده ستا درک کولو باندی... لعنت دې ستا په مور وې چې اولاد غواړي......

#اوس نوې برخه...

د صبا په دې خبره فرشاد صبا په څپېړه ووهل او په غوسه یې ورته وویل: د څه لعنت؟ ها..؟ ولې زما مورته رسیږي ها!؟ څو دقیقی لا تیری نشوي چې صبا خپل د وهلو قصد او غچ واخیست او فرشاد یې په همغه شان په څپېړه وواهه...! او په غوسه او نفرت یې ورته وویل: په همغه حق باندی چې ته لاړې او ښځه دې وکړه .... آخر ځل دی اوسېږې چې پر ما باندې لاس پورته کوې زه ستا کنیزه نه یمه...

د دواړو سپړیړو ضربه برابره نه وه ، خوو زخمي کول یې یو ډول وه، فرشاد سپږي صبا مخ چاپ که ... خو د صبا سپږې فرشاد زړه ....صبا د کوټې څخه ووته باندی خواته روانه شوه شاید هغې غوښتل خپل خور کور ته لاړه شي...

("10میاشتی مخکې")

صبا....

فرح او سمن زما څخه وروسته آرایشګاه ته راغلي ثنا هم وعده راکړې وه چې د غرمه څخه وروسته راځي ځکه لور یې نارامه وه آرایشګاه ناوی ګانو شمیر 15 دانو ته رسېدل... هیڅ کومې ناوی ته زما پشان توجه نکیده هر لس دقیقی فرح

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمن صبا پوښتنه کوله هر نیم ساعت فرشاد زنګ میسج ورته کوه آرایشګره هم په تنګ راغلي وه همدا چې فرشاد میسج به راغی هغه به بسم الله وویل هیڅاته اجازه نه ورکوله ماته راشي ورته او تولو ته یې ویل چې پټمه اوسېږی...آخري ناوی چې تیاره شوه زه وم ځکه خوښیدل می آرایش می تازه وي...

ټول لږ لږ تلل ترڅو نوبت ماته راورسیده څومره بی قراره چې فرشاد زما د لیدلو لپاره وه هغومره هم زه بی قراره وم او غوښتل مې ټول د آریشګاه انجونې وګوری چې ما د چا سره واده کړي خصوص هغه آرایشګره چې ویل یې: زوم حتماً ګنچی دي یا هم بوډا دي چې دومره درته توجه کوي ....

فرشاد آرایشګاه دهلیز که ولاړ وه په لیدلو یې نړی می لاسته راغله اول ځل وه چې بخیلی حس می وکړو او نه می غوښتل پرته زما څخه دې فرشاد بل چاته وګوری او همجنان نه می غوښتل نور څوک هغه ته وګوری... څو عکسونه اخیستو وروسته له آرایشګاه څخه ووتو فرشاد زما ټکرۍ راباندي واچوه ...
صبا- مکوه آرایش می خراب شوو.
فرشاد- نه می خوښیږي بل څوک دي آرایش سره وګوری.
صبا- هغ وخت باید ته هم ټکری پر سر واچوی ځکه تا زما څخه هم زیات آرایش کړي دی ...
فرشاد خپل وریځه پورته کړل او ویې ویل: څنګه که خوښه دې وې د ناوی جامي به هم زه واغوندم؟

صبا- که واغوندي نو د زومانو لین او قطار به درته ودرېږي..
دواړو په خندا موتر ته پورته شول موتر که هیڅوک موږ سره نه وه خوشحاله وم بېواره یوازي موتر که وه ازادانه خبري کولی شوو ....
فرشاد- ګلاب مې ...
صبا ـجان...
فرشاد په خندا وویل: خبره می هیره شوه...
صبا ـولی ؟
فرشاد- دلیل یې ستا جان ویل وه ګلاب مې...
صبا ـجان.... بدرنګه جان...
فرشاد- بدرنګه راته مه وایه غوسه راځی...

صبا ـښه نو تخو بدرنګه یې کنه..
فرشاد - بدرنګه راته مه وایه کنه مستقیم کور ته ځوو..
صبا په شیطنت وویل: بدرررررنګ جـــــان...
فرشاد- مکوه صبا .....
صبا بیا په خندا وویل: بدررررررررنـــــګ جاااان..
فرشاد لدي لځایه چې موټر د تالار او هوټل خوا ته وګرځه وې خپل د کور خواته راون شو چې صبا په اندیښنې وویل:چیر ته فرشاده؟؟
فرشاد- څه نظر لرئ کور ته به لاړشو پرېږده خلک په تالار کې ډوډی وخوری نڅا وکړي او خوشحال اوسیږی... ځکه زه نغوارم په دې بدرنګ څهری هلته لاړشم ځکه هسې به دی مجلس خراب کړم ....
صبا ـلیونی کیږه مه ... هله موټر وګرځاوه. اوس مو مور و پلار په ناوخت راتلو بیابه کوي..

کورته نیږدې ورسېدل او فرشاد صبا ته وویل: ښکته شه ګلاب مې..
صبا- فرشاد مسخری مکوه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- تاته می وویل چې ماته بدرنګ مه وایه... اوس ښکته شه کوم څوک چې بدرنګ وي او ښایست نلري ورسره مه ځه واده ته.....
د صبا له خهرې څخه ښکاره وه چې خومره وېرېدلې وه کرار یې وویل: فرشاده زموږ واده مه خراب کوه خیر دی...
فرشاد- تا خراب کړو نه ما.. اوس هرڅومره غواړې بدرنګ راته ووایه زه درنه لارم...
صبا حیرانه پاتی وه دا همغه فرشاد و چې د مینې دعوې کولی؟ په ژړغونې غږ یې ورته وویل: اوبخښې فرشاده...
فرشاد- پرېږده اعصاب می آرام شي بیا ...

فرشاد دا خبره وکړل او د موټر څخه راښکته شوو او کورته لاړو. صبا دوه ځلي فرشاد ته زنګ وواهه خو هغه جواب ورنکړو. پنځه دقیقی صبا موټر که یوازې وه نپوهیده کورته ورشي یا حویلی که پتمه اوسي؟دواړه لاسونه باندی سر لاندې خواته کلک ونیلو ترڅو اوښکي آرایش ورته خراب نکړي د موټر د دروازی خلاصیدو سره یې سر پورته کړو..

فرشاد- زما کلیزه دې مبارک وی ګلاب مې...
فرشاد یو لاس که سره ګلانو غنچه..بل لاس که دوه غټې ډالی موټر مخکي ولاړ وه ...

د هغه په لیدو صبا په غوسه وویل: د څشي کلیزه لعنتې زه دې مرګ ته پریښودم اوس وایې کلیزه می مبارک؟ لس دقیقو کې لس ځله مړه شم ...فرشاده...

فرشاد ډالی شاته سیت که خطا کړل د صبا د سترګو له کونج څخه یې خپل پر لاس باندې اوښکې پاکې کړې او ویې ویل: اوبخښی زما خوږې یوازې می غوښتل لږ هیجان درکړم ښکلی شي...
صبا- یعنی دا خفه کیدل دې دا خبرې دې دا ټولی بهانه وې؟
فرشاد- اوبخښی نه می غوښتل پعذابه شي تا چې ماته کلیزه ونه نیوله ما خپله ونیوله..!
صبا ـ زما آرایش دې خراب کړو بدرنګ...
فرشاد په خندا وویل: ښه وشو ته هم زما پشان بدرنګه شوی..
فرشاد- صبر صبر زه زر راځم....
او کیک شمع سره بیا راغی ...

اهمممم ای ورک شی په دی کلیزی نیولو دی خیرن😒

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#خلور دیشمه برخه.
___________🖤
بِسمِ اَاَلّلّهِ اَاَلّرحّمَنْ اَاَلّرحِيَم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

فرشاد په خندا وویل: ښه وشو ته هم زما پشان بدرنګه شوی..
فرشاد- صبر صبر زه زر راځم....
او کیک شمع سره بیا راغی ...

#اوس نوې برخه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- نه نو....
فرشاد په خندا وویل: هو، کلیزه د واده په جامو کې..
صبا- ښا نو د شپې به دې کیک ټوټې کړی و نور د دې کارو ته څه حاجت وو؟
فرشاد- زما خوښیدل چې ته راته ډالۍ‌واخلې، خوښیدل مې کلیزه مې له تاسره وې. خو ما چانس نه لرو ته حتی زما په کلیزه نه پوهیدې. نو ځکه مې خپل ځان په خپله سوپرایز کړ.
صبا- خپله دې خپل ځان ته ډالۍ هم اخیستې عجیب یې ولا...
فرشاد- اوس نو زر که چې کیک ټوټې کړو او لاړ شو ترڅو مې چې مور دوی پولیسان نه وي خبر کړې...

فرشاد زما او خپل عکس له کیک سره واخیست. او د وټساپ سټوري ته کیښود.
او بیا یې ماته وویل: مننه زما میني، زما ژوند له هیجان ډکولو څخه، د نن محفل او د نن ورځې لپاره. تر ټولو ښایسته کلیزه مې تاسره ولمانځله، او دا ته یې چې په خپل راتګ سره دې زما د بې معنا ژوند ته مې معنا وربښې..
صبا- مګر ما خو کوم کار ندی کړی..؟
فرشاد- خو خیر بل کال ته کیک واخله اوس مې نه خوښیدل ملګري مې وواییي چې میرمن دې په کلیزه نه پوهیده.

صبا...

زما په نظر د کلیزې پوهیدل یا نه پوهیدل ماته هیڅ مهم نه وو خو فرشاد ته یې ډیر اهمیت درلود. حتی زموږ د واده ورځ یې له خپلې کلیزې سره برابره کړه. دا چې پدې کار سره یې زه په ژړا کړې وم باید مې نه وای ښخلی خو څه مې نه شو کولی. که مو جنګ کړی وای فرشاد خفه کیدو او آن تر دې چې شاید زموږ په واده کې یې هم ګډون نه وای کړی.په بیره مو ځان هوټل ته ورسوو زموږ مخې ته فرهاد سپیلني راوړ او فرح سپینلي دود کړو تر څو زموږ بلا لرې کړي

فرهاد...

مینه ده نو...
کله درته جنت جوړ کړي..
او کله درته دوزخ شي چې ترڅو ته ژوندی یې ودې سوزوي...

زما مینه هم له جنت څخه وتلې او هغه دوزخ شوې چې باید سوزول وکړی. له نورو وختونو څخه ډیر په حال وم. بلاخره زما صبا نن د واده جامې اغوستې څه فرق کوي که زما لپاره ندي. خو زما له خوبونو څخه یو خوب پوره شو، د صبا لیدل په دې جامو کې.تر ټولو مخکې اول هوټل ته ولاړم ترڅو وګورم څه کم نه وي. ټولې تیارۍ یې نولې وې او لړ لړ ساز او سرود شروع کیدا.خورګانې مې له آریشګاه څخه راغلې او د سمن زوی چې نوی په خبرو راغلی وو راته وویل: ماما ړیله دیله مه پریده... (ماما ړیره ډیره مه پریږده)

ړیره مې د هغه په مخ ووهله او ومې ویل: د دې لپاره مې پرېښې ده چې تا پرې وځوروم او بیا مې ښکل کړ.ملیمانه هم یو په بل پسې راتلل او زه کله په مردانه صالون کې وم او کله هم زنانه..فرح له شا څخه ماته غږ وکړ: فرهاد لالا ماته خو لږ ذغال راوړه غوارم دود یې کړم صبا دوی راغلل.
د صبا نوم لکه خنجر وو ماته.. همغه عادت چې زه ترې تښتم. خو دا نوم به ما هېڅکله پرېښودي او باید ټول عمر د هغې نوم د فرشاد له نوم سره په اوریدو زخمي شم.

شاید یو څو شیبې کیدې چې هیره کړې مې وه نن د همغه بې خبرې معشوقې مې واده دی.اه فرح ته هم له غمونو سره یو لاس شوې یې، یو ځل بیا دې زه زخمي کړم.
فرح- فرهاد لالا..

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- ته څه زه یې راوړم....
د هغې لپاره سپیلنی دود کوي ترڅو له بد نظر نه لرې وي. خو زه څنګه؟ زما بلا به څوک په خپل ځان واخلي؟ هغه بلا چې زه یې د خپل ځان بندي کړی یم....
د هوټل له آشپزخانې مې ذغال او سپیلني را واخیستل او راغلم زما صبا د واده په جامو کې د فرشاد تر څنګ ولاړه وه.

زما د خیالونو شهزادګۍ زما د خیالونو له نظره هم ښایسته ښکاریده. دروغ ولې حتی په خوبونو کې مې هم دومره ښایسته نه وه لیدلې. د سترګو څلا یې، د مخ ښایست یې، د کتلو جذابیت یې او د ناز کولو ادا یې، ومې منل چې مجنون حق درلود چې د خپلې لیلا پښې ښکل کړي. خو ای کاش زه د مجنون په ځای وای او د صبا په قدمونو کې مې خپل ځان ورکړی وای.

هیڅ څوک نشي کولی زما د صبا په څیر ښایسته ښکاره شي. سترګې مې د هغوی په ټرل شویو لاسونو ولګېدې. صبا ددې ورځې او خوښۍ حق درلود. دومره یو د بل تر څنګ ښه ښکاریدل چې وډار شوم صبا مې نظر نشي او عاجل مې سپیلني په ذغالو واچول او د صبا مخ ته مې ونیول.فرح زما له لاس څخه سپیلني واخیستل او د فرشاد او صبا له سر یې تاو کړل.

فرهاد د ټولو له منځ څخه بیرون شو او خپل ځان یې د خپل موټر خواته چې د هوټل په پارکینګ کې درولی وا ورسوو. زړه یې لدې زیات زغم نه درلود که هر څو نه یې غوښتل اوښکې توې کړې خو خپل لاس کې یې نه وو د فرهاد مړی د چوپ پاتې کیدو لپاره بې روحه نه و.سر یې د موټر په اشترینګ کیښود او د سترګو په ترلو یې غوښتل د صبا لیدلی تصویر هیر کړي.خو کیدی شوای؟ نه، نه کیدل د سترګو په ترو یې درد نه تمامې دا، فرهاد په هغه ورځ مړ شو چې صبا د واده لپاره رضایت وښود.

خو جنازه یې نن بهر کیږي زړه یې عجیبه درد حس کاوه.

لکه مات شوي هډوکي چې هري خواته حرکت ورکړې درد کوي. فرهاد چې هري دروازې ته ولاړ شي دردویني. او دا درد چې نوی شروع شوی زر نه خلاصیږي. نیم ساعت یې اوښکې توې کړې او بیا داسې چې هیڅ نه وي شوي په یوه تریخه خندا چې جزا ته ورته وه ځان یې جوړ کړ او په خوشاله څیره محفل ته ولاړ، محفل ډیر ښه په مخ روان وا او نکاح هم تمامه شوه.

امهمممم ملګرو غلط نشی ناول موږ اشتباه ندی نشر کړی بلکی لیکوال کله لس میاشت مخکی ځی د فرشاد دویم واده ته او کله لس میاشت وروسته بیرته راځی د هغه واده شبی ته چی د صبا سره یی وو هسی چپه لیکوال دی 😁

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#پنځه دیشمه برخه.
♥️______________
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

په یوه تریخه خندا چې جزا ته ورته وه ځان یې جوړ کړ او په خوشاله څیره محفل ته ولاړ، محفل ډیر ښه په مخ روان وا او نکاح هم تمامه شوه.

#اوس نوې برخه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد يې میدان ته راوست او په شاوخوا کې يې ونخیدل، فرهاد په نکاح کې ګډون ونکړ. خو چې څنګه صالون ته داخل شو. دا ظالمان يې په غم ونخیدل او دی يې هم نخیدو ته اړ کړ. هغه له درده نخیدو، د خپلې مینې د لاسه ورکولو... د زړه له ماتیدو يې...اخرینه ضربه چې فرهاد يې له پښو وغورځوو د صبا سپین کالي و. هغې سپین اوغوستي و خو د فرهاد کفن شو. هغه د بل چا ناوې شوه او فرهاد د دې مینې قرباني شو. هیچا د فرهاد درد یاد نکړ، ټولو د فرشاد له خوشالۍ خبرې کولې.

مینې یو ځل بیا د فرهاد سترګې لندې کړې او په کوششونو يې ونشو کولی اوښکې پټې کړې. زه د هغه درد له بیان څخه عاجز یم چې فرهاد يې په ژړا اچولی و، شاید په ریښتیا چې دوزخ همدا دی، مینه ورسره ولړې او نصیب کې د نه وي.

شده تقدیر کسی باشی و قسمت نشود؟
سالها گیر کسی باشی و قسمت نشود؟

پشت یک قلب به ظاهر خوش و یک خنده‌ی تلخ
شده زنجیر کسی باشی و قسمت نشود؟

در میان تپش آینه پنهان شوی و
تصویر کسی باشی و قسمت نشود؟

شده در اوج جوانی با همین ظاهر شاد
تا ګلو پیر کسی باشی و قسمت نشود؟

شده آزاد و رها باشی و تا عمق وجود
رام و تسخیر کسی باشی و قسمت نشود؟

می شود با همه ی ریشه و رگهای تنت
سالها گیر کسی باشی و قسمت نشود؟

هغه حس یوازې فرهاد کولی شو درک کړې. او فقط له خدایه غوارم چې هیڅوک په داسې شرایطو کې خاموش پاتې کیدو ته اړ نکړي.ای کاش هغه چوپ پاتې کیدو ته مجبور نه وای، ای کاش خپل درد يې بیان کولی شوی، ای کاش فرهاد کولی شوی چې له ځان څخه دفاع وکړي، ای کاش د چیغو وهلو حق يې لرلی، ای کاش ټول پوهیدلی چې د فرهاد د مینې جنازه ده او دومره سرمستی او خوشحالې مه کوئ.

چیرته دې هغه د نجات فرشتې چې وګوري، فرهاد په خپله جهنمي مینه کې سوزي. او پرېښږدي نور په دې دوزخ خپله جنتي مینه وسوزوي.

رفت و غزلم چشم به راهش نگران شد
دلشوره ی ما بود، دل آرام جهان شد

در اّول آسایش مان سقف فرو ریخت
هنگام ثمر دادن مان بود خزان شد

زخمی به گل کهنه ی ما کاشت خداوند
اینجا که رسیدیم همان زخم دهان شد

(c) ketabton.com: The Digital Library

آنگاه همان زخم، همان کوره ی کوچک،
شده قله ی یک آه، مسیر فوران شد

با ما که نمک گیر غزل بود چنین کرد
با خلق ندانیم چه ها کرد و چنان شد

ما حسرت دلتنگی و تنهایی عشقیم
یعقوب پسر دید، زلیخا که جوان شد

جان را به تمنّای لبش بردم و نگرفت
گفتم بستان بوسه بده، گفت گران شد

یک عمر به سودای لبش سوختم و آه
روزی که لب آورد ببوسم رمضان شد

یک حافظ کهنه، دو سه تا عطر، گل سر
رفت و همه ی دلخوشی ام یک چمدان شد

با هر که نوشتیم چه ها کرد به ما گفت
مصداق همان وای به حال دگران شد

د فرهاد له حده زیات درد او بې شماره اوښکې حتی نور یې شاید نه غوښتل چې له نورو څخه پټ وژاړي. په ټولو سرکونو او لارو کې یې اوښکې توې کړې، فرهاد له صبا سره د اخر ځل دیدن نه وروسته پدې بهانه چې کور ته ځي او د راتلو تیار یې نیوو له محفل څخه بیرون شو. پلار او مور یې دواړه د هغه د زړه له حالت نه خبر وو خو یو یې هم د هغه لپاره هیڅ کار نشو کولی. د همدې لپاره د هغه د تګ مخنیوی ونکړو. محفل ډیر لنډ شو و او یوازې نږدې خپلوان په محفل کې و او اخره ډله یزه نڅا یې کوله.نیم ساعت د فرهاد له وتلو څخه کیدا خو هغه کور ته ولاړو نه سېده امین ته ورغی. امین یوازینی همدم یې چې نن شپه په واده کې د فرهاد حالت د لیدو شاهد وا او دا چې د فرهاد په درد خبر وو وه یې نشو زغملی او کور ته ولاړ.

کومې اوښکې چې فرهاد د الله ج په حضور کې توې کړې شاید هم ځان او هم نړۍ سوزونکې وې. ځکه زړه او نړۍ یې له هغو سره وسول او ایرې شول

اصیلا...

د لور سره مې د خدای پامانۍ وخت وو خو ما بیرته خپله لور کور ته راوستله، هیڅ مور نه غواړي د خدای پامانۍ په ورځ خپله لور بیرته بیا کور ته راولي. خو زما د لور بد قسمت وو چې میرمن شیرین وفات شوه. لا د هوټل څخه نه وو وتلي چې سعید ته یې زنګ وکړ او ویې ویل چې میرمن شیرین وفات شوه. او په کوم کور کې چې مړی شوی څنګه مې خپله لور لیګلې وای؟ ټولو وویل پټ یې کړئ او پرېږدئ چې ناوې کور ته بوزو خو زه پوهیدم که مې لور هغه کور ته ولیږم یا ونه لیږم ټول به مې لور بدبخته ګڼي. ټول به وایي د هغې بد قدم وا چې داسې وشول، هغه د میرمن شیرین د مړینې ملامته ګڼي. د خلکو خوله بندیدونکې نده او په هر حال ورپسې خبرې کوي.

زه مې د خپلې صبا لپاره ځوریدم، شاید اوښکې توې کړې د هغې ورځې لپاره چې باید رخصت شوې وای خو بیرته د پلار کور ته راستنه شوه خو زه ددې اجازه نه ورکوم چې د یوې لوې بدبختۍ سیوری پرې ولویږي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د صبا له بد قسمت څخه وو که د فرهاد له اوښکو څخه چې دا عذاب د دوی کور ته راغی. د میرمن شیرین ناڅاپه مرګ باندې چا باور کولو میرمن شیرین چې صبا په خپله نن سهار له کوره د ناوې کیدو لپاره ولیکه. او فرشاد یې مازدیګر رخصت کړ چې د صبا لاس ونیسي صرف په دریو ساعتونو کې وفات شوه.

سعید له فرهاد سره اړیکه ونیوله خو فرهاد له مخکې څخه ماتم درلود. د ناوې شوې معشوقې ماتم یې....د همدې لپاره یې د موبایل ځواب نه ورکوو. صمد او سعید دواړه پدې پریکړه ورسیدل چې صبا بیرته د خپل پلار کور ته ولاړه شي او د میرمن شیرین د ختم او فاتحې مراسم د سعید په کور کې وي.ددې توری شپې نه نور څه پاتې نه و. پرته له دو شومو ساعتونو څخه چې نه تیریدل صبا د ناوې په جامو کې بیرته خپلې کوټې ولاړه او هم فرشاد د صبا دوی کور ته ولاړ. میرمن اصیلا چې نه غوښتل لور یې تنا پاتې شي خپل کور ته راغله او صمد له سعید سره ولاړل تر څو د وروستي ځل لپاره خپله مور ووینې.

فرهاد د سهار په دریو بجو کور ته راغی د کور خاموشي او د میرمن کریمې رفتار ورته مشکوک وا. هغه میرمن کریمه چې اوس باید فرهاد ته طعنې ورکړې وای. ځکه میرمن کریمه د خپلې خور سره په چیشو غریدله چې د صبا په اړه وو.
فرهاد له اوښکو ډکو سترګو د اول منزل نه دوهم منزل ته ولاړ او سعید د فرهاد غاړه غیږ کې ونیوله او ویې ویل: اخر غم مو د شي.

ښنګه ممکن ده چې د فرهاد اخر غم وي دا یې تازه شروع ده د غمونو....
د نن ورځې لمر د سلو بدبختیو سره راپوته شو او ټول ورو ورو د تسلیت ویلو لپاره راتلل. صبا د تینګار کولو په غږ د میرمن اصیلا لپاره هغه راضي کړه چې جنازې ته ولاړه شي.

امهمممم باور وکړی دا ټول اسمانی بلاوی چې پر دوی راځي دا ټول د فرهاد د مات زړه له امله دی😕 بدبخت بوډی دغه ورځ د مرګ وو؟ خو شه وخت مړه شوی خدای دی وبخښه هسی ددی فرشاد ارمان خو ونه ختی😁🙈

#جهنمي مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.
#شپږ دیشمه برخه.
________🖤
بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيم

#د تیرې برخې وروستي لفظونه...

د نن ورځې لمر د سلو بدبختیو سره راپوته شو او ټول ورو ورو د تسلیت ویلو لپاره راتلل. صبا د تینګار کولو په غږ د میرمن اصیلا لپاره هغه راضي کړه چې جنازې ته ولاړه شي.

#اوس نوې برخه...

فرهاد...

د شپې په نیمایي کې کور ته ولاړم او د اناجانې له مړینې خبر شوم. څه کیدل چې زړه مې یوازې یو درد لرلی. کاش کولی مې شو یو ځل بیا د اناجانې خلاصې سترګې ووینم.په کومه ورځ چې د فرشاد شیرینې وه اناجانې مې له ما وغوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واده وکړم او زما ناوې هم ووینې. خو کاش زما له بد قسمت څخه باخبره وای چې زه بدبخت یم، او ای کاش چې اناجانې ته مې نه وای ویلي چې زه د واده کولو تصمیم نلرم. ای کاش چې زړه مې یې نه وای ازار کړی. او هغه نازک زړه مې ورته څو شیبې خوشاله کړی وای.

وروسته د سهار له لمانځه څخه د خپلوانو راتګ ورو ورو پیل شو. له کومه ځایه پوی شوی وای چې پرون د واده مبارکۍ او نن د تسلیت لپاره ټول دلته ټول شوي. د کوټې دروازه مې بنده کړه او کیلۍ مې په لاس کې وې. نه مې غوښتل څوک مې په شخصي شیانو کې لاس ووهي.او له کومې خوا چې تګ او راتګ ډیر وا د شیانو له ورکیدو او د لیکنو له رسوا کیدو مې ډاریدم. پلار مې چې د غم ماتم نیولی و. د انا له بې ځانه جسد سره ناست و او ژړل یې. صمد کاکا قرآن کریم لوستو او د هغه سترګې هم نمجنې وې. د یوې شیبې لپاره مې ځان د میرمن شیرین په ځای راوست کاش نن زما جنازه وای. د اشنا عطرو بوی مې حس کړ. راغلم د حویلۍ خواته، هغه وه، صبا... سر تر پایه تور یې اغوستي و. پرون د شپې مې له خدایه سل ځلې وغوښتل چې تور واغوندي.

خو نه دا چې د بل چا ماتم وي. ای کاش زما د مرګ په ماتم یې تور اغوستي وای. خو له بلې خوا فرق یې زما په مړینه هم نه درلود پرون زه مړ شوم او نن حق نلرم چې صبا ته وګورم. هغه سر له ننه د فرشاد ښځه ده او بس.

فرشاد...

هغه شپه چې هیڅوک نه غواړي چې هغه یاده کړي زما د واده شپه، کوم چې د اناجانې له مړینې سره برابره ده. خدای ج خوښي او غم یوځای زموږ په برخه کې لیکي و. او دا سبب د دې شو چې د کاکا ښځه مې پوره څلویښت ورځې صبا په خپل کور کې وساتي. د دې فاصلې منځ کې د صبا لیدو ته تلم او یا هم هغه مې د خوږو خوړلو لپاره بیرون بیوله. د اناجانې په ختم او خیرات کې مو ګډون کوو خو ټول له غم پرته څه نه و. صبا هیڅ خوشاله په نظر نه ښکاریده شاید د همدې لپاره چې د خلکو له خبرو ویریده.

حتی په کومه شېبه به چې ماسره وه ډاریده او په دې موده کې ما هم ترې ونشو غوښتلی چې کور ته راشي ځکه د کاکا ښځه مې اندیښمنه وه چې د صبا لپاره کومه پیښه رامنځته نشي. له بلې خوا مې د مور اندیښنه د صبا د وضعیت لپاره چې له واده یوه هفته وروسته یې زما او د صبا د ازمایښت نتیجه اخیستې وه، هغې غوښتل چې ژر تر ژره صبا یو ډاکټر ته بوزي.

سعید...

له هغې ورځې څخه دوې میاشتې تیرې شوې وې او ټول ورو ورو خپل عادي ژوند ته راغلي و. د مور په څلویښتمه ورځ مې د صمد سره خبرې وکړې او له هغه مې وغوښتل چې د اصیلا میرمن سره مې ورور مشوره وکړي او یوه ورځ وټاکي چې د صبا د ورلو لپاره ورشو. که څه هم زموږ غم لوی دی خو نشم کولی چې ددې غم لپاره مې نکور ټول کال د پلار کور کې پریږدم. مګر له تلو مخکې مې وغوښتل چې د فرهاد سره خبرې وکړم او ترې غوښتنه وکړم چې ماسره د صبا د راوستلو لپاره ولاړ شي.

د فرهاد کوټې ته ولاړم خو د کوټې دروازه یې بنده وه. حتی کله چې فرهاد مسافرت ته هم تلو د کوټې دروازه یې خلاصه وه څه پاتې شي چې په کور کې وي او خپله کوټه قفل کړي. دوه درې وارې مې ورو دروازه وټکوله. د فرهاد غږ وو چې راتله ویل یې صبر راځم.

فرهاد- سلام

سعید- علیکم سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- ښه يې پلار جانه

سعيد- ښه يم منه... کولی شو خبرې وکړو؟

فرهاد- هو تاسو خپلې کوټې ته ولاړ شئ زه درځم.

سعيد- ولې ستا په کوټه کې؟ پلار دې ستا کوټې ته د ننوتلو اجازه نلري؟

فرهاد- استغفرالله پلاره خپل کور د دی صرف لږ بيروبار ډير دی.

سره لدې چې فرهاد نه غوښتل خو په زور يې کوټې ته ننوتم او د هغه شخصي حريم مې له سترګو تير کړو، سره لدې چې پخپل دې کار پښيمانه هم شوم. ای کاش هغې کوټې ته نه وای ننوتلی خو لدې عذاب وجدان سره بيرته نه وای وتلی.
نا منظمه د خوب تخت چې سابقه يې نلرله چې فرهاد خپل د خوب تخت منظم نکړي زه د کړکۍ تر څنګ په څوکۍ کيناستم او فرهاد خپل تخت منظم کا او ددې لپاره چې کوټه يې نامنظمه وه ښښه يې وغوښتله. په کوټه کې د کاغذ ځينې ټوټې وې چې د فرهاد د زړه خبرې پکې ليکل شوې وې.

دا ټول پيچلي او غورځول شوي و.په ديوال کې د رنګونو يوه تابلو وه چې ډيره کمرنګه ښکاريده. دا په دې وروستيو کې اخيستل شوې، په نقاسی کې يو شين چاپيريال وو چې لمر يې د غرونو له سرو څخه را پورته کيدو. د څو مياشتو دې بدلونونو زما د مشر زوی د کوټې ټول نظم له منځه وړی و. نو د هغه د ژوند نظم څه ؟ زه اټکل نشم کولی چې منظم د وي. او د دې احتمال چې دا منظم وي ډير لږ دی. يوه ورځ تر ستوني په مينه کې غرق وا.. هغه څوک چې د مينې له خمار څخه خلاص شو.. هغه کس چې نور ځان سره د مينې کولو حوصله نلري...

فرهاد- وبخښه د کوټې په کثافاتو مې تاسو هم سرګردانه کړئ.
فرهاد زما له لاس څخه کاغذونه واخيستل د کوټې کونج په کثافات دانۍ کې واچول. ښه پوهيدم چې ددې خبرو ځای د فرهاد په زړه کې دی نه کثافات دانۍ کې... يعني زه پلار وم؟ زه ظالم شوم او د خپل فرهاد په حق کې مې ظلم وکا؟ فرشاد څه؟ که نن د فرهاد په ځای وای په چوپتيا سره به يې درد ايستو؟ اصلا د فرهاد په اندازه به په خپله خبره ولاړ وو؟په کوم جرأت سره زه دلته راغلی يم او د فرهاد نه غوښتنه کوم چې صبا کور ته راولو؟ د خبرو کولو لپاره څه پاتې نشول، او يا مې جرأت ونکړ چې بيان کړم.

موضوع مې په مکمل ډول وګرځوه او د بحث موخه مې فرهاد کړو.

سعيد- ښا زويه ووايه څه تصميم لرې؟

فرهاد- د څه په اړه؟

سعيد- هر تصميم چې لرې ووايه اورم د هر څه په اړه چې وي.

فرهاد- نه پوهېږم څه غواړې واورې. خو که ستا مشکل د ميرمن کريمې سره يو رکم وي نو زه دې درک کوم او تصميم هم لرم چې له کوره جدا شم. فقط يوه هفته وروسته زما کور اماده کيږي.

سعيد- د ميرمن کريمې مشکل؟ که د مور دې؟

فرهاد- که مې مور وای نو په کور کې له اوسيدو سره مې مشکل نه درلود.

سعيد- څه مشکل لرې؟

امهمممم عجب ظالم پلار دی راغلی وو چې بدبخت فرهاد ووايی راځه خپل ورينداز کور ته راوړه اوس کاش د فرهاد له مينی خبر نه وايی😟 خو پداسی حال کې چې خبری بيا هم داسی کارونه کوی😒

#جهنمي مينه.

#ژباړونکې: خواجه زی خپروندیه اداره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

#اوه دیشمه برخه.

________________🖤

بِسۡمِ ٱلۡلَّهِ ٱلۡرَحۡمَٰنۡ ٱلۡرَحِيۡم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

سعید- د میرمن کریمې مشکل؟ که د مور دې؟
فرهاد- که مې مور وای نو په کور کې له اوسیدو سره مې مشکل نه درلود.
سعید- څه مشکل لرې؟

#اوس نوې برخه...

فرهاد- له هغې څخه پوښتنه وکړې.

فرهاد...

هره ورځ او شپه خپل ځانته دلدارې ورکوم چې کوم فرق نکوې، او دا قسمت وو چې هغه د فرشاد میرمنه شوه خو دروغ ولې ووایم هېڅ درد زه تر دې حده نه یم زوره ولې او نه یم ژړه ولې....
نن ماښام ما بیا صبا په خوب کې ولېده او نیمه شپه د هغې د نوم په ویلو له خوبه پاسیدم ای کاش د دې څخه مخکې چې له لاسه یې ورکړم صبا .... صبا... مې ویلې وایې چې شاید خداې مې دعا را قبوله کړې وایې او هغه یې ماته راکړې وایې..

یوه ورځ تر مرې پورې په مینه کې ډوب وو کله چې د هغه خمار را ووت نور یې د ځان حوصله لا نه درلود. نور مې د ځان حوصله لا نه درلود څه ورسپړی عشق او عاشقې ته. په دې دوه میاشتو کې مې هېڅ پرمختګ ونکړو البته باید ووایم پس رفت مې وکړو خپل کارې ساعتونه مې را کم کړل خپل د مقام څخه ښکته راغلم نور علمې سمینارونو او جلسو ته نه ځم ما خپل روح له لاسه ورکړې. د هغه ساعت څخه چې راوېښ شوې وم تر هغه دقه چې پلار مې کوټې ته راغلو ما یواځې لیکل او لرې مې ختا کول...

ما فکر کاوه چې په لیکلو سره هغه احساس چې صبا ته لرم کم به شې، خو هېڅ شې مې لاس ته رانغلو یواځې د هغه دومره ورقو د ګوزار کولو څخه مې کوټه خیرنه شوه او بس. د پلار په راتلو مې تازه فکر شو چې کوټه مې سومره نا منظمه او خیرن ده په شرم مې ورڅخه بخښنه وغوښت او لږ مې خپل شاوخوا منظم کړل، او دا چې هر خوا ورقې پاشل شوې وه پلار ته مې د خوش نویسې بهانه وکړل خو پلار مې زما لیکل شوی یو څو ورقې اشعار وویل او په قوی اند باندې پوه شو چې زما درد څه دې ځکه راڅخه یې زما د زړه خبره پوښتنه وکړل.

مګر زما د زړه خبره د نن وه چې اوس هغه راڅخه پوښتنه کول؟ اوس چې هېڅ زړه ندې پاتې ترڅو کوم هیله او ارمان ولرې. په دی کوټه کې موجود کس نور هېڅ ارمان د صبا څخه وروسته نه درلود هېڅ کرار مې ورته وویل: نه پوهیږم د څه خبرې د اوریدلو لپاره دلته راغلې یاست. خو که ستاسو ستونزه هم د میرمن کریمې پشان ویې نو زه تاسو ته حق درکوم او ما پریکړه کړې چې را روانه هفته لدې ځایه لاړشم. نو تشویش مکوی زه چاته کومه ستونزه نه جوړه ومه.
سعید- کوم ځای ته دتللو اراده دې کړې؟
فرهاد- هغه ځای ته چې وکولاې شم ازاده ساه واخلم او ژوند وکړې شم. هغه ځای چې احساس کړم زما کور دې.

سعید- فرهاد.... ته غوارې یواځې ژوند وکړې؟ او مورږ یواځې پرېږدې؟
فرهاد- زه نغوارم ستاسو مینځ کې بیلتون راوړم تاسو... ورونه مې، خویندې مې، مور مې ټول دلته اوسیږی یوځای یوازی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لدې ځایه ځم. غواړم مستقل او آزاد اوسیږم همدلته ستاسو د کور څنګ کې یو آپارټمان نیسم ډیر لرې نه ځم.

سعید...

نور مې کومه خبره ونکړل ځکه کوم لفظ مې نه درلود ترڅو فرهاد ته یې وکړم یواځې مې ورته وویل: چې د صبا د راوړلو پریکړه مو کړې.
فرهاد- پخیر یې راوړې...
فرهاد د دې لفظ څخه بغیر بل کومه خبره نه درلوده..

فرهاد....

جهنمې مینه ورک شوې د هر طوفان څخه سوزه ونکې د هر اور څخه.
غلط خبره به ویې که ووایم ستا څخه وروسته ژوند نشم کولې...
بلکې خبره دا ده چې ستا څخه وروسته ژوند کول نغواړم....
ما د صبا وروسته یواځې ساه اخیستل او دغه ساه اخیستل هم زما لپاره لویه خبره وه. کله ناکله مې افسوس ایستو په دې اکسیجن باندې چې زما پشان یو بدبخت سړې هم ژوند ساتو ما د صبا څخه وروسته د دې ژوند لیاقت نه درلود...

مور مې په وار وار راته ښکلې نجونې مخکې مخکې کول ترڅو زما فکر له صبا څخه واړوی او راته واده وکړې. هغه نجونۍ مې چې مور راته ښودل ځېنې حتا د صبا حخه لا ښایستې او ښکلې وې. خو ما صبا غوښتل نه د هغې څخه ښکلې نجلۍ...
هر ځای ماته صبا ښکاریدل.. خپل په سترګو کې، خپل په روح کې، خپل په زړه کې، په هر هغه لاره او کوڅه باندې چې ما د هغې په فکر قدم وهلې وو، په هر هغه میلمستیا کې چې د ط دلیدو لپاره مې پکې ګډون کړې وو ما صبا په نا ممکن کې لیدل او هې افسوس چې دغه ناممکن لا ماته د صبا په ښکاریدو کې ښه معلومیده...

رښتیا هم ترڅو چې یو شئ له لاسه ورنکړو نو تر هغه وخت د هغه په ارزښت نه پوهیږو..

اممممم دغه لفظ منم موږ انسان ترڅو چې یوشی له لاسه ورنکړو د هغه په قدر نه پوهیږم مثال همدا زه ترڅو چې ګوشکیانې مې جوړې ویې اخو دیخوا مې ختا کول خو اوس چې خرابې شوی تازه وربسی ارمان کوم په ۶۰۰ افغااااانې مې اخیستې وی 😭😁

#جهنمې مینه.
#ژباړونکې: خواجه زی خپرونديه اداره.
#اته دیشمه برخه.
________________🖤
بِسمِ اَاَلّلهِ اَاَلرحمٰنْ اَاَلرحیم

#د تېرې برخې وروستې لفظونه...

رښتیا هم ترڅو چې یو شئ له لاسه ورنکړو نو تر هغه وخت د هغه په ارزښت نه پوهیږو..

#اوس نوې برخه...

صبا....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د ژوند بدترينه وخت زما د نکاح کولو وروسته پیل شو. تل مې اوريدلې وه چې د نکاح کولو وروسته تقدير بدل کېږي او ای کاش انسان نيکمرغه شي.. خو افسوس زما کيسې فرق درلود د نکاح وروسته بدبختې زما خوا ته لاره پيدا کړه. زما د واده په ورځ زما انا جان وفات شوه. زه د اوده په جامو کې لدې لځايه چې خپل د خاوند کور ته لاړشم بيرته خپل د پلار کور ته راستنه شوم. په همغه شپه هر کس زما په اړه خبرې کول که هغه خپل وو که بيګانه ټولو په يوه خوله ماته بد قدم او منحوس ويل..

زما مور زما څخه لا ډير و دی خبرو ته انديښمنه وه زه يې لځان سره کور ته راوړم د فرشاد خبرو ته چې غوښتل يې ما کور ته لځان سره ويسې هېڅ پاملرنه يې ونکړل. پوهيدم چې مور مې د خلکو د بيځايه خبرو څخه ډاريږي لدې چې زما قدم بد ګڼي.. حتا تر هغه شپه چې کاکا او د کاکا ښځه مې د دوه مياشتو وروسته زما پسې راغله ترڅو کورته مې ويسې مور مې په کلک لهجه هغوې ته وويل:

اصيلا- زما لور زما د زړه ټوټه ده.. او زما د کور څراغ دې د هغې شتون زما کور کې رحمت دې که هر څوک فکر کوې زما د لور قدم بد مرغه او منحوس دې نو اوس لا وخت شته همدلته به خبره پاې ته ورسه وو او واده به لمينځه ويسو.
سعيد- وريندارې لدې چې اجازه مو درکړل صبا يو څه وخت لپاره د واده وروسته هم خپل کور کې وساتې په دې معنا نده چې تاسو اوس مورې ته زمورږ ناوې رانکړې.. که په خوښې را نکړې ولا چې په زوره يې درنه ورم. او هو پاتې شوه د خلکو خبرې خلک چې هر څه وايې و دې وايې ماته مهم نده زه خپل صبا لور د خکو په خبرو باندې نه قضاوت کوم...

کريمه په خندا وويل: زه غوارم خپل ناوې ويسم تر څو ژر تر ژره د ملسې صاحبه شم اصيلا جانې او مورې ملسې مو بوډۍ کړې...
صمد- وروره زما لور ستا لاسونو کې امانت ده هر کله دې چې زما د امانت ښه ساتنه ونکړل ندې بخښم.
سعيد- صبا ما ته امانت نده هغه زما د لور ده او زما د کور ښايسته ګل ده..
کريمه- نو بسم الله به کړو او جنۍ به بوځو...

د دهليز نه يې راته ږغ کړ زه کوټې ته ننوتلم خو چې کاکا مې وليدلم لاس يې جيب ته کړ او څه پيسې زما تر سر وګرځولې او کريمې خاله ته يې ورکړې تر څو غريبانو ته يې ورکړي زما لاس يې ونيوه مور او پلار سره د خدای پامانۍ وروسته خپل نوي کور ته راغلم، کوم انتظار چې ما خپل د ښه راغلاسته درلود هغسې نه و شايد شرايطو له وجې د هرې عادي ورځې غوندې د کاکا کور ته مې راغلم فرشاد کور کې نه و فکر مې وکړ چې شايد زما دپاره يې سوپرايز تيار کړی خو نه هغه حتی کور کې نه و ټولو يوځای د شپې ډوډۍ وخوړله د کاکا د ښځې نه مې واوريدل چې ويل يې فرهاد اوس مستقله شوی او دا چې جلا کور يې کرايه کړی کوم فساد حتمن لري.
زما په نظر که څه هم کوي ورسره ښه ښکاري مالي استقلال لري ډاکټر دی نو حق لری چې يواځې ژوند وکړي.

د شپې اته نيمې بجې فرشاد کور ته راغی او دا چې زه يې وليدلم تعجب يې وکړ، د خوشالی حس مې مخ کې ځينی ونه ليده سلام مې ورکړ او مخ ته يې ودريدم
فرشاد ـ عليکم سلام .. ګلابو
خو دا يې اوس هم ياد وه چې ماته ګلابو ووايي هغه په دې اونۍ کې حتی زما ليدلو ته هم نه و راغلی دې دپاره حس مې وکړ چې خفه دی ځکه څو واره يې رانه وغوښتل چې کور ته راشم خو ما ونه منل د مور اجازې ته منتظره وم.

محبوبه ترور د فرهاد کور ته تللې وه چې راغله زه يې وليدلم ډيره خوشاله شوه او هغه ډالۍ چې يې ماته د واده دپاره اخيستې وه راکړه د فرشاد مور هم د فرشاد د راتلو وروسته زمورږ تر سر اوبه اوپيسې وګرځولې. فرح يو ساعت مکمله زمورږ کوټه کې مصروفه ترڅو د فرشاد ګډوډي ټوله کړي بلاخره کوټه لږ منظمه شوه. ډار مې په بدن باندې حمله کوله، ددې ډار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې کور ته په وار وار راغلې يم او شپې مې سبا کړې خو دا راتګ فرق درلود نن شپه د فرشاد د ميرمنې په حيث راغلې وم او خدای پوهيږي چې څومره مې ستونی ډک و...

کوټې ته راغلم هر څه د پخوا په شان عادی و د خوب تخت او ټوله کوټه چې فرح منظمه کړه نو د واده د ورځې په ياد کې ډوبه شوم چې فرشاد ددې دپاره چې د تخت ګلان يې ولې سپين کړې ولې يې سره کړې نه دې جنګ وکړ حتی قسمت مې ياري ونکړه هغه ګلان د نژدې ووينم غير له عکس نه يې ....
فرشاد مې اهسته اړخ ته کښيناست او وې ويل:
فرشاد ـ څه ته فکر کوې ګلابو مې؟
صبا۔ هيڅ ..

شايد نااميده شوې وم او نه مې غوښتل څوک پوه شي د فرشاد نه مې دا تمه وه چې لږ تر لږه د راتلو په ورځ مې راته ګلان واخلي او ښه راغلاست مې وکړي خو نه که د فرشاد په خوښه دې کار ونکړ حتی تا هم نه ويني.
فرشاد۔ هغه ګلانو ته چې مړاوي شوي فکر کوې؟
صبا۔ نه..
فرشاد ـ نو ما نشوه کولای چې د دوه مياشتو دپاره هغه ګلان تازه وساتم.
ځان سره مې وويل کولاې دې شوه يو ښاخه ګل واخلې او د ميرمنې ښه راغلاست وکړې. خو کرار مې وويل: پوهيږم
فرشاد ـ زړه کې به دې څومره راته غوسه وي چې کور کې نه وه ها رښتيا ووايه؟

صبا۔ نه غوسه نه يم.
ـ قسم وکړه ګلابو مې
باړخوګان مې سره شول غير له قسم خوړلو بله چاره مې ندرلوده؟ که مې قسم کړی وای نو څه؟

فرشاد ـ ګلابو مې!
صبل ـ بلی ...
فرشاد ـ صبر اوس راځم ...
فرشاد خپل موټر ته لاړ او د دوو کڅوړو سره راغی.زموږ د واده عکسونه يې راوړي وه، او يوه وړه کېډی ګلان چې زما د خوشاله کولو دپاره بس وه.
فرشاد ـ اوس پوهه شوې چېرته وم؟!
صبا ـ چېرته؟
فرشاد ـ د مازيګر نه چې مې پلار وويل په تا پسې ځو زه ورسره رانغلم ځکه غوښتل مې تر څو ته راځې زموږ د واده عکسونه هغه چې تا ويلي وه اماده وي.

صبا ـ ښه نو دا عکسونه دې په دې څو ساعتونو کې جوړ کړه؟
فرشاد ـ هو ګلابو مې، غوښتل مې يوه ښه ډالۍ درته تياره کړم، خو پوهيږې چې د دواړو کورنيو وضعيتونه ښه نه دي او د جشن د نيولو او د کوټې په ګلونو پوښل به دواړو کورنيو ته د زغم وړ نه و.خو وعده کوم ګلابو مې د بهترين هوټل کوټه درته ونيسم او د اونۍ په پای که به هوټل ته ځو او يا هم هر ولايت چې ستا خوښيږي هلته به لاړ شو.
صبا ـ نه اړينه نده مننه
فرشاد ـ رښتيا وايې اړينه نده؟
صبا ـ هو د عکسونو دپاره مننه همدا راته بس دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد ـ ګرانې میرمنې که په یو عکس خوشاله کېږې زه به هره ورځ درته عکسونه چاپوم.
صبا ـ مننه کوم
فرشاد- او هو دومره ډېره مننه مکوه زه د دومره مننو عادت نه لرم لکه که زه سهار د خوبه پورته شم او تا راته د سهار ډوډۍ تیاره کړې وی زه درنه مننه نه کوم، که دې جامې راته تیارې کړي وی بیا هم مننه نه کوم حتی که مې کوټه ګډوډه کړې وي او تا منظمه کړه بیا هم مننه نه کوم.
صبا ـ زه دې مجبوره کوم تر څو زده یې کړې.
فرشاد ـ نه نه یې زده کوم.
صبا ـ بیا نو زه ستا ټول کار په تا کوم.
فرشاد په خندا وویل: پوه شوم اوس هم هغه شیشکه صبا یې بدله شوې نه یې.

صبا ـ هغه صبا یم او اوسم به، د ادب له مخې مې یو څو ورځې ښه رویه وکړه اوس فکر کوې سایه دې راباندې لوېدلې او ښه شوې یم؟
فرشاد ـ نه ولا صبا او ښه والی؟! سل مایله لرې خبره ده.
صبا په خندا وویل: لړ دې وویل ...زررر مایله ...

سبا سهار همدا چې محبوبه د خوبه پورته شوه د فرشاد کوټې ته یې سپیلني یوړه او دود یې کړه.
محبوبه: د شپې ناوخته راغلم لوري بخښه کوه باید ستا په راتلو مې سپیلني دود کړي وای.
صبا د میرمن محبوبې لاس ښکل کړ او مننه یې ترې وکړه، فرح هم د مور د راتلو وروسته دوی کوټې ته راغله او هغه سهارنۍ چې میرمن محبوبې تیاره کړې وه راوړه او پر میز باندې یې کېښودل، فرشاد چې د حمام نه راووت د سهارنۍ نه یې یوه ګوله په خوله کړه او ویې ویل: مننه محبوبم د حلوا خوشبوي تر حمامه راتله او نور یې هم وږی کړم.

محبوبه ـ نوش جان زویه .. که نن کور یې خو ښه ده چې سمن او نور د صبا لیدلو ته راځي.
فرشاد ـ ولا نپوهیږم صبا نن وخت لري که نه ما خو یوه اونۍ رخصتي اخیستې ، د واده وروسته رخصتۍ نه خوند واخلم.
صبا- خاله جانې خدای دې راولي زه کور کې یم هر وخت چې راځي.

کریمه...

د صبا او فرشاد اطاق ته راغلم خو زما نه مخکې محبوبه راغلې وه او سهارنۍ یې ورته راوړې و، ښه ده چې پر ما د ښه میرمنې اوسیدل زُخ وهي.
کریمه ـ د سهار چای دې تیارې کړی کاش یو وار دې زما څخه پوښتنه کړې وای.
محبوبه ـ ته ویده وې نه مې غوښتل مزاحمه شم.
کریمه ـ غوښتل مې صبا خپله سهار ته څه خواړه تیار کړي.
محبوبه- تر اوسه وختې دی یو څو وخته وروسته به یې د لاس پاخه شوي خواړه هم وخورو.
کریمه ـ رښتیا ستا انږور بختوره ده داسې خواښې لري چې کار ته یې نه پرېږدي او میړه یې هم جلا شوی او جلا ژوند لري.

محبوبه- شک نه لرم چې زموږ دواړې انږندې به یو تر بل بختورې وي.
فرشاد- انږور، انږور مه کوئ اوس خو یوه انږور لرئ زما ګرانو مېندو خو د اوسه وایم تاسې اجازه نه لرئ زما د میرمنې سره ډېره مینه وکړئ ...هاهاهاها یو څه بدماشي خواښیانې شئ چې وګورم انږور مو څومره تحمل لري.
محبوبه- کله چې د باغ نه یو ګل شکوې او کور ته یې راوړې نو بیا دې حق نه لرې چې د پښو لاندې یې کړې اوس صبا هم ستا میرمن ده او حق نه لرې چې خپه یې کړې ځکه تا دا د خپل کور نه جلا کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کریمه...

د محبوبې همیشني نصیحتونو خلاصئ نه درلود اخر سعید هغه لاندې راوغوښته او دا چې څه کار یې ورسره درلود پوه نشوم، خو دا چې ووتل دروازه مې بنده کړه او صبا مې د لاس نه ونیوله او خپل ارخ ته مې کښېنول.
کریمه ـ ګوره لورې د نن نه نوره زه ستا د مور په ځای یم هر څه چې زه وایم هغه به کوې او د څه نه دې منعه کوم لرې به اوسې.
صبا ـ په سترګو.
کریمه ـ نه غوارم د هر چا خبرو ته غوږ ونیسې او زما خبرې دې هېرې شي.
دا چې فرشاد هلته و نمې شو ویلای چې د محبوبې خبرو ته غوږ مه نیسه. خو صبا هوښیاره وه موضوع یې درک کړه او پوه شوه.

کریمه ـ نه شې چې یو ورځ زما و د زوی تر منځ څه بد پیښ شي او هغه وخت بیا ته ملامته یې ، او اخر دا چې ستا او د فرشاد نتایج راغلي نن یا صبا ځانونه بیکاره کړی چې ډاکټر ته لاړ شو.
صبا- سمه ده ترورې.
کریمه ـ او هو دا خبره باید همدلته پاتې شي.
صبا ـ سمه ده ترورې.

صبا...

د ترور د ځانځانی نه مې بد راغله، میرمن محبوبې په چا څه کړی وه چې دا یې داسې بد وایي که پردۍ وای باور به مې کړی وای خو زه ددوی خپل یم او پوهېږم چې اوبه د کومې خوا خړې دي خو د ادب په خاطر چوپ وم او یوازې مې هو، ورته کول،تر څو ونه وایي چې په دا اوله ورځ ژبه راسره چلوي.

فرهاد...

د صبا د راتلو دوه اونۍ تېرې شوې وې او دا ټول وخت زه کور ته نه وم تللی ځکه ډارېدم مه د صبا سره مخ شم څه به ورته ووایم؟ اصلاً خبرې نه کوم ورسره؟ یا یوازې ورته مبارکې ورکړم، او بل یوازې مور مې وه چې زما لیدو ته تېږدل، هر څه چې مې ورته ویل راشه زما کور ته خو نه یې منل، شاید پلار مې اجازه نه ورکول چې کورنۍ یو بل نه لرې شي، دا اونۍ یې دوه وارې زنګ راته وکړ تر څو کور ته راشم.نن باید خپل د ټول ډار سره مخ شوی وای او هغه څه چې مې زړه کې وه باید دفن کړې مې وای، اووه بجې کور ته ورسېدم ، وخت مې ضایع نه کړ د دروازې پر زنګ مې ګوته ټینګه کړه او که مې هغه شیبه زنګ نه وای وهلی پښیمانه شوی به وای.

او ددې ځای نه تللی وای، همیشه غونډې فرح دروازه خلاصه کړه، سلام نه وروسته یې کلک غېږ کې ونیولم او ویې ویل چې ځومره راپسې خپه شوې ده، سهراب هم راغی او د پیتزا فرمایش یې راکړ ویې ویل چې پیتزا ته یې زړه تللی. مبایل مې په لاس ورکړ ورته ومې ویل خپله فرمایش ورکړه پیسې زه ورکوم. فرشاد دریم کس و چې د دروازې خوله ته راغی او کلک یې غېږ کې ونیولم شاید ورور پسې خپه شوی وم ډېر وخت و چې نه مې و لیدلی.

فرشاد ـ شکر چې مور خوران دې هم یاد کړو
فرهاد ـ زړه دې خوار نه وي پیسې ډېرې دی..
فرشاد ـ ان شاءالله چې ته هم د زړه د خوارئ ووځې وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد شونډو باندې ترخه خندا وه خو څه يې ونه ويل.
فرهاد ـ ښه زه خو وږی يم ډوډۍ تياره نده او يا مو هېڅ ندي پاخه کړي او پيزا ته منتظره واوسو؟
کريمه- پر خوابښې دې ګران يې نن به زما د انږور د لاس خوارې وخورې.

فرهاد بې ځوابه پاتې شو، د صبا د د لاس پاخه شوو خوړو ته منتظره و، لس دقې وروروسته صبا خوارې تيار کړه ټولو ډوډۍ وخوړل او د خوړو تعريف يې وکړ به غېر د فرهاد نه چې دوه ګولې يې وکړې او نور يې خوړو ته لاس ورنه وړ. پيزا چې راورسېدل فرشاد ژر يې د پيزا بسته خلاصه کړه او په خوړولو يې شروع وکړه.
فرح- صبا خوارې تيار کړي او ته پيزا خورې؟
فرشاد ـ ولا د ګلابو نه مې مننه خو د لاس خوارې يې پيزا ته نه رسي.

شايد ربښتيا يې ويل صبا ښه پخلی نه شو کولای ټولو غوندې عادی پخلی يې و، خو داغه عادی اوسېدل يې هم فرهاد ته زهر شوه. محبوبې يو بل قاب کې د پيزا يوه ټوټه فرهاد ته مخ ته کړه.
محبوبه ـ واخله زويه لږ له دې نه وخوره.
فرهاد ـ مننه مورې زه موړ شوم.
کريمه- صبا جانې که هره شپه داسې خوارې تيار کړې د کورنۍ د اقتصاد دپاره به ډېر شه وي البته که فرهاد داسې د ټولو زړه تور کړي.
فرهاد- وبخښئ که مې د چا زړه بد کړی وي

محبوبه- لږ تر لږه نن شپه خو خپل کور کې اوسه.
فرهاد- نن شپه مې نوکری ده بايد کار ته لاړ شم مور جانې.
صبا- ډوډۍ خو مو ونه خوړل حد اقل د پيزا يوه ټوټه درسره واخلی.
فرهاد په ډېري مهربانۍ مننه وکړه او ويې ويل: که وږی شوم د بهر نه به څه واخلم تل پيزا تل خورم هيڅ اشتها مې نه ورته کيږي خو که د هغه پلو نه دې چې پوخ کړی راکړې نه يې ردوم.

صبا...

واده نه وروسته تولې نجونې بدليږي او ماتيږي ځکه هر څومره چې بې عيبه اوسي بيا هم هېڅ يې، که بهترينه هم واوسې بيا به هم مجبوره يې خسرګنۍ دې راضي وساتې او که غوارې احترام ووينې بايد د هغوي په ميل واوسېږې ما خو تول پيژندل ټول زما خپلوان وه غوښتل مې هميشه ما بهترينه وګڼي، او دا کار زما دپاره ډېر سخت و، هره ورځ انستيتوت ته تلم او د تلو نه مخکې او راتلو نه وروسته به مې د ټولو احوال اخيسته، ډوډۍ پخه کړه او تياره يې کېږده خپل او د فرشاد د کار نه به غير د ټول کور کار به مې کاوه، هغو ورځو پسې چې مور مې د خوب ځای ټولوی او ډوډۍ به يې د کوټې دروازې ته راوړه تر څو يو ګوله وخورم او وږې ولاړه نه شم خپه شوې وم.

اوس مجبوره وم دا ټول کارونه د ځان او فرشاد دپاره خپله وکړم او بيا هم فکر کوم څوک رانه راضي نه دی. که څه هم په ما کار نه لري خو د ترور د عکس العمل نه پوهيدم چې رانه خوشاله نده. او په ځانګړې توګه دا درې څلور ورځې چې ماته وايي چې ډاکټر ته درځه تر اوسه مياشت هم نده پوره تېر وار هم چې لاړو دوه ورځې وروسته و چې دې کور ته راغلم دا چې څه تلوار لري درک کولای يې نه شم حتی ډاکټر هم د ترور په کار حيران و، هغه توقع لري چې د واده په دا اوله مياشت کې موږ د ماشوم صاحبان شو.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې لارې شروع هيڅوخت ساده او اسانه نده دې لپاره فرهاد هم وخت ته ضرورت درلود تر څو بيا په پښو ودريږي او د پخوا په ډول شي، هغه عشق چط دين او دنيا يې ځيني له منځه يوړه بايد د زړه نه وباسي، هغه حس چې يې صبا ته درلود بايد له منځه يوسي، د هغو زړونو يو کيدل چې خيال کې هم ممکن نه و بايد هير کړي ، همدې لپاره

فرهاد د اونيو او مياشتو تنهايي ومنله او د صبا نه لرې شو د کورنۍ نه د پلار، مور، خور، ورونو نه لرې شو ترڅو بېرته خپل عادي حالت ته راشی، الطاف خپل د دوو پاتې سمسټرونو دپاره بيرته خپل شار ته لاړ، ميرمن اصيلا او صمد هم پنځه مياشتې د ميرمن شيرين د مرگ نه وروسته خپل د وړوکي زوی سره هند ته د صمد د تداوي دپاره لاړل ، صبا او ثنا دوه تنا خويندې چې دلته د يوبل په اميد پاتې وې. صبا او فرشاد ډيره ښه اړيکه درلوده خو کله کله يې منځ کې غرور لمبې کولې او يو باندې به ډير غوسه کېدل، ژوند د اول نه ښه يا بد ندی دا زموږ خپل شخصيتونه دی چې زموږ ژوند ته زنگ ورکوي ..

فرشاد د صبا سره مينه کوله خو د بېځايه غرور نه يې هم لاس نه اخيسته او صبا هم بد عادت درلود د يوې ورې خبرې په مقابل کې يې غوسه کوله او خپه کېدل، هميشه د صبا د مور او خور نصيحت و چې صبا سر ورته ښکته کوی او بيا به يې اړيکه بهتره کيدل، ځکه اکثره افغاني ميرمنې په دې چې ښځه بايد قرباني ورکړي او صبر وکړي تر څو ژوند په خوشالۍ مخ ته لاړ شي، که څه هم ميرمن اصيلا لرې وه خو هره ورځ به يې صبا ته نصيحتونه کول چې حتی خپل کاکا او ترور ته لوړ ونه گوري د فرشاد په وړاندې صبر وکړي او د فرهاد او اندرېندو احترام دې وکړي...

فرهاد....

ژوند مې بيځايه لاړو او زړه مې حوصله لرې.
دا د مينې منطق دې چې زما څخه گيله لرې.
ستا بيلتون ماته کومه ستونزه نده.
ځکه سپوږمۍ هم خپل د مياشتې څخه فاصله لرې..

کرار کرار مې د دې بيلتون سره عادت وکړو پنځه مياشتې د صبا له واده تېرې شوی او ما لکه چې د دې درد سره عادت کړې وو! ځکه نور د پخوا پشان زيات نه دردېدلم او زغم و تحمل مې پيدا کړې وو. مور مې هره شپه زنگ وهې او زما څخه غوارې چې بېرته کور ته لاړشم خو هر ځل زه انکار ورته کوم. ما خپل پريکړه نيولې ده دغه يواځېتوب زموږ دواړو لپاره ښه دې. هفته کې دوه شپې کور ته ځم و د کورنې سره يوځای ډوډۍ خورم. زړه مې زه او ما مې زړه بوډا کړو. فرشاد خپل د مينې څنگ کې نميکرغه او زه خپل د مينې له لاسه بدبخت شوم. کله ناکله خپل د مور د زيات تېنگار له سببه همدلته شپه کوم خو زياتر اوقات بيرته کور ته راځم..

شايد د دې لپاره چې تراوسه د دې خبرې هضم کول راته سخته وي چې صبا د فرشاد ميرمن ده او د هغه سره يوځای يوه کوته کې څملي.. خداې په سر شاهد دې چې خپل بيحد کوښښ کوم چې د هغې د مينې څخه لاس واخلم ځکه د هغې خيال اوس راته گناه ښکارې زه خپل تر حده خپل کوښښ کوم چې هغه لياده وباسم.

ثنا...

د مور او پلار د تلو وروسته صبا مې اغلب اوقات په تصويرې زنگونو کې لېدل يا هم کله چې انستيويت کط درس نه درلود نو ورسره بيرون تلم او هلته مې لېده. صبا خپل د واده په دومره وقت کې زما کور ته نه وه راغلې ځکه هغې نه غوښتل زما کور ته خپل د ژوند ستونزې راوړې. فرشاد بيحد د صبا سره مينه لرې او پدې خبره ټول خبر يو خو يوازې د مينه درسره لرم په لفظ باندې ژوند نه تېريږي صبا چې هر ځل زما سره خبرې کول نو د فرشاد بيځايه غرور او بيځايه خبرو يادونه به يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول د کاکا د ښځې د بیخایه لاسو وهنې څخه به یې راته شکایت کاوه. د صبا په خبرو به زه بیحد حیرانه کېدم فرشاد ولې اجازه ورکوې چې مور یې صبا وزوره وېې؟

حتا تر دې حد چې هره میاست به یې صبا ورېل ډاکتر ته او رسوا کول به یې، هېڅکله د دوه نفرو ژوند کې مداخله کول ښه کار ندې او هغه هم تازه واده شوې کسانو مینځ کې بیا تر دې حده چې خواښې دې تا ډاکتر ته ویسې او هر ځل ستا حساب ونیسې چې سومره ورځو کې د هغه د زوی سره ته وېده کېږې؟ او ولې ماشوم نه راوړې؟ خو کریمه د کاکا ښځې مې هر کار کې کار درلود یوځل مې فرشاد ته لږ نصیحت په توګه دا خبرې وکړل چې خپل ژوند خپل اداره کړه او اجازه مه ورکوه نور کسان دې ستا ژوند کې لاس وهنه وکړې.

خو زما نصیحتونه چپه کار وکړو او د هغوې جنګونه نور هم زیات شول په یوه میاشت کې زه هغه فرشاد ته چې زما لاس اوپښې شکل کول ترڅو د صبا څخه د هو جواب تر لاسه کړې یو بیګانه کس شوم ورته. له بلخوا څخه صبا راته خبرې وکړل او ویې ویل: چې نور فرشاد ته زموږ د شخصې ژوند به اړه نصیحت مه کوه هغه بد راځې.. کله ناکله د حسیب خبره مې یاد ته راځې چې راته ویل یې: د هغوې ژوند کې کار مه لره او پرېږده خپل په خوښه ژوند وکړې. خو ما نشو لېدلې چې خور مې ورځ تر بلې لمینځه ځې. خپل مور او پلار ته مې هم شئ نشو ویلې ځکه زموږ څخه زیات لرې په یو بیګانه وطن کې د ډاکتری لپاره تللې وه او بد خبر زما د پلار صحت ته بیحد تاوان درلود..

هر ځل صبا ته نصیحت کوم چې د صبر څخه دې کار واخلې ځکه هر ژوند په پیل کې لځان سره ستونزې لرې او د وخت په تېریدو سره هغه ستونزې لیمنځه ځې. ما خپل دا ستونزې لیدلې وه او اوس هم کله ناکله هغه ستونزې راته مخ کېږې. خو د دې خبرې هېڅ باور مې نه کیدو چې فرشاد دې دویم واده کړې وې..! هغه هېڅ کله داسې کار نشو کولې خو د صبا خراب حالت دا راته څرګنده کړل چې فرشاد دا کار کړې..

زما خور بغیر له کوم خاص پوشش څخه سهار وخت زما د کور مخکې ظاهر شوه داسې چې جیب کې یوه روپې نه وه ترڅو د ټاکسې وان کرایه ورکړې. زما څخه یې غوښتنه وکړه تر څو موتروان ته کرایه ورکړم تر هغه وخت زه خبر نه وم چې څه بلا زما په ماشومې خور راغلې خو دومره پوهېدم چې بیحد درد لرې.. نه پوهېدم چې په دې سهار وختې هغه ولې داسې حال کې زما کور ته راغلې؟ غوښتل مې د پوښتنو باران ورباندې وکړم خو زما مې کنټرول کړو او صبا مې خپل کوټې ته ویوړل ترڅو د هغې دا بد حال څوک ونګورې.

ثنا- ښه یې خور جانې؟
صبا- هو ښه یم کومه خاص خبره نشته.
ثنا- په کور کې مو هم خیرت وو؟
صبا- هو هلته هم خیرت وو تول ښه وه البته باید ووایم بیحدددد ښه وه.
ثنا- ښه د خداې شکر ما فکر وکړو کوم خبره شوې.
صبا- بغیر زما د تباهې څخه نور هېڅ کار ندې شوې او خیرو خیرت وو..
ثنا- څه؟
صبا- ثنا غواړم طلاق واخلم...

ثنا- وای وای چوپه شه که خلک یې واروی څه به ووایې؟
صبا- پرېږده واوری که زما څخه یې واوری ښه به وېې.
ثنا- صبا لیونتوب مه کوه اوس یو وړوکې جنګ د ې د فرشاد سره کړې او داسې غوسه یې، خو هر کله چې هغه بخښنه وغواړې بیرته صلح کوې پوهېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- خو دا ځل خبره د بخښنې څخه وتلې ده.... فرشاد بل واده کړې..
ثنا- څه......؟؟؟؟

هېڅ خبره مې د ویلو لپاره نه درلود ترڅو صبا ته یې وکړم. هېڅ مې د دویم واده د لفظ د اوریدلو توقع نه درلود.. فکر مې کوې بی د تل پشان په کوم خبرې کې به د د دوي جنگ شوط ویط یا به د کاکا ښځې کومه خبره کړې وي او د صبا پر خوا به بده لږېدلې وي. د صبا لاس مې خپل لاسونو کې ونیو او غوښتل مې ورته دلدارې ورکړم خو د هغې لرزان لاسونو زما په لاس کې زما زړه په لرزه راوست. هغه لکه یو بې پناه مرغې پشان لرزیده د هغې ماشوم زړه ددې دومر درد او غم برداشت نه درلود دهغې د لاسونو لرزه د هغې د جسمانې کمزوروتیا څخه نه وه بلکې د هغه درد څخه وه چې په زړه یې درلود، پداسې حال کې چې د زیات کنجکاوی او پوښتنو څخه لیونې کېدلم خو بیا مې هم یوه خبره ونکړل.

لدې چې صبا به د څه حالاتو څخه تېره شوې وی فکر مې لا نشو ورته کولې..څومره ساده یې وویل فرشاد دویم واده کړې..که زه د صبا لځاې وایې حتا فکر ول ورته لا ما مړه کوې.. څنګه صبا دا خبره کامل وویل شوه؟ غیږه کې مې ونیول او د هغې سره مې یوځاې اوښکې تویه ول شروع کړل... دا دومره بدبختې ستا حق نه وو صبا جانې.. زما شایسته خورې... خپل پر ځان مې لعنت ویل لدې چې د دې سبب شوم چې فرشاد او صبا واده وکړې..

نیم ساعت خپل په کوټه کې د صبا سره ناسته وم او ژړل مې، نه هغې خبرې کول او نه هم ما. د حسیب مور میرمن شهلا چې د صبا راتگ یې لېدلې وه زما د کوټې دروازه وټکول او بغیر لدې چې کوټې ته راننوځې ویې ویل: چې سبا نارې تیار دې..
ثنا- صبا جانې همدلته اوسېږه زه درته سبا نارې راوړم خور دې قربان شې درنه..
صبا- زه مړه یم.
ثنا- مهم نده یو دوه گولې زما په خاطر وخوره.
صبا- که زړه مې غوښت لاندې راځم ځان مه په زحمت کوه نه یې خورم..
ثنا- سمده یوازې که لاندې راتلې یوڅه خپل ځان منظمه کړه..
صبا- زما حالت خراب دې؟ زما کالې خراب دې؟

ثنا- نه خورې پخداې غلطه پوه شوې زما مطلب هغه نه وو.
صبا- هغه ښځه چې خاوند یې بل ناوې کور ته راوړې څه ورسره خوند کوې؟ کوم موډ کالې واچوم؟ کوم فیشن وکړم؟ کوم ارایش وواهم؟
ثنا- صبا زما موخه دا نه وه. ته زما خور یې او نغواړم ستا د ژوند موضوع څوک په ریشخند ونیسې..
صبا- حق ورکوم چې ټول دې پر ما باندې ریشخند وواهې.. ترڅو ووایې هغه صبا چې په اسمانونو کې گرځېده اوس پر ځمکه ولېدلې... حتا باید ووایې تر پښو لاندې شوه... نور زما څخه څه پاتې؟ ... زه د ټولو څخه بدبخترینه یم خورې نګورې؟

صبا په چغو شول او ویې ویل: نور کسان حق لرې چې پر ما وخاندې پر هغه نجلۍ وخاندې چې بدبخته ده. او هغه کسان چې ستا پشان نرم زړه لرې حق ورکوم چې زما پر حال وژاړی خکه د کوم وخت څخه مې چې واده کړې د خیر ورځ مې نده لېدلې... خداې زما انا جانې ته د یل کالو څخه زیات عمر ورکړو خو کوم ورځ چې زه ناوې شوم همغه ورځ یې ساه ورڅخه واخیستل.. چا خپل پر خوښه چا هم د کورنې پر خوښه واده وکړو خو د هیچا غرور زما پشان مات نشو.زما بدبخت ته وګوره چې زما د واده وروسته مور مې لا ددې وطن څخه لاړه..

حتا د پلار کور ته لا خپل غمونه نشم ورلې ځکه په دې نوم ځاې نلرم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا واده وکړو ماشومان لرې تول يې لرې د کاکا لورګانې مې ماما، خاله، عمه، سمن ټولو همدا چې واده يې وکړو د ماشومانو مورګانې شوې خو زه... زه بدبخته لا مې واده کړې نه وو چې راته يې وويل ته مور نشې کېدلې. خدايې مګې زه ټاکلې وم دې غمونو ته؟ لا مې د واده دوه اختر تېر نکړل چې راباندې بنه يې راوسته...

شهلا...

همدا چې صبا مې پر هغه حال ولېده پوه شوم چې ضرور کومه خبره شوې ده، خو خپل ځان ته مې دا اجازه نه ورکول چې د ده خويندو مينځ کې لاس وهنه وکړم. د صبا ژړا مې اوريدل خو بيا هم کوټې ته د تلو زړه مې نه کېده. زړه مې په بيچاره نجلۍ سوځېده نه يې مور وه او نه يې هم پلار يوه خور يې وه چې اوس د هغې څنګ ته راغلې وه. هر ځل چې د هغوې د کوټې خوا ته نږدې کېدلم بيرته شاته راتلم ځکه نه مې غوښتل د دوه خويندو د خبرو مينځ کې ځان واچوم خو کله چې د صبا چيغې مې واريدل طاقت مې خلاص شو او دراوزه مې خلاصه کړه، او کوټې ته ننوتلم صبا مې غېږ کې کلکه ونيول هغه مې خپل د لور بشان راته ښکاره کېدل..

شهلا- خدايې دې هېڅ مور ته خپل د لور غم ښکاره نکړې..

صبا ته مې يواځې ويل چې ژاړه مه، ځکه د صبا د ژړا او سلګيو وروسته بل خبره مې ذهن ته نه راتلل. اوس د صبا سره يوځاى ما او ثنا هم ورسره ژړل دا د هغې حق نه وو چې فرشاد دې ورباندې بله ښځه وکړې...

حسيب...

ماښام کور ته راغلم کور د نورو ورځو پر خلاف بيحد خاموش وو. نه زما د لور د خندا غږ اوريدل کېده او نه هم زما د مور د مکړه او وکړه غږ! ثنا هم د بت پشان په يوه کونج کې ناسته وه. کرار د هغې خوا ته نږدې شوم او غوښتل مې وه يې ډاره وم خو دهغې د اوښکو ډکې سترګې زما ټول د خوشحالې او شوخې حالت را خراب کړو..
حسيب- ثنا ښه يې؟ څه شوې؟
ثنا- هېڅ.
حسيب- بيا نو ولې ژاړې؟ زړه دې تنګ شوې؟ غواړې کوم ځاې لاړشو چکر؟
ثنا- نه.
حسيب- نو څه؟ زه دومره ستړې راشم ترڅو کور کې لږ خوشحاله اوسيږم آرام وکړم هغه وخت ميرمن مبارکه ژاړې... ثنا خدايې نکرده ماشوم خو دې....
ثنا- نه کوم شې ندې شوېورباندې..

حسيب- نو ولې؟
ثنا- حسيب که دا ځل هم جنۍ راوړم څه کار کوې؟ ايا بله ښځه کوې؟ پر ما بنه راوړې؟
حسيب په خندا وويل: اى زه قربان ستا د نازک زړه څخه شم د لور په راوړلو ژاړې؟(حسيب پداسې حال کې چې د ثنا اوښکې پاکولې وويل: زما ليونې جانې خدايې دې هرڅه راکړې زه ورباندې راضيم يواځې روغ جوړ او صحت مند دې وې بس.
ثنا- په خبرو باندې نکېږى. کله چې څلور پنځه لورګانې راوړل هلته ستا واقعيت راته معلومېږى.
حسيب په شوخې ووېل: هغه وخت د نجونو د کرکټ ټيم جوړه وم..
ثنا- ريشخند مه واهه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسیب- اوس ولې ژاړې او په ژړا باندې ماشومان غواړې خو سم ووایه چې حلور پنځه ماشومان غواړم دا خو اسانه خبره ده.... غواړې صبا ته زنگ ووهم ورسره خبرط وکړه یوځه حالت دې ښه شي؟

ثنا- صبا دلته ده.

حسیب- د صبا سره دې جنگ کړې؟

ثنا- نه.

حسیب- ښه راپاسېږه چې دواړه یوځاې لاړشو د مور څنگ ته اوس خو صبا هم شته دا خوش خبرې به یوځاې ورکړو.

ثنا- چیغې مه واهه.

حسیب- اوس د صبا څخه خبرې پټوې؟ وشرمېږه.

ثنا- حسیب خواهش کوم...

حسیب- خوښېنې جانې .... چیرته یې.... سلام تاته یو نوې خبر لرم... زیرې....

حسیب د دې خبرو پر ویلو د دهلیز خوا ته روان شو او کوټې ته داخل کې دې چې صبا یې د مور په غېږ کې د اوښکو تویه ولو حال کې ولېده..

ثنا له شالخوا د حسیب لاس ونیو او خواهش یې ترې وکړو چې څه ونه وایې..

حسیب- په صبا څه شوې؟

ثنا- نه پوهېږم چې څه خبره ده خو صبا وایې چې فرشاد واده کړې.

حسیب- څ..... څه..؟ دا نو څه ریشخند دې؟

ثنا- سیس مه کوه حسیب چا ته زنگ وهې؟ بخداې صبا خفه کېږی مه کوه.

حسیب- ثنا خاموش اوسېږه دا د پټ کولو موضوع نده چې به کراره حل شي ... باید خبرې وکړو.....(مقابل کس د حسیب موبایل ته جواب ورکړو او ده وویل: الو!

فرشاد- سلام علیکم حسیب جان ښه یې؟

حسیب- شکر ده چېرته یې؟ غوښتل مې خبرې درسره وکړم.

فرشاد- کور کې یم ولې خېرتې خو ده؟

حسیب- خیر او شر به یې تاته معلوم یې صبر درځم.

ثنا- قربان دې شم حسیب جانه داسې کوم کار ونکړې چې خبره طلاق ته ورسېږی.

حسیب- که ضرورت وه خپل په زوره باندې د صبا طلاق ورحخه اخلم... د فرشاد دا کارونه بې جوابه نه پاتې کېږی تراوسه یو کال یې لا د واده ندې شوې څنگه کولې شې بل واده وکړې؟

حسیب صبا خوا ته نږدې شو او ویې ویل: صبا جانې...

صبا چې حسیب ولید خپل ځان یې راسمبال کړو او ویې ویل: سلام...

حسیب- ښه یې خورکی؟

صبا- شکر ښه یم.

حسیب- غواړې صمد کاکا یا الطاف ته زنگ وواهم؟

صبا- د اوس لپاره نه.

حسیب- نو زه غواړم د فرشاد سره خبرې وکړم او د هغه ددې کار تپوس ورڅخه وکړم اجازه شته؟

صبا- هر کار چې کوې ویکړې خو زما لخوا به هغه ته هېڅ نه وایست ځکه ما د بیل کېدو پریکړه کړې ده.

حسیب- زه هر هغه کار کوم چې ته راته ووایې زه ستا پلوې کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا...

ژوند نه کنترول کېږي یواځې باید اوسېږی او ننداره یې وکړې. حتا درد لا نه کنټرول کېږی یواځې باید برداشت یې کړې. ټول په دی فکر کې وه چې ما خپل د ستونزو څخه وژغوری خو ما د ټولو خلاف غوښتل په هغه ستونزو کې ډوبه شم. د هغه ساعت څخه چې له کوره ووتلم قسم مې واخیست چې نور به هغه کور کې پښه نه اېږدم. خو اوس حسیب ورور غواړې ما د فرشاد سره مخامخ کړې. د هغه سرې س ه چې نور نغواړم حتا په یوه لاره ورسره قدم واخلم وروسته له هغه څپېړی څخه چې زه یې پر مخ ووهلم پوه شوم چې زما ارزښت د هغه وړاندې سومره دې. د هغه لپاره اول او تر ټولو مهم د هغه مور او د هغه د مور غوښتنې دې. که د مور غوښتنې سم وی که خراب خو دې پوره کوې. زما د نه ویلو وروسته حسیب یواځې ځان د فرشاد ملاقات ته روان شو. مخ مې د میرمن شهلا خوا ته وګرځاوه او ومې ویل:

صبا- کېدې شې یو دوه شپې دلته پاتې شم؟
شهلا- دا نو پوښتنه ده چې ته یې کوې؟ دا ستا خپل کور دې د خور کور د دې. هر څومره چې غواړې پاتې کېدلې شې خو ای کاش یو ځل بیا هم فکر وکړې، نغواړم په بیړه پرېکړه وکړې او وروسته پښیمانه شې..
صبا- زه په بیړه باندې فکر نکوم زه خپل په پریکړې باندې کامل باور او یقین لرم.
شهلا- وس فرشاد یوه غلطې وکړل... ته یې بیا مه کوه خپل ژوند خپل پر لاسونو مه تباه کوه..

ته بیا لږ سرخندنه وکړه فدکارې وکړه د ټول د ژوند پیل یو شانتې نه وې. خپل تقدیر ته تسلیمه شه. خدای به درته خپل لارط هوارې کړې او مقصد ته به دې ورسه وې. په دې کار کې هم ضرور کوم خیر شته چې مور یې نشو لېدلې.. هر کله چې دې غوسه سړه شوه یوځل بیا خپل پرېکړې ته فکر وکړه.
صبا- په سترګو.

د سترګو پر ویلو مې ځان د شهلا ترور د نورو نصیحتونو او خبرو څخه وژغورې، خو لځان سره مې وویل: زه دا خیر نغواړم ... زه څنګه د نور کسانو د خوشحاله کولو لپاره ځان برباده کړم؟ ولې باید هر ځل ښځې تسلیم شې ولې باید هرځل مور فداکارې وکړو؟ که هغه زما سره مینه درلود نو هیڅکله به یې دویم واده دومره ژر نه وایې کړې.. ولې هغه د خدای په ورکړې باندې راضې نشو؟ که هغه مور ته اولاد نه راکو نو دا خو د خدای کار وو ولې هغه د خدای د کار څخه مخ واړوی؟ شاید یواځې د مور د خوښې لپاره یې واده نه وې کړې، که خبره د مور لخوا وایې فرشاد یوځل ضرور ماته ویل چې مور مې په زوره راته غواړې بله ښځه وکړې. او که بیا هم یواځې د مور په خبره یې واده کړې ویې بیا نو بیا نو بیخې خبره خرابه ده..

زه د هغه کس سره وخت نشم تېره ولې چې خپل د مور د لاس نانځکه ده.

"دوې میاشتې مخکې"

فرهاد...

مینه په نورو کې نده بلکې زمونږ وجود کې ده. مونږ هغه احساس راویښه و خو ددې لپاره چې ویښه شي نورو ته اړتیا لري نرې یوازې هغه وخت مونږ لپاره معنا لري چې وکولی شو یو څوک د خپل ژوند په هیجان کې پیدا کړو. ما دا حس خپل زړه کې د صبا د وجود لپاره حس کړو خو قسمت نشو او باید ددې مینې لمبې په ایرو بدلې کیدې. او داسې هم کیدای شوی ما مې خپل زړه زخمې کړ او دا بیچاره د همدې زخمونو سره زما د ژوندې پاتې کیدو لپاره درزیدا. زه په ظاهر کې هماغه فرهاد یم چې وم. څه فرق کوي چې زړه مات او ژوند مې بې معنې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د مور لپاره مې ژوند کوم. تنها امید یې په هر وخت کې زه وم او یم او ددې لپاره د حده زیات کار کوم او کوشش کوم چې لدې څخه بهتره او ښه په پښو شم. د څو میاشتو کې د ژوند رنګ او مخ بدل شو. د خیالونو له کهکشان څخه پر ځمکه په سر ولیدم. د سر له لوړو د فلک د سمندر په تورو ژورو کې غرق شوم. د نامیدۍ په ژورو کې وښوېدم او هملته مې ځان ورک کا. په نوي شخصیت چې ډېر پخواني حالت ته ورته دی وزیږیدم فقط د بې شمېره خاموشیو په ډېریدو، پایداره دردونه، د لویو ماتو، او ناسوره زخمونه. درې هفتې کیدې چې له مور مې اوریدل چې میرمن کریمه د زړه له درده شکایت کوي. او له درده یې په چیغو شوې. سره لدې چې نه مې غوښتل د بحث ارخ زه وم څو وارې مې پلار ته وړاندیز وکړ که وغواړې ښو ډاکټرانو ته یې معرفي کړم خو شاید هغې د خپل درد دوا بل ځای لټوله او ویې ویل زما درد د ډاکټرانو په ډاکټرۍ ندی. ځکه ددې په وینا دریو ډاکټرانو ځواب ورکړی.

فرهاد کور ته راغی او خبره پدې شوه چې ټول یوځای بیرون ډوډۍ خوړلو ته ولاړ شي. ځکه هغه فرح سره وعده کړې وه چې بل وار به یې بیرون بیایي. سهراب او فرح دواړه د محبوبې سره د فرهاد په موټر کې ولاړل او پاتې نور د فرشاد په موټر کې ولاړل. هوټل ته د رسېدو سره سم فرهاد لاس په کار شو او لوی میز یې ونیو ترڅو ټول په ارامۍ سره د یو د بل تر څنګ ډوډۍ وخوري.

سعید- ښا نو د نن ورځې میلمه پالونکی فرهاد دی نو تصمیم ونیسئ چې موږ د کومو خوړو میلمانه کوي.
فرح- د خوړو انتخاب له ماسره، ځکه ما فرهاد لالا ته ویلي چې بیرون ته مې بوزي.
سهراب- زه خو پیزا غواړم...
کریمه- د پیزا په خوړلو خوړلو پیزا جوړ شوې.
فرهاد څوکۍ شاته کش کړه او کیناست: ښا چې اوس د هر چا هر څه خوښ وي راوغواړي.
سعید- نه نو موږ ډېر مصرف نکړو درباندې...
فرهاد- مصرف یې په شیریني کې حساب کوم.
محبوبه- بریالی اوسې زویه...

فرح- داسې خو نده چې زموږ خوله خوږوې کومه خبره ده؟
فرشاد- ویلي مې وي چې تنها په یوه مهماني نه کیږي چې واده دی وکړی.
صبا- مبارک د وي فرهاد جان...
فرشاد- د څه مبارکي حتمن نجلۍ یې ورته کتلې...
صبا- نه، محبوبه خاله مې ماښام له فرهاد سره خبرې کولې چې وامې وریدل.
فرشاد سترګک ووهو او وې پوښتل: څه دې واوریدل؟
صبا- فرهاد د طبیبانو سرپرست او مشر شوی.
فرهاد صبا ته وکتل او ویې ویل: مننه کوم. او هو فرشاد جانه که زما د واده شیریني خوړلو ته په تمه یې هیڅ مه په تمه کیږه ځکه زه فعلا تصمیم نلرم.

فرشاد- مبارک د وي ورور مې له واده کولو څخه ښه خبر دی.
کریمه- فرهاد او واده دوه خطونه شوي چې هیڅ نه غواړي یو بل ته ورسیږي. خو اه عمر یې له دېرشو هم اوښتی به وي. واده وکړه فرهاد چې د ژوند موفقیتونه د ووینو.
سعید- موفقیت تنها په واده کولو ندی. او دا چې نن مهماني د رتبې اخیستلو لپاره ده له خدایه ج غواړم چې همیشه همداسې په سر خوش او په زړه خوشال د ولري.
فرهاد- مننه پلار جانه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

میز له رنګارنګ خوړو څخه ډک شوی و مګر د دوی دا خوړې خبرې خلاصېدونکې نه وې. ټول یو بل سره په خبرو او خندلو لګیا و. هر چا یوه خبره کوله او د زړه په ښادۍ ټولو خندل. دا کورنۍ نن شپه له خوشبخت ترینو کورنیو څخه وه. او یو دبل څنګ کې بیحد خوشحاله وه. که هر څو مې غوښتل ددې کیسې پای همدلته وای. مګر تقدیر همدا دی، بدبختي دقیقا چې ته خوشال یې د دروازې خولې ته رسیږي.

کریمه- کاش دا خوشالي دوه چنده شوې وای. حداقل د لمسي ښه خبر مو اوریدلی. بیا که مړه شوې هم وای کومه خبره نه وه.

د صبا په شونډو خندا لږ شوه او فرهاد هم صبا ته په کتو سره خپله خندا لږ کړه. ولې باید همیشه یو کس وي چې تازه ښه شوی زخم دې په وینو کړي؟

فرهاد- تر اوسه وخت دی ان شاء الله راتلونکی کال پخیر....

کریمه- زه چې ګورم په قبر به مې واښه شنه شي خو د لمسی څېښتنه به نشم.

د صبا تورې سترګې له اوښکو ډکې شوې. تر اخیر حده کوشش وکړ چې اوښکې یې څوک ونه ویني خو د معشوقې اوښکې د عاشق له سترګو پټې نه پاتې کیږي. فرهاد د سترګو لاندې صبا ته وکتل وروسته له څو میاشتو یې وکولی شو صبا ته وګوري. د صبا له سترګو چې اوښکې توې شوې. د فرهاد زړه یې په ښه کا.

فرهاد یو دم وویل: لمسی لپاره باید بوډۍ شې میرمن کریمې، او د بوډا کیدو لپاره دې تراوسه وخت دی.

شاید خپله هم ددې خبرو په دلیل نه پوهیدا مګر فقط د صبا د نه ژړلو لپاره یې وویل.

سعید هم وخندل او ویې ویل: ریښتیا دی وویل زویه ښځې چې څو د لمسیانو څېښتنې نشې ځانونه په زړو کې نه حسابوي.

فرهاد د مور په ټینګار سره نن شپه د خپل پلار په کور کې سبا کړه. خو د هغې ورځ یاد یې چې د صبا لپاره پدې کوټه کې اوښکې توې کړې وې نشو کولی هیر کړی او بل خصوص د شپې په سر کې چې د صبا نمجنې سترګې د هغه زړه په ښه کړی وا.

سهار ټول د ډوډۍ په میز کیناستل او په خاموشۍ یې د سهار چای وڅکا میرمن کریمې سعید ته وویل: چې هیر نکړې سبا د فرشاد سره یوځای مزار ته ځې. او یو دوې هفتې هلته پاتې کیږي او خوښیږي یې چې مزار کې زیارت ته ولاړه شي.

سعید سر وخوځوو. او نورو څه ونه ویل او دا منل شوې وه چې دا فرهاد متوجې شو چې ځینې پریکړې اوس له ده پرته نیول کیږي. او شاید ورو ورو ټول د هغه په نشتون پدې کور کې عادت کړی.

فرهاد- خیرت دی پلار جانه؟

سعید- هو مور دې کوم ښه ډاکټر هلته پیدا کړی هغه ته ورځي.

فرهاد په زړه کې خندل ځکه حس یې کاوه چې د کریمې ددې کار دلیل بل څه وي. ځکه ټول د تداوۍ لپاره د ولایاتونو څخه کابل ته راتلل اوس څنګه د کابل څخه ولایت ته د تداوي لپاره ولاړ شي.

فرشاد...

نن مور ته وویل او د مزار په طرف مو حرکت وکا. زړه مې غوښتو صبا هم ځان سره بوزم خو نه پوهیږم ولې مې مور ونه غوښتل چې هغه ځان سره بوزو. فقط یې وویل: صبا د په کور کې پاتې شي بهتره ده. ځکه مور چې ډاکټر ته ولاړ شو هغه به په کرایي اتاقونو کې تنا پاتې شي.لا د کابل له دروازې نه وو وتلي چې صبا پسې مې زړه تنګ شو مسج مې ورته وکا او خبر مې ي واخیست. دا چې د آنتن مشکلات و. مسج پس تلا او ځواب یې پس رتلا په ټوله لار کې یوازې شل مسجونه مو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل. هوټلونو کې هغه هوټل ته ولاړو چې روضې شریفې ته نیږدې وا. امپوراتوري باران. ښه ډیزاین یې درلود او راحت اتاقونه.

مور د خوړو له سفارش وروسته خپل اتاق ته ولاړه او ما صبا سره اړیکه ونیوله.
په غږ پسې مې زړه تنګ شوی و. یوار بلي وویل چې زما د ټولې لارې ستړیا ختمه کړه.

صبا- بلي
فرشاد- بلي ګلابي مې... ښه یې خوږې؟
صبا- ښه یم ته څنګه؟
فرشاد- غږ پسې د خفه شوی وم اوس ښه شوم
صبا- قدرشناسه اوس زما په قدر پوی شوې..؟
فرشاد- زه قدر شناس یم.
صبا- که وای زه به دې له ځان سره بوولې وم.
فرشاد- آه ګلابو مې مې زړه مې نه غوښتلا چې ستړې شې.... دلته اته ساعته لار وه..
صبا- که زه وای هیڅ نه پوهیدې پرې

فرشاد- په زخم مې نوره مالګه مه وهه صبا... سر له اوسه د ساعتونو په شمار یم... چې کله به کابل درته درځم.
صبا په خندا وویل: مګر ما د ازادۍ حکم اخیستی
فرشاد- زما نشتون درته ازادي ده؟
صبا په شیطنت وویل: همداسې یې وبوله.
فرشاد- ښه ده ښه ده.... زم ډیر خوشال یم....
صبا- زه هم ډیرره خوشاله.
فرشاد- ښا نو سمه ده خوند ترې واخله....
صبا- خوند اخلم... اوس هم قطع کړه غوارم ویده شم ستړی یم....
فرشاد- ویده شه، ویده شه زه هم څم د شپې لپاره ډوډۍ پخوم.

صبا- پام د وي چې زما د بیلتون له غمه لاسونه د ونه وهې...
فرشاد په خندا وویل: شاید له ډیرې خوښۍ...
موبایل مې قطعه کا خو زړه مې غوښتل د صبا غږ مې په غوږو کې لالایي وای. خو که ډیر مې ورته ویلي وی چې خفه یم درپسې، شاید زړه یې موږ لپاره تنګ شوی وی. او که صبا وژاړي د اوښکو زور یې نلرم. ښه، اوس ویده شه، موږ سبا د ډاکټر نوبت لرو.. نیم ساعت نه ومه ویده شوی چې دروازه ټک ټک شوه او زموږ ډوډۍ تیاره شوې وه. مور مې له ماسره زما په اتاق کې کیناسته او دواړه ډوډۍ نوشجان کړه.

فرشاد- کاش صبا هم وای حتمن د مزار قابلي یې خوښیدل.
کریمه- خیر دی زویه بل وار صبا راوله زه به مې لمسی وساتم.
فرشاد- راځه خدای مهربانه دی د لمسي څیښتنه به هم شې مورې...
کریمه- کیږم پخیر چې باید هم شم. زه په تمه کیدی نشم اوس مې چې د زړه درد ډیر شوی شاید کال پوره نکړم.
فرشاد- مورې خیر وغواړه داسې مه وایه... او بیا خو ان شاء الله کال ته به د لمسي څیښتنه شې.
کریمه- زویه عمر بیرته نه راګرځي زما هستي او نیستي ته یې که ته هم زما په خیر له اولاد څخه محروم پاتې شې دا چې ومرم بهتره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- مورې داسې مه وایه خدای دې سل کاله عمر درکړي او ان شاء الله چې د سلو کالو هره شپه په خوښۍ تیره کړې.
کریمه- آه زویه... ته څه پوهیږې چې زما درد څه دی. د صبا په ځای زه ژاړم. نه ګورې هغه نجلۍ د راتلونکي په فکر هیڅ نده. د هغې لپاره خو هیڅ فرق نه کوي. چې د اولاد څیښتنه شي یا نه. تنها بلده ده چې ژبه وکړي او ووایي چې زموږ په کار کې کار مه لرئ.
فرشاد- مورې هغه حق نلري ستا په وړاندې ژبه وکړي. حتمن متوجه شوې نده. او بیا ولې ونه غواړي چې د اولاد څیښتنه شي. چې قسمت وي اولاد هم کیږي پخیر....
کریمه- آه زما ساده زویه....

کریمه...

زما ساده زوی په ټولو باندې خپل ګومان کوي او فکر کوي چې ټول د هغه په څیر ساده او پاده دي. همدومره درک نلري چې صمد د دوهم ځل لپاره مور بدبخت کړو. اول خو ددې لامل شو چې سعید دوهم واده وکړي. او دوهم دا چې خپله ناقصه لور یې زما په زوی تیره کړه. خو زه نه تسلیمیږم زما یوازینی زوی نه باید چې زما په څیر بدبختي ووینې. زه به هغه ته بهترینې نجونۍ قطار کړم. حق لري چې په ځوانۍ کې د اولاد څیښتن شي نه دا چې زما په څیر کوم هغه سن کې چې باید لمسیان ولري اولادار شي. فرشاد ته مې څو ځلې وویل چې لمسی غواړم خو د صبا مینې هغه په مکمل ډول ړوند کړی وا او ددې سترګو د خلاصولو لپاره ډیر وخت ته ضرورت وا.

د همدې لپاره مې ډاکټر بهانه کړ او د فرشاد لپاره مزار ته د نجلۍ کتلو لپاره راغلم هغه ځای چې خور مې آدرس راکړی، نن د لومړي ځل لپاره کلینیک ته ډاکټر ته ورځم په همدې بهانه نجلۍ ګورم او راځم که زما د خوښې وړ وه فرشاد ته هم خبر ورکوم.

فرشاد...

سهار وختي مې مور د ډاکټر وخت درلود مور مې ډاکټر ته بوتله یو ساعت د کلینیک په دروازه کې په تمه پاتې شوم او بلاخره مور مې بیرون شوه. څومره مې چې خاله لدې ډاکټر نه صفتونه کړي و ما اټکل کړی وا چې بیروبار به ډیر وي. خو برعکس لکه چې آدرس مې غلط کړی وا.
فرشاد- مورې ډاکټر څه وویل؟
کریمه- هیڅ زویه، د ډاکټر آدرس بدل شوی بل ډاکټر یې په ځای راغلی باید یو څو ورځې په تمه شو ترڅو نوی آدرس یې پیدا کړو.
فرشاد- زه د کلینیک له فرصتي نه پوی شوم چې چندان د صفت وړ ندی.

کریمه- نه نه زویه هغه بل ډاکټر دی چې خاله دې آدرس راکړی صبر به وکړو په یو دوه درې ورځو کې به یې نوی آدرس راشي.
فرساد- ښا سمه ده مورې خپله پوهیږې.

صبا راته زنګ کړی و، خو د مور سره مې چې د شپې کوم بحث د صبا په اړه درلود نه مې غوښتل مخکې یې د صبا سره وغږیږم. شاید هغه له خوبه پاڅیدلې وي او زما غږ پسې خفه شوې وي.
کریمه- زنګ دی درته زویه
فرساد- هو مورجانې هوټل ورسیږو بیا زنګ ورته وهم..
کریمه- څوک دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرساد- یو ملګری مې دی.

کریمه- کوم ملګری؟

فرشاد- هلکان دي نو مورې فکر نکړم له نوم یې وپیژنې..

کریمه- ښا ښا خیر فکر دې موټر ته ونیسه، ما فکر وکړ چې هغه بې کاره ښځه د ده. وګوره دوه ورځې وشوې چې له کور څخه لرې یو خو د یو زنګ وهلو زحمت نه وباسي.او فقط پدې دلیل چې ورته ومو ویل ډاکټر ته ولاړه شه ځان یې خفه نیولی.

فرشاد- مورې هیله کوم صبا دومره هم بده نده چې ته وایې.

کریمه- نه یوازې ستا مور بده ده خدای دې همدا ما واخلي چې بې غمه شئ. زه مې د یو زوی لپاره د زړه وینې خورم خو تاته وګوره چې د هغې ښځې لپاره دې چې یو کال یې د راتلو ندی شوی خپله څو ویشت کلنه مور دې هیره کړې..

فرشاد- مورې ما څه کړي؟ ولې داسې وایې د صبا بیچاره ګناه څه ده؟

کریمه- آه چې تنها هغه بیچاره ده بل څوک نه . همدا بیچاره ما او تا بیچاره کوي ولې صبا کوشش نه کوی چې یو ماشوم راوړي؟

فرشاد- مورې هیله کوم.....

کریمه- غواړې مور دې د لمسیانو له لیدو پرته مړه شي ها؟ نو خوشاله اوسه دا ارمان د پوره کیږي شاید لدې درد سره نور مې په مرګ کې هم څه پاتې نه وي.

فرشاد- مورې له څه وخته چې راغلي یو همدا یوه خبره کوې... یو څو شپې مو ارامه مې پریده....

فرشاد- زه ارامي اخلم؟؟؟ د خدای به امید او زوی ویلو مې راغلم ګورم اوس مې زوی هم ځواب کوي.....

فرشاد- مورې ستا دې په خدای قسم وي بس کړه هیله کوم....

فرشاد لاحول ویل او روان وو او هغه د خپل ځان لپاره افسوس کاوه. د فرشاد طوفان زما له فکر څخه ډیر لوی شوی دی. هغه د ناروغې مور او ساده زړه لرونکې میرمن منځ کې مجبور په انتخاب دی. میرمن کریمه چې(قران دی ووهی) چی خپل د زوی په ضعف پوهیده ځان یې په ناروغي وهلی و.او اوس د همدې لپاره د نجلۍ لیدو ته هلته راغلې وه. نن یې یوه نجلۍ په همدې آدرس کې ولیده. د زړه خوښه یې نه وه. او د همدې لپاره یې خور ته زنګ وکا او ترې وغوښتل چې بله نجلۍ ورته وښایي. (د نګور په ارمان مړه شې ته کریمه.. هههه دا ښیرا زما ژباړونکې لیکلی زه یې هم نه اصلاح کوم خکه واقعا شه خبره یې کړې.)

فرهاد...

له نن څخه چې فرشاد ولاړ مجبور وم ډیر د پلار په کور کې واوسم ځکه شاید کوم ضرورتونه ولري چې سهراب یې ونشي کولی هغه پوره کړي. زما واړه خور او ورور زما په شتون هلته ډیر خوشاله و او د مور په خبره ناز وړونکی یې راغلی.. کله به مې کور ته خواړه راوړل او کله به مې هم ټول د خوړو لپاره بیرون بوتلل. صبا هم د څو ورځو لپاره د خور کور ته یې ولاړه. مور مې خوشاله وه او پلار مې هم. شاید کومه خوشالي یې چې د خپلې کورنۍ لپاره غوښته په همدې ورځو کې یې نصیب شوې.. او له کینو لرې له غصې او خفګان لرې... زړه مې په سمن او اولادو پسې یې ډیر تنګ شوی و. زنګ مې ورته وکا له خور مې وغوښتل چې زموږ کور ته راشي. د ماشومانو شور او شوق یې ماته بل روح رابښلو.

د شپې اوه بجې وې چې صبا ماته زنګ وکړ او وې غوښتل چې ورپسې ورشم. عجیبه وه د پردو په شان مې ورسره سړه رویه وکړه.

فرهاد- بلي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- سلام ښه یې فرهاد..
فرهاد- مننه..... کورنۍ د ښه ده.
صبا- شکر که زحمت نه کیدا راغلی به وې از به د کور ته بولې وم. نن شپه حسیب لالا پس راځي غوارم کورته راشم.
فرهاد- سمه ده درځم.
صبا- خو که زحمت کیږي زه سبا په خپله درځم کور ته.
فرهاد- نه هیڅ زحمت ندی

اړیکه مې پرې کړه او مور ته مې وویل: بیرون ته ځم.
محبوبه- چیرته ته ځې زویه....؟ اوس د خور راځې.
فرهاد- صبا یې له کور څخه راولم.
محبوبه- زویه پریږده چې په خپله راشي هسې نه ووایي خاوند مې نشته دوی مې بندي کوي.
فرهاد- نه مورجانې خپله یې زنګ وکا چې ورپسې ورشم
محبوبه- سمه ده زویه.... زر راشئ. درې شپې کیږي چې د خور کره یې وه ضرور زړه یې تنګ شوې..

فرهاد- حتمن مورجانې..... که څه دې پکار وي چې درته رایوړم....
محبوبه- نه زویه ډوډۍ مې تیاره کړې څه به مې پکار وي
فرهاد- قربان دې له لاسونو مورجانې....

د موټر کیلۍ مې د میز له سره واخیسته او سهراب ته مې وویل راځه چې ولاړ شو خو هغه په خپل ګیم مصروف وا نه یې غوښتل ولاړ شي. فرح هم خپلې ډرامې کتلې. نې غوښتل چې لاړه شي.خپله ځم. او زر راځم. نیم ساعت وروسته د ثنا دوی کور ته ورسېدم او صبا ته مې زنګ وکا که تیاره وي ښکته راشي ځکه رسیدلی یم. صبا وویل: درځم که غوارم یو ځل پورته ورشم.
فرهاد- نه همدلته سهي دی.
صبا-ښه سمه ده اوس درځم.

دوې دقې تیرې شوې چې صبا او ثنا دروازه خلاصه کړه. د پوښتنې لپاره د موټر څخه کوز شوم او د ثنا سره مې سترې مشي وکړل او د هغې او کورنۍ د حال پوښتنه مې ترې وکړه صبا چې ولاړه وه سلام مې ورته وکړ او ترې ومې غوښتل چې موټر ته لاړه شي
ثنا- زموږ له کوره پرهیز یې جنابه؟ چې د دروازې تر شا راځې او نور مخکې نه راځې.
فرهاد-خدای دې نکا .... صرف ویل مې مزاحم نشم.. او ان شاء الله یوه شپه چې حسیب جان په کور وا درځم.
ثنا- حتما حتما هر کله د چې غوښتل راشه..

د ثنا لور چې نوې په قدم اخیستلو راغلې وه ځان یې تر دروازې راورساوه او په خوږه ژبه یې سلام وکړ چې د فرهاد زړه یې خپل کا. فرهاد په ګونډو شو او له غمبورو یې د ځان خواته کش کړه. په ناز یې د نجلۍ په ویښتانو لاس تیر کړ او غیږ یې وینوله
فرهاد- جان کاکا ښه یې؟
ماشوم- بلې..
فرهاد- اووو قربان دې له بلې ویلو.
فرهاد له خپل جیب څخه پیسې چې شاید زر افغانۍ وې وایستلې او ثنا ته یې ورکړې او ویې ویل: دا د کاکا د خوږې لپاره چاکلیټ واخله.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنا- د دې حاجت نشته فرهاد..
فرهاد- وخت نشته. ګني ما پخپله بووله او ورته اخيستو مې...
ثنا- ښه چې بل وار راغلې بويزه....
فرهاد- بل وار يې حتمن بيايم... خو دا يې د اوس لپاره وي.

نه پوهېږم ولې خو د ماشومانو مخکې عجيبه کمزوري پيدا کوم او ډېره مينه لرم چې د نړۍ ټول ماشومان په خندا ووينم شايد د خپل ماشومتوب د دورې تقاص او بد ورځې مې غوښتل د دوې په خوشالۍ کې پوره کړم.
صبا- وبخښئ چې تاسو مې سرګردان کړئ.
فرهاد- سرګرداني نلري... ښه شوه چې راغلم زما حال هم لږ تغير وکا مننه...

په ټوله لاره کې مو نور يوه خبره لا ونکړه او يوازې د يو نيژدې دوکان تر څنګ کوز شوم او د خوريانو لپاره مې ځينې خوراکي او د څکلو شيان واخيستل. او د صبا لپاره مې هم صرف ککو او چپس واخيستل
صبا- دا ټول دې د چا لپاره راوړې؟
فرهاد - د سمن ماشومانو لپاره...
صبا- سمن خور راغلې؟
فرهاد- شايد تراوسه رسيدلې وي.
صبا- صحيح دی.
فرهاد- د کڅوړې په اخر کې ککو او چپس دي که وغواړې کولی شې واخلې او وخورې...

صبا- نه مننه د ماشومانو لپاره يې پرېږده...
فرهاد- هغوی چپس او چاکليټ نشي خوړلی. هغه د تا لپاره دي.
صبا- مننه فرهاد جان.
صبا زر چپس واخيستل او خلاص يې کړل يو دوه يې ترې وخوړل او ماته يې ونيول ويې ويل: واخله...
فرهاد- نې خورم...
صبا- خوندور دي
فرهاد- پوهېږم..
صبا- نو واخله کنه... زه يې درکړم؟
فرهاد- نه نه مننه ...

صبا- ښا زړه دې مخصد بيا ونه وايې چې ګوشنګي د وکره.
فرهاد- نه نه وايم..
صبا- د فرح لپاره د څه واخيستل؟
فرهاد- نه؟
صبا- نو چاکليټ به فرح او سهراب ته پرېږدم دوی هم واړه دي خوشاله کيږي.
فرهاد- د هغوی لپاره بيا نور اخلم.
صبا- نه نه همدا ډېر دي مننه..

صبا...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چپس له خوړلو وروسته مې ستونی وچ شو د فرهاد نه مې اوبه وغوښتې هغه بیچاره د دوهم ځل لپاره موټر ودرولا او د اوبو اخیستلو لپاره ولاړ پس له لسو دقیقو کور ته ورسیدو چې څو دقیقې د سمن د راتلو سره فرق کاوه.. فرهاد د سمن ماشومان په غیږ کې ونیول او دوارو ته یې ناز ورکا. ما کڅوړه د ماشومانو خواته ونیوله او ورته ومې ویل: فرهاد ماما مو درته راوړي.... د شپې ټول د فرهاد شاهد وو چې د سمن اولادونه یې څومره نازول. هغه د ماشومانو سره عجیبه علاقه درلوده او حتی زما د خورځې سره هم مهربانه وا. له زړه مې د خدای نه وغوښتل چې فرهاد ته د خیر ښځه او ماشومان ورکړي.

له بلې خوا مې پرون شپه د فرشاد سره جنګ کړی وا د خدای نه مې ځان ته هم خیر وغوښت.نه پوهېږم څه شوي فرشاد مکمل تغیر کړی په اولو ورځو کې زما د غږ د اوریدو په تمه وا او ماسره یې په ورځ کې څو ځلې اړیکه نیوله خو اوس حتی زما زنګونه په ځنډ سره ځوابوي.

فرهاد...

دوستاش دارم آن هم از حد گذشته...
و میدانم که در خیاالت زندگی میکنم

دیگرو بین من و تو غبار است و ابر
رعد است و برق آب است و آتش.

و چون من در اسارت تو يي كه، اسي
میدانم که رسیدن به چشمانات خیالی بیش نیست

و این را میدانم که رسیدن به تو
مرگ یست تدریجي ..ولی دل شاد میکند مرا که خود را

برای تو بمیرم ای لیلي بي همتا
من راضي ي حالم خودم هستم و
اگر اختیارم دهند عشقات را دوباره تکرار خواهم کرد...

نن شپه مې بیا د خپل دوزخ لیدلي زړه لپاره ولیکل، صبا مې په زړه کې ژور زخم جوړ کړی هر څومره چې کوشش کړم نشم کولی چې زړه ترې راټول کړم.
زه له زړګونو هڅو یو ځل بیا د زړه په طوفان کې مې غرق شوم. هغه ځای چې هره شېبه یې صبا ته غږ کو.

فرشاد...

سختې ورځې مې درلودې له یوې خوا مې مور او له بلې خوا صبا... مور مې د دریم ځل لپاره ډاکټر ته بوتله. دا ځل برعکس د نورو وختونه رانه یې وغوښتل چې ورسره د ډاکتر تر کوټې لاړشم ما هم لاس نیولي ډاکټر ته ولاړو. هلته په نوبت کې وو ډیره مجهزه شفاخانه نه ښکاریده. خو څو ښځې یو د بل سره ناستې وې ددې لپاره چې څو یې نوبت رسي سترې نشي کیسې یې کولې. د دوی منځ کې یوه ښځه چې د مور تر څنګ مې ناسته وه مور سره مې ډیر صمیمانه سلام و علیک وکړ. او مور مې هم زه ورته معرفي کړم. هغې ښځې ډیر زر زویه زویه راته غږ کاوه. او سم د لاسه مې مور راته وویل: چې زویه یو ګیلاس اوبه راته راوړې تږې شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- هو راوړم یې

مور مې هغې ښځې ته په شاره: تاسو کوم څه غواړئ چې درته راوړي؟

ښځه: نه مننه...

دوه بوتله اوبه مې راوړې او د مور لاس کې مې کیښودل او مور مې راته وویل: که دلته سترې کیږې ورشه موټر کې کینه اوس خو تنها نه یم دا ښځه راسره شته. که ضرورت شو بیا زنګ درته کړم.

فرشاد- نه سترې نه یم.

کریمه- نه زویه ولاړ شه سترې کیږې...

د مور په رویه مې پوه شوم هغه زه په زور لدې ځایه بیرون کړم او زه هم ناچاره په موټر کې کیناستم او ځان مې په موبایل باندې مصروف کا. د صبا زنګ ته مې فکر شو چې یو ساعت مخکې یې زنګ کړی و او زه پدې دلیل چې مور مې حساسیت ښایي موبایل مې بې غږه کوم او صبا لدې خبرې ډیره خفه کیږي. او هر ځل شکایت کوي چې زه بې پروا شوی یم. خو نشم کولی ورته ووایم چې د مور په خاطر مې درسره خبرې وکړم. او نه هم له صبا غوښتلی شم چې مور سره مې خبرې وکړي ځکه هر ځل چې صبا غوښتي مور مې په وړاندې یو کار کړی او د صبا د خفګان لامل شوې ده.

او مور مې ورځې د درملنې په بهانه تیرولې کله به یې نسخه غلطه وه او کله به یې هم دوا نه وه اماده. مه وایه چې ټول مې د مور کارونه ول. او زه په هغه ورځ پوی شوم چې د رنګین په نامه یوې نجلۍ یې راته معرفي کړه. مور ته مې حیران پاتې شوم د شیطان عقل ته هم نه رسیدا چې مور مې داسې نقشه په سر کې یستلې ده. هغې زه له کابل نه تر دې ځایه راوستلم چې دا عملونه وکا. یوه میاشت کیده چې زه مې د خپل کور او ژوند نه لرې وم. ددې لپاره چې مور مې ښه شي. مسافرت مې تیر کاوه. خو مور د ښه کیدو پر ځای زما د دوهم واده په فکر کې وه. حتی تر دې حده چې نجلۍ یې ډاکټېر ته بوولې او ټیسټ یې ترې اخیستی تر څو وګوري چې اولاد راوړی شي که نه....

هغه رڼا ورځ راباندې توره شپه شوه. کومې خبرې مې چې اوریدې باور مې پرې نشو کولی. داسې لکه زما غوږونو مشکل پیدا کړی وي. د ښار او کور نه لرې مور مې ما لپاره د هوټل په یو اتاق کې یوه نجلۍ راته خوښه کړې وه. هغه نجلۍ چې په خپلو پښو زمونږ تر دروازې راغلې. مرکې لپاره د هغوی په هلک ویلو زه په فرهاد شکمن وم. خو کله مې خپل نوم واوریدا هوش مې له سره وتښوو.

په کراره مې مور ته وویل: مورې .... دا څه وایې؟ د فرهاد لپاره د نجلۍ کتلې؟

کریمه- فرهاد خپله مور لري چې ورته نجلۍ وګوري

فرشاد- مورې هر څه حد لري او دا رشخندي له حده ووتله...

کریمه- زویه ته په هیڅ شي نه پوهیږې... غلی اوسه زه رشخندي نکړم...

فرشاد- تر دې ځایه د نجلۍ راوستل درته رشخندي ن ښکاري؟

کریمه- نه ځکه رنګین یوه ښه نجلۍ او د ښې کورنۍ څخه ده.

فرشاد- نو صبا بده نجلۍ د بدې کورنۍ څخه ده مورې؟ څنګه دې دا فکر سر ته راغی چې....(او خپل لاس یې د هوټل په دیوال ووهو....

کریمه- فرشاد زویه...

فرشاد خپل لاس د رنګین لورې ته ونیو او هغې ته یې وویل: ړنده یی نه وینې چې ما واده کړی. چله لرم بیا هم په منډو منډو دلته راغلې..؟

هغه ښځه چې مې په کلینیک کې لیدلې وه نه پوهېږم هغې نجلۍ سره یې څه اړیکه درلوده په ځای کې ودرېده: ویل یې مورې ستا او ستا د مور ریشخند نه یو مور دې راتله زمونږ دروازې ته او زاری یې کولې اوس ته مونږ ته توهین کړې..

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د نجلۍ لاس یې کش کا او وې ویل: مخکې شه نجلۍ چې لاړې شو هله...
کریمه- یوه دقه میرمن کلثوم صبر وکړئ...
میرمن کلثوم- اول به تاسو خپل منځ کې جوړ شوي وی بیا به مو موږ راغوښتو
نجلۍ خو مې د لارې له سره نده پیدا کړې چې ریشخند پې ووهئ.

کریمه..

د کلثوم له تګ وروسته مې فرشاد ته وکتل او ومې ویل: زړه د ښه شو ها؟ اوس ټول عمر بې اولاده کینه. ما دومره زحمت ویست د عمر کالونه مې خوارۍ وکړه چې لوی مې کړې اوس چې ځوان شوی یې زما پریکړې په نظر غلطې درځی.؟
فرشاد- مورې فکر کوې دا کار د ښه دی؟ زما او د صبا په اړه د فکر ونکا؟
کریمه- زویه صبا اوښیاره نجلۍ ده باید یې درک کړې ګوره زه چې د اولاد څیښتنه نه کیدم پلار دې دوهم واده وکا. تر ننه ما څه وویل؟ حتی یوار هم نشو چې ما د پلار ته شکایت کړی وي.
فرشاد- هغې مثلې فرق کا دواړه خو پوهیږو کنه.
کریمه- یعنې وایې ډاکټران په څه نه پوهیږې ها؟ او یا وایې چې اوه یا لس کاله په تمه کینې چې ښکاره شي چې صبا په ریښتیا مور کیدی شي که نه؟ زه له خپلې تجربې وایم ځکه وګوره د پلار په وړاندې مې د صبر وکا په بنه مې صبر وکا الله ج د اولاد څیښتنه کړم او یو زوی یې راکړ. اوس که صبا د یو اولاد څیښتنه هم نشي څه؟ ټول عمر غواړې صبر وکې؟

فرشاد- مورې خدای ج خو زموږ په سر قسم ندی خوړلی چې موږ ته به یواځې اولاد نه راکوی؟
کریمه- قسم یې خوړلی یا یې ندی خوړلی د صبا نتیجه همدا ده. شاید خدای ج زما او د صبا لپاره یو رکم تقدیر لیکلی وي..؟
فرشاد- مورې هیله کوم دومره منفي فکر مکړه..
کریمه- ستا دې په مور قسم وي فرشاد د خپل ژوند سره لوبې مکړه... پریږده مور دې ښه ورځ ووینې.
فرساد- مورې صبا هیڅکله نه راضي کیږي.
کریمه- ما هم ندي ویلي چې د صبا د رضایت پوښتنه وکړه صرف غواړم هغه کار د چې په خیر وي هغه وکې.

فرشاد- پدې کار کې خیر نشته.
کریمه- صبا چې کله ووینې خبره تر واده رسیدلې په خپله د خبرې جدیتوب درک کوي. او بیا تاسو خو یو بل سره مینه لرئ هیڅ مشکل مخ ته نه راځي مینه بدترین حالت زغمي د خپلې مینې په خاطر...
فرشاد- مورې راځه کابل ته ولاړ شو له هغه ځایه زه او صبا هند ته ځو. ما څېړنه وکړه د هغه ځای درملنه ډیره ښه ده شاید الله ج موږ هم د اولاد څیښتن کړو تراوسه خو ددې کار لپاره ناوخته شوې هم نده...
کریمه- وګوره رنګین یتیمه نجلۍ ده هغه بې کسه ده او دې ښځې هم چې په لاره کې پیدا کړې وه غټه کړې یې ده او اوس غواړې هغه واده کړي او د مهر او شیدو حق باندې ګټه ترې واخلي. په یوه نکاح هم راضي دي. او ما ډاکټر ته هم بوتله هیڅ مشکل نلري..

فرشاد- مورې ګناه لري پخدای ګناه لري د ټولو له ژوند سره لوبې کول لویه ګناه ده.
کریمه- وګوره زویه داسې به ثواب هم وکړې د رنګین ژوند به له بدبختیو وژغورې.او بیا ما خو ندي ویلي چې هغه دې اول درجه میرمن جوړه کړه. میرمن دې همغه صبا چې پرې مئین یې ده. فقط وایم یوه نکاح وکه او د اولاد څیښتن شه کولی شې خوشاله او پرته د کوم درد سر نه ژوند وکړې.رنګین ټولو خبرو څخه حتا پوهیږي خومره صبا درباندې ګرانه ده خبره ده ما خپله ورته ویلي هغه تیاره ده ځکه هغه غواړي صرف کورني او کور په نوم څه ولري..

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد_ موری ...

کریمه_ مور دی درنه زار قربان شي زویه.. راځه مور به حق کې یو لوې احسان وکړه.

هرڅه ښه کیږی یوځلي رنګین نږدي ناا وپیژني وګوره هغه څومره مهربانه معصومه صبر ناکه ده. .

فرشاد_ افففف موری ..

فرشاد هوټل څخه باندي لاړه صبا شمیري ته زنګ وواهه..

صبا_ بلی

څومره دی غږ ته می زړه تنګ شوي وه آرامه ساه مې وباسله او کرار مې وویل: ګلابمی

صبا_ جان

فرشاد_ دلته هوا زړه تنګه ده هلته څنګه؟

صبا_ دلته هم .... کله راځې؟

فرشاد_ نپوهیږم شاید همدی اونی کی .

صبا_ کریمه خاله ته می نن دری ځلي زنګ ووهه خو جواب رانکړو

فرشاد _ امهم حتما ویده وه، یا هم بازار ... څکه نن ورځ مو لږ سودا وکړه

صبا _ وا وا ماته مو څه اخستی ؟

فرشاد _ماشومانو شیان.

دی خبري سره صبا غلی شوه او نور جواب ورنکړو..

فرشاد _ صبا...!

صبا _بلی .

فرشاد _اندیښنه مکوه خدای زموږ دعاګاني قبوله کوي.

صبا _ زه اندیښنه نکوم .. مور دی ده.

فرشاد _مور مینځته مه راوړه خیر دي.

صبا _ولی مینځته رانوړم د کوم ورځ څخه چې واده شوي یم راسره بد چلند کوي. زه خپل په مخ نه راوړم دا خبري چې مشره ده خو زه مو هم د سړک له سره په کش کولو نه یم راوړې چې داسې راسره دښمني کوي..

فرشاد _ څه دښمني؟ هغه زموږ ښه والي لپاره وایي.

صبا _ډیر زموږ په ښه والي وایي. زه یې که خوښه نه وم نو خپل په زړه به یې ناوی راوسته وه .

فرشاد- صبا.. بس که ... زیاد دې خوښیږی هر دقیقه جنجال وکړو ؟ بند کوم که کار نلري؟

صبا- کار نلرم ... ته خپل مور ته ورشه هغه درسره کار لري زه څه کار درلودی شم ؟

صبا شپږم حس ښه کار کاوه او دا چې میرمین کریمه فرشاد پرته له کوم دلیل ځان سره وړې دي حتما کوم دلیل لري ځکه میرمین کریمي کولی شو سعید سره هم لاړه شي ولی فرشاد ته دومره ټینګا کاوه؟ چې د دې سره لاړشی؟ ولی یو داکتر لیدل دومره وخت ونیو؟ صبا زړه که دا خبري وي.. میرمین کریمي غوښتل په فرشاد باندې خپل مالکیت وښایي همدالامل دوري لري والی د فرشاد او صبا ترمینځ شو خو صبا ویریده او ګومانه یې کوې چې د مالکیت د موضوع بغیر کوم بل غټ ستونزه هم وه..

کریمه کله کله دروغجنې ژړا او مکاري باندی فرشاد ته زاری کولی فرشاد ژوند یې ورته تریخ کړی وه ترڅو هغه ورځ ورسېده چې د فرشاد د خولی څخه (هو) جواب ووت او ویې منل دویمه ښځه وکړیرد هغه د هو ویلو وروسته کریمی آرامه ساه واخسته ...فرشاد مور لپاره مجبوره شوو (هو) جواب ورکړی مګه کریمي یوازي همدی هو ته پتمه وه ژر تر ژری فرشاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګین واده تیاری ونلیو . یو نیم ساعت کی ناوی تیاره شوه هوتل ته یی راوړه دا رنګین څومره بدبخته ده واده په ورځی سپنی جامي هم وانغوسنی شاید هغه ځان نیکمرغه احساس کوه نور دینه حق ډیر ظلم ونشي..

رنګین په ډیره خوشالي نکاح خط پاڼو باندی لاسلیک وکه فرشاد یوازي خپلي ګوتمی د صبا د تعهد نښې چله ته کتل شاید پوهیده خپل ژوند او د صبا ژوندي تباه کړو..فرشاد خپل ځایه پورته شوو مور ته وویل: زه غوارم کابل ته لاړ شم .
کریمه- زویه پیرړه مکوه سبا ته ځوو.
فرشاد- نکیږی موری زه باید کابل ته لارشم.
کریمه- دا سم رواج ندی نوی ناوی سفر باندی اوس لاړه شي...
فرشاد- ته دی ناوی سره پاتی شه زه ځمه تاسو بیا راشي.
کریمه- نکیږی زویه.
فرشاد- موری ساه می بنده بنده کیږي زغملی نشم.

کریمه- سمده یوازي دا نن شپه پاتی شه مزار که صبا لپاره هم لږ سودا وکړو بده خبره ده اول ځلي مسافرت ته راغلي یی زړه دې غواړې خپلي ناوی ته تش لاس ورشې؟.
شاید کریمه د فرشاد د ضعف نقطه پیدا کړي وه ځکه صبا لپاره فرشاد هرکار کاوه همدای ښه بهانه کریمې ته ورکړې وه هر کار لپاره یې د صبا لپاره ښه ده او د صبا لپاره یې وکړه مخکې کول.کریمه دري ورځي فرشاد په رقم رقم دلیلو مزار کې وساتې ځکه نوي واده هم کړي وه اجازه نه ورکوله لاړشی فرشاد که غوښتلې هم وایې بیا هم چا ته یې څه نشو ویلې..

ځکه پوهیدې چې صبا مرګ ته راضي کیږي خو دي خبري ته ناا ... آخر هم دري ورځي پایې ته ورسیدی کریمه سعید ته زنګ ووهه او ورته ویل: ښه خبري لرم ...
خپلي لور سمن ته هم زنګ وواهه سبا شپه ته موږ کور ته راشې محبوبه ته هم زنګ ووهه او ورته ووایه سبا شپه ته فرهاد هم کور کي ووسي.کریمې شاید غوښتلي ټول یو دم خبرشي هرڅه کیږي یوه شپی باندی ختم شي دینه وروسته کریمې کوم کار نه درلود هغه خپل هدف ته رسیدلي وه په صبا باندې بنه راوستې وه.

صبا...

د سمن څخه خبره شوم چې فرشاد او مور یې راځي ډیر خوشحاله وم جامو کې ځایدم فرشاد ماته احوال راکړې نه وو؟ شاید فرشاد غواړې حیرانه یا سوپرایز مې کړې؟ سری جامي می واخستي فرشاد ذوق رنګ داسي و وایي زما زړه ته نکوری ..
فرح محبوبه مرسته می کوله خوشحاله وم فرشاد راځي خوشحاله وم مور مي یو داکتر آدرس راکړي وه یوځای فرشاد سره ورشوو موږ سره مرسته وکړي... څو ساعته تیردل زما انتظار هم ډیره ده . داځه ژوند څنګه خپل زنګ بدل که یوازي یوی شپه که زه نرۍ بدبخته ښځه جوره کړم .

دا څو دقیقی مخکې فکرونه می فرشاد ته کول کورته راشي موږ ټولی یو عصبي شوک ته واچولو... څومره ښه دوه میاشتو وروسته د ژوند ملګری کورته راشي کاشکی زما خندا لس ثانیه ډیره وي...کور دروازه زنګ باندی زه فرح پورته شوو زما بیحد خوشحاله وم زه مخته شوم فرشاد می راورسیدی....یوازي لس ثانیه صرف لس ثانیه زیاته خندلي می نشوو زغملی راسته سخته وه حتا دروازه لاستی راباندي زوره ور کوم څه می په سترګو لیدل هیڅکله می خوبونه خیالونو که هم سوچ نکوه زما سوچ ته هم داسی خبره نه راتله داسي ورځ راباندې راشي زړه می بی اراده وه عقل می سم کار نکوه.. زما فرشاد بله ښځي سره لاس په لاس....

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد...

موری زنګ وواهه نن شپه راشه څکه فرشاد میرمن کریمه راځي غوښتل ټول یوځاي ووسو ټول پسی خفه شوی .شپه 7بجو پوري هرڅه عادي وه سمن دروازه وټکوله نپوهېږم کوم فکر کی وم خو هغه نړی څخه راپورته کړم

سمن- راځه لاندی مورمی غږ درته کوي.

ټولو شکایتونه کول ولی یوازی کینم مانغوښتل صبا دومره ښکلا سره وګورم څکه پورته کوټي ته لاړم صبا څومره ځانته رسیدلی وه دي دوه میاشتو څوځلي کورته راغلم دومره ځانته رسیدلی نه وه نن شپه رسیدلی. شاید زما سترګو صبا نظر کړي وي نن شپه ښکلو سترګو څخی اوښکي لاړي شي..

داسي خو نه چې زما د زړه درد د صبا لمنه د غمونو ډک کړي وی؟ نا داسې نشی کیدلی ترڅو زه اول منزل ته رسېدلم صبا په بیړه دروازه خلاصه کړه ....

زموږ ژوند لکه فیلم سریالونو ناول پشان شوي وه صبا ساده زړه ژړل .. صبا رنګ سپین الوتی وه هغی ورځ می یاده راغله صبا واده ورځ فرشاد سره څنګ ترڅنګ ولاره وه نن شپه ټولو کورني غړي څخه کوم احساس څه صبا درلوده درد غم ما هم تیر کړي وه صبا خپل خاوند دو ځلي لپاره فرشاد سپینو جامو که ولیده زوم شوي وه صبا بی روحه شوي وه زه .. زه دوم ځل لپاره مړ شوم اول ځل څو کاله مخکی واده جامي په ځان کړي وه مړ شوم..

دوم ځل بی ځانه بی روحه صبا می ولیده مړ شوم .ولی دروغ ووایم نور راته مهمه نه وه څه کیږی ماته یوازي مهمه ژوندمی (صبا) مخامخ سترګو ته می په کفن شوه ..اول ځل زما بسته عمر که سور کفن ګورم زما بی ګناه معشوقي په ځان وه اوښکي تویولی ...زما سترګو هم اوښکي وه هغه ورځو لپاره ومی نکولو شوو ځانه دفاع وکړم ومی نکولو شوو صبا دی جنجاله خلاصه کړم داسي نه وه صبا ما دي جنجال که اچولی وي اوس ورته ګورم ما یوازي غوښتل هغه لپاره هرڅه ښه وي فرشاد په ځای زه خاوند وم اوس به هرڅه توپیر درلودل ..

"اوس وخت"

فرهاد...

کومه ورځ صبا واده وکه مانه لاره... صبا می شعر کې مخاطبه کړه او ورته ومی ویل:

خواب هایت از شب بیداری من خجالت نمی‌کشد...؟

اما حالا باخود می‌گویم ای قلبم از گرفتاری های صبا خجالت نمیکشد؟

زه څنګه مغروره شوم ګیله می وکړه اوس هغه ټولي ښیرا آزار صبا لمنه نیولی صبا اوښکي مه جهنم ته رسوي خدایه ما یوازي تاته خپلو درد درته وویل نه دا چې صبا هم زما په درد واچوی هغه حق ندی ..پرون ورځ صبا کورنه تللی ننه پوري کومه خبر ترنلرم خدایه ته می توبه وکړه پوهیدم خپل د خور کور بغیر بل ځای تللی نده کولی می نشوو مخته ورشم که هغی ژړل مه زغملی نشوو..

حسیب ...

زړه نا زړه وم چې باید دې موضوع کې دخالت وکړم کنه؟ خسر ته زنګ وواهم یا الطاف ته دي پېښی احوال ورکم او کنه؟ هرڅومره می فکر کاوه کوم ځای ته نه رسېدلم ترڅو پریکړه می وکړه یوځل فرشاد سره خبري وکړو هغه صبا پروا نده کړې نو زه ولې د فرشاد پروا وکړم؟ فرشاد کور حویلی که موتر څخه راښکته شوم. دروازه می وټکوله مخکي چې و همداسی ننوتلم کورته مګر اوس حالات توپیر لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهراب زه کور ته دعوت کړم جګ غږ وکړي: حسیب کاکا راغی مورمی .. زه دهلیز که ولاړم وم فرشاد خپلي کوټی راووته..

پخوا پشان لاس رامخته کړ سترېي مشي مو وکړو
فرشاد- راځه حسیب جانه دلته دریږي مه کورته دننه راځه..
حسیب- همدلته ښه ده ... وخت لري خبري وکړو؟
فرشاد- سل واری ولی ناا دلته نکیږی راځه دننه.
حسیب- دباندی خبری وکړو ښه به وی ...
فرشاد- کومه ستونزه نشته راځه دننه..
حسیب- وګوره فرشاد جانه نپوهېږم څه شوي او څه ندی شوی ؟ کله چې می صبا هغه وضعیت که ولیده خپل ځان می مسؤل وبولو باید هرڅه باندی پوی شم.
فرشاد- هیڅ خبره نشته حسیب جانه اندیښنه مکوه خپله صبا سره غیږیږم مطمینه یم پیرته کورته راځي.

حسیب- خدای دی وکړي فرشاد زه خوشحاله کیږم خپل عادی ژوند پیل کړي..
فرشاد- صبا یوازي وخت ته اړتیا لري که چیری حالت ښه وي دا نن شپه صبا پسې درځم خپلي ستونزي حل کاوه...
حسیب- صبا که چیری غوښتل راشي نو اوس به زما سره راغلی وه نه دا چې زه راشم او ستا د د دویمې ښځي پوښتنه وکړم ...
فرشاد- وګوري حسیب جانه ژوند پغیر له مشکلاتو ندی صبا ستونزي هم خلاصیدون نلري موږ یې خپل مینځ کې حل کوو تاسو هم چیری مداخله ونکړي صبا ته ووایي: خپل تقدیر قسمت ته راضي ش ښه به وی ژر ژر خپل عادی ژوند پیل کړي.

حسیب ـ کوم تقدیر خبره کوي فرشاد؟ هغه تقدیر چې تا لیکلی ؟ داسي ساده ده دا خبري چې کوي؟ شاید بل سبا دریمه ښځي هم وکړي او ملامته هم تقدیر کړي. اوس بلکل صبا معصومه درک کوم تا پیژني څکه یې طلاق غوښته...
خپل لځایه پورته شوم او ورته ومی ویل: نوري خبري نلرم په اجازه..
کاکا سعید نوي کوټې ته راغی ورسره مخامخ شوم احترام لپاره می سترېي مشي وکړه دروازه څخه باندي لاړم.

سعید- حسیب جانه صبا څنګه ده ؟
حسیب ـ ډیره ښه ده کومه پریکړه کړي راضي هم ده، نور نغواړي راشي...
سعید- داسی ژوند مخته نځی زویه..
حسیب- نپوهېږم کاکا جانه صبا خپله لویه ده خپله پریکړه نیسي.
سعید- پوهیږم زویه کاشکی لږي پوهه کړي.
حسیب- موږ ټول صبا خیر غواړو بیا هم آخیری پریکړه هم صبا کوي. ما الطاف او صمد پلارجانه ته می احوال ورکړی ندی .
سعید- ښه کار دی کړي یوازي صبا هم خبره شوی دا ډیره ده...
حسیب ـښه وخت ولري.

محبوبه...

ژوند کوم ځای اعتماد باور وکړو هره ورځ بدلون کوي، یوازي څو ورځي کیدلی فرهاد خپل ځانته راغلی وه اوس پوهیږم بیرته لیوني کیږي پرون شپه نارامه وه ورته می وویل کورته دي لارشه نه می غوښتل دلته پاتی شی هغی پیښي شوک څخه هم راوتی نه وم هیڅا نوی مصیبت نه غوښتل.. رنګین هم با ادبه نجلی وه صبا ته هم احترام درلوده کنه خپله دي کورکي نوی راغله وه مګه ټولو فکر که وه شپی مهمانخانه که تیره کړه سهار ویښودلو روسته پخلنځلی ته راغله ..
رنګین- مرستې ته ضرورت لري خاله جانی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبه- مننه لوري کوتي که به وي مه سهار چای درورِ ..
رنگین - اوبخښی بی اجازه راووتم .

محبوبه- توبه لوري مه اجازه لپاره ونه ویل ځکه می وویل نوی ناوی یی ؟
رنګین- کومه خبره نده خاله جانی زه کار کولو عادت لرم .
محبوبه- بیا هم لوري خیر دی لږ ګوتي کي پاتي شه کور وضعیت ښه ندی.
کریمه - کور وضعیت چا لپاره څه ښه ندی؟خپله کوتي که پاتی شی داسې نکیږی یو نفر خفګان لپاره ټولو غم زنګنونه ونیسو کینو.

محبوبه آهی وکړو تښتېدلي ترجیح به پاتېدل وګنه .سهار ناشته تیاره وه خو هیڅا ړوږی ته زړه نکیده فرهاد هم کله پورته منزل ته کله لاندي منزل زینو که کیناسته لکه چې دڅا انتظار کاوی شپه شوه کوم خبره ورکی معشوقي ونشوه بیرون لاره ..
ماښام وه هوا تیاره وه فرهاد باندی خوا ثنا کورته لیدل صبا انتظارته ناست وه څو ځلي دروازه په لور ورغی بیرته به راغی کله به ګامو یاري نه کوله کله به زړه یاري نکوله ورسره حسیب کله چه کورته روان وه فرهاد ولیده خواتی سترې مشي لپاره ورغی

حسیب ــ سلام فرهاد جانه
فرهاد ــ سلام حسیب جانه ښه یی؟
حسیب ــمننه تاسو څنګه یی ؟
فرهاد ــ څنګه چې ګوري وضعیت هرڅه خراپه شوي.
حسیب ــ خیر توکل به خدای کړه
فرهاد ــآمین رښتیا صبا ته اندیښمن وم غوښتل می صبا وګورم که مزاحم نسوم .
حسیب ــدڅه مزاحم ؟راځي کورته نپوهېږم صبا به ومني یانه؟

فرهاد ــ زه هم ځکه زړه نا زړه وم چې صبا به څه وایي؟
حسیب ــ راځي دننه.
فرهاد یوځای حسیب سره کورته ننوت کله چې صبا ولیده سل ګامه شاته لاره هغه فرهاد خپلي وړي معشوقه وډار شوو صبا سترګي اوښکو توېدلې توان ندرلوده شاید هم نور ویني ترڅاځیده. صبا سترګي لعل شوي وه هراوښکی فرهاد زړه ته آور اچوه..
ثنا ، صبا دواړه خپل ځای که ودریده سلام ورته واچوه صبا غږ خرابه شوه فرهاد زړه یی ولرزیده صبا نور خبرو حوصله لاسه ورکړي وه پوښتنه هم نکوله څنګه یی خوله بنده وه فرهاد صبا څنګ ته ورغی وویل:

فرهاد ــ څنګه یی ؟
صبا ــ ګوري تراوسه ځان لرم
فرهاد ــ زر کاله عمر وکړې صباجانی
صبا ــ همدمره ژوند کول راته زیاد وه .
فرهاد خپل زړه که سل واری ځان ورنه قربان کړل نور څه صباته ونیولی.ثنا هم چای میوه پسی لاړه صبا فرهاد یوازي پاتی شول .فرهاد یوځل بیا صبا سر ترپای ولیده باور نکیده دا همغه صبا وي پرون شپه څه وه 24 ساعتونو که یو ګل وچیږی نا‌ا لکه لکه چې وینه صبا بدن کې وچه شوي وه شوندو سور والي سترګو باندي اثر کړی وه همداسی سترګو سپینو شونډو باندي اثر کړی وه مخ شپین تښتېدی وه بدن هم کمزوري شوي وه .. فرهاد که زمانی حیا نه وه صبا ګامو می ښکل کول ټولو غمونه می پځان اخستیل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد کوښښ کاوه ځان کنترول که خپل ځان باندی کنټرول ولري غږ صاف که وویل: صبا جانی
صبا شاید (بلی)توان ندرلوده یوازي سترګي پورته کړي فرهاد سترګو ته وکتل .
وایي خدای دوه سترګي نورو د دوه سترګو لپاره پیدا کړي وي همدا ده وایي مین څه کله خپلي معشوقي سترګي ووینی خپل سل ځله لاره یاده باسی .
فرهاد خبري هیري شوي زیر زبر صبا سترګو ته لیدل صبا هم کله فرهاد درد هغه سترګو څخه لوسته نن شپه کوښښ کوه پویه شي.

ثنا راغله کوټي خاموشي ورکه شوه فرهاد دوم ځل لپاره ستوني صاف که په دیرہ مهرباني وویل: صبا جانی پوهیږم هیڅوک تاسو شخصي موضوع ته مداخله کولی نشی که زه پوهیدم فرشاد غواړي داسي کار وکړي پخدای هیڅکله می نپریښدو دا واده وشي..
صبا _مهمه دا ده مه پریګړه نیولی جلا کیږم .
فرهاد _ ښه فکر وکه بیا پریکړه ونیسه په راتلونکي ځان ښه او بد که قصره ونګنی که چیری جلا کیدلو پریګړه هم لري زه تاسره یم تانه حمایت کوم.
فرهاد _ مننه کوم فرهاد جانه مخکي طلاقه غواړم مور سره می خبري وکړم .

فرهاد _ هرڅول راحته یی یوازي ما جریان که واچوه او هو که چیری غواړي کولی شي زما آپارتمان که ژوند وکړي زه کلینیک راحته یم.
صبا _ مننه زما ځای سم دي.
فرهاد _ شکرر نوو ، غواری کورته راشي؟

صبا _ هلته نور زما کور ندی هغی فرشاد دومی ښځي کور دی پریده هرڅه غواړي وکړي هرڅه سره مینه لري وکړي نور راته مهمه نده.
فرهاد _ هلته ستا کور هم دي زه حسیب ستا روغ صحت غواړو که چیری کاکا مو دلته نشته مور یوو.
صبا_ مننه کوم خیریوسی .
فرهاد _ زما خبره ومنه که ماته غوږ نیسي راځه کورته.
صبا دی خبری ته جواب ندرلوده مجبوره شوه ومني. یوځای فرهاد سره کورته راونه شوه اصلا لاره هیڅ خبري ونکړي کورته نیږدي صبا سترګي اوښکو ډکې شوي.
جګه اه باسله فرهاد اوجود ته آور اچوه.
فرهاد _ صبا ښه یی ؟
صبا _ هاا

فرهاد _ که وغواړي بیرته ثنا کورته ځوو زما قصد ستا پعذابول ندی یوازي می غوښتل ټول پوی شي ته کمزوی نه یی، هیڅوک تا پعذاب کولی نشي ....
صبا _ نا کومه ستونزه نشته راځه کورته لارشوو.
فرهاد _ راځه بسم الله
صبا _ هو راځه
هیچا کورکي انتظار ندلوده صبا راشي ټولو فکر کاوه صبا کور کونجي ناسته ده خپل غمونو باندي ژاړی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا په جګ غږ سلام واچوه او ژر يو کوچ باندی کیناسته کریمي هروخت دا ګمان کاوه دا صبا کار بی نزاکتی ده ویلي. مګه نپوهیدل صبا دریدلو توان ندرلوده سعید هم صبا سر باندي لاس کش کړل صحت پوښتنه ورنه وکړه....
سعید ـ څنګه لوری؟
صبا ـ ښه یم کاکاجانه
سعید ـ خدایه شکرر.
فرشاد کله چې خبر شوي وه صبا راغلي په منده منده ځان ګوتي ته راورساوو فرشاد پسې رنګین هم رانوته رنګین مخته شوه په مهرباني صمیمیت ښکاره کړي هغه ورسره کومه ستونزه نلري ستري مشي پیل کړه...

رنګین ـ ښه راغلی صبا جانی؟
صبا یوځای زخمي زمري پشان ورته وکتل جواب ورنکه.
رنګین- صباجانی ډوډی خوړلي؟
صبا بیا هم جواب ورنکه کریمه رنګین ته وویل: ځان دي چاته کم راوړه هرڅوک وړي پخلنځلی لاری لیدلی.

صبا ـ رښتیا وایی ته نوی ناوی یی ولی ځان کم راوړي؟ دي ورځو خوند واخله مزي کاوه کله چې خوبه راویښه شوه وګوره بله ښځي دربانديي راوستي ستا ځای نیولی .
فرشاد ـ صبا خیردی لږ راشه خبري وکړو .
صبا ـ زه تاسره پټي خبري نلرم هرڅه وایي همدلته ووایه.
فرشاد ـ صبا خیر دی

صباـ زما نوم مه اخله.... څه غواړي؟
فرشاد ـوګوره بغیر ستا څخه ټولو منلی یوازي ته هم قبول کړه ترځو ستونزو مو اسانه شي.
صبا وخندل په لوړ غږ خو د صبا خندا د خندا څخه زیات د درد څخه ډکه وه ټولو منلی ؟ څه لپاره؟ چا بنه منلی ؟ نه یې منې..
کریمه- وجلی ډیره درامه بازی مکوه، وګوره رنګین تاسره سم چنل کوي، بیا زما محبوبه ژوند وګوره 30 کاله ډیر کیږي یوځای ژوند کاوه .

صباـ کاکاښځی خیر دی... ما ځان سره پرتله کاوه مه ته زما درد نه خبره نه یي، ته مجبوره خپل تقدیر ته وي زه نه یمه.
رنګین- صبا جانی ... اوبخښی نمی غوښتل ژوند دی....
صبا چغې کړل: څشي اوبخښم ، څشي ؟ ژوندي می تباه شوو.
رنګین- یو نوی پیل ....
صبا ـ نوي پیل... ستا لپاره نوي پیل زما لپاره ناا ، زما ژوند تباه شوو پوه شوی؟
فرشاد ـ صبا نور څومره غواړي دا موضوع کش کړي؟ یوه ورځ ، دوه ورځي ، لس ورځي. آخر هم یو ځایه باید پیل وکړي رنګین هم هر شرایط که وي مجبوره ده موږ سره قبوله کړي..

صبا ـ ته ما د دی نجلۍ سره مقایسه کوي؟ زه د دي یتمې ناوکی پشان نه وم ، بی کسه نوم ، زه سړک پر سر پاتی نه وم ، چې دا وضعیت ومنم ...دا نجلی که دلته د جهنم اور کي هم و سوځیږي هم څه نه وایي زه بازاري نجلی نه وم ما یوی بازاري جلی سره مه مقایسه کوي....
فرشاد ـ صبا غلی شه.
صبا ـ زما هنر او کار یوازی ماشوم راوړل ندی زه بی کسه نه یم ما ددی سره مه مقایسه کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد دینه نور نغوښتل توهین کول وزغمي نو د صبا لاس ی ونیولو او ورته وې ویل: صبا خیر دی راځه بل کوټې ته خبري وکړو.

صبا- زما لاس خوشي کړه زه ستا په بیسو اخیستل شوي ښځه نه یم.
فرشاد ــ نور بس که صبا کور دی په سر اخستی څه غواړې؟
صبا ــ طلاق غواړم؟

فرشاد له زیات قهر وحندل او ویې ویل: طلاق غواړې؟ ها؟ سوچ کوي زه لیونی یم ها صبا؟
صبا ــ نا خو ته به فکر کوي زه بیعقل یم! ته فکر کوی زه ستا د اخیستل شوی کنیزی سره یو خای کور کې ژوند وکړم؟
. دی یمه اوسي می کورکي وساتي؟
فرشاد ــافففففف صبا درک ولره ؟
صبا ــ زه درک کولی نشم فرشاده.
فرشاد ــ صبا سترې دی کړم درته وایم سل کاله نور هم تیر شي زه درته طلاق نه درکوم نور هسی لیونتوب مکوه.

صبا ــ زه نوره ستا ښځه نه یم فرشاد... قسم په الله طلاق اخلم .
فرشاد بیا صبا لاس کش کړل وویل: کیږې نکیږی زما لاس کیده هله نوو خپلي ګوتي ته لاره شه...
فرهاد چې تراوسه پوري خبري نکولی اوس مداخله پیل کړل.. فرشاد مخکي ودریده. او ویې ویل : صبا لاس پریږده.
فرشاد- زما لاري څخه لرې شه .
فرهاد- ومی ویلی صبا لاس پریږده ..
فرشاد- زړه می ښځه می ..

فرهاد ــ کومه ښځه دي؟ همدا اوس مه صبا راوسته د کور څخه نو اوس زما د کاکا لور ده نه ستا ښځه، لاس یې پریږده لارشه ...
فرشاد ــ دا ته ولی سوځیږی ؟ دومره زړه سوځیږي واده به دی کړی اوس به خپل ژوند مصروف وی ...

سعید چې زړه که ټولی خبري رازونه ښکاره وه نغوښتل دوه زامنی شخړه وکړي ژر یی مداخله وکړه او ویې ویل: فرشاد بس ورځه نور ... زه صبا سره کار لرم
فرشاد به ریشخندې خندا وویل: څومره جالبه نن شپه ټول زما ښځي سره کار لري.
صبا- ښځه مه وایه فرشاده ،،، زړه می بد کیږي ښځي کلمه وایي کرکه می راځي..
فرشاد ــ هسی چټې سر مه خوږه وه کوم څشي ته غواړې هیڅکله نه کیږي..
سعید ــ تاته وایم فرشاد باندی لاره شه... راځه صبا لوري خبري وکړو..

صبا وروسته سعید ورپسی ورغله چوکی باندی کیناسته .
سعید ــنغوارم څوک نور زموږ خبرو مینځ که اوسي..
ټول لږ لږ کوټي څخه ووتل مګه فرهاد ولار وو..
فرهاد- زه پاتیږیږم پلاره.
سعید فرهاد لور ته وکتل او څه یې ونه ویل ځکه پوهیدی که د فرهاد خاموشی ماته شې او خبری شروع کړې ټول به لځان سره غرق کړي. صبا غلی چوکی که ناسته وه سعید خبري اوریدلي ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید ـ لوري سخته وضعیت کي ټول یو. مگه درک کولی هم ښه دی موږ هم غواړو ته لږ درک وکړي نور ستونزو مه جوړه وه موږ ټول ستا خوښی غواړو...

صبا ـ کاکاجانه زه یوازي غواړم راحته شم آرامه ژوند وکړم خپله پوهیږم.

سعید ـ ځنګه راحتی ؟

صبا_ زه غواړم طلاق واخلم .

صبا زړه که ذره هم شک وه نن ورځ هغه شک په رښتیا بدل شووو. که کولی نشوو زغمي مجبوره ده یو مغروره خاوند او بنه سره څه میرمن کریمي سر تاج شوي وه ژوند وکړي..همدا خاطره صبا ژر تر ژر غوښتل فرشاد او ښځي څخی خلاصه شي.

سعید_ صبا لوري څومره څه ته فکر کاوی ژوند دومره اسانه دي داسي نده..

فرهاد ډیر ځان کنترول صبا سترګو ته هم نکتل داسي ناا رسوا شي پلار ته وویل : پلار جانه که صبا خپله تصمیم نیولی باید قبولي کړو .

سعید ـ فرهاد زویه شاید صبا په ورخطایي دا پریکړه نیولی وي باید پویه کړم .

فرهاد ـ خبره ورخطایي څخه تیره شوی .... که پریکړه نیولی باید ورته احترام ولروو داسي نکیږی موږ ټول فرشاد صدقه قربان شوو .

صبا ....

پلار زوی خبرو که غلی پاتی وه داسي شفری او راز داری خبري کولی دواړه ترمینځ څشي بی تقسیمه پاتی دی فرهاد د صبا درد غږ شوی فرهاد غوښتل ژر تر ژر دي درده خلاصه کړي.

سعید ـ دا زموږ خبري ندی هغوی ډواره ترمینځ دي(صبا)(فرشاد)

فرهاد ـ مخکي هم ستا خبري نه وه ولی دی داوري وکړه پلار جانه ؟

باید موږ خپل تصمیم نیولی وه مګه تا فرشاد طرف وکړو (..د مرکی خبري ښایی)

سعید ـ فرهاده اوس بحث توپیر کوی؟. کوم څشي څه حقیقت لري.

فرهاد ـ اوس هم باید صبا په حق که قضاوت وکړئ هرڅه غواړي هغه باید صلاحیت وکړئ.نباید صبا فرشاد لپاره قرباني وکړئ ...

سعید ـصبا لوري یی غواړي جلا شي؟

صبا ـ کاکاجانه مګه تاسو غواړئ سمن باندی بنه راشي یا فرح ؟ کولی شي وزغمي؟ قبوله کوي لور دی وهل وخوري ؟

فرهاد ـ پلاره مطمینه ده، مطمینه نه یی زه خپله مطمینه کوم(خو د صبا اخیری خبری فرهاد حک حیران کړو او کرار یی وویل: د څه وهل؟؟

فرهاد په منډه کوټي څخه باندي ووته صبا پلار خبري وانوریده، سعید هم فرهاد پسې راغی فرهاد ناری وهلي غږ کاوه.

فرهاد ـ فرشاده .. فرشاده

فرشاد حویلی که ولاړ وه ترخو خپل اعصاب آرامه کړی فرشاد دهلیز لور ته ورغی دوه کلکي ضربه فرهاد لخوا وخوړلی او هغه یې حویلې خوا ته ټیله کړو

فرهاد- بیعقل زور دی جلی باندی رسیږي ؟ کوم لاسونه چې صبا باندې دی پورته کړي درته ماته وم..

-فرهاد پریږده څه کوي؟

کریمه- خدای دی درته خیر درنکړي انجلي،چې زموږ حال دی کوم ورځ ته راورسول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد چې څومره ځواک درلوده له هغه زيات يې مصرفه ولو،مګر فرشاد څنګه جرأت کړي،چې د فرهاد نازک ګل يي ټپي کړي؟ سعيد فرهاد يې له فرشاد نه لري کړو، او کلک سپيره يې د فرهاد په مخ ووهل..

سعيد- نو تا او فرشاد ترمنځ توپير څۀ دي هاا؟ تاسو دواړو تاوتريخوالي کې لومړي درجه ياست.

فرهاد- ما د چا په لور لاس نه دی پورته کړی،ما خپله ښځه نه ده وهلي،ما خپل ځواک هم خپل ښځو ته نه دي ښودلي پلاره...

دا ځل فرشاد د حمله په توګه د فرهاد په لور لاړو او ويې يل: ستا درد څه دي ها؟تاته يي څۀ؟

د دې خبرې سره سم بيا دواړه يو بل سره ونغښته او په جنګ شول.سعيد چې کومي ورځي څخه وېريده هغه ورځ رارسيدلې وه، هغه احساس کړی،چي غلطه پريکړه يې نيولي ده،فرهاد د فرشاد لاس کلک ونيول،لاس يي ورته شاته تاو کړ، او وره ويې و يل: ستا زور په ښځو رسيږي نه په ما باندي،چي لاس دی په صبا باندي پورته کړي وو؟؟ هاا؟ صبا.....صبا....

صبا له زياتي ويرى بلى وويل،او نژدې شوه شايد صبا هيڅ د فرهاد داسي حالت نه وو ليدلي.

فرهاد- پريکړه دی څه ده صبا؟غواړي چې طلاق واخلي؟؟

صبا دوه زړه يو ځای کړل او وې ويل: هوو

فرهاد- ټولو اوس واوريده،چې صبا غواړي جدا شي،پلاره اخيرنی پريکړه همدا ده چې جدا شې.

فرشاد- افرين په تا صبا اوس زموږ د ژوند پريکړه نور خلک کوی؟

سعيد- پريکړه دی صبا ده،تا بايد له اول نه دغه ځای ته فکر کړی وای، تا حتي جرأت دی وکړ چې په خپلي ښځي لاس پورته کړی،همدا دی نرتوب وو؟

فرشاد- دا به دی هم ويلي وو چې تا څه وکړل صبا؟

فرهاد- څه يې کړی ها؟ستا په خير تللی چې بل واده وکړي؟ يا دا چې په تا يې لاس پورته کړی؟

صبا- ما څه نه دي پټ کړي،تا زه په سپيره ووهلم،ما هم خپل ځان څخه دفاع وکړه.

فرهاد په زړه کي وويل قربان دی د لاسونو شم، سم کار دی کړي دي.

سعيد- بس دی نور ټول لاړ شي..... غواړم صبا او فرشاد سره خبري وکړم

فرهاد-- خوو....

سعيد-- فرهاد خوو نه لري ومي ويل چې يوازی صبا او فرشاد... تا چې کومي خبري وکړي موږ واوريده اوس نوبت دی فرشاد دی.

سعيد فرشاد او صبا له ځان سره يوړه،غوښتل يې چې يو ځل بيا صبا راضي کړي،هڅه يې وکړه،مګر اوبه چې له اړخه تيري شي کنټرول کول يې ستونزمنه ده،صبا چې څومره دلته پاتي کيده هغومره زيات عذاب تيرو.

هغه له کاکا څخه غوښتل چې حق فيصله وکړی،او هغه خپله لاره معلومه کړی،

فرشاد- ګوره صبا ما غلطي وکړه ته يې مه کوه خير دی،راشه زموږ پاتي ژوند وژغوره.......هيله کوم...

صبا—څه غواړی ها؟ غواړې څه جوړ کړی؟

فرشاد- هر څه چې ممکن وی هغه کوم،ګوره هيڅ څوک له غلطۍ لری نه وی،منم چې خطا مې کړی،جبران کوم يی صبا مې،يوازی د جدای خبری مه کوه.

صبا- سمه ده منم چې غلطی دی کړی ده،او ودی منله چې غلطی دی کړی ده، ......-اوس غواړی چې خپله غلطۍ سمه کړی؟

فرشاد— هوو.

صبا-دی انجلی ته طلاق ورکړه چې بيرته لاړه شي....

فرشاد—څه؟؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا— یا د هغه طلاق او یا هم زما طلاق....
فرشاد— صبا خیر دی......زه تاسره مینه لرم نه هغه سره..
صبا—بیا ثابته کړه....طلاق ورکړه ورته...
فرشاد—نشم کولی خیر دی بیغیر له دی بل څه وښایه.
صبا— یا هغه یا هم زه .
فرشاد— صبا زه له تا پرته نشم کولی...خیر دی.
صبا—د رنګین په شتون کې زه هم نشم کولی..
فرشاد— هغه یتیمه ده،اوسیدو لپاره ځای نه لری چې بیرته لاړه شی،پریده چې د ماشوم صاحب شم په قسم خورم چې په همغه ورځ ورته بیل کور اخلم او هلته به اوسیږی.

صبا—چې هغه بی کسه وه زه یی هم بی کسه کړم...ته نه غواړی چې هغه اوس لاړه شې،چې خپل ژوند وکړی،وروسته له دی چې ستا ښځه شې،او بدبخته یې کړی ولی یې پریږدې؟
فرشاد— صبا مې..
صبا— مه کوه .....فرشاد......ته.....
صبا نشو کولی چې خپلی خبری پوره کړی،چې سختې ژړا ونیوله.
صبا— یعنی زه ستا لپاره هیڅ نه وم فرشاد،تا ماته لږ نظر کې هم ونه لیده؟. زما په شتون کې تا له داسې چا سره واده وکړ چې هیڅ نه وه، تا حتی هغه ته د خپلې میرمنې حیثیت ورکړ؟

فرشاد خپل لاسونه په صبا سر او په مخ باندی کیښوده، صبا وویل:لعنت به تا شه...
فرشاد—خیر دی صبا..
صبا—دا پلیت لاسونه دی لری کړه ...خدای په لعنت شی فرشاده. زړه کی دی راته اور بل کړو،او همدغه اور دی تا وسوځوی...
صبا خپلی کوټې ته لاړه او ځان پسی دروزاه بنده کړه،له سترګو اوښکی د رڼا په څیر تویدلی،ثنا صبا ته زړه ناارامه و،څو ځلی اړیکه ونیوله،ځکه هغه دی ځواب ورکول حالت کې نه وه،او موبایل یې بند کړو، ثنا مجبوره وه چې فرهاد ته زنګ ووهي، حتی ثنا هم فرشاد ته د خبرو کولو لایق نه لیده،

فرهاد- بلی
ثنا—بلی فرهاد جانه اوبخښه چې مزاحمه دی شوم.
فرهاد— کومه خبره نه ده ثنا جانی..
ثنا—صبا ښه ده؟؟
فرهاد—ښه کیږی، اندیښنه مه کوه.
ثنا—غوښتل مې چې راشم او له ځان سره بیرته راوړم،خو حسیب اجازه رانکړه.
فرهاد—ښه کار کړی دی،پریده چې تر څو مسله حل کیږی همدلته ښه ده.
ثنا—پام کوه فرهاد جانه،زما خور دی په امانت له ما څخه وړی ده،

فرهاد— زه خیانت کوونکې نه یم.
ثنا— پوهیږم،یوازی یو یاد واری وکړم....
فرهاد— د صمد کاکا سره دی خبری وکړې؟
ثنا— نه جرائت مې ونکړ،ریښتا نه پوهیږم چې څنګه یې خبر کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد— خدای مهربانه دی،هر څه به ښه شي.

ثنا—بیشکه

نن شپه هم تیره شوه، فرهاد په خپل ذهن کې د سبا غونډې ته کتنه کوله، داسې ښکاري چې هغه سبا بوخته ورځ لري،مګر زه پوهیږم چې فرهاد به یو غونډه کې هم برخه وانخلی،هغه ټول خپل خیالات یوازی دی لپاره هیر کړی و چې درد یې مغزو ته رسدلی وو چې هغه درد لټون کوه...

د لمر د را پورته کېدلو سره فرهاد لځان سره فکر کاوه چې ایا صبا به د طلاق وروسته بختوره شي؟ خوشحاله شي؟ که لدې څخه بتره شي څه؟ که و غواړی بل چا سره واده وکړې او لدې ځایه لاړشي بیا څه؟ دا هغه پوښتنی وه چې جواب یې د فرهاد سره هم نه وو فرهاد کرار د ځان سره وویل: نه دا ځل اجازه نه ورکوم څوک صبا ته ستونزه جوړه کړي او هغه خفه کړي دا ځل تا ته هم اجازه نه درکوم صبا چې خپل ژوند خراب کړې دا ژوند نور ستا ندې بلکې زما دی ...

په همدی فکرونو فرهاد لځایه پاسیده او د کوټې څخه ووت، چې همدغه وخت صبا هم د کوټې څخه را ووتل او دواړه مخامخ شول! داسې وه لکه چې صبا د فرهاد د راتلو انتظاره کاوه؟ فرهاد سلام وکړو او صبا د ژړا څخه په ډکو سترګو جواب ورکړو فرهاد صبا خوشبخت بلله چې حدقل په ښکاره خو ژړلی شی او خپل ستونزه خو بیان کولې شی..

فرهاد- غوښتل مې ستا سره خبرې وکړم.

صبا- اورم فرهاد..

فرهاد- ښه یې؟

صبا اه وباسل او کرار یې وویل: ښه کېږم.

فرهاد- هو ښه کېږی ټول شیان سم کېږی تشویش مه کوه.

صبا- کوم څه دې غوښتل وواییې؟

فرهاد- که دلته آرامه نه یې کولي شي زما اپارتمان کور ته لاړه شې،هغه هم ستا خپل کور دي،او یا که غواړې ثنا کور ته بیرته لاړه شې نو هلته به دی ویسم،زه نه غواړم چې تاسو د تیرې شپې څخه ډیر درد ووینې.

صبا- نن باید له کاکا جان سره مې خبري وکړم،وروسته بیا ځم....

وروسته بیا ځم دی کلیمي سره د فرهاد زړه بنیاد یې په لړزه کړو

فرهاد-- چیرته ځې؟

صبا- نه پوهیږم،شاید د ثنا کور ته لاړه شم،یا هم د خپل پلار کورته لاړه شم...

فرهاد- مګر هلته خو څوک نشته.

صبا- چاته ضرورت نه لرم.

فرهاد- مګر صبا ته نشي کولی په دې شرایط کې تنها اوسی،لږ تر لږه د کاکا کور ته تلو فکر ونکړې..

صبا-- یوازی اوسیدل راته بهتره دي.

دهغه د فرهاد تن ته اور واچاوه او ورو ورو د فرهاد له څنګ څخه تېر شو او روان شوه.دا ناممکنه ده چې فرهاد هغه ته اجازه ورکړي چې په یو کور کې تنها او بې سرپناه ژوند وکړي که د دې کار خطر لس وو، خو د فرهاد په نظر تر زرو زیات وو.

صبا....

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته د تورتمی او اوږدی شپې دومره وږي شوي وم،چې شاید معده مي خپل ځان خوري،هیڅ په یاد نه لرم چې ما په دی دوه ورځو کي کوم خواړه خوړلي دی،اوس پوهیږم چې څومره خوړولو ته محتاجه یم،پخلنځي ته لاړم،مخکی له دی چې څوک راویښ شی خپل خواړه مي وخوړل،پرته له دې چې له چا سره مخامخ شم چې بیرته خپلي کوټي لاړه شم،مگر محبوبه میرمن د تل په څیر له ټولو وختي خوبه راویښه شوی،چې پخلنځي ته راغله.

صبا- سلام.

محبوبه- سلام زما نازولي لوري... څنگه یې د مور گرانی...

صبا- ښه یم مننه...

محبوبه- د خدای شکر دی....غواړې چې یو څه درته تیار کړم؟

صبا- نه...خپل قاب ته مې اشاره وکړه چې ومي خوړه ډوډي....

محبوبه- دارو دی شه.. لوري که نور څه غواړي چې درته تیار کړم...

کله کله د کاکا ښځي محبوبه مهرباني ته په حیرت کي وم،یعنی دومره مهربانه کیدل هم ممکنه وی،هغه ښځه چې ما لس میاشتي زغملی (برداشت) کولی نشو،او دی له ما څخه یي زیات عمر ورسره تیر کړی،څه کیده چې ما هم لږ زغم (برداشت)درلودی؟

زه نشم کولی په خپله پریکړه باندي کلکه شم،کله مې زړه غوښته چې فرشاد وبخښم،او کله مې وجود اجازه نه راکوله چې وبخښم،زړه مي ویل چې وزغمه او کوم عذاب چې گورم،دغه عذاب لږ کم شي،لا شیبه به نه وه تیره چې خپلي پریکړي به په شاه لاړم،چې ما د مجبوریت احساس نه کاوه...

زه د پخلنځي له لارې دهلیز ته ننوتم،چې نظر مې په فرشاد ولږیده. او هغه ورځې مې یاد ته راغلل چې د هغه په لیدو مي ناشته کوله او څه خوبونه د هغه سره لیدلي وو، مگر نن چې د رنگین له کوټي رابهر شو،زړه مي غوښته چې همدلته یي له ستوني ونیسم(خفک یي کړم)یعني زه دومره ارزښت هم ورته نه لرم چې فکر وکړې زه په بد حال کې وم،او کوم درد چې زه تیروم، فرشاد یوازي یو ښځه غوښته چې څنگ کې ورسره ویده شي،زړه مې د مینې د ورځو په انتظار پریښي وو،چې په تیاره بدله شوه،یعنی زه ورته هیڅ وم هغه میني دعوه یي دروغجنی وي؟

دا څنگه ممکنه کیدای شي چې مئین په ما وو او ویده شي له بلي ښځي سره؟ آیا رنگین له ما څخه بهتره ده؟خو ما رنگین هیڅ سمه لیدلي نه وه شاید له ما څخه بهتره او ښه اوسی،مگر مینه له بهتر او ښه سره هیڅ اړیکه نه لری. زه څه وکړم؟ زه ولي دلته راغلي وم؟ولی خپل ځان ته عذاب ورکړم، باید زه لاړه شم،کومي لاري راغلي یم په همغه لاره لاړه شم، او دا زما اخرني پریکړه وه چې خپله پریکړه مي وکړه،بیرته لاړم خپلي کوټي ته لږ مې ارایش (سنگار) وکړو،چې شاید د ژړا اوښکي مې د د ارایش باندي پټ شي.نیم ساعت وروسته چې شور ماشوم شو له کوټي بهر شوم،اشتها مې نه درلوده،سلام مې وکړو،او د خوارو میز ته په یو چوکی کیناستم
له ما وروسته فرح راغله او هغه وروسته فرشاد راغلو...

محبوبه ترور مورې ټولو ته شیدو چای نه پیالې ډکی کړې،هر څه آرامه نظر څرگندیده،

فرح- موری فرهاد لالا څه شو؟

محبوبه- نه پوهیږم لوري شاید ویده وي.

فرح- لاړه شم ویښ یي کړم؟

صبا- کومه غونډه درلوده سهار وختي لاړو...

فرشاد د پوښتني په ډک نظر ماته راوکتل،شاید غوښتل یې چې پوهه شي،هغه کس چې اوس د ده دوښمن دی هغه په اړه زه ولې پوهیږم؟ ما هم ورته بی پروا وکتل،لا شیبه نه وه تیره شوي چې رنگین راغله،چې ټول توان مي له منځه لاړه،لیموی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ جامي اغوستي وی،چې له جلد سره يي ښايسته ښکاريده،خرمايی رنګ ويښتانو پای څخه د اوبو روښانه څاڅکي تويدل چې خلاص يې پريښي وو،....يعني دا جامي ورته فرشاد اخيستی وو؟

د ده اندام په اندازه....دا رنګ دی فرشاد خوښديه؟روښانه ارايش يي کړي و.يعنی فرشاد همدی اولي ورځي ورته خپل ذوق ويلي وو چي څه مي خوښيږي او څۀ مي بدي شي؟په ياد لرم هغه ورځي چې فرشاد به راته ويل ښايست مي په ساده ګي کي دي،ويلي نه مي خوښيږي چې ښځه مي زيات ارايش (سينګار) وکړی. د خوب په څير چې ما په خپلو غړولو سترګو ليدلو ،ټولي خبري مي راتکرار کړي (هغه ګوله چې زيات له لسو دقيقو څخه مې پۀ لاس کې نيولي و په خوله مې کړ او. له ميز څخه پورته شوم.

رنګين- صبا جان خير دی مه څه....زه څم.....نه مي غوښته چې خفه دي کړم.
صبا- زړه ته دی مه نيسه،ستا لپاره نه څم،نه بايد هيچاه لپاره مزاحمه شم.
خپل ځان مي قوي ثابت کولو او کاميابه هم ښکې شوم. کوټې ته لاړم دروازه مې بيا بنده کړه،نه پوهيږم چې ولي سترګي پټي کړم رنګين فرشاد په څنګ کې ګورم،يعنی دومره راته سخته وه،هغه ورځ په ياد کي شم چې مور مې ثنا ته ويلی دعا کوه...
چې شريکه کاسه دی وی .... چې کور شريک ولري خو خاوندی شريک نه.....
اوس په ښه توګه دی دمور په دعا پوهه شوم.. شريکه کاسه کولي شم چې بيله يي کړم..شريکه کور. لري يو ورځ نه يو ورځ به بيل کور به واخلي،او يا که ته وغواړي نو بيل به کړي کور..

مګر شريکه خاوند سره به څه وکړی؟نه چيرته هغه تلی شي او نه چيرته ته تلی شي
لومړی نمبر چې ما د خپل د اړيکو ليست په سر کې ترلاسه کړ فرهاد وو،چې زنګ مې ورته ووهلو.... لا يو ټلی زنګ پوره نه وو ورغلی چې فرهاد ځواب راکړ.....

فرهاد—صبا ښه يې؟
صبا—غوارم چې لاړه شم....
فرهاد—چيرته ځې....صبر وکړه چې زه راشم.... صبا.... اوری
صبا— هو اورمه....
فرهاد— خير دی چې زه نه يم راغلې تر هغهګ"۳ح۷['چيرته لاړه نشې.
اړيکه مې پری کړه، دا چې پوهيدم هغه زما په اړه انديښمن و، شايد ښه کار مې ونکړ، چې هغه مې ورخطا کړ،فعلاً اوس هم بيغير له هغه بل څوک مې ذهن ته رانغلو،پنځه دقيقې وروسته زنګ ووهه چې نږدی راروان يم،زنګ وهلو نه شل دقيقی تيری وی چې فرهاد راغلو،وويل چې کور ته نږدی يم غوښتل يې چې ځان مطمئن کړی چې زه په کور کې يم ،مګر په دی فاصله کې مې غوسه کمه شوه،د له امله چې هر دقيقه مې د فرهاد زنګ ليده شايد زما د ذهنی حالت وو،چې دروازه ټک ټک شوه،پوهه شوم چې فرهاد راغلو...

دروازه مې خلاصه کړه، موبايل په لاس له کوټې راوتم..
صبا—ثنا کره څم...
فرهاد—ښه يې؟
صبا—هو....
له کور څخه بيغير له سوال او ځواب وتم،او د فرهاد موټر کی کيناستم،فرهاد هم موټر چالان کړو،او يوځای د اوښی کور ته لاړو فرهاد زه د ثنا د دروازې شاته د موټر څخه ښکته کړم چې نه فرهاد خبری کولی او نه ما ..... خو اخر هم له موټر څخه ښکته شوم چې فرهاد اواز وکړو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد—ځو بجې درپسې بیرته راشم؟
ثنا—شپې ته دلته یم....غواړم چې له الطاف سره خبرې وکړم...
فرهاد—صبا....
ثنا—هاا...

فرهاد—وایم چې بیا هم فکر وکړه....بیا هغه وروسته پریکړه وکړه... ژوند تباه کول له یوې دقیقې څخه زیات نه دي....خوو... (یو شبیه غلی شو) داسې نه چې یو ورځ پیښمانه شې چې په بیړه دې عمل یا پریکړه کړې ده.
ثنا—زه له خپلې پریکړې پوره مطمیئنه یم....
فرهاد—سمه ده،که نور څه ته دې اړتیا درلوده،بیا ماته زنګ ووهی...

صبا د خپلې خور په مرسته بلاخره جرائت وکړ چې مور او خپل ورور ته د پیښو په اړه پوره کیسه وکړي. هغه مور چې د خپلې لور لپاره له لرې اوښکو تویولو پرته بل څه نه شو کولی ،الطاف هم صبا ته دلداری ورکوله،هیله وکړه چې له فرشاد سره یو ځل بیا خبرې وکړي چې صبا مخه ونیوله (منعه یې وکړه) خپله اخرې پریکړه یې مور او ورور ته یې واوروله. اصیلا..یوازې ژړل،پوره اطمنان سره به صمد څخه به دا خبرې نه پټې وی او اوس اصلي کیسه پیل کیږي، د کورنۍ تاوتریخوالی......

سعید د صبا د لیدلو لپاره د ثنا کور ته راغی او ټولو ورته د معمول په څیر ښه راغلاست ووایه. که څه هم سعید هڅه وکړه، چې صبا کور ته لاړه شي، خو بریالی نه شو او د صبا وروستۍ خبرې طلاق وې او بس.. او په دې وروستیو کې صبا له خپل تره وغوښتل، چې له فرشاد د هغې طلاق ورته ولېږي.کله چې سعید کور ته ورسېد، فرشاد ته یې غږ وواهه فرشاد خپل پلار ته ورغی.
فرشاد- ها پلار جان
سعید- زما کوټې ته راشه ...
دوی دواړه یو بل ته مخامخ ناست و او سعید ورته وویل: اوس چې تا د خپل ژوند ټول اړخونه په خپله پریکړه کړې، نو باید له پایلو راضي اوسې.

فرشاد- پلار جانـ..
سعید- یوازې واورئ کله چې زه خبرې کوم ... -
فرشاد- بخښنه غواړم
سعید- تاسو زما لپاره د ټولو خلکو په وړاندې مخ پرینښودو، نور زه نشم کولی خپل ورور ته زنګ ووهم، تاسو هغه څه وکړل چې تاسو یې غوښتل او په پای کې یې نادیده نیسی .
فرشاد- ما د مور...
سعید- ستاسو مور،جلا حساب لري ... دا د هغې لپاره وخت دی چې هغه حساب ورکړي چې څنګه یې کولی شي په خپله زړه دومره لویه پریکړې وکړي.

فرشاد- زه بخښنه غواړم پلاره، زه پوهیږم چې ما یوه غلطي کړې او زه باید د هغې لپاره تاوان ورکړم.
سعید- هغه ورځ دې یاد دې چې تا راته محبوبه رامخکې کړل ترڅو صبا درته وغواړم؟
فرشاد- هوو.
سعید- ولې تا هغه ورځ خپل مور ته ونه ویل چې راشی او زما سره خبرې وکړې؟ ولې دی د محبوبې څخه مرسته وغوښتل؟
فرشاد- ځکه چې مور مې صبا ډېره نه خوښېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سعید- کله چې ته پوهیږې چې صبا ستا د مور خوښه نه وه نو ولې دې ورسره واده وکړ؟ ولې یې ځوروې، ولې پرته له د ټولو بی خبر ولاړې او یو بله نجلۍ دی راوړه او واده دې ورسره وکړو ؟

فرشاد- پلاره ما یوازې د مور خبره ومنل.
سعید- د مور حساب دې پریږده وروسته تا چې اوس خپل په سر پریکړه کړې باید پایله هم وګورې، ته باید صبا ته طلاق ورکړې. ترڅو هغه چې څنګه غواړې ژوند وکړې.
فرشاد- پلار.....
سعید- یا به ته هغې ته خپل په رضا طلاق ورکوې یا به په زوره درنه طلاق واخلی ....
فرشاد- زه غواړم له صبا سره خبرې وکړم
سعید- زما او د صبا وروستۍ کلمه طلاق ده. نور زما د کوټې څخه ووځه.

کریمه...

سعید خپل د وراره له کوره راوګرځېده او تندي دری من تروش نیولې وو. او په بېړه یې له فرشاد څخه وغوښتل چې ورشي.هغوی څه وویل: نه پوهېږم، خو د فرشاد وروسته زما وار و او اوس باید زه د دې ټولو کارونو حساب ورکړم.. له کومه مې پیل کړی واې؟ زه څه وایم؟ سعید دا ځل په زوره چیغې کړې...
سعید- کریمې..
کریمه- ه...... ها...
همدا چې زه د کوټې دروازې ته ورسیدمذد سعید قهرجن غږ پورته شو.
سعید- خپل د زړه ارمان ته ورسېدی؟ خپل د زوی کور دې وران کړ، زړه دې خوشاله شو؟

کریمه- کور مې نه دی وران کړی، ته د هغیی کور خراب کوی سعید خپل په دی کار. چې په زور یی طلاق اخلی.
سعید چیغې کړی او ویې ویل: تا بد وکړو ولی دی په پټه واده ورته وکړ؟ تر اوسه د صباد لاسونو او پښو نکریزي نه وه پاک شوی او تا وربانديې بنه راوسته؟ او اوس زما په سترګو کې خاورې اچوې...؟
کریمه- ته هسې خبره غټه وې ما او محبوبې ته وګوره.
سعید- ستا او محبوبه څه؟ زما خوله مه خلاصوه ځکه زه ستا د عمر لحاظ کوم زما په اوږو مه سپریږه تاسو زما له اجازې پرته یو حشره کور ته راوړئ. هغه وخت ګیله له ځان وکړه. زه تا ته اجازه نه درکوم چې په خپل زړه هر کار وکړې.. البته، نور څه کولو ته پاتې هم ندې چی تا کړی نه وسې!

کریمه- خو....
سعید- دا نازدانه زوی دې پوی کړه چې نن شپه ځی او صبا به طلاق ورکوی له هغه پرته نور زه پوهېږم او ته او هغه... (فرشاد)
کریمه- سعید جان، مه غوسه کیږه، ستا قرباني شم. زه خپل پوهېږم چي صبا غوسه ده خو څو ورځی چی تیر شی عادت کوي.
سعید- کریمه ما خپل خبره وویل زوی دی چمتو کړه چې ځو صبا ته طلاق ورکړي، یا هم چمتو یې کړه ترڅو چې مور طلاق دی واخلی..
کریمه- ته څه وایې سعید جان؟
سعید- هغه څه چې ته یې اورئ، تاسو راته نه مخ پریښودو او نه عزت زه مو د ورور مخته په دو روپو کړم.

فرهاد....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام کورته راستون شوم، پښې مې مرسته نه کوله، نه مې غوښتل چې صبا ته ټوله ورځ مزاحمت وکم ، خو زره می قرار نه درلود هر دقیقه بهانه یی کوله هغه یی غوښتله او. داسې نه چې زه غوارم چې مینه وکړم، زه یوازې د هغه د حالت په اړه اندیښمن وم، ما د پلار زنګ راغی او اوکی می کړو

سعید- بلی ، فرهاد، چیرته یې؟

فرهاد- په دهلیز کی ...

سعید- ښه ده، چي راغلي، دننه راشه، زه غوارم له تا سره خبرې وکړم.

تلیفون مې قط کړې او مستقیم د پلار خونې ته لاړم، ما هیس وخت پلار می دومره اندیښمن نه وو لیدلی زه هم مخکي ولارم او سلام می واچول. پلار علیک وویل او د خبرو اصل مطلب ته لاړو..

سعید- کاکا ښځه دی نن څو څو ځله زنګ وواهه او شاید په دې ورځو کې به بېرته راشي، که څه هم ما صمد ته څه نه دي ویلي، خو دا مسله نه ده.چی پټ وي، څوک به یی د دې حالت څخه خبر وي.

فرهاد- ښه زه څه کولی شم؟

سعید- زویه ، زه یوازې غوارم چې ته ارامه اوسې او داسې څه مه کوه چې مور شرمنده کړی ... فرشاد ستا ورور دی او بدي یې ستا بدي ګڼل کیږي.

فرهاد- ما څه کړی؟

سعید- تا څه ندې کړی زویه، زه غوارم چې ته خبر شې چې صبا ته به له فرشاد څخه طلاق واخلم او لکه څنګه چې ستا خوښه وي صبا خوشی کوم ، خو په بدل کې باید چوپ شی او داسې څه مه کوه چې بې عزتي وکړي... دوه ورونه په بد واورې.

فرهاد- سهی دی پلاره .... خو...

سعید- نن شپه به له فرشاد سره ځم چې صبا ته لومړی طلاق ورکړم.

فرهاد- زه هم ځم پلاره...

سعید- خو...

فرهاد- ژمنه کوم چې څه به نه وایم....

سعید- سمده مګر ته باید له مسلې څخه لرې اوسئ، هڅه مه کوه چې د صبا څخه ډیر دفاع وکړئ، زه به د صبا لپاره پخپله پریکړه وکړم.

فرهاد- که صبا راضی وي، زه د ویلو لپاره هیڅ نه لرم، پلاره ... مګر مه پریږدئ چی صبا بی کس شی..

صبا....

له اته بجو تیر ویی چې کاکا سعید له فرهاد او فرشاد سره دلته راغی، مېرمن شهلا او لورګانی یې مېلمه پالنه کوله او زمور د هوساینې لپاره حسیب له خپلې خور او پلار سره مونږ یوازې پریښودل نیم ساعت کاکامی لګیا و او له یې غوښتل چې زه کور ته لاړه شم او ما هر ځل ورته یوه خبره تکرار کول (طلاق)

سعید- زه پوهیږم ستا خبره نه بدله کېږی مګر بهتره به نه ویې چې خپل کور کې دا مشکل حل کړو؟ راځئ چې هلته لاړ شو او تر هغه پورې پاتې شو چې ستا پلار راځي ... وروسته، که بیا هم ته طلاق وغواړئ، ته کولی شئ جدا شي زه به پخپله ستا طلاق واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ثنا ته وکتل، هغې یوه خبره هم ونه کړه، او میرمن شهلا د هغې له چوپتیا څخه ډېره راضي وه، یا یې نه غوښتل چې زموږ د کورنۍ په چارو کې مداخله وکړي.
صبا- ښه، که طلاق راکوې نو نن شپه دې یو طلاق راکړې.

فرشاد ...

سترګې مې وترلې، نن مې خپل د مور خبرې یاد ته راغلل د مور اوښکې مې چې په ژړا ژړا کې صبا ته د لستوڼی مار او شیطانه ویل، باور کول یې سخت وو، خو د مېرمن کریمې خبرو او ژړاو تاثیر وکړو او فرشاد خپل د پلار خبره هم یاد ته راغلل چې ویلې وه که تا طلاق ورنکړو نو زه به دې مور ته طلاق ورکړم.. فرشاد فکر کاوه دا ټول مصیبتونه د صبا له لاسه دي نو ځکه په ډېره غوسه یې وویل: زه به تاته طلاق درکوم صبا...ته طلاق یې....

فرشاد دا جمله په ډېره غوسه وویل او له کوټې ووت. فرهاد او سعید صبا څخه وغوښتل چې د پلار تر راتګ پورې له هند څخه د خپل تره کور ته راشی او فرهاد فکر هم له صبا د خیال ارام کیدل ، ثنا په دې اړه کوم خاص راضي نه و. مګر صبا د خپل تره خبره له پامه ونه غورځوله ځکه فرشاد د خپل تره له وعدې سره سم صبا ته طلاق ورکړ.

فرهاد...

صبا بیا له موږ سره کورته راوست، خو دا ځل زما زړه قرار نه درلود، زما زړه د پخوا په پرتله کمزوری ښکارېده. کاش چې په ما کې واک واي او زه به هغه یوازې له هرچا څخه لرې ځای ته وړلې شوم کاش چې د خلکو خبرې مهمې نه وې څنګه چی می زره غوښتل له صبا څخه می محافظت کول ژوند زما ناوکی دومره خپل شکنجه کی نیولی وه. د وخت په تیریدو سره هم نه خندل زما پلار د هغه سره موټر شاته ناست وو او هغه ته یی ناز ورکول ما د شا د شیشې له لارې لیدلی شم، د هغه شونډې سپیره ښکاري، ویښتان یې لږ شوي وو ، یا شاید هغه نور خندا نه خوښوي.

حوصله د جوړولو د ویښتانو نه درلود او پوستکی یې د غنمو په شان ژیړ شو. ببر وریځی چی معلومیدل په میاشتو ندی اصلاح شوي. هغه له غمونو ډک وه هغه په خپلو غمونه کی او زه د هغې په فکرونو کې ډوب کور ته ورسېدو او پلار مې صبا کور ته ورساوه او خپل څنګ ته کېنوله او چا د خبرو جرعت نه درلود او فرح چای راوړل او موږ ټولو په ګډه هغه د زهر په مثل چای مو وڅښلو چې د رنګین راغله او د کریمې مور تر څنګ کیناست. کریمې د رنګین پر سر لاس تیر کی او نازي یی ورکو او له هغه شیرینی مننه وکړه چې تیار کړي یې وو.

د صبا سترګې لندې شوې او د هر څه لپاره یې چی پری راغلی وه قسمت ملامت کړ. پر هر دلیل می صبا ته کتلو هیس فرصت می نه پریخودل چې شاید هغه فکر وکړي چې زه هیڅ نه یم او شاید هغه ماته د مینې په سترګو ونه ګوري، خو هغه کله چې زما نوم یادوي او بی صبرانه له ما څخه پوښتنه کوي. هغه ترحم خپل پر ساده زړه حساب کوم او له خپل رحم څخه راضي یم

ما نه لیدلی او نه می کړی ده عاشقی
ستا څخه هر څه زړه راښکونکي دي، جار صنم...

فرشاد د خپلې مور سره د هغې ژمنې په وړاندې ځان مسؤل ګڼلی و، چې هغه ژمنه ورسره ترلې وه، هغه ژمنه چې د ژوند بنسټ یې خراب کړ. د صبا مینه یې له لاسه ورکړه ځکه صبا احساس کړه چې فرشاد رنګین یې پر خپل ځای غوره کړې، دواړه پښې یې په یوه موزه کې کېښودلې او د طلاق غوښتنه یې وکړه، صبا چې لس ورځې وړاندې یې د مور کېدو خوبونه لیدل، اوس د خپل نامعلوم راتلونکي په اړه فکر کوي. فرهاد بیا کور ته په راتلو عادت شو او کار ته ځي او بیا کور ته راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو صبا څه ته اړتیا ونه لري. صبا دوه اونۍ هره ورځ له خپل مور او پلار سره خبرې کوي او ځان له ژوند څخه راضي ښيي او نن یې خپلې اوښکې نه شي پټولی ځکه خبر یې ترلاسه کړ چې درې ورځې وروسته د پلار عملیات کیږي او تر عملیاتو وروسته کابل ته به راځي..

فرشاد چې د خپل کوټې ته د ننوتو اجازه نه درلود د کور مېلمستون په کوته کی د رنګین سره ګذاره کول رنګین د خپلې نوې کورنۍ سره د رضایت او نږدېوالي لپاره هرڅه کول. هغه تر نورو ډېر معصوم او تر ټولو ساده و، حتی په همدې مېلمستون کې هم راضي و او یوازې یې غوښتل چې دا کورنۍ دې بېله نه شي. خو په دې سادګۍ سره هم هغې د فرشاد غوښتنه ونه منله ځکه فرشاد ترې وغوښتل چې ماشوم وزېږوي او صبا ته یې ورکړي. بیا هغه کور ته چی فرشاد یې مصارف ورکړي لاړه شي او د دوې ژوند پرېږدي..

صبا...

باید د ژوند تریخ خوند ومنئ د ژوند هره لحظه به په تریخ خندا تیر وله ما نه شوای کولای اجازه ورکړم چی نور څوک فکر وکړي چې زه بیچاره یم، د شپې تر سهاره به مې ژړل، خو بله ورځ مې له کوټې څخه په ښکلي آرایش کی بهر ته تلم چې هیڅوک ونه وایي چې د بنه له غم یې په تدریجي ډول له منځه یوړل، زموږ ټول خپلوان او ملګري به د فرشاد په دویم واده خبر شول. او دوی هره ورځ راتلل، یو د مبارکۍ لپاره او بل یې د تسلیت لپاره. چی زما زړه آرام ول په دې موده کې فرشاد څو ځلې له ما څخه وغوښتل چې ښښنه وکړم او غوسه پرېږدم،خو زړه می دبره جوړه شوي وه او د هغه تېروتنې نه شم کولی چی تیر شم..

کاش چې له ما څخه یې پوښتنه کړې او بیا واده کړی وای، کېدای شي ما به اجازه ورکړې وای چې له پوهېدو پرته لاړه شي او بله ښځه پیدا کړي. مېرمن کریمه چې رنګین په هرو دوو ورځو کې ډاکټر ته لېږي، د خپلې ناوی د ښه خبر د اورېدو په تمه وه.له کومې ورځې چې دې کور ته راغلی یم، غوښتل مې چې یوه ورځ د تره له مېرمنې ځان خلاص کړم او یوه ورځ ارامه ساه واخلم، خو څه وکړم چې داسې دعا قبوله شي؟

ما غوښتل چې هغه زما رد پرېږدي ترڅو د هغه خبرې د طلاق لامل شي. زه د طلاق د پایلو څخه خبر وم، زه پوهیدم چې زما ژوند به د پخوا په څیر نه وي. ما بله چاره نه درلوده خو زه څنګه دا زغملی شم چې دوی ټول په نابره توګه ولوستل او بل سوک یی زما څخه برتری ګڼلی وایی او له ما څخه به لوړ کیني. د فرشاد په وینا، زه مغروره وم او دا غرور مې ځمکه ته وهي. هغه منم چی زه مغروره وم خو کاش داسې څوک وي چې زما د غرور قدر وکړي او زما د ښېګڼې د غوښتلو پر ځای زما سره مینه وکړي او زما بد کارونه مخ ته راوړي. که ما کومه ستونزه درلوده، کاش چې د وخت په تیریدو سره به مې منلې وای، نه دا چې دوی به هغه درد درې چنده کړي چې ما باندي بنه راوړی..

هره ورځ مې حساب کړې وه، تر څو تحمل او صبر مې زیات شي. عادت شوم چې فرشاد د رنګین تر څنګ ووینم او دا راته ومنل شوه. موږ ټولو په یوه میز ډوډۍ وخورو او یو ځای کېنو، تره مې خپل کار ته لاړ او فرشاد او فرهاد دواره هم تلل کار ته.

د کاکا مې دواړه ښځې فرح او رنګین په کور کې و. او زه تر ټولو لرې وم. ډیری وخت زه په خپله کوټه کې بندي وم. او نه مې غوښتل چاسره مخامخ شم. نور مې زړه درس ویلو ته هم نکیدا. زړه مې د انسټیټیوټ څخه هم بد شوی بس هر چا بې معنا همدردي کوله او ځینو ملنډې وهلې. پخپله هم پوهیدم چې دوست او دښمن نلرم خو د ټولو لپاره یو مضمون شوې وم. صبا چې یوه کلنه ناوې وه بن یې پرې راوړه.او تر ټولو بد تهمت چې زموږ د خپلوانو لخوا په ما شوی و، پرون مې د یو ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه واورېدل چې دوی زما تر شا ویل چې صبا ناپاکه وه او فرشاد یې له کاره خبر شوی وا او دا چې له شره یې خلاص شي دوهمه ښځه یې وکړه. ما وخندل او خبره مې په خاموشۍ بنده کړه.

دا صبا هغه نه ده چې پخوا وه. که زه د پخوا په څیر وای، چا چې دا خبرې کړې ټوټې ټوټې مې کولو. ولې د چا لپاره به مې خپله پاک لنمي ثابته کوله؟ د هغه چا لپاره چې صلاح یې ونه ګڼله چې له واده یې خبره شم. نو پرېږده چې خبرې وکړي او خپل زړونه خوشحاله کړي.

فرهاد...

دل‌باخته‌ی.....چشم‌سیاهش
قدبلندش....اخم‌جادویش

شده‌این‌دل‌دیوانه‌ی‌ما

دې زړه مې بیا د صبا لپاره بهانې کولې، شپو او ورځو مې یو ځل بیا رنګ اخیستی و. احساس مې کاوه دا چې صبا له بند څخه خوشې شي کولی شم هغې سره خوشبخته شم، زه یوازې د هغې لپاره د خپل پلار کور ته په هفتو راتلم او حتی یو شبېه هم خپل اپارتمان د تلو په فکر کې نه یم. او له دې امله چې زه سبا د هرې ورځې په پرتله ښه وینم، زما زړه خوشحاله وا. لږ تر لږه سترګې له اوښکو ډکې ندي. هره ورځ فرح ته وایم له ښوونځي څخه راتلې صبا تنها پرینږدې.

او له مور څخه مې هم غوښتنه چې د کاکا ښځه مې پرینږدي صبا وځوروي. که څه هم پلار د هغه په حساب رسیدلی. او شاید د هغو خبرو ډار دی چې د صبا خواته نه ځي. فرشاد هم د خپلې نوې ښځې سره دی شاید د ظاهراً به داسې وي یا یې په ریښتیا د صبا نه لاس اخیستی. نن هم زر کور ته ولاړم څنګه مې چې مور دروازه خلاصه کړه سلام مې وکړو او د صبا د کوټې په لور روان شوم چې وګورم څه حال لري. شاید عادت مې کړی وي چې له راتګ وروسته د صبا عبادت وکم، او له حال نه یې باخبره شم. کله به یې دروازه خلاصه کړه له نیژدې به مې ولیده او کله د دهلیز په نیمایي کې او لږ لږ به یې کوټې ته تلم. او یا هم کله کله به هغه د انسانیت له مخې یا هم زما د حق ادا کولو له مخې زما کوټې ته راتله. چې نن مې مور مانع شوه. او پرېښښودم چې د صبا کوټې ته ولاړ شم.

محبوبه- زویه صبر وکه.....
فرهاد- ولې خیرت دی مورجانې؟
محبوبه- راشه زما کوټې ته فرهاد مې خبرې درسره لرم.
فرهاد- څه شوي دي؟ په صبا؟؟؟
محبوبه- هیسس غږ د ټیټ کړه او راځه.
مور مې زه لاس نیولی د خپلې کوټې په تخت کینولم او بیا یې په خپله دروازه بنده کړه او تر څنګ مې کیناسته
محبوبه- فرهاد مې... ښایسته زوی مې...
فرهاد- بلې مورجانې

محبوبه- ماشاءالله خپله هوښیار یې او په ټوله موضوع پوهیږې اړینه نده څه وویم. خو مور یمه او زړه مې طاقت نکا...
فرهاد- ووایه مورجانې اورم... کوم څه شوي چې زه بې خبره یم او یا هم کومه تیروتنه مې کړې چې ته پرې خفه شوې یې؟
محبوبه- نه خدای دې نکا زویه.... فقط وایم که خفه کیږې نه له صبا نه لرې اوسه...پرېږده نجلۍ ارامه ساه واخلي
فرهاد- ولې؟ صبا کوم مشکل لري؟ بد کار مې کړی؟ کومه خبره مې کړې چې صبا ناراحته شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبه- نه نه هغې څه ندي ويلي د مور ګرانه.... خو د کور وضعيت ټولو ته مالوم دی. چاته وخت مه ورکوه چې په تا او صبا پسې خبرې تهمت کړي. د دواړو لپاره بد کيږي.صرف وايم د بې ځايه خبرو لپاره. زمينه مه مساعده کوه زويه..
فرهاد- چا څه ويلي؟ واضح ووايه چې پوی شم مورجانې.. که چا څه ويلي هم نه وي نو په زړه کې دې دا خبرې مه پيدا کوه.. صبا مې د کاکا لور ده او که وغواړم چې احوال يې واخلم چاته اړه نلري.

محبوبه- زويه ته خپلې خبرې کوې خو صبا څه؟ د هغې لپاره ولې مشکل جوړونکی شې؟ځيني په خپلو ناحقه خبرو هغه بيچاره ارامه نه پرېږدي...
فرهاد به غصه شو او وې ويل: چا څه ويلي مورې....
محبوبه- هيسس فرهاد جان د مور ګرانه کرار.
فرهاد- نه داسې به نه وايې بايد زه په خپله د صبا نه واورم...
فرهاد په بيړه د خپل ځای څخه پورته شو د صبا د کوټې په طرف روان شو.... صبا، چې غم يې د څو دقيقو لپاره خپله لاره ورکه کړې وه او خوب ورته راغلی و څو لږ ارامه شي خو هغه ارامښت هم فرهاد ترې غلا کړو.

فرهاد- صـــبـــــا....صبا...
صبا- بلي...
صبا په ډير ډار سره له خوبه پورته شوه او بلي يې وويل.
فرهاد- تا ته چا څه ويلي ها؟
صبا د فرهاد دې اخلاقو ته ډيره حيرانه شوی وايی که د فرهاد پوښتنی ته؟ صبا بغير د جواب ورکول په فکر کې غرقه شوه او ميرمن محبوبه راورسېده.
محبوبه- وښه لورې خوب ته يې پرېنښودې..راځه فرهاد مې ولاړ شو بده ده نجلۍ پرېږده چې استراحت وکړي..
فرهاد- ويده د شي زه کار نلرم فقط د هغه نوم د واخلي...

صبا- کوم نفر؟
فرهاد- څه پوی شم چا درته څه ويلي؟
صبا- څه يې ويلي؟
فرهاد- توبه خدايه په خبره نه پوهيږې؟ وايم چا درته څه ويلي؟ چا بده خبره درته کړي؟ولې د ورځې پدې وخت کې ويده يې؟ څه مشکل لرې؟
محبوبه- فرهاد مې ورو هيله کوم..
صبا- محبوبې خاله کوم څه شوي؟
محبوبه- هيڅ لورې وبخښه، فرهاد لپاره مې د نن ورځې کيسې کولې چې د خولې څخه مې نن د مسعودی خبره و فرهاد ته ووتل...

د صبا سترګې له اوښکو ډکې شوې تازه پوهه شوه د چې فرهاد غصه کيدل د څه لپاره دي. صبا د فرهاد خواته وکتل او بې قراري يې درک نشوای کړی خو غريبو پدې وا چې دا تمه يې د فرشاد نه درلوده نه د فرهاد. غوښتل يې خاوند يې له پاک لمنۍ دفاع وکړي. خو برعکس فرهاد وا چې د هغې لپاره غصه شوی وا او د هغې درد يې خپل ګڼلو. صبا په زړه کې ويل، وګوره، فرهاد زما لپاره د رحم له مخې جګړه کوي، په داسې حال کې چې فرشاد خپله مينه پريښوده. لدې څخه بدتر هم څه کيدل؟

فرهاد: مسعوده....؟ هغه نو څوک ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر...صبر.... د محسن میرمن یادوئ؟ هغې دومره جرئت وکا چې دومره غټې غټې خبرې کوي. پوهېږم چې څه وکم ورسره...
محبوبه- فرهاده خبره مه غټوه... د مور ګرانه د خلکو خوله بندیدونکې نده. خبره لدې بدتره کیږي.

خو چیرته وه د اوریدلو غوږونه؟ فرهاد خپل سر ټیټ کا او پداسې حال کې چې ځان سره لګیاو وو او بد رد ویل د دهلیز خواته ولاړ او صبا ورپسې شوه.
صبا- فرهاد هیله کوم ودرېږه...
د معشوقې غږ وا چې په بند کې یې بندي کا او قدمونه یې کم کړل. فرهاد په ځای ودریدا او د صبا خواته تاو شو.
فرهاد- کوم څه غواړې؟
صبا- چیرته ځې؟ غواړې د هغه خلکو د دروازې شا ته لاړ شې؟
فرهاد- هو.

صبا- ښا نو څه لاسته راوړې؟ پرته لدې چې د خلکو خبرې زیاتې شي؟
فرهاد- ضرورت شي د ټول کابل د دروازو شا ته ځم او د ټولو خوله بنده وم ترڅو بیا چا پسې بیځایه خبرې ونکړي.
صبا- مننه کوم فرهاد چې زما په فکر کې یې، خو ضرورت نشته د خلکو د لارې سر ونیسې هر څوک خپلې خبرې کوي او ځي. ضرور نه وینم چې د ټولو خلاصې خولې وتړم.
فرهاد- صبا...
صبا- تلل دې زما مشکل ډیروي. ما پسې یې خبرې کړې. خدای مکړه ستا نوم هم...

فرهاد په زړه کې وویل: نوم مې څه چې ځان مې هم درنه قربانوم، کافي تا خوشالهووینم. خو ویې ویل: خولې یې ماتوم چې نوم دې په بد یاد کړي.
صبا- اړینه نه وینم. پریږده هر څه چې دي وي دې. د هفتې په اخر کې الطاف راځې او لدې ځایه ځم...
فرهاد- چیرته؟
صبا- مور دوی مې باید دلته راغلي وای خو الطاف د راتلو اجازه ونکړه. هغه راځې او ماسره ځي د مور دوی ته مې ځو. نو ځکه اړینه نده ځان دې د خلکو خولې ته واچوې هیله کوم.. که ډیره پاتې شم تنها همدا هفته به وم او بیا مې طلاق اخلم او هند ته ځم.

عشق ای آتش زن دنیا و دین
ما دگر هستیم خاکستر نشین...

د فرهاد زړه د صبا په خبرو ولړزیدا. څنګه کولی شي په دومره ساده‌ګۍ سره د تلو خبرې وکړي؟ دا ځل که د فرهاد زړه مات شي نوره لار نلري چې تر ابده ژوندی پاتې شي. فقط د صبا لپاره، د زړه ټوټې یې سره یو ځای کړې او یو ځل بیا یې د ژوند کولو کوشش وکا.

وای صبا څومره خودخواه یې...
وای پر تا اې د مینې کافرې،
وای پر تا اې ظالمه یار،
څنګه د وکولی شو چې د فرهاد هستي د بربادۍ په لور ورکړې، حق نلرې د هغه د زړه درزا واخلې.. حق نلرې فرهاد د نسیتۍ خواته کش کړې...
شاید ما تیروتنه کوله، صبا هر ډول حق یې درلود. هر ډول... حتی د زنده‌ګۍ د سوزولو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسه شوه ورانه یارمي وبایللو
وژنم دې ځانه یـار مــې وبایللو

ته مې پوره نکړې بخښنه غوارم
د زړه آرمانه یــــار مې وبایللو

راته د صبر تـــعویزونه وکړه
وه ملا جانه یـــار مــې وبایللو

قسمته ټـولې لوبــې تا راوکړې
ته شوې ناځوانه یار می وبایللو

فرهاد نورې خبرې ونکړې او د هغې لارې نه چې شاید په یاد یې هم نه وه څنګه راغلی و د موټر خواته یې ولاړ. په خپله تنهایۍ کې یو ځل بیا غرق شو او سره لدې چې تمه یې نه درلوده صبا ورسره مینه ولري. فقط یې غوښتل د صبا تر څنګ پاتې شي او له هغې څخه ملاتړ وکړي.

- څومره ساده دې د تلو فکر وکا نجلۍ...
- ینعي هیڅ شی ستا لاره نشي نیولی؟
خپل حماقت مې وا څنګه مې دا فکر وکا چې وروسته له جدایي دلته پاتې شي، هغه خپل ځانګړې ژوند لري او که اوس ولاړه شي بیا هیڅکله نه راګرځي...
صبا... ای کاش کولی مې شو چې په نه تلو دې مجبوره کړم..

فرشاد...

مور مې یو وار بیا یو آفت زما او د رنګین په ځان را اچولی هره ورځ په یوه نوې بهانه مورې ډاکټر ته بیایي واقعاً چې نور سترې شوی یم ډاکتر ته د تګ څخه، د خوب لیدو څخه، له لاسه ورکولو څخه، له خدایه مې غوښتل چې کاش زر د اولاد خیښتن شم او هغه مې مور ته ورکم او د صبا سره یو لرې ځای ته ولاړ شم. او یا هم رنګین ولیږم چې ولاړه شي ګني بغیر لدې مجبور یم چې د صبا نه جدا شم. هغه صبا چې اوس مې ارزښت ورته هیڅ دی.څو هفتې کیږي چې آن مې مخ ته نه ګوري. په یو کور کې د پردو په شان ژوند کو. حتی زما کالي چې زمورږ د دواړو په کوټه کې و د کوټې نه ایستلي او د مور په لاس مې ورکړي...

ای کاش یوه معجزه شوې وای او صبا مې تر څنګ پاتې کیدو ته راضي شوې وی. کاش ما هم کولی شو د پلار په څیر مې دوې ښځې یوځای وساتم. نه دا چې د پلار کیدو او د مینې تر منځ یو انتخاب کړم. خو نشوه او نه کیږي. زما صبا دومره خودخواه ده چې د مور اوښکې او زما زاری یې نالیدلې ونیولې. هر وار مې چې غوښتې د صبا خواته ورشم هغې پرېښی یم.

حتی نن مې چې د پاتې کیدو لپاره زارۍ وکړې.. هغه له زینو څخه پورته تله، د فرح له خبرو هغې خپل شیان ټولول څو د ثنا خور کور ته یې ولاړه شي او له هغه ځایه هند ته....
فرشاد- سلام..... امممم د سلام ځواب کول....
صبا- اړینه نده چی راته سلام راکړې....

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- صبا هیله کوم د ماشومانو په رکم ضد کول پریږده.. غصه دې کمه کړه چې خبرې وکړو...
صبا- زه کومه خبر نلرم چې....

فرشاد- زما ګلابو مې هلیه کوم...

صبا....

کاش چې زه مړه وایی او دا ورځ می نه وای لیدلی، فرشاد زه په ناچارې که ګلابو مې نه وایی ویلی هر ځل چی ماته د ګلابو مې غږ کول زما په سترګو کې روښانې راښکاره شوه چی زما د وجود رګ کی جریان درلود. د هغه د ګلابو مې په ویلو زما په شونډو تل موسکا خوره کیدل زه د ځان مینه کولم زه دا منم چې زه دومره روږدی وم ستا د هغه ګلابو مې ویلي لپاره زره می غوښتل هر ځلی قربان شم خو دا زموږ د دواړو تالو ترخې وه چې چوپتیا یې نوره هم زیاته کړه. د هغه ګلابو مې په ویلي د تل پشان نور زما په خوله موسکا را نه وړه بلکې زه یې نوره هم ماته کړم.

زما زړه د هغه لپاره وهل شوی و، یا ما احساس کاوه چې دا یوازې د هغه لپاره دي هغه زه په ناز او په زره نیولی وم او ماته هم بل لاره بیله فرار نه وو پاتی هغه له ما څخه د پاتې کیدو غوښتنه وکړه، مګر هغه نه پوهیده چې زه له دی یوازې دا غوارم واورم چې هغه له رنګین سره جلا کولو ته چمتو دی. ما غوښتل له هغه سره واوسم، خو نه غوارم چې خپل خاوند بل چا سره شریک شم، هغه زما زره له تیکی بولی ، او زه هم نه شم ویلای، چې څو شپې مې ژړلي، ځکه چې هغه په کوټه کې نه و.او بله ښځه سره وو د غرور بحث جلا دی او د دې ژوند بحث جلا دی.

ما تمه درلوده چې د پښیمانی کلمه واورم. کاش چې فرشاد یو ځل ویلي وای چې رنګین ته به طلاق ورکړم او په واده به پښیمانه شم.
صبا- هر څه بل ډول وو .... که
فرشاد- دا ټول شیان به توپیر ولري که ته وغواړئ؟ صبا، که زما مور اجازه نه راکوي چې رنګین له دې ځایه وباسم، نو زه او ته له دې ځایه لرې ژوند کولای شو، تر څو چې رنګین زما له مور څخه ژوند وکړی ، موږ به خوشحاله یو. پوهیږئ چې تاسو د طلاق مسله کی زه مجبوره کړم او اوس موږ وخت لرو. هیله کوم صبا، زه له تا پرته نشم کولی..

صبا- نو رنګین څه کیږی ؟؟؟
فرشاد- ما ورته وویل چې زما مور سره وي.
صبا- دا پدی معنا چې طلاق به ورنکړې او جلا به نشې ورنه؟
فرشاد- که ته وغواړې، هغه به زه خپل د مور کوټې ته....
صبا- هو ... زه غوارم چې ته هغه پریږده زه او ته لرې ځای ته ولاړ شو فرشاد چیرې چې یوازې ته او زه یو ، چیرې چې زموږ په کار کې هیڅ مداخله نه کیږي او زه ډاډه وم چې خدای به ما بې اولاده نه پریږدي.

هغه خبرې چې یوازې زما زړه وویل او زما ذهن ژبه ته اجازه ورنکی ...

فرشاد- صبا هیله کوم ...
صبا- ما مخکې هم خپلې خبرې ویلي دي، فرشاد.. یا هغه یا زه....
فرشاد- ته ولې نه پوهېږې هغه باید مور وي...
صبا- هغه باید ستا د ماشومانو مور وي. ؟؟؟
فرشاد- صبا، هیله کوم وګوره...
صبا- زه باید ولاړشم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد- افففففف صبا، کاش چې ستا د غرور په اندازه دومره عقل دی هم درلود...

څه کیدل که هغه پوه شي چې هغه او د هغه د مور زما عقل د کار واچول ... زه انتظار وم چې حسیب راشي چې ما خپل کور ته بوځي او شاید الطاف هم بل سبا راشي. وروسته له هغه چې هغه راغی، مورِ هند ته روان وو او شاید ثنا هم وروسته له مورِ راشي.زړه مې غوښتل د فرشاد خبره ومنم او څنګ ته شم. څو ورځې وروسته رنګین خپل ځای ته ولاړ شي او زه به پاتې شم او دا ابدي کور...

زړه نا زړه توپمی خلاصیدون ندرلوده هره لاره می امتحان کوله آخر هم نتیجه ته رسیدم کاشکی دومه لاره می هم امتحان کړې وي شاید بهتره نتیجه ولري...

نن می غوښتل دي زړه نا زړه توپ څخه ووځم خور ته می زنګ ووهه حسیب لالا راپسی راولیږي زړه نا زړه توپمی نور زغملی نشوو حسیب راغی یو بیک شیان می راټول کړل ټول دي واده خاطرات می وه ځان می ورل حسیب هغه بیک واخسته موټر یی وروړ. د کور هیڅوک غړي دیته حاضر نه ول ماسره خدای پامانی وکړي یاهم نغوښتل ماسره الوداع وکړي..
کراری کراری زینوه څخه راښکته شوم
ژوندون دی څومره په شوق په دي زینو پورته ختلم ترڅو خپلي ګوټی ته ورسیږم خوشحاله به وم فرشاد ترڅنګ وخت تیر کړم خو قسمت همدا وه ځان سره می وویلی کاشکی فرشاد دواړه ته جفا نکوله

فرح آخر دهلیز کي غلی ولاره وه نور شاید کورکي نه ول یا نغوښتل مه ویینی حسیب دوم ځل لپاره راغی وویل نور څه هم شته ماورته وویل
صبا_ نا
حسیب ـ سمده زه موټر ته ځم ته هم راشه
فرح_ صبا خوری رښتیا ځی
صبا_ هو ګراني ځان باندی پام کاوه
فرح ـ ته هم په ځان پام کاوه خور جانی
صبا ـ محبوبه خاله نشته؟
فرح ـ سمن سره بازار ته تللی.
کریمه مور هم رنګین سره داکتر ته تللی.
صبا ـ مهمه نده ټول ته سلام کاوه.
فرح ـ پلار راتګ پوري کاشکی پتمه شي داسي خفه کیږي ته یو دم ځی
صبا ـ کاکاجانه می ګورم... شاید مخکي تګ څخه خدای پامانی لپاره راځم....

فرح- زر ځله راشه صبا جانې خپل کور د دې.
صبا- خپل کور مې وو خو اوس نه.
فرح- که نور نه یې د مور تر راتلو مې صبر وکړه.
صبا- ناوخته کیږي.

بغیر د ښه راغلاست څخه راغلې وم او بغیر له کوم خداي پاماني لاړم. نه د راتلو لپاره مې چا ګلان وشېندل او نه هم پر تلو مې چا اوښکې توې کړې. دا هم وه زما د واده کیسه زړه مې ډک له هغه دردونو څخه وو چې دې څو میاشتې کې مې تېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې وه. د حسیب تر کوره مې وژړل او خپل د غم نښانې مې ټول لارو باندې پریخود. نغوارم دا درد لیاده وباسم غوارم دا درد مې تل زړه کې اوسیږي ترڅو نور هیڅکله د بیا راتګ خبره ونکړم.

ثنا...

زړه مې د ډوډۍ په بوې بدیږي، دا څو وخته کېږي چې د پخلي حوصله نلرم. نن هم ځکه چې صبا راځي نو ځکه مې یوڅه ساده آشپزی وکړل. میرمن شهلا زما لور غېږه کې نیولې او کراره وې. او هر دوه دقیقې وروسته هم راتلل او ماته یې ویل: ته راځه پرېږده انجونی پخلې وکړې په تا بد لږېږي.
زیاتر پخلي د حسیب خویندو وکړو، ترڅو زه ستړې نشم. د خداې شکر مې باسه چې داسې یو ښه کورنې را نصیب کړې وه. ځینې کسان وایې د بسکانه خلکو پېژندل ستونزه من ده خو زه وایم د خپلو پېژندل ستونزه من کار دې .
سم لکه زما او د صبا ژوند...

حسیب او صبا کور ته راغلل او صبا کوټې ته لاړه او خپل د خورزې سره یې لوبې کول شروع کړل. میرمن شهلا هم د صبا څخه غوښتل چې راحت اوسیږی او که غواړې خپل کالې دې د کور کالو سره بدل کړې. صبا مننه وکړل او خپل د خورزی سره په لوبو کولو مصروفه شول.
شهلا- ثنا لوری راشه دومره ځان مه ستړي کوه(بیا یې د صبا خوا ته وکتل او ویې ویل: دا څو ورځې کیږی ورته وایم چې دومره کار مه کوه خو بیخی زما خبره نه منې او ځان ستړې کوی.
صبا- خاله جانې د ثنا کار کول خوښیږي.
شهلا کار دې وکړې خو اوس نه چې مریضه ده او دوه دقیقی کار کوی لس دقیقی بی هوښه پرته وې، ورت ښه ندې ماشوم ته یې او هم دیته.

صبا- ولې؟ په ثنا څه شوی؟
ثنا- وا پر ما به څه شوې وې؟ رک روغه یم راځې ډوډۍ تیار ده.
شهلا- راځه لوری د دوه وو بجو څخه هم تېر دی ضرور به وږی شوې اوسیږی.
ثنا خپل د خور د خوشحاله کولو لپاره څو رنګا رنګ ډوډۍ تیاره کړې وه چې شاید د هغه په لیدو صبا خوشحاله شې، خو د هغه دومره خوراکونو په لیدو صبا خپل د پایوزی ورځ وریاد کړه او غم یې بیا زړه ونیو. د هغې په یاد راغلل چې فرشاد څنګه ډوډی خوړل او د هغه خوراکونو تعریف یې کاوه.

او د هر خوراک د کولو وروسته یې ویل: ثنا جانې زما ګلابو ته هم دا اشپزی زده کړه. صبا د زړه په زور یو دوه ګولې وخوړل او د اوبو راوړلو په بهانه آشپزخانی خواته راونه شوه د هغې په خفګان حسیب پوی شو او ثنا یې وربسی واستول.
ثنا- ښه یې خور جانې؟
صبا- هو ښه یم یواځې غوښتل مط اوبه وڅکم.
ثنا- نور اوبه هم درکړم؟
صبا- نه مننه ومې څکل.
ثنا- که غواړې زمونږ کوټې ته لاړه شه اوارام وکړه.
صبا- نه ښه یم خورجاني.
ثنا- هر رقم چې زړه دې غواړی.

صبا خپل د خور او د هغه د کورنې سره یو دوه ساعت کېناستل او مجلس یې وکړو. د هر خوا څخه یې موضوع راکش کړل ترڅو د صبا فکر بدل شې. حسیب ثنا ته وویل چې صبا ته خبر ورکړې چې ماشوم لرې هغه وویل بده خبره ده چې صبا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل چا له خولې خبره شې، خو ثنا نه منل او ویل یې نغواړې چې صبا د کم والې احساس وکړې. او د ریښتیا هم صبا همداسې احسای کاوه. خو د حسیب ډیر ټینګار مجبوره کړل ترڅو ورته ووایې.

ثنا- صبا جانې غواړې ارام وکړې راځه زما کوټې ته.
صبا- نه ښه یم.
شهلا- که غواړې ارام وکړې لاړه شه لوری شاید زموږ خبرو سترې کړې اوسیږې.
صبا خپل د خور سره د هغې کوټې ته لاړه، او ثنا د هر خبری څخه مخکې صبا ته وویل چې ماشوم لری. او شاید یو بل لور یا هم زوی نړۍ ته راوړی. صبا مبارکی ورکړل او خپل اوښکې د خندا شاته پټې کړل.
صبا- أن شاءالله د مور او د پلار د سایې لاندې را لوې شی.

ثنا- آمین.
صبا- خاله کېدل ډیر ښه احساس دې زه زیات خوشحاله یم چې دویم ځل خاله کېږم. خو ای کاش ته هم خاله شوې وایې ثنا.
ثنا- دې خبرو ته فکر مه کوه صبا جانې او هسې ځان مه خفه کوه. خداې خو قسم ندې اخیستې چې تاته به اولاد ن....
صبا- قسم یې اخیستې اوس یې اخیستې هر څه خلاص شول ..
ثنا- نامیده کیږه مه صبا..
صبا- سبا د کاکا سره مې خبری کوم ترڅو رسمی د طلاق پاڼې راوړی.
ثنا- صبا... خورې یوځل بیا هم فکر وکړه.. تخو پوهیږې چې فرشاد درسره مینه لری او د مجبوری څخه دی طلاق ته راځې شوی.

صبا- مینه یې راسره کول چې لاړی بله ښځه یې وکړل؟
ثنا- یوازی هغه مه ملامت کوه د کاکا ښځې هم د دې لپاره چې زوې د دې پشان اوه کال د ماشوم څخه محروم پاتې نشې فرشاد مجبور کړې وو. او له بلخوا څخه هېڅ یو بې عیب ندې هر کس یو ستونزه او عیب لری.
صبا- زه نه وایم چې بې عیب دې اوسیږی زه وایم ولې حتا یوځل ما ته ونه ویل؟ ولې یو ځل زما څخه اجازه وانخیستل؟
ثنا- که اجازه یې اخیستې وایې اجازه دې ورکول دویمه ښځه وکړی؟
صبا- شاید...

ثنا- نو داسې فکر وکړه چې له تا څخه یې اجازه اخیستې او واده یې کړې. ولی اوس هم غواړی طلاق واخلی؟ ژوند بغیر له اولاد څخه نه کیږی صبا جانی په دی خبره ته هم پوهیږی. او فرشاد کولی شی تاسو دواړو مخارج درکړی او تاسو دواړه وساتی نو څه مشکل لری؟ هغه ستا سره مینه لری خو اولاد هم غواړی. ایا ته راضی یی په دی چی فرشاد ټول عمر بی اولاد پاتی شی؟

ای کاش کولی مې شو خپل خور ته ووایم چې زه بی عیب نه یم خو معیوب هم نه یم. زه هیڅ مشکل نلرم زما مشکل په دوه نقصو دوا حل کیده نه دا چی لاړشی بله ښځه وکړی. مهم نده چې دوی په دی خبره پوی شی او کنه خو اوس خور می د فرشاد طرف نیولی وو او ما ته یې ناقص او عیب جن ویل.

ثنا- ګوره خور جانی که یوازی د هغه پر بل واده خفه یې نو یو ځل بیا هم فکر وکړه هېڅ شی د طلاق څخه زیات بتر ندی. که د فرشاد سره خوښه یې د رنګین په کیسه کې مه کیږه. شاید خدای ستاسو درې واړو قسمت یوځای لیکلی وی. او ها ته څه خبره یې شاید یو ورځ ته هم مرر شی او خدای تا ته هم اولاد درکړی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

او که ماشوم دی هم را نه ورو نو په کفالت(فرزند خواندګی) ماشوم واخله تر څو ته هم بی اولاد پاتی نشی او یا هم زه خپل درته یو ماشوم راوړم او تاته یې درکوم یوازی طلاق مه اخله خوری..

صبا- نشم کولې اوس ناوخته شوی.
ثنا- د هیڅ څه لپاره ناوخته ندې. مور درته څه نه ویل ځکه نه یې غوښتل خفه دی کړې الطاف درته څه نه ویل ځکه خور یې او ورباندی ګرانه یې. خپل په سترګو خای درکوی او همداسی تول درته احترام لری خو زه، مور مې، حتا کاکا خوشحاله کیږی که طلاق وانخلی.

حسیب- ثنا رښتیا وایې صبا جانې یوځل بیا هم د دې موضوع په اړه فکر وکړه، که ته وغواړې طلاق واخلی مور ټول ستاسره یو، او که وغواړې بیرته خپل ژوند ته لاړشی بیا هم مور تا درک کو او درسره یو. مور یوازی په دی خبری ویریږو چی هسی نه سبا ورځ خپل په نیولی پریکړې ښیمانه شی. ژوند اوس تاته سخته او مشکل دی. خو که طلاق واخلی ددی څخه لا سخته کیږی هغه وخت ته یوه طلاق شوی ښځه یی او د پخوا پشان سوک درسره چلند نکوی. اوس لا وخت لری خو د طلاق وروسته یوازی پښیمانتیا درته پاتی کیږی..

صبا- تاسو وایست چې زه بیرته لاړه شم فرشاد ته؟
حسیب- نه مور یوازی ستا څخه غواړو چې یوځل بیا ددی موضوع په اړه سم فکر وکړه نن ماښام هم وخت لری د هغه وروسته چې طلاق دی واخیست بیا خبره خلاصه کیږی اوس هم که ډاډمن یې بسم الله کړه مور هم درسره یو.

فرهاد...

څنګه بی خبر تللې؟ شاید ویلی وې او زما فکر شوی نه وی. تلل نن او سبا نلری زه حوک اوسیږم چې راته خپل د تګ او راتګ خبر راکړې؟ په دی خبرو مې خپل زړه ته دلداری ورکول او خپل دا نافرمان زړه می قرار کو.. خو ای کاش یوځل یې ماته خپل د تګ په اړه ویلی واې ای کاش ما ته یې یو ځل خپل د مینی د بیان وخت راکړې واې. کاش هغې یو ځل ما ته وخت راکړې واې ترڅو خپل د دی خوږ زړه حال مې ورته بیان کړی واې..
فرح راته وویل: صبا لاړه...

مور او سمن د هغی په تګ خفګان وخودو او ما هیڅ ونه ویل، نه پوهیږم هغی ولی دومره تګ ته تلوار وو؟ د یو بهانی پسی وم ترڅو ورته زنګ ووهم.. خو څه ورته ووایم؟ نور هیڅ دلیل نشته حتا نور د کور ته راوړلو لپاره لا بهانه نلرم. زما د دوزخ اور خلاصیدل نلری اوس یوځل بیا وسوزه او او جوړ کړه... د یار د واده غم تراوسه جوړ شوی نه وو چی اوس یی د هجران غم را ورسیده هغه هم بیخی ددی وطن څخه د تلو غم. که لاړه شې او بیا هیڅکله رانشی بیا څه؟ که د طلاق وروسته د بل چا سره واده وکړې بیا څه؟

فرهاد به څه خاوری خپل په سر کړې؟ دا ځل نو زړه مې نه مات کیږی دا ځل مړه کیدو. ځکه چی د صبا سره یی د زنګ لپاره کوم بهانه نه درلود نو حسیب ته یې زنګ وواهه.
حسیب- الو فرهاد جان سلا.
فرهاد- سلام ښه یې حسیب جان؟
حسیب- شکر د خدای فضل ښه یم ته سنګه یې؟
فرهاد- شکر د خدای فضل.

فرهاد مستقیم توګه د حسیب څخه د صبا بوښتنه نشو کولی، نو یو داسی طریقه باندی داسی چی خپل هم نه پوهیدی مطلب یې څه دی ویې ویل: ټول کور کېدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسیب- هو ټول کور کې یو راشه..
فرهاد- نه مننه... هغه .... زه راغلم کور ته صبا دلته نه وه.
حسیب- هغه دلته ده.

فرهاد- ښه ده؟
حسیب- نه پوهیږم ما او ثنا زیات ورسره خبرې وکړل ترڅو د طلاق اخیستلو څخه یې منع کړو خو اخیرې پریکړه د هغې ده.
فرهاد- سل په سلو کې پریکړه د صبا ده. کاش تول په سم وقت کې سمه پریکړه وکړی.

که طلاق وانخلې او پاتې شې هېڅ درد د فرهاد د دردونو څخه نه کمېده، خو که طلاق یې اخیستې واې او تللې وایې د فرهاد دردونه زیات کېدل. فرهاد موبایل بند کړو او خپل په سوچونو کې غرق شو، که صبا سره خبرې وکړې آیا هغه به یې درک کړې؟ که ورته ووایې مینه درسره لرم بیا څه؟ ایا د فرهاد مینه به ومنې؟ هسې نه ددې خبرو له آوریدو وروسته هغه نور هم د فرهاد څخه لرې شی. فرهاد بغیر لدې چې د چا نظر وربانديې ولړېږی خپل کوټې ته یې پناه ویوړل.

صبا....

د خور او د اوخښې سره د خبرو کولو وروسته نیت او اراده مې کمزوی شوه، خپل د ځان سره مې د راتلونکې په اړه فکر وکړو دا چې په دی یو میاشت کې څو ځله خپل د خسر له کور څخه خپل د خور کور ته راغلم دا چې څو ځله مې د فرشاد سره خبرې وکړل او د بیلتون او طلاق درخواست مې ورڅخه وکړو. اخیرې پریکړه مې وکړل یو خل بیا به د فرشاد سره خبرې کوم او کوښښ به کوم چې خپل مات شوی واده له سر جوړ کړم، که د رښتیا یې هم د ماشوم لپاره واده کړې وی نو یو بل شانس مې هم درلود، کولې مو شو یو څو ټکره او با تجربه ډاکترانو ته لاړشو شاید زما مشکل حل کړې او وکولاې شم مور شم..هغه وخت نور رنګین ته اړتیا نشته ...

د شپې په اته بجو مې د حسیب څخه وغوښتل چې ما دې یو ځل د کاکا کور ته ویسې. خو چا ته دې ونه وایې چې زه تللې یم. ځکه که زما پریکړه سم ونه ختل نه مې غوښتل د خور عزت مې د هغه د کورنی مخکې خراب شې. هسی نه یوه ورځ زما دا تګ او راتګ زما د خور لپاره پیغور جوړ شې. حسیب د یو څه ضروری خرید په بلمه زه له کور څخه را وباسلم. البته میرمن شهلا زیات وویل چې پریږده سبا دی زه خپل ورم او بیا خپل ضروری شیان واخله خو حسیب و نه منل. د لارې په موده کی حسیب ورور زما څخه وغوښتل ترڅو فرشاد ته زنګ ووهم. خو ما نغوښتل په موبایل ورسره خبرې وکړم ما غوښتل مخامخ د هغه خبرې واورم او خپل ستونزه حل کړم.

فرشاد...

د ډوډی خوړلو لپاره د میز شاوخوا ناست وو ټولو یو شانتی د صبا له تللو یاد کاوه، پلار مې د ټولو څخه زیات خو زما څخه کم د هغې په تلو خفه وو د هر ګوله ډوډی سره یې هغه یادول، مور مې چې زما حالت ته بام شو نو د رنګین څخه یې وغوښتل ترڅو ما ته ګرم ډوډی له آشپزخانی څخه راوړی هغې هم ومنل او پاسیدل د هغې په تلو مور مې ټولو ته مخ کړو او ویې ویل: اوس صبا لاړه چې لاړه.. د تللو اوبو پسی د بیل راخیستل بی فایده کار دی. اوس تاسو ولې په دی خبرو د بیچاره رنګین زړه مات کوی؟

سعید- خبره د زړه ماتولو نده کریمې.. رنګین دا ژوند لیدلی او بیا یې خوښ کړې. او که دومره ژر یې زړه مات کېږی نو دی خبرې ته دی فکر وکړی چی هغی د ی بل مسلمان لور کور ور خراب کړو باید لدی کار څخه یی زړه مات شی نه زموږ پر خبرو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

کریمه- بده ده سعید جان کرار خبری وکړه اوری... او هو نن ورځ بیا زه ستاسو لپاره ښه خبر لرم نو پریږده چې په خوشحالی کی ډوډی وخور.

د مور د ښه خبر په درلودو مې حیرت وکړو خو د پوښتنې کولو حوصله مې نه درلود، هیڅا پوښتنه ونکړل چې څه ښه خبر دی؟ رنګین د آشپزخانی څخه راغله ما ته یې ګرمی وریجې راوړې او زما په قاب کی واچول د هغې د لاس اشپزی ښه وه د صبا څخه زیات ښه وه خو کله چې مور مې هغې ته وویل چې زما څنګ کې کینه نو زړه مې وویل کاش ددی لځای صبا وای .. ځکه یوځل هم مور مې د صبا څخه ونغوښتل چې زما څنګ کې کینی. برعکس هر کله چې صبا یې زما څنګ کې لیدلی وای نو یوه خبره یې کول او ډوډي پر هغې زهر کول...

د وریجی ګوله مې په ستونې کې بند شول، ځکه صبا مې یاد ته راغلل او فکرونو کې ډوب شوم. زه دلته کرار خیال باندی ډوډی خورم پداسی حال کې چې مور مې زما تازه واده شوی ښځه زما څنګ کی کینوی چې زما اشتها ډوډی ته راشی خو صبا څه؟ ایا هغې به ډوډی خوړلی وی؟ یا به وږی ویده شوی وی؟ د کور دروازه و ټکیدل سهراب په منډه د دروازی خوا ته لاړو.
محبوبه- زوی اول پوښتنه وکړه چې سوک دی؟ بیا دروازه خلاصه کړه.
سعید- ضرور فرهاد دی بل سوک په دی وخت زموږ د کور دروازه ټکوی؟
کریمه- زه ښه شو چې فرهاد هم راغلو اوس کوم ښه خبر چې لرم ټولو ته یې وایم.

سعید- د څه ښه خبر ووایه چې موږ هم پوې سو. نن ماښام بیحد خوشحاله معلومیږی.
کریمه- دربانډې شیرنې واوښته سعید جان لخیره نیکه کیږی او زه هم انا کیږم او فرشاد زوی مې لخیره پل...

اوښکې وې چې د صبا له سترګو توې شول، ځکه بیحد تود هرکلې ورځخه وشو، دا ځل کریمی په نا پامی کې په صبا باندی اور ولګوی. یا هم ځکه چې تل د هغی د پعذابه ولو حال کی وه نن یې شېړم حس لکه شیطان پشان په نافهمی کی بیا د صبا زړه ته اور واچوی. د دی لیدل چې سومره ژر رنګین د هغې ځای ګک کړو نور یې اوښکی زیاتې شول هغه د فرشاد څنګ کې ناسته وه او فرشاد ددی خبر څخه چی پلار کیږی خندل. صبا څپل په زړه کې وویل: هغه مشوم چې تراوسه شاید دوه میاشتو هم ونه اوسیږ راتګ یې دومره خوشحالی لری ای ناخوانه دنیا.. هغه ښځه چې تر پرون یې د خوشی کولو خبری کول اوس یې څپل څنګ ته کینولې...

د لومړې ځل لپاره صبا څپل اوښکې پټې نکړل شاید په دی کار یې د رنګین څخه څپل غچ اخیسته، لکه څنګه چې هغې څپل په راتګ د صبا خوشحالې اخیستلی وه. دا خل صبا دا کار وکړو څپل په راتګ او اوښکې د هغې خوشحالی ور خراب کړل.
فرشاد چی صبا ولیده نو په منډه د هغی خوا ته ورغې، حسیب به لوړ غږ سلام وکړو او د هغوی کورنې مجلس یې ګډوډ کړو، محبوبه صبا ته رانږدی شو او د هغې مخ یې ښکل کړو او ورځخه یط وغوښتل ترځو د هغوې سره یوځای ډوډی وخوری، خو د صبا خبری ټول ژړا ته نږدی کړل حتا رنګین..

صبا څپل لاس به ستونې کیخود او ویې ویل: تر ستونې مړه یم د غمونو څخه د کاکا ښځې مننه...
محبوبه- داسې مه وایه لوری... د خدای قهر کیږی..
صبا- د بل کوم عذاب څخه یې وګاره سم د کاکا ښځې؟ د دی څخه بتر هم شته؟

د صبا په راتګ د فرشاد زړه کې بیحد خوشحالی وه، هغه صبا ته نږدی شو او ښه راغلاست یط ورته ووایه.
سعید- پخیر راغلی د کاکا خوږی راشه چې خای دی بیحد خالي وو زموږ مجلس کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- خو زه فکر کوم نن مو مجلس بیحد ډک او خوشحال وو د هغه ماشوم لپاره چې د څو هفتو به لا نه وی.

فرهاد...

یو آشنا غږ د لری څخه اورم لکه چې صبا دلته وی؟ دا چې د هغی غږ مې دی وخت دلته واوریده اول مې سک وکړو چې شاید ما کوم توهم وهلې وی خو.. له کوټې ووتلم او غږ نور هم واضح شو خپل قدمونو ته مې سرعت ورکړو او ځان مې سالون ته ورسه وه صبا د دروازی خوله کې ولاړه وه او په ژړا یې خبری کول، زړه مې غوښت هملته یې غیږ کې ونیسم او ورته ووایم چې سومره ستا د راتلو په تمه وم،یو لحظه مې داسی احساس وکړو چې د هغې زړا د پښیمانتیا ژړا ده او دا چې فرشاد دهغی څنګ ته ولاړ وو او دی په ژړا خبری کول، فکر مې وکړو چې دا راز او نیاز کوی د فرشاد سره او راغلې چې آشتی وکړی..

خو کله چې د هغوې په خبرو کې مې د ماشوم لفظ وارویده، تازه مې د صبا درد درک کړو هغه د کوم ماشوم څخه خبری کول؟ ایا صبا ماشوم لری؟ نه امکان نلری که صبا ماشوم راوړلی شو نو اوس به کور کی داسی ماتم نه واې. نو ماشوم؟ رنګین؟
د رنګین لپاره می هم تاسف وخوړو، کوم شپه چې دی باید خپل د راروان ماشوم لپاره جشن نیولی وایی ورته ماتم سرا ونیول شوه..

صبا ټولو پیژندل یو چالاکه حاضر جواب جنۍ خو اوس چې ماته شوی وه او خبری نکول نو ټول پوهیدل چې صبا ۱۸۰ درجی بدلون کړی، خو نن ماښام بیرنړته همغه صبا شوی وه خو یواځې په دی بدلون چی خبرو کې درد وو او غم.. فرهاد بغیر لدی چي د نور شتون ته کوم اهمیت ورکړی د صبا خواته ورغی او ویې ویل: مه ژاړه صبا اوښکې مه تویه وه...

صبا نا خبره د فرهاد له زړه څخه د هغه په خبره زړا یې نور هم زیات شول او غریو ونیول، د هغې د اوښکې هر څاڅکې د فرهاد زړه ټوټه، ټوټه کو. فرهاد په غوسه یوځل بیا وویل چې مه زاړه صبا خو د صبا ژړا نه بندیدل، د هغې زړا فرهاد نور هم غوسه کړو اخیر ولی غوسه نشې، فرهاد نن توله ورځ د صبا به تلو ژړلی وه او اوس چې هغه راغلې وه د فرشاد د ماشوم لپاره یې ژړل؟ فرهاد خپل لاس موت کړو او د دروازی په ښیښی کلک ووهو او چغې کړل: درته وایم مه ژاړه.. صبا مه ژاړه....

د ښیښی د مات کیدلو غږ صبا و ګار کړل او ژړای بند شول، محبوبی د زړه له تل اخ وویل او خپل د زوی خوا ته یط منډه کړل صبا چې د فرهاد په حو قدمی کی ولاړه وه په تلوار فرهاد ته نږدی شول او د هغه خوږ لاس یې خپل لاس کې ونیو..
فرهاد- مه کوه صبا مه ژاړه...

صبا په حیرت فرهاد ته کتل ولې باید فرهاد ددی د اوښکو لپاره خپل لاس پری کړی؟ ولط ددی اوښکو د فرشاد لځایه د فرهاد زړه لړزه ولې وو؟ سعید فرهاد خوا ته مړدی شو او به دی کار یې ورته بد رد وویل، فرح سهراب چې ډاریدلی وو کوټې ته بوتو،او رنګین په تلوار پانسمان شیان راوړل،..
سعید- باید ډاکتر ته لاړشو هسې نه کوم د ښیښی توته دی لاس کې پاتی وی.
فرهاد- ښه یم کوم څه ندی راباندې شوی یواځې می غوښتل د صبا زړا بنده شی..

صبا تراوسه د شوی کار په حیرت کې وه، حسیب په حیرت د فرهاد لاس ونیو او ورته ویې ویل: که ډاکتر ته نه ځې راشه لاس خو دی د اوبو لاندی ونیسه ترڅو وین راتلل یې بند شی..
فرهاد- ضرورت نشته زه ښه یم.
فرشاد لږ نږدی راغې او ویې ویل: څه شوی فرهاد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرشاد پوښتنه اصل کې د فرهاد د لاس په اړه نه وه، هغه غوښتل د فرهاد د روحی او د زړه په خبره پوی شی، فرهاد بغیر لدی چی ورته کوم جواب ورکړی ور ویې کتل.
صبا- لاس دې زیات خوږ شوی باید ډاکټر ته لاړشو.
صبا دا جمله په داسی حال کې وکړل چې څو ځله یې سترګی د اوښکو ډکې شول، د هغط دا حالت د فرهاد زړه په درد راوست او په تروش تندی وویل: ته مه ژاړه زه ښه کیږم، زما درد ستا اوښکې دی..

کوم بوکس چې د فرهاد په مخ ولږیده هغه د فرشاد لخوا وو، صبا د هغه ناڅاپه کار باندی څو قدم شاته لاړه او سعید چغې کړل: فرررررر شاااااااد.
فرشاد- لعنتې ته د چا اوښکې نشې لیدلې؟ هااا
او بل بوکس چې فرهاد یې وواهه خو دوه ثانې لا نه وه تیر شوی چې دا ځل ځایونه بدل شول او دا فرهاد وو چې فرشاد یې را ونیوی او خپل د وینو ډک لاس باندی واهه.

فرهاد- د هغه انجلی درد چې ستا د لاسه یې سترګې د اوښکو ډکې دی.. لعنت دې پر تا وي.. چې زوند دې ورته تباه کړو...

سعید او حسیب د دوی د جلا کیدلو کوښښ وکړ کریمې او مجبوبې هم خپل ځانونه ټکول.
سعید د څو دقیقو وروسته بریالې شو چې دواړه یو د بل څخه جلا کړې. او د جلا کیدلو سره سم یې خپل دواړه زامن په څپیړه ووهل.
سعید- زما د کور نه مو د سپیو د جنګ میدان جوړ کړی! ځناورو!
فرهاد- دې نه وروسته که هر چا صبا وژړول پوه دې وي چې ددې نه به بد ورسره کوم.
فرشاد- ته په کوم جرئت زما ښځې نوم اخلې ها؟

فرهاد ـ اخرین ځل دې وي چې هغې ته د خپل ښځې په نوم وایې، هغه ستا نه بېزاره ده.
فرشاد ـ هغه زما ښځه ده.
فرهاد ته نوره هم غوسه ورغله د حملې کوښښ یې وکړ خو صبا یې مخ ته ودرېدل او ویې ویل: بس کړئ نور.. د چا د مرګ زغم نه لرم، همدا بس دی چې خپله خاورې شوم، پرېږدئ چې زما جنازه ددې دروازې نه ووځي بیا تاسې خپل ځناورتوب ته ادامه ورکړئ.
فرهاد ـ صبا قربان دې شم د مرګ خبرې مکوه، ته نه پوهېږې چې یوازې د تګ خبره دې ما وژني.

د فرهاد خبری هغه خبرې چې د حسیب او فرشاد دپاره تازه وې خو د سعید کریمې او محبوبې دپاره پخواني ټپونه وه، دوی درې واړه د فرهاد د دوزخي افسانې نه خبر وه، صبا هم د فرهاد په خبرو شکمنه غوندې شوه، ولې باید فرهاد د هغې دپاره ومري؟!
صبا ـ فرهاده هیله کوم زما په حق کې دې ډېر ښه کړي خو نور نه!
فرهاد ـ زه څوک چې ستا سره به ښه وکړم؟! ته زما په حق کې ښه وکړه او دې ځایه مه ځه! څه کیږي چې دلته پاتې شې؟

صبا نور د فرهاد د خبرو طاقت نه درلود، او بلې خوا فرشاد هم لیونتوب کاوه، صبا د حسیب نه وغوښتل تر څو هغه کور ته ورسوي، راتلل یې د طلاق د پرېکړې څخه منصرفه کېدل وه خو تلل یې بلا دلیلونه درلودل. فرهاد چې نه څه د پېتولو دپاره درلودل او نه هم څه د ویلو دپاره، صبا نه وروسته د کوره ووت او خپل ځالې ته لاړ.
که پر تقدیر باندې خندل روا وای نو ما به خپل وران تقدیر باندې خندلي وای، هر وخت زما سره لوبې کوي، ذهن مې د فرهاد په خبرو وسواسي شو، نو زما او د هغه تر منځ څه خبره وه؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا که هغه غوښتل بل څه ثابت کړي، زړه یې پر ما سوزېدلی او زما درد یې حس کړی؟ زما سره څه اړیکه لري؟! نه چې زه غلطه پوهه شوې یم او که نه په رښتیا هم د هغه د خبرو مقصد زه وم؟! نه چې فرهاد .... نه نشي کیدای چې فرهاد پر ما باندې زړه بایللی وي؟! حتی فکر کول یې ناممکنه دي، شاید پر ما باندې د رحم د وجې یې داسې ځان په ځمکه او اسمان واهه، هغه د هرې خوا نه زما نه پورته دی زه نشم کولای خپل ځان هغه سره پرتله کړم.

د خور تر کوره مې ځان قانع کړ چې فرهاد یوازې خپل د زړه د تسلي دپاره پر ما رحم کوي، او د ترحم وجه ده چې نه غواړي اوښکې توې کړم، هغه د مینې او محبت دپاره زما نه ډېر په لوړه سویه کې ولاړ دی. دروازه کې ثنا په تمه وه شاید زموږ په تلو یې زړه نارامه و.
ثنا ـ راغلی؟
د پوښتنې اندېښنې یې په څېره کې صفا ښکارېدې، څکه دا تمه یې درلود چې د راتګ سره زما د مسکا ډکه خوله وګوري او یا هم هلته پاتې شم او فرشاد سره سوله وکړم.

خو ای کاش ما بدبختې دا چانس درلودای!
ثنا ـ صبا خور مې ښه یې؟
صبا ـ ښه یم ګرانې
لاس باندې یې حسیب ته اشاره وکړه چې څه وشوه؟
حسیب خپل وربځې پورته کړې او خپل کوټې ته لاړ.
دننه چې ننوت میرمن شهلا یې هم راتګ ته په تمه وه
شهلا ـ پخیر راغلی زویه
حسیب ـ مننه مورجانې.
شهلا۔ خپل د خوښې څه مو پیدا کړل؟

حسیب ـ هو ځیني شیان مو پیدا کړل او سبا به یې راوړم اوس ستړی یم.
شهلا ـ سمه ده زویه ناوخته شوی هم دی ورځه ویده شه او ثنا لور هم باید ویده شي چې ستړې شوې .
صبا د خور سره کوټې ته لاړه حسیب هم ورپسې شو.
ثنا- څه شوي ولې لا خپه یې؟
صبا ـ ما وبایلل خورې یوازې همدې دپاره تللې وم.
ثنا- څه شوي ولې داسې وایې، ترور مې څه وویل درته؟

صبا۔ نه! خو په تلو مې پوه شوم چې ستونزه واقعاً ما کې ده.
ثنا۔ خدای دې نکړې صبا..
صبا۔ رنګین امیدواره ده خورې، یوه میاشت یې د واده نه نده تېره شوې او اوس ماشوم لري.
ثنا۔ رښتیا!!!!
صبا۔ خدایا!!!! زما دردونه ولې خلاصی نه لري.
حسیب- صبا که ته دلته ثنا سره راحته یې زه ځم د میلمه خونې ته.
صبا ـ نه نه حسیب لالا زه ځم مننه

حسیب ـ که دلته راحته یې همدلته اوسه.
صبا ـ نه هغه بله کوټه ښه ده هلته ځم.
حسیب ـ بس هر ډول دې زړه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا د میلمه کوټې ته لاړه...

ثنا- یو څو شېبې خو به دې پرې اېښې وای چې یو څو خبرې خو یې کړې وای.
حسیب بالښت ته تکیه وکړه او ویې ویل: بس ده نور نن شپه یې ډېر وژړل اوس یې ته هم مه ژړوه پرېږده لږ ارامه شي.
ثنا ـ نو ته وروایه چې څه شوي؟
حسیب ـ نپوهیږم ثنا هر څه ګډوډ شوي.
ثنا ـ ولې!
حسیب ـ زما په نظر صبا غوښتل بیرته فرشاد څنګ ته لاړه شي موټر کې یې هم ځینې خبرې وکړې، مثال که لاړه شي او هلته پاتې شي خو چې کور ته لاړو هر څه برعکس شوه..چې ورسېدو د فرشاد په ماشوم خبر شو.
ثنا ـ اه زما بدبختي خورې، کاش ما او تلو ته نه وای مجبوره کړې.

حسیب ـ کاشکې... خو ثنا یوه بله خبره؟
ثنا ـ څه!
حسیب ـ فرهاد ډېره د صبا خوا ونیوله.
ثنا ـ فرهاد زړه سواندی دی الله دې وساتي هر چا باندې زړه سوزي.
حسیب ـ نه نو دومره هم نه چې په لاس باندې ښیښه ماته کړي.
ثنا ـ د څه ښیښه؟!
حسیب ـ دې دپاره چې صبا ونه ژاړي د دروازې ښیښه یې په لاس باندې ماته کړه، نپوهېږم نورې خبرې یې وکړې خو هو د فرشاد نه یې زیاته اندېښنه وه .
ثنا ـ مانا چې ...؟
حسیب ـ نه زه څه نه وایم او ته هم صبا ته څه مه وایه شاید زه غلط پوه شوی یم.

فرهاد...

شاید د ښیښې زخمونه مې هېڅوکو ته رسېدلي وه پدې یې درد وار به وار زیاتېده او مجبور شوم چې د امین څنګ ته راشم، هغه مې لاس ومینځه او کوک یې کړ، خو هر کوک باندې یې زه ملامتولم.
امین ـ نو لا ډاکټر یې او داسې بې عقلي دې کړې.
فرهاد ـ یو وار مې خپل کنټرول د لاسه ورکړ.
امین ـ که دې لاس قطع شوی وای نو بیا څه، پښیمانی به څه ګټه وه کدې شهرګ پرې کړې وا بیا..
فرهاد ـ ښځو غوندې ګیلې مه راته کوه ګورې چې هیڅ ندي شوي.

امین- نور څه وشي؟ اوس هم ډاډه نه یم چې د لاس ګوتې به دې کار وکړي که نه؟ که دې کوم رګ ځینې پرې کړی وي..
فرهاد ـ امینه ته خو د ښځو نه زیات ډارن یې.
امین ـ ګوره فرهاده! د ښیښې په ماتولو څه لاس ته نه راځي کوښښ وکړه خپل درد په خوله بیان کړې نه د ښیښې په ماتولو.

د امین سره مې د بحث حوصله نه وه او که د کیسې نه خبر شوی وای تر سهاره یې نه پرېښودم همداسې د روغتون نه ووتلم او خپل کور ته لاړم، ساعت تقریباً د شپې ۱۰:۳۰ وې زړه مې غوښتل صبا سره خبرې وکړم او په کوم دوه لارې کې مې چې نن شپه درولې راوباسم، خو ډارېږم هغه ماته د رزیل ګمان ونکړي. خو اوس کار تر کار تېر دی، صبا هم باید پوه شي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوټې کړکۍ مې خلاصې کړې تر څو په بې غمۍ خبرې وکړم ځکه سړه هوا سره عادت وم او ورسره ارامېدلم. څو میاشتو وروسته مې د صبا شمېره د تلفون پر پاڼه ولیکل نژدې یو کال مې د اخرین پیغام نه کېدل چې هغې ته مې ابښی و خو تر اوسه مې لا شمېره ځیني یاده وه.

شاید کلونه کېږي خو د هغې شمېره مې ذهن کې پاتې ده. د پیغام پاېې ته لاړم او یو خالې پیغام مې پرېښود. ګمان مې و چې ویښه ده ځکه داسې حالت کې نده چې ارام خوب دې وکړي خو بیا هم که یو په سلو کې هم ښه وه نه مې غوښتل د خوبه یې پاڅوم. دویم پیغام کې مې ولیکل سهار چې د خوبه پورته شوې حتمن باید خبرې وکړو.د پیغام استولو وروسته د موبایل د زنګ اواز راغی ذهن کې مې د امین نوم و چې شاید زما احوال اخلي خو خپل په سترګو مې باور نه راته هغه صبا وه. په ټول ژوند کې دا لومړۍ ځل ده چې صبا زما د پاره زنګ وهلی.

فرهاد ـ بلی..
صبا چوپ وه خو د ساه ګانو اوازونه یې زما غوږنه نازول، لومړۍ ځل و ساه ته یې دومره نژدې وم هغه نه پوهېدل خو دا چې یوه یوه ساه یې شمېرم دا راته یوه نړۍ ارزښت درلود د خدایه مې غوښتې وه خو چې نه مې غوښته خدای مې بیرته امید ژوندی کړ.
فرهاد ـ صبا
صبا ـ بلی...
په ستړې اواز یې بلی وویل ځان ته مې د هغې د ازارولو په پار لعنت وویل هغه باید ویده شوې وای زه یې باید مزاحم شوی نه وای.

فرهاد ـ صبا ارامه ویده شه زه سبا درپسې درځم باید خبرې وکړو.
صبا ـ خوب مې نه راځي.
فرهاد ـ کوښښ وکړه ویده شې ستړې یې او ذهن دې هم ګډوډ دی که داسې خبرې وکړو کومه ګټه نه لري.
صبا ـ لاس دې څنګه دی؟
زړه کې مې وویل زما هېرجنه معشوقه زما په فکر کې هم ده؟ ؟؟!!!!!
فرهاد ـ ښه دی د تشویش خبره نده ته اوس ویده شه نباید ویښه اوسې.
صبا ـ ومې ویل چې خوب نه راځي
فرهاد ـ ویده شه تر څو سهار په ارام فکر او ذهن خبرې وکړو او یو بل درک کړو.

اړیکه مې پرې کړه او صبا نه مې د خوب حکم ورکړ خو خپل خوب مې چېرته و اصلاً د دې سترګو ته یې د راتلو نوم نه اخیست. د سبا دپاره مې خپل جملې سو په بل پسې جوړولې شاید د ژوند اخیرنۍ امید مې همدا و اوس چې صبا زما د زړه په حالت شکمنه شوې باید د تراخه حقیقت نه یې هم خبره شي. سهار لا ندی خو زه دوه درې ساعته مخکې ویښ شوم او حمام مې وکړ لاس مې پانسمان کړ او بنداژ مې بدل کړ د یخچال نه مې یو د درد ګولۍ واخیسته او د اوبو سره مې وخوړل تر څو ځان ارام حس کړم.

تر اوسه اووه بجې شوې نه وې او زه د صبا د دیدار دپاره تیار وم زړه مې غوښتل صبا ته زنګ ووهم خو ددې د ډاره چې شاید ویده وي او ویښه یې کړم د زنګ نه تېر شوم، تر اته نیمو بجو پورې مې انتظار وکړ او خپل ویل او ما ویل شوې خبرې مې ذهن کې تېرې کړې تر څو کومه یوه بهتره ده صبا ته یې ووایم. نوی پیغام راغلی و چټک مې پاڼه خلاصه کړه دا وار چې مې د صبا اانتظار و امین پیغام کړی و زما د حال پوښتنه یې کړې وه ما هم بیرته ورته پیغام پرېښود تر څو اندېښمن نه شي د سهارنۍ لوښې مې پرېمینځلې او بیا انتظارررر....

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا...

د میلمه کوټې ته لاړم او خپل فکرونو او شکونو کې ورکه وم، چې څه به کیږي او څه به نه، چې خالی پیغام راغلی و د فرهاد لخوا زړه مې ولړزېدو د ښیښې د ماتولو او د هغه د خبرو په فکر کې لاړم خبرو یې زه اندېښمنه کولم ، دویم پیغام و ویلي یې وه چې صبا د خوبه پاڅېدلې زنګ ووهه، هغه د ځان سره فکر کړی دومره بد حالت کې زه خوب هم لرم؟! چې ویده شوې به اوسم؟! دې دپاره چې پوه شي ویښه یم زنګ مې وکړ ورته. خو دا چې بلی یی وویل زما نه د ذهن هره خبره پاکه شوه، څه مې باید ویلي وای چوپ پاتې شوم او په تمه شوم تر څو هغه خبرې وکړي ځکه هغه و چې غوښتل یې زما سره خبرې وکړي .

خو برعکس هغه زما نه غوښتل چې ارامه ویده شم نو زما ارام خوب ورته څومره ارزښت لري. پوهه نشوم چې څه جادو یې خبرو کې و چې زما نه یې وغوښتل ویده شم او زما سترګو ته خوب هم راغی سهار اته بجې د خوبه پورته شوم خپله هم حیرانه وم حمام مې وکړ او راغلم خو د فرهاد درک نه و شاید د هغه د خبرو د اورېدلو انتظار مې درلود تر څو پوه شم څه خبره ده؟ ساعت د سهار نهه او شل دقیقې وې ثنا دروازې ته راغله زه اوس هم خپل خیالونو کې وم کرار یې دروازه وټکول ترې ومې غوښتل دننه راشي.

ثنا۔ ویښه یې؟
صبا ۔ هو.
ثنا۔ فکر مې وکړ ویده یې درپسې رانغلم.
صبا ۔ نه ویښه یم خور مې فقط انتظار مې کاوه.
ثنا۔ د څه انتظار؟
صبا۔ هېڅ
ثنا۔ ښه اوس چې ویښه یې راځه چای وخوره ما چاته اجازه ورنکړه چې درپسې راشي فکر مې وکړ ویده یې.

صبا ۔ ښه دې وکړه خور مې بې له هغه اشتها نه لرم.
ثنا ۔ نه داسې نه کیږي راځه یو څه وخوره.
صبا۔ څه وخورم هر څه چې خورم راته زهر کیږي..

شیبو ته مې کتل تیریږي بلاخره پیغام راغی. د مبایل پاڼې ته مې وکتل د شمېرې اخره ۵۲۵۱ وه که څه مې د فرهاد شمېره نه وه ثبت کړې هو پیژندل مې. ژر مې جواب ورنکړ تر څو فکر ونکړي په تمه یې یم. دوه دقیقې وروسته نور پیغامونه راغلل بیا مې هم یو دقیقې غوندې ونه کتل وروسته مې پیغامونه خلاص کړل.

فرهاد- سلام سهار پخیر ... ویښه شوې راشم درپسې
بل پیغام.. دروازې شاته درته په تمه یم که ویښه شوې یې راشه.
توبه که څوک وګوري دلته ماته منتظره دی بده به وي.
ژر مې ولیکل: ته ددې ځایه ځه ماته ووایه چېرته راشم زه خپله راځم.
فرهاد۔ دروازې شاته یم راشه ..
صبا ۔ نه غواړم څوک غلط فکر وکړي ددې ځایه ځه ..

زنګ یې ووهی او وې غوښتل تر څو څلور لارې ته ورشم مجبوره ومې منل دا چې د ثنا دروازې ته ولاړ وې تر هغه دا بهتره ده چې لاړه شم حداقل دلته ماته څوک بد فکر ونکړي ثنا ته مې بانه وکړه چې زړه مې تنګ شو او داسې قدم وهلو ته ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد...

په تمه تمه سترې شوم او د حسیب دوی دروازې ته لاړم بلاخره هر رقم خوب يي تر لسو بجو به خلاص وي.پيغام مې وکړ او ځواب راغی چې ددې ځایه ځه، غوسه شوی وم زړه مې غوښتل لاړ شم او تر لاس يې ونيسم او را يې ولم خو لاحول مې کړه او نه مې غوښتل زما څخه وېاره شي هغه باید خپه نه کړم مجبور ومې منل او لاړم زنګ مې ورته وکړې چې څلور لارې ته راشي دلته څوک نشته لس دقيقې وروسته له ما نه څلور لارې ته راورسېدل ما موټر چالان کړ او ورغلم شا سيټ کې کښېنستل او سلام يې وکړ.

فرهاد ـ عليک سلام ښه يې؟

صبا چوپ وه ما يې د اواز د اورېدو سره ډېره مينه درلوده نه د هغې خاموشي.

فرهادـ اوس هم ښه يې اوبه غواړې؟

صباـ نه

فرهاد ـ ښه ده نو ..

صبا ـ لاس دې څنګه دی؟

فرهاد ـ ښه دی مهمه نده.

صبا زما د لاس بنداژ ته اشاره وکړه او ويې ويل: معلوميږي ډېر خوږ شوی يې؟

فرهاد ـ نه امين لږ ډېر بنداژ راته تړلی.

صباـ څو کوک يې ورکړې؟

فرهاد ـ مهمه نده.

صبا ـ په خوږ لاس مو نباید موټر چلولی وای.

فرهاد ـ ښه که غواړې راشه ته موټر وچلوه.

فرهاد ـ مطلب مې دا وه تر څو مو چې لاس ښه کيږي تاکسي يا ريکشا کې تګ راتګ وکړئ.

صبا ـ په سترګو بل وار تاکسي کې راځم درپسې.

صبا په حيرانتيا وکتل ويې ويل: زما مقصد ما پسې راتلل نه و.

فرهاد ـ ښه ستا سره به خپل موټر کې ځم او وظيفه نور ځای ته به تکسي کې ځم.

صبا هماغسې حيران راته کتل دا وار يې څه ونه ويل ومې خندل غوښتل مې د خبرو سر خلاص کړم او وپوهيږې چې څه حس ورته لرم خو هغه چوپ کښېنستل د خدای شکر دی چې لږ تر لږه راغلې خو وه او کولای مې شوه چې خبرې ورسره وکړم زړه مې د هغې په لېدو نه مړېده هره شېبه مې هينداره کې د هغې ديدار کاوه.

صبا ـ چېرته ځو؟

فرهاد ـ چېرته چې وغواړې.

صبا ـ فرهاد باید ژر کور ته لاړه شم ثنا ته مې ندي ويلي.

فرهاد ـ غواړې زه زنګ ورته ووهم چې ته زما سره يې.

صبا ـ نه نه غواړم چې غلط ګمان وکړي.

موټر مې د سړک غاړې ته ودراوه او مخ مې صبا خوا ته کړو او ومې ويل: دا ستا د غلط ګمان نه مطلب څه دی؟ غواړې څه غلط درک کړي؟ زه ستا په نظر يو ايلايی کس يم چې نوم دې زما سره بد شي؟

صبا ـ نه تاسې غلط پوه شوئ.(مايوسانه يې وويل: زما خپل د حالاتو د وجې دی چې داسې وايم نه غواړم ستاسې نوم بد کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- زما نوم ستا سره نه بدیږي دا خبرې دي د ذهن نه اوباسه او خلک به بد وکړي چې تا پسې به خبرې وکړي.
صبا ـ سمه ده اوس کیږي چې بیرته کور ته لاړ شو؟
فرهاد ـ د همدې خبرو دپاره تر دې ځایه راغلي یو چې اوس بیرته لاړ شو؟
صبا!! چوپ شوه او ما بیا وویل: یا هم په همدې بهانه غواړې سبا بیا ما وګورې سنګه؟

فرهاد دا خبره وکړا او د خندا شین شو صبا حیرانه وه فرهاد جدي و که یې ټوکې کولې؟ هیڅ پته یې نه وه. شاید فرهاد روانی شوی و حتمن دصبا په لیدو روانی شوی و.
فرهاد ـ صبا جانې نپوهیږم چېرته لاړ شو چې په ارامه خبرې وکړو که غواړې زما اپارتمان ته به لاړ شو؟ او که ډارېږې همدلته موټر کې به خبرې وکړو زه اوس هم خبرو ته تیار یم ته هغه ستا خبره غلط ګمان ونکړې او زما وانه اورې او داسې لاړه شې.
صبا ـ ستونزه نشته.
فرهاد ـ څه ستونزه نشته؟

صبا ـ هر چېرته چې خبرې کوې ویکړه خو لږ ژر چې ثنا راته اندېښمنه کیږي.
فرهاد ـ په سترګو.
فرهاد په تیزی خپل د کور خوا ته لاړ خو د صبا د راتلو دپاره یې تیاری نه درلود خو لاره کې غېر له دې بله چاره ونه لیدل هر ځای چې تللی وای نشوه کولای چې سمي خبرې وکړي او زړه حال ورته بیان کړي دویم پوړ ته لاړل فرهاد د دروازې رمز خلاص کړ دروازه یې خلاصه کړه او صبا نه یې و غوښتل تر څو دننه لاړه شي

صبا....

موټر کې مې کوښښ وکړ عادی رویه وکړم او دې ته فکر ونکړم چې تېره شپه څه شوی وه اوس نو موږ په کومې موضوع خبرې کولې؟ او ما یو دوه وارې فرهاد په خندا او خبرو لیدلی و پدې مې د هغه د خبرو ډېر د ترحم حس اخیست خو نن یې په هره خبره زما زړه وسواسي کیږي او ذهن حیرانتیا مې ډېرېدله دا هغه فرهاد ندی چې ټول یې پیژني؟ دې حتی ټوکې او خندا هم زده ده ....؟!

هره خبره یې لکه ټوکه او موسکا لرونکې وه. وروسته له ډېرو خبرو اترو بلاخره د هغه په کور کې خبرو اترو پریکړه وشوه • د مجردې کور. د لیدلو وړ وو , ما په ټول عمر کې د چا یوازیتوب (تنهایی) کور نه وو لیدلی؟ یعنې خپله یې پخلی کوه؟ خپله یې جامې مینځلې؟ د کور جارو څه؟ او یا ټول کور تیت او ګډوډ دی؟

څنګه چې فرهاد ور خلاص کړ کور ته دننه لاړو کومه خوشبویي چې له ور نه زما دماغ ته راغله ډېره خاصه وه شاید د فرهاد خپل خاص عطر ول او زه یې لا تراوسه په طعم(نوع) نه پوهیدم • څپلی مې د ور خوله کې وښکلې او ګامونه مې لومړنۍ کوټې په لور کړئ • فرهاد چې زما تر شا خپل بوټان یې زما څپلیو سره د ور شاته الماری کې کېښودل - وویل : دویمه کوټه چپ لاس..

دننه د کوټې له فرش او پردو نیولی تر دیوال ځوړیدلی ښکلا ورکوونکي (تزیینی) انځورونو پورې ټول سپین رنګ وو- یو سپین درې نفره کوچ له یو میز سره چې جوړه یې ما نه وه لیدلي هلته ول واقعا له علاقې (ذوق) چې لرلو ستاینه مې وکړه• په تمه وم تر څو بې نظمه د کور په لرلو رانه ښنه وغواړې مګر برعکس خپله مې د خپلو افکارو اړوند وشرمیدم. اوس نو باید په دې فکر مې ترې ښنه غوښتی وای•

فرهاد- و بخښنه همدا چمتو ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد پتنوس په لاس کوټې ته راغی او سبا ناری یې چمتو کړی شاید تر ما ښه جوش کړی هګۍ سلاد او د مڼې جوس ښه نو ډاکټر ده باید ګټور خواړه یې خوړلي وای

صبا- منننه ډېر زیار دې ویستی..

فرهاد- زیار نه دی همدا سبا ناری مې ځانته چمتو کړی وو• اوس څو مړې (ګوله) واخله تر څو خبرې وکړو ---

صبا- اشتها نلرم منننه ---- اورم -----

فرهاد- امم------- فکر مې کوو سبا ناری دې نه دی کړی ---

صبا- ښه ....

فرهاد- صبا.... ریښتیا نپوهېږم له کوم ځای یې شروع کړم او څه ووایم؟ اول ته ووایه د راتلونکي لپاره دې څه پریکړه نیولې؟

صبا- فکر نکوم زما پریکړې لپاره دلته اوسو •

فرهاد- ګوره صبا نپوهېږم وروسته له پرون شپې دې څه فکرونه کړي یا نه ---مګر په دې باید پوه شئ چې اوښکې دې لیدلې نشم او حق نلری د هغه څیزونو یا کسانو لپاره چې ارزښت نلري اوښکې تویې کړې ..

د زړه درزا مې له نورمال حالت نه زیاته شوی وه. همدې لامله مې زر په خبرو پیل وکړ او شاید خبرې مې پرته له سریزې پیل کړې , له کوم ځای مې وویل او څه مې وویل او څه مې و نه ویل مګر زما په خبرو د صبا سترګې نمجنې شوی-----

فرهاد- هیله کوم صبا ---- مه ژاړه ---- که وژاړې خبرې مې نیمګړې پاتې کېږي •

هغې زما مخ ته کتل شاید حس یې کوم پرې ترحم کوم او غواړم ډاډګیرنه ورکړم , بې مورده ذهیت یې د زړه سواندي په اړه درلود • مګر نه زه د ځان لپاره زړه سواندی نشم کولای څه ورسېږي صبا ته ... کاش واضح مې کولای شوای ووایم مین یم درباندې او فقط همدا --- اما په دومره سادګی او اساني نه وو• صبا دو برابره تر ما وړوکې او زه شاید حتی د عمر له لحاظه برابري نلرو •هغې له مانه د مینه درسره لرم جملې اوریدل انتظار په هیڅ وجه نه درلود ---- او زه ځانځاني کړنه سره نغواړم خفه یې کړم ---- د اوس لپاره همدا چې ومني له دې ښار نه لاړه نشي ډېر دی----

صبا- پوهېږم چې مهربانه یاست , او زما په حق کې مو ډېر ښه کړې مګر ....

فرهاد- زه ورتیا ولرم مهرباني وکړم - خپله تر ټولو زیاد اړتیا لرم مهربانی ته صبا... ګوره صبا جانې زما د ژوند کنټرول زما په لاس نه وو او اوس هم شاید نه وي. حتی تر اوسه چې بوډا توب ته رسیېږم • تیر وخت کله پریکړه نیوونکې مې مور وه او کله پلار • او فعلا هم زړه دی چې پریکړه نیسي څه وکړي•

صبا ....

فرهاد مظلومانه خبرې کولې چې زه یې په ژړا راوستم. هغه زه درک کولم او حق به جانب یې لیدلم , هغه خبرې چې شاید انتظار مې درلود له فرشاد نه یې واورم. انتظارات چې مې له فرشاد نه لرل. ای کاش دا د انسانیت حس چې د فرهاد وجود کې دی لږ یې فرشاد درلودی. زما لپاره یې اوښکې تویولې او له ما غواړي چې و نه ژاړم.

فرهاد- صبا غوږ دې راته شته ? حواس خو دې له د ځایه لرې تللي؟

صب) هوش او فکر مې همدلته دي ------

فرهاد په ځای کې ودریدو او ویې ویل: څه ووایم خپله هم نپوهېږم فقط درنه غواړم د ژوند په اړه دې خپله پریکړه ونیسې صبا اجازه مه ورکوه له منځه دې یوسي. ماته وګوره? زه هیڅ یم --- هیڅ ---- څکه و مې نشو کړای یو ځل هم د ځان لپاره مقاومت وکم ودرېږم • تل نالیدلی (نشته) نیولی یم •

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې موضوع چې فرهاد ما ښه درک کوي پوهه شوم ځکه خپله هم له داسې شرایطو تیر شوی کوم کې چې اوس زه یم دا چې هر وقت شاهد د نورو د پریکړې د ځان په اړه وو اوس نغواړي بل کس هم په دې ستونزو اخته شي • د دل اسا کولو لپاره یې ما هم خبرې وکړې •

صبا- داسې مې وایاست , هیڅوک تاسو ته نشي رسیدلې. له هر لحاظه تر نورو غوره یاست • ښه ژوند لرئ - لوست مو کړئ , ډاکټر یاستی هیڅ وخت ځان له نورو کم مه ګڼئ.
فرهاد- مګر بیا هم دا ټول هیڅ دي صبا ---- پوهېږې ولې ? ځکه که ډاکټر شوم نو د نورو د درد دې درملنې لپاره نه د خپل زخمي زړه لپاره•که ښه هلک شوم او خبره منوونکې وم تر څو درد به خوره (حامي تکیه ګاه) پلار ته مور ته او حتی فرشاد ته چې هر چیرې د لومړیتوب حق اخیست • له ځانه تیریدنه مو ګڼه شوه د نورو لپاره • د ټولو په مینځ کې مې څو هیلې درلودې چې هغې څخه فقط همدا (اشاره کور ته) ورکوی یې پوره شوه •

پوهېږې صبا , غوښتل مې تنبل اوسم تر څو پلار مې زما لوست ته پاملرنه وکړي , غوښتل مې بې پروا (بازی ګوش) اوسم تر څو نور راته په اندیښنې شي • غوښتل مې ضد وکړم تر څو ټول مې خبره واوري • مګر هیڅ یو مې تجربه نکړل • ځکه ما حق نه درلود معمول (عادی) اوسم• زه وړوکی هم باید لوی وای او زه چې اوس رالوی شوم هم باید لوی یا غټ پاتې شم..
ما ماشومتوب ونکړو صبا.... او نه مې هم ځوانې وکړه...

اوښکو نافرماني وکړه او د فرهاد د سترګو له کنج نه ښکته راغلې او فرهاد په کرار په خپل لاس پاکې کړې. شاید نه یې غوښتل خپل ناتواني په نمایش کېږدي.

فرهاد- و دې لیدل چې ټول مې له لاسه ورکړل.
صبا- هر څه چې وغواړې کېږي کافي ده خپله یې وغواړئ.
فرهاد لاس په میز وواهو او وې ویل : دقیقا همدا غواړم تاته ووایم: هر څه وغواړې کېږي کافي ده خپله دې وغواړی صبا...
ته وغواړه دنیا ستا په امر نځېږیچ که و نه نځېږي زه یې درته نخوم.. فقط مه تسلیمېږه , حاضر یم ټول عمر دې ملاتړ وکړم او ستا له حقه دفاع وکم •

صبا- مننه کوم. پوهېږم موږ ټول همداسې یو د ځان لپاره چې کوم کار نشو کولای هماغه کار په موقع د نورو لپاره په ښه طریقه تر سره کوو.
فرهاد- ته بل څوک نه یې صبا ته هماغه یې چې یې....څنګه له تاسره خبرې وکم تر څو درته واضح شي؟
د فرهاد له دې جملو وډاره شوم او غوښتل مې کور ته وستنېږم نو ومې ویل: کېږي ما کورته ورسوئ ثنا په اندیښنې کېږي•
فرهاد- ښه ده څو.. مګر.....
صبا- ښه ده اورم.

په ځای کې مې ودریدم تر څو شاید دا اخرینه خبره وي د فرهاد نور مې اندیښنه لړ لړ زیاتیده د هغه خبرو کیده څو معناوې ولري چې زه له هغه ټولو معناوو یې ډارېږم
نو دې همدې لپاره مې وغوښتل خپلې خبرې پای ته ورسوي
فرهاد-صبا.... نپوهېږم څه درک کوی مګر که له فرشاد نه جلا شوی....چې مطمینه یم جلا کېږئ ځکه حق دې نه دی چې له دې نه زیاد درد وګورې... باید دلته پاتې شئ •
صبا- نپوهېږم تر اوسه مې پریکړه د تللو او پاتې کیدو نه ده نیولې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- تللو ته ارتیا نشته که دې غوښتل همدلته همدا کور دې په نوم کوم همدلته پاتې شه د خپل په سلیقې دې بدلون ورکړه او هر قسم دې چې غوښتل ژوند وکړه زه له دې کور نه ځمه ...

صبا- ضرور نه ده مننه ... که وغواړم پاتې شم د ټنا کور شته د پلار کور مې شته.
فرهاد- مګر دا کور , ستا خپل کور دی صبا.. پوهېږم ته زما په برخه نه کېږئ..خو زما یوازینۍ هیله دا ده چې ته د خپل زړه په دیوال کې یوه کړکۍ زما په لورې را خلاصه کړئ او خپله مسکا دې که د یو ځل لپاره هم وي زما د سترو سترګو په برخه کړئ..
صبا- کېږي چې لاړ شو هیله کوم...

فرهاد- سمه ده ځو ---- مګر پوه ش دا کور دا ځای تول ستا پوری اړه لری. هر کله دې وغوښتل راشه دلته ژوند وکړه • فقط بل ښار ته له تګ نه پیښمانه شه هیله کوم.
صبا- زما پریکړه زما او زما د کورنۍ مربوط کېږي. دلته هم چې راغلم کوم احترام چې تاسو لپاره لرم او کوم لطف او مهربانی چې مو زما حق کې کړی دی.• نغواړم خفه شئ مګر که زه وغواړم لاړه شم یا هم پاتې شم ستاسو پورې اړه نلري • ښه دا ده چې د خپل او د ورور د راتلونکي په فکر کې مو اوسئ نه زما...

د فرهاد لپاره مې ډېرې خبرې درلودې مګر دا چې بې ادبي ونکړم لږ خبرې مې وکړئ , له خبرو چې له خولې راوتې یریدم نه چې فکر کوي وروسته له فرشاد نه فرهاد سره د واده پریکړه به نیسم • په خیال یې کولای شي ما تیر باسي• نور حتی له غږ نه یې زما کرکه راتله اړتیا نشته دومره د ښه توب فلم ډک کړې موخه یې ما درک کړه • غواړې چانس وازمایي. زړه مې د هغه له خبرو تور شو څومره یې موقع غوښتل وکو • په ځانځاني(خودخواهي) ټوګه یې غوښتل ما کم ظرفه وښايي• او یا هم غواړې چې ما ضعیفه تر ځانه او تر لاس او پښو لاندې غورځیدلی وښایي •

وروسته له خبرو مې له کوټې ووتم او زر ځلې له راتګ مې د فرهاد کور ته پیښمانه شوم , نپوهېږم په کوم عقل مې دلته راغلم که څوګ مې وکوري زموږ په اړه به څه فکر وکړي • خدایه څه کېږي دا ځل مې څوګ دلته و نه ویني او روسته له دې به هیڅکله دا تیروتنه تکرار نکړم. په بیړې له کور نه ووتم د لاړې په اوږدو کې م هم فقط هندي سندرې په لوړ اواز اوریدې تر څو فرهاد د خبرو کولو جرات ونکړي • هغه زه د کور ورته نېږدې پیاده کړم او روسته د یو الله پاماني نه کورته لاړم..

نن باید په خوښۍ تیره کړم ځکه سبا الطاف راځي او د تګ وخت دی.

محبوبه ...

فرهاد مې وروسته له دې حتی کور ته قدم هم نږدي پوهېږم , له مانه خفه دی او تر ما ډېر له پلار یې یوې غلطې پریکړې مو د دریو کسانو ژوند خراب کړ• هره ورځ مې فرهاد ته زنګ وهم او غواړم چې ما وبخښي مګر هغه نه دې ښنلو په اړه غږېږي او نه د خفګان • په معلقه (آویزان)حالت کې پاتې یم او هیله کوم ای کاش هغه ورځ د فرشاد د احوال قاصده نه وای • نو نن به د صبا د بد حالت او د فرهاد د غمونو مقصره نه ګڼل کیدم. کریمه چې وروسته د لمسي له خبر نه په کالو کې نه ځاییده رنګین ته یې په خپلو سترګو کې ځای ورکړی ... څنګه چې خوله خبرو ته خلاصه کوي د رنګین په اړه غږېږي...

سعید هم لکه زما په اندیښنې دی صمد دوه ځلې سعید ته زنګ ووهو مګر د خبرو کولو جرات مو له هغه سره نه درلود نو د همدې لپاره د هغه زنګونو ته مو ځواب ورنکړ..

فرشاد....

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له څو اونۍ غم نه بلاخره ښه خبر مې واوریدو چې د اولاد څېښتن کېږم , لږ مې له غمونو نه کم شول او ګمان مې کوو چې حداقل اوس به مې مور زما شا پرېږدي او زه کولای د صبا څنګ ته ورشم مګر هماغه شپه صبا د دې خبر په اوریدو له مانه نور هم لرې شوه حتی یو ځل یې زما مخ ته ونه کتل او خپله لار یې ونیوله او لاړه • غوښتل مې ورپسې ورشم او پخلا یې کړم مګر د فرهاد فلم بازي , د پلار قار , د مور اوښکو مې هر څه خراب کړل • شپې مې دوه ځله صبا ته زنګ وواهو خو جواب یې رانکړ • داسې نه کېږي باید له صبا سره مې خبرې کړې وای • مګر هغه چې ځواب نه راکوي یعنې نه غواړي ماسره واوسي•

نه ممکنه نه ده چې ګلابو مې تقدیر ته نه تسلیمېږي باید خبرو ته مې غوږ ونیسي او اوس نور اړتیا نشته له ما جلا شي مور مې خپلې هیلې ته ورسیده د لمسي څېښتنه شوه زما او صبا شا پرېږدي..او شاید پرون چې صبا تر کوره راغلې وه کوم دلیل لري

ممکن هغه هم غواړي بیا ځلی سره یو ځای اوسو او کوم خبر یې چې واوریدو شاید زړه ماتې شوی وي او څه یې ونه ویل • هوډ مې وکړ او دې لیدو لپاره یې خور کور ته یې ورغلم • تر څو راتګ ته یې پخلا کړم , مګر هغه مې د فرهاد د موټر نه د ښکته کیدو په حال کې ولیده •

په داسې حال کې چې زما میرمن زما د زنګ د جوابولو لپاره وخت نلري مګر ورور سره مې تفریحي لیدل لري..له صبا سره مې اړیکه ونیوله مګر اوس یې هم موبایل جوابولو ته زړه نه وو • زړه مې د ورور درلودو نه او ښځې درلودو نه تور شو • یعنې تر اوسه یې له ما طلاق نه دی اخیستې له ورور سره مې یو اړیکه ترلې -- نو د همدو زړه لږیدل دي چې فرهاد خپل ستونی شکوي او د صبا لپار د حق غوښتنه کوي؟

له ما طلاق غواړي تر څو له فرهاد سره وخت تیر کړي؟ نه امکان نلري نه پرېږدم چې ما په په خرابو او ویرانو کې پرېږدئ او خپله لاړه شئ د بل چا په خیالي او خوبونو قصرونو کې ژوند وکړئ صبا ...نن ته زما ځواب نه راکوی سمه ده مه راکوه , ځواب --- سبا مې خپله له الطاف سره غږېږم -- کله نیوهېږې په کوم کور دې پښې ایښې ------ چې داسې دې کور وران شوی -----

صبا....

زړه مې د الطاف راتګ ته خوښ دی , هغه راشي زما د څواک دیوال کېږي او شاید نور هر کس او ناکس جرات ونلري زما په مقابل کې خبرې وکړي • د نن ورځ لپاره ډېره هیله منده وم او دا چې هغه راځي او ما مې له دې جنجالونه او حالت باسي • فرهاد هغه سړی وو چې فکر مې کوه زما لپاره ژاړي او زما لپاره زړه سواندي کوي• مګر نن مې فکر شو تر څو د چا فایده نه وي نو زړه سواندي نشته • هغه ماته د بخت ازمایښت ټکټ فکر کړی او غواړي خپل چانس وازمایي •••

حیف کېږي ژوند د هغه کسانو تر منځ چې موږ نشتون ته اړ کوي •

زړه مې غوښتل همدا نن چې الطاف له هغه سره له دې ښار او او هیواده لاړه شم او هیڅکله بیرته ستنه نشم • له تره سره مې اړیکه و نیوله تر څو له فرهاد نه وغواړي زمو جلاتوب مسله زر خلاصه کړي تر څو وکولای شم له دې ځای نه په راحتي لاړه شم • سعید تره هم ومنله چې فرشاد خپله امضا کړی طلاق نامه نن راوړي•

د دې خبرې په اوریدو زړه دوه ټوټې شو • یو خلاصون له بند نه جشن ونیوه او بل له هغه بربادیو چې په مخکې لرم اوښکې تویوي• ما چا پورې خندلي ول چې اوس ټول زما په ژوند ریشنخد کوي • شوې یم د مجلسونو نقل هر څوګ مې چې ویني

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځواني مې افسوس کوي • هغوی نيوهېږي ما څه ليدلي او څه به وګورم • غمونه مې چې د څو مياشتو په لړ کې وليدل , نشم کولای وزغمم څه ورسېږي چې هر کال دا درد وزغمم • کاش فرشاد په دې يو ماشوم بسنه کړی وای او رنګين يې زموږ له ژوند نه لرې کړی وای • کاش ماته د طلاق په ځای هغه يې له ځانه جلا کړی وای • مګر نه هغه غوښتل نيکمرغه کورنۍ ولري • او هغه کور ارتيا درلوده مور او ډيرو ماشومانو ته نه ماته -----

ثنا...

ساعت 11:30 بجې وې چې حسيب ماته غږ وکړ تر څو الطاف پسې ورشو. هغه حيسب ته پيغام استولی وو چې الوتکه ناسته ده • دا چې زموږ کور ميدان هوايي ته نږدې وو ارتيا مو نه درلوده مخکې له وخت نه ورشو •••
ثنا- صبا... راځه چې ميدان ته لاړ شو.
صبا له کوټې ځواب راکړو: نه خور جانې زه نه ځم.
حسيب- راځه نو ناز مکوه.

دا ځل صبا له کوټې راووته او مخامخ يې وويل: دلته خپل لږ سامان ټولوم , ځکه الطاف خو پيژنی همدا چې راشي بيا خپل کور ته مو ځي •
ثنا- ښه ده , نغوارې لاړه شې مه ځه... مګر نن شپه الطاف چېرې نشي تللی.
صبا په خندا وويل:خدای دې وکړي..

فرهاد....

توپير يې نه کوي
پرون شپه او نن شپه زما لپاره
صرف ستا په نشتون کې
يو شپه اضافه شوه

ټوله شپه مې د صبا په ويره او اضطراب فکر وکړ • هغه يو ځلي له ما وډاره شوه او ځان يې زما په کور کې ناامنه احساس کړ , هغه کور چې غوارم صبا پکې امنتره له هر ځايه اوسي • هغې د زړه په تل کې خبرې درلودې چې په مخ کې رسوا نکړئ • شايد غلط برداشتونه , شايد غلط درک او يا هم د ټولنې نه ډار ------ صبا هغه جنۍ چې کله په سرشاري کې مشهوره وه نن زما په خبرو چې اصلا د زورولو هوډ مې نه درلوډ وډاره شوه •

له خدايه غوارم برباده شي کور يې خراب شي د هغه کس چې دا يې دې حال ته راوستې.. سهار کيدنې سره مې پلار ته زنګ وواهو تر څو د فرشاد او صبا د جدايي په اړه لا ډير جزييات ولرم چې خبر شوم فرشاد پريکړه نيولی د الطاف په مخکې صبا ته طلاق ورکړي. له ليونتوب نه وه يا هم ځانځانيتوب له وجې چې فرشاد غوښتل ځان د الطاف مخکې وښايي• نمی غوښتل صبا په داسې ورځ کې د بې کسي حس تجربه کړي , هر څو چې الطاف او حسيب شايد وي مګر زه له خپل نظر نه لومړنۍ ملاتړ يې اوسم •

الطاف 12 بجې کور ته راورسيد ثنا يې چې په ميدان هوايي کې په ماړه نس غېږ کې نيولی وه او اوس نو د صبا وار وو بدمرغه صبا --- د يو کال نه کم کې هغه ناوی شوه او اوس يې هم له خاوند نه جلا کېږي • مخکې ځل يې ناوی کيدلو او تګ د پلار کور نه د الطاف په غېږ کې اوښکې تويې کړې او اوس برعکس بيرته د راستنيدو د پلار کور ته بايد اوښکې تويې کړې وای•

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا او الطاف تازه یو بل ولیدل یو بل غاړه کې لاسونه واچول او صبا له حد نه ډېر د ورور په غېږ کې اوښکې تویې کړئ • مگر له دې هم امن لرونکی ځای وو؟ د ورور غېږ هغه ځای که تیره راشي او سخته راشي پر تا به اغېز ونلري • هغه ډال کېږي تر څو ته سوکاله اوسې ••••••

روسته له لنډې روغېړ ټولو په گډه د یو بل تر څنگ غرمې ډوډۍ وخوړه او الطاف وویل: اوس نو ستاسو په اجازه زه او صبا غواړو خپل کور ته لاړ شو •
حسیب- نن مو په توشکو ازغي نه دي کرلي کولای شی ارامه کینې...
الطاف- مننه کوم حسیب جانه.. ارامه کیناستو و مو خوړل او و مو څکل • تر نن هم صبا دلته وه نو پوه شه چې تر خپل کور نه برتره حس کوو او کم نه..
حسیب- نو ولې بیړه لرئ --- حداقل نن شپه همدلته اوسه ----
ثنا- اوس نو یوازې صبا دې خور ده کې هغه اخلی او ځی --- مورې هیڅ -----

الطاف- توبه ثنا جانې هلته خو زمورې تولو لومری کور دی، ته هم راځه.
شهلا- که سترې شوې وې، زوی جانه" حسیب کوټه وښیه، چې ویده شی، مورې به بیا د شپې سره کښېنو.
الطاف- مننه، خاله جانی ، زه ښه یم. هیڅ ستونزه نده.
د چای پتنوس کېښودل شو او هر چا د الطاف خبرې ته غوږ نیولی و خوندي اخیستل او تر هغه وخته پورې چې فرشاد له خپلې کورنۍ سره راورسېد خوند یې کاوه. فرشاد حتی رنگین هم له ځانه سره راوړی ترڅو د صبا په ژوند کې نور دردونه راولي.

شهلا په ډېره مهربانۍ سره محبوبې او کریمې ته ښه راغلاست ووایه، حسیب د ټولو سره د لیدو لپاره ودرېد سلام می واچول او ثنا په چټکۍ سره د خپل کوچني ایندر سره یو څه بالښتونه ده بل کوتی راوړل چی تول تکیه وکری . صبا د خپل تره او د تره د ښځې محبوبه لاس ښکل کړ، خو د کریمې وار و، چې لاس یې ورنه کړ او صبا هم د هغې لاس له قصد ښکل نکړو.
رنگین سلام وویل: او شهلا پرته له پوښتنې وویل: چې دا نوې میرمن د فرشاد ده او ښه راغلاست یې ورته وویل. ثنا هم د مجبوری له امله مخ یې ښکل کړ، خو صبا یې د سلام ځواب هم ور نه کړ.

فرشاد چې ځان یی له ټولو پوه بولو، د ټولو سلامونه یې ومنل او د هر چا سلام او پوښتنی ته یې هو وویل او په ځواب کې یې د بل لوري د حال پوښتنه ونه کړه. هغه هم د الطاف سره لاس ورکړو او سترې مشی وکړه او الطاف د یو تعلیم یافته او پوه هلک په حیث هیڅ هم غصه ونه کړه.

فرهاد وروستی کس و چې د کورنی کی گډون وکړو هم دا چی راغی میرمن شهلا لاسونه ښکل کړل او بیا یې الطاف په غېږ کې ونیو او ښه راغلاست ورته وویل حسیب هم مخکي د کور میرمني نه لاس په کار شو دوه دری رقم تازه میوه چی د پخلنځي د میز پر سر چمتو وو او مېلمه ته یې وړاندې کړ، شاید پوه شوی چې صبا او ثنا نور د کار کولو حوصله نه لري.

هېڅا یوه کلمه هم ونه ویل تر څو چې فرشاد خپلې حرص (یا هم شکایت) را ایستلې نه وو دوه ځله یې ستوني صاف کړل، تر څو ټول یې په خبرو پوه شي.

فرشاد- ښه، اوس چې ټول دلته دي، زه غواړم چې صبا د وروستي ځل لپاره د جلا کیدو لامل وپوښتم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا په غوسه شوه او کله چې فرشاد ته ناځاپه د بېلتون خبرې را په يادې کړو ، د سترګو له کونج څخه يې اوښکې روانې شوې.
فرشاد- ما تر اوسه سند نه دی لاسلیک کړی صباد خوښی اوښکې مه تویوه، تر څو چې قوي دلیل را نه کړې، زه به هم پر کاغذ نقطه نه ایږدم لاسلیک خو هیڅکله...

صبا سترګې پورته کړې او فرشاد ته يې په لېوالتيا وکتل. شايد صبا غوښتل په خپله پريکړه ډاډه شي. دويم ځل يې هغه ته وکتل او دا ځل يې غلی نه شو او ورو يې شونډې وخوځول او ويې ويل: تاسو کوم دليل غواړئ؟ دليل د څه لپاره؟ ځانه ناخبره مه اچوه.
فرشاد- زه غواړم ستا خبرې واورم، ستا نه ويل شوي خبرې.....
صبا- د خبرو کولو لپاره هيڅ نشته، هر څه چې وو ومي وويل، اوس يوازې طلاق ...
فرشاد د صبا له خولی خبره واخستل او ويې ويل: طلاق ... تر هغه چې ته خپل خبره روښانه نه کړې، طلاق نشته ولې زه بايد طلاق ورکړم؟ په اسلام کې دوې ښځې روا دي او که دوې ښځې لرلو ته اړتيا پيدا شي زه به ستا حاجتونه پوره کړم او ستا ارمان به پوره کړم نو ولې طلاق درکړم؟

صبا- فرشاد د دين خبره مخته مه راوړه چی په دين کې د خيانت ځای هم نه شته، خو تا دا کار وکړ. هغه ورځ چې زه ستا د راتلو په انتظار وم... لعنت ما باندي... نور څه غواړې؟ آيا دا رسوايي کافي نه ده؟ چې زه دی سر عامم ټولو ته وشرمه ولم؟
فرشاد- ټول خلک چې دلته دي زموږ دواړه کورنۍ دي. هيڅ شی پټولو ته اړتيا نشته او څوک خبره هم د باندی نه وړی نو صاف خبره وکړه.
صبا- نه ..هرڅوک زما د کورنۍ غړی نه دی، هغه څوک چې ستاسو اوسنۍ ميرمن او ستاسو د راتلونکي ماشوم مور ده ...

فرشاد- که داسې وي نو ته هم بايد پام وکړې، چې يو بل کس هم شته چې زما د کورنۍ غړی نه دی، بلکې له تاسو سره نږدې تړاو لري. که ته زما په مطلب پوهيږئ چې زما مطلب ډاډمن يم پوهه شوی هم يې چې زه څه ويل غواړم، نو ته بايد ماته واضح دليل راوړی چې ولی غواړی زما څخه جلا شې؟ زه طلاق فسخ ګڼم او طلاق به تر هغه وخته نه جاري کيږي چې زه يې وغواړم.

فرهاد...

د دوی لفظي استدلال په ما باندې داسې اغېز وکړ لکه د اوسپنې ويلی شوې.ما حتا نه غوښت چې فرشاد دی د صبا د خبرو د اورېدونکي په توګه اوسيږی خو صبا ته مې انتظار کاوه چې خپله خبره وکړی، خو زما د صبر کاسه هم حد ته رسېدلې وه، ځکه فرشاد ځان هر کاره ګڼي. او په ځان نازيبده چې زه به طلاق نه ورکوم، دا خو زما د اعصاب رګونه يی له کار واچول.
خو دا چې زما يوې جمله صبا په غوصه کړی.. نو زه هم چپ شوم او فرشاد ته مې يادونه وکړل چې صبا يوازی نه ده.
فرهاد- ته؟ ته په څه څيز غواړی د صبا څخه اعتراف او اظهارات واخلې؟
فرشاد- کله چې خبره له تا سره هيڅ تړاو نه لري، په ناحقه لاس پورې مه کوه... فرهاد....

فرشاد- ښه صبا جانی ... راته ووايه چې ولې جدا کيږی؟ دې کوټه کې هغه څوک شته چې ووايي زما کوم کار ګناه دی؟ ما کوم کفر کړی؟ چی دا غواړی راڅخه طلاق واخلې.؟ ما ک دويمه ښځه وکړه نو دا د شوق نه وه، زه اړتيا لرم چې يو ماشوم ولرم..که د ښځي کولو طريقه می اشتباه ده لس ځله بخنه غوارم او کوم يی.. ايا زما پلار دوهم ځل واده نه دی کړی چې اولاد ولري؟ ما حق درلود او ما خپل حق وکاراوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- تا حق درلود او اوس هم لري، دا موږ ته مهمه نه ده، چې تا څه وکړل، په خپل ځان دی وکړل، او صبا چې څه کوي، په خپله يې کوي.
فرشاد د فرهاد خبرې له پامه وغورځولې، صبا ته مخ شو او ويې ويل: ګرانې مېرمنې... اورم يی
فرهاد- هغه ته خپله مېرمن مه وايه...

سعيد فرهاد وهڅاوه چې غلي شي، الطاف فرشاد ته وکتل او وې ويل: که تا خبرې خلاص شوي اوسې نو زه يو څو خبرې درته لرم.تاسو د دوهمې ميرمنې حق درلودی قبول چې اسلام تاسو ته د دويمې ميرمنې حق درکړی دی. خو تر اوسه څو کال ستا د واده تير شوی چی تا بل واده وکی ؟ زما خور څو ځله تاسو نااميد کړی ياست چی ته بل ميرمنی ته ولاری ؟ ايا هغه ته نه ويی چی د مينه لافې دی وهلی؟ ته په هيڅ دليل نشې کولې چې خپل کار توجيه کړئ ....

فرشاد- ورسره مې مينه درلوده او اوس هم لرم... له همدې امله ما د هغه په خيانت سترګې پټې کړې او اوس هم غواړم چې خپل واده وژغورم.

صبا...

کاش زه مړ يا کاڼه وای، دا خبره يی څنګه پر خوله راتله چی ووايی؟ ايا ما ورسره خيانت وکړ؟ ما څه کړي دي چې هغه ما ته غدار وويل؟ چې ما له بل چا سره واده وکړ؟ ايا ما دوهم ميړه راوړی؟
الطاف- څه خيانت ؟ او د څه کاری کړی دی؟
فرهاد- فرشاد نر اوسيږه او د نر پشان خبری وکړه... تهمت مه کوه...
فرشاد- اووو زموږ ستر غدار، ماته د اخلاقو درس راکوي، فرهاد لکه تا څوک غدار دی؟

صبا- تاته مې خيانت وکړ؟ ايا زه لاړم او پرته له ويلو واده می وکړی؟ ما تا باندې دوهم ميړه راوړی. فرشاد، تا ته دوکه ورکول اسانه وو، ماته نه...
فرشاد وخندل او ويې ويل: ښه، ما ښځه په حلاله لاره راوړه.خو ته د هغوی په موټر کې له نا محرمو سره چکر وهی ...

فرهاد اجازه ورنکړه چې فرشاد خپله خبره پای ته ورسوي او په خوله يې په بوکس ووهله. چپ يی کړو او ويې ويل: ته لعنتي له خپل حد څخه تير شوی..بی غيرت په خپله ميرمن تور لګوئ؟
فرشاد خپل دواړه لاسونه له فرهاد څخه جلا کړل او ويې ويل: بی غيرت په خپله يي چې له يوې ښځې سره چې واده شوې ده، رابطه لري. هغه ښځه چې تراوسه زما په نکاح کېده.

صبا...

که د فرشاد لپاره مې کوم احساس درلود، په نفرت بدل شو. ده څنګه په ما دا خيانت تور وکړ؟ کله چې دا خبرې د هغه له خولې راووتلې ژبه يې څنګه نه لړزېده؟ هغه خدای په وخت ونه ليد. ما د چا سره اړيکه درلوده چې اوس زه د هغه د ناوړه الفاظو مستحقه يم؟

ثنا- آيا له تا څخه پست تر څوک شته؟ څنګه تور لګوی؟
فرشاد- دا تور نه دی. ما هغه پرون د خپلې ميرمنې سره وليد ... هغه د چکر لپاره اخلي او کور ته راوړي. هغه ته صبا جانه وايي او مړ کيږي ورته..
فرهاد- توف دی ستا پر ذهن شی ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- نوربښځه ښځه مه کوه... فرشاد... صبا ستا ښځه نه ده، ځمکه او وخت که یو شي، زه به نور اجازه ورنکړم ستا نوم خپل د نوم پر څنګ کې نه پریږدم. چی ولیکل شي .. ما خیانت وکړ او خوشحال هم یم ستا د خیانت په ځواب کې ما خیانت وکړ
مونږ فرق دا دی چی تا واده وکی او ما نه..

فرهاد...

ما باید د فرشاد له خولې څخه دوه دېرش غاښونه ایستلي وای، خو افسوس چې صبا مې نور خپه نشو کړای. هغه دومره ستړي وه چې بی دلیل خیانت یی هم پر ځان واخیست.

فرهاد- صبا... اړتیا نشته هغه ګناه چی دی نده کړې پر غاړه واخلي.
فرهاد د الطاف او خپل پلار خوا ته وکتل او وې ویل: زه دا خبره منم چی صبا صبا مې ویلی او ژړلې می دې. زه دا اقرار کوم چې له ځانه مې زیاتره مینه ورسره لرم، خو په الله قسم چې صبا له ملایکو څخه ډېره معصومه او پاکه ده، معصوم تره د هغه ملایکو څخه چې تاسو یې بیا اوریدلی دی په قرآن کی. حتی هغې په پورته ستړګو هم ویلای شم چې هغه چا ته کتلې ندی او نه هم ګوری..او دا څه چی مو لیدلي او اورېدلی ، باور مه کوي. صبا بې ګناه ده...

فرشاد- فرهاد هیڅا هم له تا ندی غوښتی چې ته د صبا لپاره شهادت ورکړې.ته لاړ شه او د خپلې مینې د لاسه ورکولو غم وخوره...

داسې ښکاري چې فرهاد د فرشاد خبرې ته غوږ نه نیسي او لومړیتوب یې د صبا دفاع ده ځکه ویې ویل: الطاف صبا کومه ګناه نه ده کړې، دوی دا ټولې خبرې د صبا د پښو لاندې کولو لپاره کوي. فرهاد صبا خواته وکتل او وې ویل: صبا ته ولی عاجزه شوی هاا؟ ما تاته نه وو ویلي چې د خپلو حقونو دفاع وکړئ؟ ما نه دي ویلي چې چوپتیا خپله سزا ده؟ صبا نن غلی شي ستا حکم صادر کوي.. دا خلک...

صبا...

ریښتینې مینه څه ده؟
مینه کول د اور په معنی دی او د شمع روښانه کول دي. فرهاد زما د دفاع لپاره ستونی ځیری کی او فرشاد زه په زنا کولو تورن کړم. غلی شوم شاید ما اشتباه کول ټول په دې توګه شکمن شول او ما ته یې په سپکه سترګه وکتل، خو په دې وخت کې خپل او بیګانه راته معلومیدل ، زړه مې د ځان او کورنۍ لپاره ټوټه، ټوټه شو زه د یو بې شخصیت په لاس کې شوم او اوس به یې تاوان ورکوم .
الطاف چې نور فرشاد یې خپل په سویه نه لیده خپل تره ته یې وویل: ښه اوس چې د جلا کېدو پرېکړه وشي خیانت نه خیانت..دوی ولې په ناحقه فلم ډکوي؟ د صبا طلاق ورکړی چی موضوع بند شي..

فرهاد- پلاره که د طلاق خبره دلته پای ته ونه رسېږي، په خدای قسم چې له دې ښاره، له دې وطنه، حتا له دې نړۍ به ځان خلاص کړم.
فرشاد- کاش ته زموږ له ژونده ورک شې...
د سعید د لاس ضربه د فرشاد په مخ ووهل شول او ویې ویل: بس که له دی نور د ټولو عزت مه خرابه وه.
او په غوسه یې فرشاد ته د طلاق اړوند دوه کاغذونه راواخیستل او قلم یې ورکړ.
سعید- لاسلیک که ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشاد قلم راواخیست او خپل پلار ته یې وکتل او و ته وې ویل: زه به لاسلیک کړم، خو شرط لرم چې صبا او فرهاد به زما له طلاق وروسته یو بل سره ونه ویني.
سعید- تاته می وویل چې لاسلیک کړه او نور ځان مه ذلیل کوه..

صبا له ځان سره وویل: چې ولې څوک ونه وینم؟ ته زما د ژوند حق نلرې؟ ته په خپله خوښه ژوند کولای شې، خو ته غواړې چې له آزادۍ وروسته هم ما محدود کړې

الطاف- فرشاد هغه غوټۍ چې په لاس خلاصه شي غاښونو ته اړتیا نه لري. نو دا به ښه وي چې موږ خپلې ستونزې زیاتې نه کړو ...
فرهاد- طلاق امضا کړه،فرشاد،زه ځم...تر څو آرام اوسې.
صبا خپل چوپتیا ماته کړه او وې ویل: طلاق زما حق دی او که ته په خپله خوښه طلاق نه ورکوې،زه محکمې ته ځم ،نن او سبا زه طلاق اخلم، دا محدودیتونه دی خپل ښځه ته ووایه ماته نه.

فرهاد له کوټې د وتلو لپاره پورته شو. شاید هغه په ریښتیا هم د وتلو اراده درلوده، د صبا له خوښۍ او سولې څخه بل هیڅوک هم مهم نه وو حتا خپله..
صبا- کښېنه فرهاد، زما له کبله له دی کورنۍ څخه څوک نه جدا کېږي...
ففرهاد- ستا خلاصون له بند تر هر څه ډیر مهم دی ...

فرهاد روان و او د صبا سترګې یې په تعقیب روانې وې، څنګه به یې هغه څوک پرېږدي، چې دومره یې له درده ډک زړه له دې ځایه لاړ شي؟ آیا له صبا څخه زیات ظالمه بل څوک و؟ هغه له کوټې ووت او روان شو، شاید د صبا زره هم له ځانه سره ویسو.

ثنا د صبا په غوږ کې په نرمۍ سره وویل: صبا ضد مه کوه، ووایه چې زه یې نه وینم او چپ شه... ایا تا له دې ځایه د وتلو پریکړه نه ده کړې چی الطاف سره ولاړه شې؟

صبا په لوړ اواز وویل: چې شاید ما د پرېښودو پریکړه کړې وي، خو زما لپاره هیڅ دلیل نشته چې د دې لعنتي اړیکو له امله خپلو ملګرو او خپلوانو څخه منصرف شم
صبا په خپل ځای ودریده او د خپلې وروستۍ خبرې په توګه یې وویل: تر دې دمه زه یوازې د خپل عزت او کورنۍ په فکر غلی وم. خو کله چی ټول اتفاق او ګناه پر ما اچوي، پروا نه لرم چې چاته څه ضربه رسیږی ، سبا به محکمې ته درخواست ورکړم
زه به طلاق ورکړم او پریکړه به هلته کیږي.

کریمه- وشرمېږه جلی ستا د عزت هیڅ، چې موږ یې بدنامه کوي..
الطاف- د کاکا ښځی مشره یاست ، زه ستاسو درناوی کوم، خو دا په دې معنی نه ده چې زما خور ته په هر ډول خطاب وکړئ چې تاسو یې غواړئ.بده کلمه بد ځواب لري.
سعید فرشاد ته وکتل او وې ویل: افسوس په هغه ورځ چې ته می قبول کړی او تاسو واده ته می رضایت وکړو.
کریمې هم له فرشاد څخه وغوښتل چې د طلاق لاسلیک کړي، خو فرشاد چې فرهاد یې د وینې دښمن ګڼلی و، نه غوښتل له خپل ضد څخه ځان خلاص کړي. شاید هغه په فکر که صبا د هغه نه ده ، نو د فرهاد هم نه ده..

کاش فرشاد خبر وای چې فرهاد خیانت نه دي کړی. او نه صبا غدار دی. د صبا مینه مخکې د واده د فرهاد په زړه کې و او صبا هم له دی خبری خبر نه ده.مګر چیری چی شیطان لاحول نشي تر دی بدتر کیږي. الطاف خپله خور واخسته او کور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ. بیا سعید له ټولو بخښنه وغوښته او بیرته په هغه لاره چی راغلی و روان شو ... رنګین د لومړي ځل لپاره خوله خلاصه کړه او په موټر کې یې فرشاد ته نصیحت ورکړه...

رنګین- فرشاد..

فرشاد- اورم...

رنګین- که ته غواړې چې له صبا څخه جلا شې، نو بیا ولې بهاني کوي؟

فرشاد- ته کار مه لره.

رنګین- وګوره فرشاد جان... زه پوهیږم چې ستا د مسلو په اړه د خبرو کولو حق نه لرم، خو...

فرشاد- خو ... نلري کله چې تاسو پوهیږئ ولې مداخله کوئ؟

رنګین- مګر ...

فرشاد- مګر مګر نلری ما تاسو ته وویل چې چپ شي ...

الطاف او صبا کور ته ورسیدل، صبا د خپل ورور لپاره یوه کوټه پاکه کړه چې ستړی دی او ویده شی او خپلې کوټې ته لاړه. هغه د لسو دقیقو لپاره په خپله خونه کې ناست و او د خپلو خوشحاله ورځو په اړه یې فکر کاوه.چی ژرا ورغله. الطاف چې دروازې ته نږدې ولاړ و د صبا خواته راغی...

الطاف- زه کولی شم ستا څنګ ته کښینم؟

صبا- هو.

الطاف- زه پوهیږم چې دا اسانه نه ده. او دا ستونزمن دی، مګر دا د ځان لپاره نور هم ستونزمن مه کوه.

صبا- ستونزې نه رامینځته کوم.. مګر زه نور د نورو توهین نه شم زغملی

الطاف- صبا.. ته او فرهاد...

صبا- لالا جانه ، په خدای ، چې دا تهمت دی، زه له فرهاد سره هیڅ کار نه لرم، هغه پرون زما لیدو ته راغی چې ما پوه کړي.

الطاف- نو د فرهاد په اړه څه؟ ته ډاډه یې چې له فرشاد سره یې خبرې نه دي کړې؟

صبا- زه نه پوهیږم خو زه باور نه کوم چې هغه فرشاد ته څه ویلي دي.

الطاف- خیر ، زه پخپله د موضوع پای مومم، دا داسې پای ته نه رسیږي.

الطاف د صبا له کوټې څخه ووت او خپل د واتساپ څخه د فرهاد نمبر ته یې زنګ وواهه چې کور ته یې بلنه ورکړي.

الطاف- بلی ، سلام...

فرهاد- سلام

الطاف- ته چیرته یې ستا د کار مزاحم خو نشوم ؟

فرهاد- زه په خپل کور کې یم.

الطاف- که ته وخت لرئ، زه غواړم تا سره ووینم.

فرهاد- حتما .. چیرته وګورو؟

الطاف- زموږ کور کې.

فرهاد- تنها یې؟

الطاف- نه زه او صبا کور ته راغلو.

فرهاد- نو ښه نده چې هلته ووینو سبا به یو بل ووینو..

الطاف- زه په کور کې درته په تمه یم زر راشه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد...

زه د مينې په کومه لاره کې ولاړ یم؟ زه چې نور زه نه یم... زه چې وجود یې ایرې شو، او یخ خو د اور څخه سوزونکی شوی و... دې منځ کې څه رقم حس دی چې د زړه او د دلدار چې دلدارمې نه پوهېږي. دا رکم مينه مې په وجود کې له کوم وخته وده کړې او اوس مې نه پرېږدي چې نفس واخلم، دا حس هماغه. د اولې ورځې احساس ندی، له هغه څخه زیات .

هغه نامعلوم احساس چې یواځې اور راوچو اور...

اوس مې د سبحان حس درک کولا مينه د زړه په منځ کې ده چې کله سوزول کا. او کله له یخ څخه زیات انسان سخت کوی.... نن مې خپل ځان مخ په ورانیدو ولیدا. له هغه ځایه چې د صبا نه منصرف شوې وم. له هر وخت څخه مې زیات عذاب ولیدو. د هغې لپاره باید لدې ځایه تللی وای. له ځان سره په جنګ وم چې د الطاف زنګ راغی او اوس باید تللی وای چې د صبا له حقه مې دفاع کړې وای. ښه پوهیدم چې الطاف د فرشاد له خبرو نه تیرېږي. که هغه شیبه غلی شو ددې لپاره وو چې نه یې غوښتل چې دا خبرې خوله پر خوله شي. خو اوس د حساب ورکولو وخت دی..

ځان مې د تلو لپاره تیار کا او همدا یې وخت وا چې باید له خپلې مینې ساتنه وکړم. دروازې ته نیږدې وم او په زړه کې مې دعا کوله او بسم الله مې کړه د دروازې زنګ ته مې فشار ورکا.الطاف چې فرهاد ته سترګو په لاره وا لس ثانیې یې ځنډ وایست چې دروازه یې خلاصه کړه. یو بل سره یې سترې مشي وکړل الطاف مخکې او فرهاد ورپسې روان شو هغه کوټې ته چې الطاف کې اوسیدو ولاړل. د فرهاد زړه د صبا په ځوریدو درد کاوه او الطاف هم فکر کو چې له کومه ځایه شروع وکړي ترڅو د خپګان لامل نشي.

الطاف- ښا نو فرهاد جانه کوم څه غواړې چې صبا ته ووایم درته تیار یې کړي؟

فرهاد- نه مننه...

الطاف- ډوډی د خوړلې؟

فرهاد- اشتها نلرم...

الطاف- خو زه اشتها لرم پرېږده ډوډی راوغواړم شاید صبا هم د اشپزي کولو حوصله ونلري.

فرهاد خپل موبایل ژر په لاس کې واخیست او ویې ویل: د نن ورځې ډوډی دې زما له خوا وي..

له یو رستورانت څخه یې د خوړو سفارش ورکا.

الطاف- مننه کوم فرهاد جانه...

فرهاد- وړ یې نده...

الطاف- دا چې تر دې ځایه مې سرګردانه کړي د هغو خبرو لپاره وو چې منلی مې نشو... او غوښتل مې له تا یې واورم.

فرهاد- الطاف جانه فرشاد یو حماقت وکا د هغه په خبرو باور مه کوه... هغه بې عقل دی هر لیدلي او نالیدلي شیان یې په ذهن کې جوړوي.

الطاف- د همدې لپاره باید مخکې له هر څه له تاسره خبرې وکړم. زموږ د دواړو عمر تقریبا یو اندازه دی او دا چې د یو بل په وړاندې صداقه واوسو غوره ده.

فرهاد- ریښتیا وایې، خو زه مې په خپل ژوند کې د چا په لور پسې نه یم تللی، د چا خور ته مې سترګې ندي نیولې حتی کومې نجلی ته مې پورته ندي کتلي او څوک مې ندي اذیت کړي او له چا څخه مې په بد حالت کې سوء استفاده نده کړې. که هر څو دلته نه وي خو کولی شې چې له هغو پوښتنه وکړې چې دلته و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الطاف- دې خبرو ته اړتیا نشته فرهاده مورې یو بل ښه پیژنو. د یو بل په خوی او اخلاقو ښه پوهیږو. زما اندیښنه ستا د نن ورځې له خبرو څخه ده. شاید زه غلط پوی شوی یم. او همدا خبرې شاید د فرشاد د بدګمانۍ لامل شوې وې؟
فرهاد- ما صرف غوښتل چې د صبا خوا ونیسم. دا د هغې حق ندی چې دومره درد ووینې. د هغې ازرښت له هر څه ډیرر دی. حتی وروسته د نن له کارونو او رویې بیا هم د هغې په تلو لدې ځایه راضي شوم.
الطاف- اوس یعني راضي شوې؟

فرهاد- نه غوارم دروغ ووایم خو الطاف نه مې غوښتل چې صبا لدې ځایه ولاړه شي. نشتون یې زما په تباه کیدو مستقیمه اغیزه لري.
الطاف- فرهاد.... له دې خبرو حتی ما هم د فرشاد په رکم مطلب واخیست.
فرهاد- له تا څخه د پټولو ضرورت نه وینم. زه اعتراف کوم چې په صبا مئین یم، خو دا مینه چې په کوم ډول فرشاد وایي نده. ما مخکې لدې پیښو او حتی مخکې له واده صبا مې غوښتله. خو هیڅکله مې د ویلو جرأت ونکا. نه مې غوښتل د هغې د ځوریدو لامل شم. تصمیم مې د هغې په اړه جدي وا او د یو مناسب وخت په تمه وم.

هغه وخت چې زما لپاره هیڅ مناسب نشو. تر څو چې له هند څخه راتلم صبا یې د فرشاد سره نامزاد کړې وه. ډیره هڅه مې وکړه چې وکولی شم یو کار وکړم. خو صبا او فرشاد یو بل سره خوشاله و او مجبور شوم چې په شا شم. ترې تیر شوم ځکه غوښتل مې چې صبا خوشبخته شي. سکون ولري. هیڅکله مې ونه غوښتل چې د خفګان لامل یې شم. حتی پرون مې چې ولیده د دې لپاره وه چې غوښتل مې دا ګډوډ ژوند یې وژغورل شي.

الطاف- تمه لرې چې دې هر څه باندې باور وکړم؟
فرهاد- صبا حتی له دې خبرو خبره نده.. خو پلار مې زما د هر حال نه باخبره وا او مور مې هم.. هغوی له ما وغوښتل چې چوپ پاتې شم. ځکه فرشاد له ما مخکې صبا غوښتې وه او د لومړیتوب حق یې هغه ته ورکا.کچیرې پوهیدی چې صبا یوه ورځ دې ځای ته رسي هیڅکله مې د واده کولو اجازه نه ورکوله.
الطاف- څه ووایم فرهاد، تمه مې درلوده چې د فرشاد خبرې رد کړې، خو دلته قضیه بل څه وه.

فرهاد- غوښتل مې پټ یې کړم کولی مې شو، که مې زړه کې پلیدي وه پټولی مې شو. خو زه په دروغو عادت نلرم.له تاسره صادقه وم او یم. حتی تراوسه مې صبا ته ندي ویلي ...
الطاف- منه فرهاده، ددې لپاره چې صادقه وې. خو واقعا کومې خبرې چې ما غوښتې بیان کړم اوس یوه هم زمونږ په شرایطو پورې تړاو نلري.

صبا...

شاید الطاف د چا په تمه وا ځکه د دروازې زنګ چې ووهل شو پوښتنه مې ترې وکړه چې څوک دي خو ځواب یې رانکړ. شل دقیقې د الطاف نه کوم احوال رانغی او اندیښمنه یې شوم د لیدو لپاره کوټې یې ته نیږدې ولاړم د الطاف غږ د بل چاسره راتلو. مقابل کس یې فرهاد و.کومې خبرې مې چې له هغه اوریدې باور مې نه کیدا. هغه ماسره د مینې ویل او زه بې خبره لدې خبرو وم. په ډیر عاجزۍ الطاف ته د خپلې مینې له پاکۍ ویل دا چې الطاف یې د مینې په پاکوالي باور وکا یا نه، خو ما یې په پاکه مینه ایمان راوړ.

پدې دومره وخت کې مې حتی یوار له هغه څخه بد نیت خپل لورې ته ترې نه و لیدلی. هغه هیڅکله زما د خفګان لامل نه و شوی. خبرو یې زه فکر کولو ته یوړم هغه ورځې چې له ما څخه تښتیدو. دا چې ولې یې یو دم جدا کور ته مخ کړ. دا چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر به په ځان کې غرق وا. زه ددې سبب وم چې فرهاد عذاب ويني. دې ژوند موږ کومو ځايو ته ايستلي و. څومره يې ځان په ځمکه او اسمان ووهلو تر څو زه اوښکې توې نکړم يعني زما د اوښکو ليدل ورته مهم و؟

فرهاد- الطاف دا خبرې نبايد چې زموږ له منځ څخه د بل چا غوږونو ته ورسيږي. نه غواړم چې صبا وځوروي. ستا لپاره مې پدې خاطر هر څه وويل چې زما په نيت او د صبا په کردار شک ونکړې... پلار او مور مې دواړه پوهيږي چې صبا بې ګناه ده. له ثنا سره به هم زه يا ته خبرې وکړو. خو لدې څخه زيات خبره بايد بل ځای خپره نشي ځکه بيا صبا ځوريږي.
الطاف- حق له تا سره دی فرهاده، په حقه يې دا خبره بايد همدلته بنده شي. لږ تر لږه څو چې صبا لدې ځايه ولاړه شي.

فرهاد...

بي روي خوش تو زنده ماندن
مرگ است به اسم زندگاني..

له صبا پرته دلته زما ژوند کول هيڅ معنا نه درلوده. خو په کومو سختو شرايطو کې چې صبا اوس وه خودخواهي وه که مې لا هم غوښتي وای چې صبا دلته پاتې شي. هغه بايد لاړه شي هر هغه ځای ته چې تقدير ورته خوشاله ورځ وښايي. ما خو خوشاله ورځ ونه ليده او له هغې وروسته هم نه غواړم وګورم. خو د صبا لپاره مې د نړۍ ټولې خوښي غواړم. د الطاف نه مې چې د تلو اجازه وغوښته خو هغه ټينګار وکا چې د شپې ډوډۍ له هغوی سره وخورم او بيا لاړ شم. هغه ډوډۍ چې اوس به له زهرو هم ترخه وي. صبا سره به په يو ميز کينم او ډوډۍ به خورم... د خدای پامانۍ لپاره؟

صبا...

فرهاد د پاتې کيدو لپاره ټينګار کړی وا، ځکه خوښيده يې دلته واوسم؟ کوم درد چې ما ايستلی هغه له ما زيات زغملی؟ باور مې پرې کړی وای يا نه؟ ممکنه ده يو څوک له خپل ځان څخه هم زيات تا وغواړي؟ فرهاد غوښتل ولاړ شي خو زما زړه د هغه له تلو د تله خالي کيدا هسې نه يوار مئينه شوې وم؟ په چا مئينه؟ په هغه چا مئينه چې پرون مې ورته وويل چې سوء استفاده کوې؟ کيدی شي د چا له خولې د يو څو ښو خبرو په اوريدو يو څوک مئين شي؟ ممکنه وه چې زړه مې د هغه لپاره ځای خالي کړي؟ د وره له څنګه لرې شوم او ځان مې په اشپزخانه کې مصروف کا ځکه د دروازې زنګ شو او الطاف د خوړو اخيستلو لپاره ولاړ. لا مې بشقابونه په ميز نه و ايښي چې الطاف له فرهاد سره اشپزخانې ته راغلل او فرهاد ته مې سلام وکړو. هغه د عليک ويلو په اشاره سر وغوځو خو يوار يې هم ماته را ونه کتل.

الطاف- زه خو ښه سم وږی شوی يم تاسو څنګه؟
فرهاد- نوش جان....

فرهاد...

د الطاف په ټينګار سره چې دلته پاتې شوم خو په لومړي قدم د صبا په لور مې پښو سستي وکړه. زړه مې له ليدو يې ويريدو. خو ما ژمنه کړې چې د هغې خواته به نه ګورم او پريږدم چې په ارامۍ سره دا ورځې تيرې کړي.

ديدم نتوان بگذرم از مستی عشقش
مجنون شدم و از خود و بيگانه شکستم
#مولانا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه ډوډۍ چې په دسترخوان د خپلې معشوقې سره وخوړل شي بیل خوند لري، حتی که زهر هم وي په خوښۍ یې خوري.

الطاف- فرهاد جانه ډوډۍ واخله... دوې مړۍ د هم نده خوړلې.
فرهاد- مننه زه موړ شوم.
صبا له خپل ځای څخه پورته شوه زما او د الطاف لوښي یې له خوړو ډک کړل او د برقي جک په طرف ولاړه تر څو چای کیږدي.
الطاف په خندا وویل: اوس باید دا بشقاب خلاص کړو کنه نو زموږ انا به موږ له کوره وباسي.
د الطاف په خبره مې لږ غوندې وخندل. سره لدې چې اشتها مې نه وه هغه خواره مې ټول وخوړل.

فرهاد- ښه نو مننه الطاف جانه... په اجازه مو...
الطاف- خواره خو تا راوغوښتل باید له تا څخه مننه وکړو.. او هو چای وڅکه او بیا ولاړ شه...
فرهاد- مننه باید ولاړ شم ځکه کار ته ځم...
الطاف- دا یوازینی دلیل دی چې نشم کولی رد یې کړم.
فرهاد- ژوندی اوسې.

صبا...

فرهاد د میز له خوا پورته شو کار یې بهانه کا او لدې ځایه ولاړ خو دا ځل هغه زما د زړه یوه برخه له ځان سره یوړه. په یوه نوې لوبې کې بنده شوم. زما تصور زما له ژوند څخه لیرې شو او د فرهاد ژوند ته داخل شو او یوازې د هغه د عمر ټولې ورځې لاندې باندې کوي. د هغې ورځې په یاد ولویدم چې بازار ته د تلو لپاره مې بیړه درلوده. او له فرهاد څخه مې غوښتل چې د تلو وخت کې ما ځان سره بازار ته بوزي. لسو دقیقو لاره کې مې ټول د فرشاد په اړه بحث ورسره وکا فرهاد له هو او نه پرته نور څه نه ویل. زما خبرې د هغه په زخم مالګه وې..

هغه شپه مې په یاد شوه چې فرشاد مې د رنګین تر څنګ ولیدا... اوس مې هم ژړوي، ای وای مګر فرهاد پدې موده کې څنګه زغملي دي؟ هغه شپه له ما څخه ډیر فرهاد بې تابي وکړه. هغه ټول زما د درد لپاره وو؟؟ نن شپه له نورو شپو مخکې خپل د خوب ځای ته ولاړه خوب چې د صبا سترګو کې په ځنډ راغی خو زر ولاړ. الطاف له صبا څخه مخکې راویښ شو د خور لپاره یې د سهار چای تیار کا. وروسته یې له ټنا سره اړیکه ونیوله او له هغې یې وغوښتل چې د هغوی کور ته ولاړه شي.

سعید د الطاف سره اړیکه ونیوه او د صبا د طلاق پاڼو د تیاریدو خبر یې ورکړو. چې د الطاف د خوښۍ او غم لامل شو. هغه خوشالي د خور لپاره یې چې عذاب نه خلاصه شوه خو غم یې د خور د کور ورانیدو لپاره، صبا چې نوې له خوب څخه لټیدلې وه د ازادۍ ښه خبر یې واوریدو.

صبا- سلام.
الطاف- سلام د لالا خورې...
صبا- ماشاءالله ډیر خوشاله یې خیرت دی؟
الطاف-ولا نو سهار وختي مې ښه خبر واوریدو او ستا لپاره هم ښه خبر لرم
صبا- د څه په اړه؟
الطاف- زړه مې غوښتل چې ډیره د وځوروم خو دا چې ومې لیدلې سترې یې وایم یې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- ښا نو ووایه..
الطاف- سعید کاکا زنګ وکا او ویې ویل چې فرشاد طلاق خط امضا کړی دی...
صبا- ته او خدای؟؟؟
الطاف- قسم دی..

سره لدې چې له بنده خلاصه شوم خو خوشاله نه وم. شاید څو دقیقې مخکې هم د له منځه تللي ژوند هیله مې درلوده. خو اوس تمامه شوې وه. خندا چې مې په زوره په خپلو شونډو ساتلې وه ډیر یې دوام ونکا. کیدی شو چې غم له هغوی وګوري.
الطاف- صبا ښه یې؟
له ځای څخه مې پورته شوم او د اشپزخانې خواته ولاړم.. د لارې په اوږدو کې مې د اوښکو پټولو هڅه وکړه او ومې ویل:
ښه یم ورور جانه مننه..
الطاف- مطمئنه یې صبا؟
صبا- هو لالاجانه د سهار په چای څه وخورو؟
الطاف- زموږ د شهزادګۍ د سهار چای تیار دی.

د منظم میز په لیدو چې الطاف تیار کړی وا، لږ مې زړه خوشاله شو او الطاف مې په غیږ کې ونیو. ورور یوازې تکیه ګاه نده.. ځینې وخت د درد دوا هم کیدی شي.
زه یې په شتون خوشاله وم. که هر څه لرې وا له ما څخه خو هر وخت به مې تر څنګ وا زما د مشکلاتو وخت کې.
الطاف- له مور سره مې خبرې وکړو؟
صبا- هو اوس باید د تلو تیاری هم ونیسو...
الطاف- ثنا مې راغوښتې هغه چې راشي څو سودا اخیستلو ته او وروسته به وګورو چې څه وخت ویزه اخیستی شو.
صبا- سمه ده.

فرشاد...

د پلار په سلو جبرونو او د مور په اوښکو مې د طلاق ورقه امضا کړه، خو زړه مې پدې طلاق راضي نه وا. ما صبا لدې څخه هم ډیره غوښته حتی که هغې زه نه وای غوښتی خو ما هغه له خپل ځانه هم ډیره غوښتله. دا چې له عزیزترین دې د نور په خاطر تیر شي ډیر عذاب لرونکی دی. له یو څه مودې وروسته هغې کوټې ته داخل شوم چې زما او د صبا مربوط کیدا. ټول شیان هماغسې و، یو یې هم بدل شوي نه و. حتی د دیوال په مخ عکسونه زما او د صبا وو. خو د هغه عکس فرشاد چیرته او دا فرشاد چیرته؟

د هغه تصویر صبا چیرته او د نن ورځې صبا چیرته؟ یوازینی بدلون پدې ځای کې زه او صبا وو. دواړه یو دم بدل شو په هغه شخصیتونو چې نه وو. په هغه بالښت چې صبا ویده کیده سر مې کیښودلا د هغه ورځو په یاد... د ویښتانو د عطر بوی یې تراوسه په هغه بالښت وا. هغه عطر چې ما ځان ته راغواړې. د سترګو له کونج څخه مې یوه څاڅکې اوښکه په بالښت توې شوه او د هغه څاڅکي په لیدو فکر مې د هغه رکم ډیرو ښو ته شو. هغه ټولې ښې د صبا د اوښکو وې. هغې زما لپاره او کوم شرایط چې ما برابر کړي اوښکې توې کړې؟ څومره هم ډیررر...

نمې شو کولی هغه څاڅکي حساب کړم. زه بدبخته پدې فکر چې د خپلې مور په خبرو مې صبا پریږدم. خو برعکس هغه مې له ځان څخه لرې کړه. زما ښایسته مرغۍ، زما له لاسونو والوته او ولاړه ډاریږم د کوم بل بې رحمه په قفس کې بندي نشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

— زویه ښه یې؟

د مور غږ مې وا، خو نه مې غوښتل ځواب ورکم. هغې د نازولو په بڼه خپل لاس زما په سر تیر کا او کوم ویښتان مې چې سترګو ته نیږدې و لرې کړل.ما تراوسه خپلې سترګې پټې نیولې وې. نه مې غوښتل وګوري چې د صبا په نشتون کې اوښکې تویوم.

کریمه- فرشاد پوهیږم چې ویښ یې...

ځان سره مې وویل: کاش پوهیدلای چې څه حس لرم.. کاش پوهیدلای چې له ماسره د څه رکم کار وکا؟ کاش پوهیدلای چې د خپل ضد لپاره دې څه رکم نابود کړم..

کریمه- فرشاده که اجازه دې وي غواړم کوټه دې لږ منظمه کړم خو رنګین...

طاقت مې ونکا او د سترګو خلاصولو پرته مې وویل: د رنګین ځای سم دی، ضرور نده دې کوټې ته راشي...

کریمه- خو زویه د ښځې ځای دې ستا تر څنګ....

پرې مې نښوده چې خپله خبره مکمله کړي او ومې ویل: د ناوې ځای دې ستا تر څنګ دی مورې...مګر تا ناوې نغوښتله چې د لمسي څیښتنه د کا؟ اوس چې رنګین هر ځای کې ده وي دې ستا ناوې ده..

کریمه- دا څه رکم خبرې کول دي زویه؟ ولېږه په ځای کې د کینه چې خبرې وکړو..

سترګې مې نیمې خلاصې ونیولې او په ځای مې کیناستم او ومې ویل: اورم مورې...

کریمه- زویه، په روانو اوبو پسې بیل نه اخیستل کېږي.

فرشاد- کاش نیول کیدی مورې...

کریمه- ښا نو چې اوس نه کیږي څه وکړو زویه؟ په دې منځ کې رنګین بیچاره څه ګناه لري ها؟

فرشاد- نو زما او د صبا څه ګناه وه مورې؟ ولې دې زموږ حق کې ظلم وکا؟

کریمه- زویه ما ستا ښیګڼه غوښتې کوم ځای یې ظلم دی؟ دا چې صبا د ژوند ښځه نه وه او تاسره یې ګذاره ونکړه د موږ ګناه څه ده؟

وګوره زه په هر حالت کې د پلار سره دې جوړه شوم، حتی که وسوم هم... خو هغه نجلۍ په بهانو پسې وه تر څو له تا څخه جدا شي....خدای مې د غاړه نه نیسي خو فکر کړم له تا څخه یې غوږ او غوره کس پیدا کړی..

فرشاد- بس ده نو مورې نه غواړم نور څه واورم... غواړم ویده شم.. چې تلې د کوټې دروازه مې بنده کړه.و

کریمه- ښا زویه ولاړ شه په یوه بله کوټه کې ویده شه دا ځای موږ لږ منظم کوو، تر کله به رنګین په مهمان خانه کې څملې؟

فرشاد- کوټه زما ده مورې او بل څوک پکې نه غواړم...

کریمه- خو که کوم میلمه راشي چیرته....

فرشاد- هغه ستاسو مشکل دی.

فرهاد....

پس له ماښامه مې غوښتل الطاف نه د تلو په اړه یې پوښتنه وکړم خو عقل مې یاري ونکړه، هغه هدایت راکا تر څو لرې واوسم. هسې نه الطاف پدې خاطر اذیت شي چې زه غواړم د هر کار نه یې باخبره اوسم. موبایل مې بیرته په جیب کې کیښود چې د امین غږ راغی: که تیار یې چې ولاړ شو..

فرهاد- چیرته؟

امین- مګر خبر نلرې؟

فرهاد- نه څه شوي؟

امین- دا ده پخیر... یاد فراموشي د هم پیدا کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- پوهیږې ډیر وخت کیږي چې حتی خپل نوم مې هم هېروم.
امین- د اسد دوی کور کې میلمستیا ده.

فرهاد- په کوم مناسبت؟
امین- ورور یې کوژده کړې ټول هلکان یې دعوت کړي.
فرهاد- ریښتیا دومره خو زه هم وم چې د ورور له کوژدې یې هیڅ خبر نشوم.
امین- ښا خیر اوس خو خبر شوې مخکې شه چې ولاړ شو.
فرهاد- مهرباني..

امین او فرهاد دواړه یو ځای هغې مېلمستیا ته ولاړل چې د یو ملګري وه. پدې منځ کې د ټول شویو شپړو کسانو چې د پوهنتون د دورې ملګري یوازې فرهاد مجرد وا، د همدې لپاره به هر مجلس نقل هغه دی او هر ځای چې د واده خبره کیږي او څوک نامزاد کیږي دوهم نوم د فرهاد اخلي. سم چې فرهاد ورسېدو ټولو په یو غږ یې وویل: څه وخت به تا څلور پښې وګورو پخیر...
ټولو وخندل او اسد وویل: نن سبا مور ده لس پښو کیږو خو فرهاد تراوسه د څلور پښو ندې شوی..
امین- مبارک د وي د اته پښو کیدو نه د خبر وم او د لس پښو شوی یې مور نه یې پوه شوي....
اسد- ښا نو ژوند زر تیرکیدونکی دی.. شاید سبا نه بل سبا د لسو پښو شم..(مطلب یې د اولادونو پلار دوی یو نفر په دوه ښو حساب کوی ګاکتران دی ځکه هههه)

اسد په خندا سره خپل ورور ته غږ وکړ او هغه یې له فرهاد سره معرفي کا. وروسته له روغ بړ....
اکبر اسد ته وویل: هغه مشهوره فرهاد چې یادوئ همدا دی؟
اسد- هو...
فرهاد: د څه شهرت؟
لا یې خبر نه وه پوره شوې چې اکبر یې په سر لاس کش کړ او ویې ویل: ان شاء الله چې راتلونکې میاشت به ستا وار وي...
ټول اکبر ته حیران پاتې شول حتی د فرهاد نیږدې ملګرو په خپلو کوژدو کې داسې عمل نه وا ترسره کړی ځکه فرهاد پدې خبرو باور نه درلود او ویل یې دا ټول خرافات دي.

خو برعکس دا ځل فرهاد وخندل او څه یې ونه ویل، نه پوهېږم چې د فرهاد دا چوپتیا د ناهیلۍ په خاطر وه او که یا اوس هغه هم غوښتل زوم شي؟

ثنا....

دوه نیم ساعته کیدل چې له بازاره راغلم. ما ټوله سودا پوره کړه، د لور لپاره مې جامې واخستلې، مور، پلار او وروڼو ته مې ځینې ډالۍ واخستلې. خو صبا پرته د دوو جوړو جامو پرته بل هیڅ شی خوښ نکړل، نه پوهیدم څه یې غوښتل او کوم ډول یې خوښیدل؟ فقط غوښتل یې ما لکه الف سرګردانه وګرزوي.

ثنا- صباجانې پوهیږې چې زه د ګرزیدو توان نلرم... ستړې کیږم.
صبا- وبخښه خورجانې راځه ولاړې شو کور ته بل ورځ به بیا راشم بازار ته.
ثنا- وخت لرې چې بله ورځ وایې؟
صبا- هو نن الطاف ځي چې وګوري په کوم تاریخ زموږ ویزه راځي. څو ویزه راځي ډیر وخت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنا- د تلو پلان د څومره وخت لپاره دی؟

صبا- زه نه پوهېږم... الطاف پوهیږي.

ثنا- ښا هر څه کې مو چې خیر وي.

فرهاد...

آه اې مینې، ستا دا پاکه او مشروع خوښي دې، هم باید چې واخستل شي

زړه مې صبا پسې خفه شوی، خو هغې ته د زنګ وهلو جرأت نلرم. او له بلې خوا مې نه غوښتل هغې ته مشکل جوړونکی شم. هغه باید له کوم جنجال پرته د افغانستان څخه لرې تللې وای. فرق نه کوي چې په نشتون کې یې لکه مجنون دردیږم. هغه بې خبره لیلا مې باید ارامښت درلودی. دوه ورځې کیږي چې نور ترې خبر نلرم حتی نور کومه بهانه نلرم چې وغواړم له چا یې احوال واخلم. له نشتون څخه یې زړه مې خولې ته راغلی و.

د هغو ورځو ارمان مې په زړه راغی چې لږ تر لږه تر یو چت لاندې مو ژوند کاوه. د هغمو ورځو احتیاج شوم. کومې ورځې مې چې عذاب ګڼلې اصلا همغه مې د خوښۍ ورځې وې. لږ تر لږه له هغې خو به خبر وم. نه دا چې هغه د نړۍ یو سر کې او زه بل سر کې... نه دا چې زارۍ ورته وکړم او هغه د اوریدو غوږ ونه لري. نه دا چې هغه ولاړه شي خپل ژوند پسې او زه د تیر او راتلونکي ماتم ونیسم. ما یې شتون په درد کې حسابو. خو نشتون یې بیخي د درد سبب کیدو.

د موبایل په زنګ له خیالاتو راووتم او په کراره مې سترګې خلاصې کړې. زړه مې غوښتو چې صبا زنګ کړی وي. کاش چې کولی مې شو کوم اعتراف مې چې الطاف ته وکا صبا ته مې هم کړی وای. شاید زما کوچنۍ معشوقه په رحم راغلې وای. الطاف زنګ کړی وا..

الطاف- سلام فرهاد جان.

فرهاد- سلام الطاف وروره څه حال لرې؟

الطاف- ښه یو الحمدالله.

فرهاد- تاسو ښه یاست ورځې پخیر تیریږي

الطاف- موږ هم ښه یو، خو له موږ له مرګ څخه تښتو..

فرهاد- بلکل خدای د سل کاله عمر درکا...

الطاف- آمین... ټولو تو..

فرهاد- کوم امر دی درلوده؟

الطاف- امر نه لرم مګر هیله لرم،پرون تللې وم د هند ویزې لپاره خو هلته زیات بیروبار وو،مخکی مې له پلار نه اوریدلی و،چې ستا کوم ملګری ورسره مرسته کړی وه؟

فرهاد- هوو هلته یو شناخته کس شته،چې ویزی کارونه کوی.

الطاف- که په زحمت کیږی نه هغه ته......

فرهاد- په سترګوو هغه ته به زنګ ووهم،ستا په اړه به ورته احوال ورکړم.

الطاف- مننه کوم فرهاد جانه......څنګه دی کاکا مې او کاکا ښځی مې؟

فرهاد- ښه دي مننه...زه هم دا دوه ورځی لیدو لپاره نه یم تلی.

الطاف- کله کله زموږ طرف ته هم راځه..

فرهاد- دی ځل باید تاسو راشي الطاف جانه،پتمه به یم درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الطاف- ته میلمستیا وکړی حتماً مورِ هم راځو...
ومی خندل او ومی ویل: په سترګو..
کوم کس چې می پیژنده هغه ځانګې ته مې زنګ ووهلو،او هغه هم وویل: چې یو څه پیسی او عکسونه او پاسپورت راته ولیږه.

فرهاد هم د صبا د لیدلو لپاره ښه پلمه پیدا کړه،لږ تر لږه اخیر ورځی دی،غوښتل یې چې سترګی دی معشوقه په لیدو مړی کړی،له شفاخانی څخه په بیړه راووت او د صبا دی کور په لور روان شو،د دروازی مخکی ودریده،او هغه ورځی په یاد کړل چې صبا ورته په خندا باندی دروازه خلاصه کړه، هغه شپه چې په ناځاپي ډول د صبا لپاره وخندل، زړه یې خوشحاله و. په زړه کې هیله وکړه،او دروازه یی وټکوله: شاید همغه شیبه دعا قبلیدو وه. لا یې دعا په زړه پوره کړی نه وه،چې ځواب یې ورکړو.

صبا وه چې دروازه یې خلاصه کړه،لکه د همغه ورځو په څیر زړه راښکونکې او د پام وړ وه.فرهاد په سلو شونډی غوځولو سره یې سلام وکړ،صبا هم د فرهاد لیدو لپاره پتمه نه وه،چې ناځاپه په لیدو یې حیرت وکړ خو په هغه مخکې څرګنده نکړ،ښه راغلاست یې ورته وویل: او فرهاد څخه هیله وکړه چې کور ته دننه راشی.
فرهاد- الطاف په کور کې دې؟
صبا- نه په کور کې نشته، خو بیرته زر راځي،سودا مو په کار وه.

فرهاد- کاش چې ماته مو ویلی وو، په راتلو کې مې راوړی وه.
صبا- مننه،ژوندی اوسی...
صبا له ځای څخه پورته شوه، چې فرهاد ته میوه او یا چای راوړی،مګر فرهاد یې مخنیوی وکړو.....
فرهاد- صبا جانی، څنګه یې؟
صبا- ښه یم مننه ....
فرهاد- باور وکړم چې ښه یې؟
صبا—هوو...

فرهاد- راغلې یم چې پاسپورتونه مو ویسم د ویزی لپاره..
صبا- پریږده چې الطاف راشې هغه یې درته درکړی.
فرهاد- نه،اوس چې الطاف نشته،نو نه غواړم دلته پاتې شم.

فرهاد نه غوښتل چې صبا لپاره کومه ستونزه پیدا کړی د همدی لپاره ورته وې ویل:که څوک راشي ښه نه ده.
صبا- نه زه غلطه یم او نه ته غل یې نو آرامه اوسه...
فرهاد- نه غواړم چې ناحقه دربان‌دي څوک خبري وکړي چې زغمل........
پاتې خبره یې ونکړه او له ځای څخه پاڅیدو،کومه جمله چې چي له دی خبرو سره تړاو نه لرلو وي ویل: بهتره ده د الطاف راتلو پوري په موټر کې پتمه شم.

صبا فرهاد ته حیرانه وه،یعني د څه شي زغملی نشو؟نه یې غوښته چې زه خفه شم؟یا دا چې ویریده خپل نوم یې زما د نوم سره واخیستل شي؟
صبا بی دلیله د جنګ په څیر وویل: زه دومره بد نامه یم؟یا زما په شتون کې تاسو ویریږی؟
فرهاد- خدای دی نکړي صبا څه وایي ته؟
صبا- یعنی وډار شوي چې نوم دی بد نکړم؟مګر تاسو کومه بدي له ما څخه لیدلي ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- صبا بی معنا خبري مه کوه.... زه وایم ښه نه ده چې یوځای ولیدل شو،دا ځکه زه نشم کولی څوک ستا نوم په بد ډول واخلي....هغه وخت به زه ووژل شم....پوهیږې؟؟؟؟

صبا- حق لری چې باید همداسی ووایي....کولی شي لاړ شي،اړتیا نه لرم ستا مرسته ته مننه...او بیا ځلی دلته رانشي...

فرهاد- زه پوهیږم تاسو ما ته اړتیا نلرئ، اړینه نه دي خپله اړتیا ماته راوړي.

صبا- الحمدالله اړتیا نه لرم او شکر هم کوم.

فرهاد- تاسو زما پرته خوشحاله يې،په زخمونو مې مالګه مه شینده....پوهیږم چې ځي بیرته دوباره نه راځی....

صبا-- که زه نه تلم خو اوس باید چې لاړه شم...

فرهاد- صبر .....صبر.. ته نه تلی؟یعنی ته نه غواړې چې لاړه شي؟

صبا- مهمه نه ده،کولی شي لاړ شي...چې الطاف نه وي راغلي دننه رانشي....

فرهاد- نیمه خبره مه کوو صبا..یعني څه چې ته نه تلي؟؟

صبا- یعنی تا پوری هیڅ اړه نه لري... څه چې نوم دی بد نشي...

فرهاد- توبه خدایه...تا په څیر ضدي مې بل څوک لیدلي نه ده..

فرهاد خپل لاس موټي کړو،او سترګي يې پټي کړې او یو دوه ځله يې ژوره ساه واخیست،خپل ځان يې لږ شان آرامه کړو او بیا يې وویل: ګوره صبا زه نه پوهیږم چې تا زما له خبرو کوم مطلب واخیسته،خو قسم کوم چې زما نیت له هغه بدو خبرو څخه نه وو.

یوازي دا چې ته خفه نشي،ومي ویل که څوک راشي ما او تا یوځای وګوري څه فکر به کوی؟ خدای دی زما روح واخلي صبا که ما خپل ځان په اړه ذره هم فکر کړی وي،اصلاً ماته ارزښت نه لري چي زما شاته څوک څۀ ووایي، مګر ....اجازه نشم ورکولی چې پرتا باندې څوک تهمت(تور)وتړي. اجازه نشم ورکولی چې په تا څوک نیوکه وکړي او زه يي تماشه وکړم.

صبا- آیا څوک به راشي؟

فرهاد- نه ....مګر نه غواړم چې حتی الطاف هم ستا باندي مشکوک شي،پوهیږي چې څۀ وایم؟

صبا- هغه مې ورور دي،هغه هیڅکله ستا ورور په څیر احمق فکر نه کوی.

فرهاد- پوهیږم،خو الطاف په هر څه باندي پوهیږي،پرون ورځ يې درک کړي،خو نن دی نه درک کوي، ته نه پوهیږي... هغه هم انسان دی،شیطان ورته په زړۀ کې خبري اچوي.

صبا- هغه په څه پوهیږي؟

فرهاد- له دی چې زه.....

صبا- ته څه؟

صبا د فرهاد خبرو اوریدو ته پتمه وه،کوم شکونه زړه کې و هغه شکونه روښانه شي،خو د فرهاد زړه بده ګواهي ورکوله،دیته اړ شو بغیر لدې چې خبره پوره کړی له کور دروازه څخه ووته،او د الطاف راتلو پوري په موټر کې پتمه وو. لس دقیقو وروسته الطاف راغلو،فرهاد له موټر څخه راښکته شو،او سلام علیک وکړو.

الطاف- ولي دلته ناست وي؟ کور خو خلاص و..

فرهاد- فکر مې وکړو دلته درته پتمه شم دا راته بهتره وه.

الطاف- راځه چې دننه لاړ شو..

فرهاد- اول ته مخکی شه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الطاف کلي راوخیست او دروازه ورباندې خلاصه کړه.
الطاف صبا ته اواز وکړو خو صبا له راتلو ډډه وکړه، فرهاد هم له الطاف څخه پاسپورت او عکسونه واخیسته او خدای پامانی وکړه په بیړه لاړو،الطاف په وینا هم ماښام بوډي ته پاتي نشو.

فرهاد په لومړي ځل پوه شو چې شاید مینه د بندګۍ تر ټولو لویه بڼه وي
او د دې خنډ څخه د خلاصون لپاره باید انسان فاسد(بد) شي او د خپلو عقایدو سره مبارزه وکړي. او د دې لپاره چې د هغه مینه زیانمن نشی، حتی هغه هم له ځانه سره ونښته،حتي که دی لامله صبا بد احساس هم کړي وی مګر نه غوښته اجازه وکړی او په اړه یي بد فکر وکړی، بیرته کور ته راغلو، او صبا ته پیغام ولیکه..... شاید غوښتل صبا زړه نه هم خبر شی..

پیغام..
شپه په خوب کې ستا توري سترګي مې لیدلي وي.باور مې وکړه د هغه سترګو صاحبه زما زړه ملکه به اوسی،ټوله ورځ هغه سترګو پسي وم او شپي په ټوله شپه هغه د تورو موتي(مروارید) خوب کې لټولې، افسوس !!خو کاش چې یو ورځ یې ماته کتلي وي،زما ځواني راڅخه واخیسته.. هیله مې لرله چې د خپل د ارمانو اخري خط ته نږدي شوي یم،خو اخر خط ته ورسیدم، چې لري والی له هغه هم زیات لري کړ، تر اوسه مې د میني دفتر پرانستل شوي نه و،چې تقدیر هغه بیرته بندي کړ، زه په مینه خپلي هغه لیلا ته پتمه وم،چې هغه ملکه د بل چا شوه..

له خدای څخه مې هغه لپاره خوښي غوښتنه کوله،او د غمونو حصه یې ما خپله برخه کړ،د هغه په جلا کیدو کې اوښکې مي توي کړی او ومې ژړل،
ای کاش چې هغه هم خپل خوښویو ته رسیدلي وي چې خدای څخه مې ورته غوښتل،د هغه په دردونو زه نور هم شکنجه شوم

زه وژل کیږم د هغه اوښکو څاڅکو لپاره چې د هغې له تور سترګو څخه د ملغلری پشان بهیږي...زه هر څاڅکی حسابوم،او هره څاڅکی په سلو خندا یې بدلوم، هیڅوک حق نه لري چې هغه زړه په درد کړي،حتی د هغه پادشاهی حداقل ترڅو چې فرهاد ژوندی وی. ته یو خوږه افسانه د فرهاد یو اړخه مینه شوی.....

په نړۍ کې هر فرهاد یوه خوږوالی لري چې بادشاه(خسرو)ترې غلا کوي،او له ځان لپاره یې اخلې...او ته همغه خوږه یې صبا مې چې زما نړی راڅخه واخیسته....

د فرهاد د مینی افسانه برخه ......

فرهاد د ژړا ډک وو،او لومړی ځل لپاره په خپل بد قسمتی اوښکې توی کړی،او له خدای څخه یې غوښته چې کاش زما په زړه کې دی صبا لپاره مینه نه وی،او یا هم د صبا په زړه کې د هغه لپاره مینه واچو....

صبا د فرهاد پیغام ولوسته او فرهاد ته زنګ ووهه.....
صبا- بلی....
فرهاد ژړوغونی و ،نشو کولی چې خبری وکړی، په دیده سترګو د صبا زنګ پری کولو جرائت نشو کولې،چې زنګ یې اوکې کړو او صبا........
صبا- بلی...
فرهاد غلې و...ځکه که اواز یې کړی وو، نو خبرو څخه یې زیات دی ژړا غږ ورتلو...
صبا- فرهاد...؟ اوری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد سل ځله د صدقه فرهاد وویل.او بیا هم غلې وو...
دی ځل د صبا غږ وو چې ولړزیده....
صبا- فرهاد......
او د باعث(لامل) شو چې فرهاد زړه د صبا د حالت په اړه اندېښمن کړو
فرهاد- اورم صبا...ښه يې؟
صبا- زړه مې خفه دی...غواړم چې وژاړم

فرهاد.....

گریه کن عیبی ندارد دل سبک تر میشود در گلو بغضت بماند چشم دل تر میشود زنده گی بالا و پایین دارد اما چاره چیست ؟

گربخواهی یا نخواهی زندگی سر میشود
حسرت شیرین و تلخ زنده گانی را نخور

هرچه در پیشانی ات باشد مقدر میشود
زنده گی مانند یک آینه ای شفاف نیست

برخلاف آینه گاهی مکدر میشود
پر تلاطم مثل دریا زنده گی یعنی خطر

گاهی آرام و گهی موج ستمگر میشود
سطح دریا را رها کن قعر دریا دیدنی است سنگ هم در قعر دریا مثل گوهر میشود

زنده گی دارد شباهتهای بسیاری به جنگ
هر نبردی گاه گاهی نابرابر میشود !

صبا- دا د وخت نابرابرۍ چې موږ یې دلته راوړو.....مگر زه د خدای څخه درته خوښۍ ډک ژوند غواړم،زما د خراب تقدر له وجه خپل کور مه خرابو فرهاد....
یو دقیقه غلی وو: ستا حق له دی څخه زیات دی ......

کاش چې صبا پوهه شوی وی چې فرهاد ته زیات حق هغه ته ورکولی،مگر فرهاد دی چې د صبا یو تار ویښتان له ټولې دنیا سره نه برابر ول.

فرهاد- د درد دوا نه کیږی نو په زخم باندی مالگه هم مه شینده ......
صبا- اوبخښه فرهاد سمه ده.
فرهاد- ما دا خبری دی لپاره نه کولی چې د خفه کیدو لامل شم صبا... یوازی نه مې غوښتل چې یو ځل بیا وځنډوم، ته چې ځی لاړه شه... مگر پوهه شه چې یو چا زړه له ځان سره وړی.... هغه زړه چې له اول څخه ستا وو.

صبا- خپل ځان د بل چا لپاره صدقه کوه مه، حتی خپل ځان ته اجازه مه ورکوئ چې له خپل ځان څخه ډیر فکر وکړي،پوهیږی چې زه درته څه وایم؟
فرهاد- خیر! خو زما غوږ تاته نیولی وو.....ستا خبری زما ستړی روح ته خوند ورکوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- فرهاد په هوښ راشه، نه ځان خوره وه او نه ما،...زه نشم کولې.....

فرهاد- خبری دی نه درک کوم.... زه غوارم چې تاسو د نرۍ ته ريښتيا ووایاست، مګر تا څو ځله ما ته زنګ وواهه چې زما لپاره یو څه ښه کړې؟؟؟

صبا- هیڅ مې زنګ نه دی وهلی او بیا یې هم نه وهم درته زنګ،خو دومره پوهه شه چې زما له لاسه درته کوم خیر نه درسیږي.

فرهاد- زه ستا د همغه شر باندی میئن یم چې ستا له اړخه وې صبا.....ځکه زه خپله مینه باندی خپل ځان ستا لپاره قربان کړم......

صبا- مګر زه له مینی څخه کرکه (نفرت)لرم......

فرهاد- زه هم دا نفرت خوښوم او دا له خدای څخه پټ نه دی...

فرهاد نن شپه د مجنون توب حال درلودهاو صبا، کاش چې هغه د ناز ورکولو حوصله درلودی،وروسته له اخری خبری د فرهاد نه پوهیږم څه وخت صبا اړیکه پریکړې وه ،او فرهاد تر سهاره د خپل فکرونه وخیږل. اوس چې ښه وشو او که بد فرهاد خپله مینه را څرګنده کړې وه. سهار لمر لکه چې راتلو ته بیحد بیړه وه تر څو دوه ساعته د فرهاد له خوب څخه تیر شوی نه وو،چې ټوله نړۍ روښانه شوه، فرهاد له بې ساري سر درد سره د خوب څخه پاڅېد، او هغه کس ته چې صبا دوی لپاره ویزه واخلی زنګ یې ووهلو....

فرهاد- سلام..

— سلام وروه څنګه یې؟

فرهاد- مننه خپله ښه یې؟

— شکر دی تیریږي..

فرهاد- څنګه شو کار مو څه مخی ته تلی؟

— که پاسپورتونه راوړی نو حتماً.....

فرهاد- اه بخښنه غوارم!هیر کړی مې وو،نن درته راوړم ،نور څه پکار دی؟

— نه.... خو یوازی که اړتیا پیدا شوه نو خپله نفر راشی..

فرهاد- سمه ده،همدا اوس درته پاسپورتونه راوړم....

صبا ټوله شپه په ژړا سبا کړه سهار زړه یې نه کیده چې له خوب څخه پاڅیږي،

الطاف: صبا..... انجلۍ ویښه شه، هله نو...

صبا- پنځه دقیقی نوری...

الطاف- سمه ده دروازه قفل کوم....زه ځم چیرته کار لرم خپل خیال ساته.

صبا- سمه ده...

ثنا......

څو ځله مې صبا ته زنګ ووهه خو فکر کوم چې تراوسه به ویده وی، بیا مې الطاف ته زنګ ووهلو او هغه هم بوخت و ځواب یې نه راکولو، یعنی دا دوه. خور او ورور ماته وخت نه لری،زړه مې تنګ شوی دی.

او حیسب چې خپله ښځه اندیښمنه ولیده،نو غوښتل چې زړه یې ورته خوشحاله کړی،نو یوولس بجی یې خور کور ته یې وی وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا.....

د کور زنګ زه يې له خوب څخه راويښه کړم.زړه مې غوښته چې همغه دروازه د هغه کس په سر ووهم کوم چې دروازې شاته ولاړ دی. مګر چاره نه وه مجبور چې هغه په سر وهلو لپاره هم تر دروازې لاړه شم، دويم ځل بيا زنګ ووهل شو.
صبا: صبر ...... يو دقيقه.....حتماً د الطاف څخه دروازې کلي هيره شوی،
اووووو....زغملې نشې صبر؟
صبا چې ستومانې ويسته دروازه يې خلاصه کړه،د سترګو په وړاندې فرهاد وليده،او خوله يې وازه پاتې شوه.
فرهاد څه په منظم دروازه کې ولاړ وو... منظم ويښتان،اوتو شوی کالې حتی د موټر په څوکۍ کې د ناستې لپاره هغه خط هم نه ليدل کيده، د نارينه عطر چې بوی خپله فضاه کی پيچلی دی.
صبا خپل ځان طرف ته وکتل،ببر شوی ويښتان،د خوب کالې.... نا منځلی شوی مخ او له خوب څخه ډکه...وشرمېده چې حتی سلام يې هم هير کړو

فرهاد په خندا باندی صبا ته سهار پخير وويل.....
صبا- س..س..سلام
فرهاد- ع سلام..
فرهاد وخندل په!
صبا- ريشخند وهې؟
فرهاد په خندا وويل: ن..ن..نه
صبا- څه کار دی درلوده؟
دا دواړه شپی هغه کسان نه وو؟ نه فرهاد د پرون شپی ژړا ښکاره کړه او نه هم صبا د هغه مخکی څه وويل.
فرهاد- هو بايد ويزې لپاره لاړ شو تاسو يې هم غوښتی يې.
صبا- په دی سهار وختی کی؟
فرهاد خپل ستونې صاف کړو او وويل:اوبخښی سهار نه له ماسپيښ هم تيره شوی....

صبا د ديوال په لور چې هغه کې ساعت راځوړند شوی وو وليدل....له ساعت څخه پنځلس تيری وشی وی...په فکر سره تندی په څپړی ووهه او زر يې ووی: ای وای...
دغه عمل د فرهاد کمزوری زړه باندی وخندل،او وروسته صبا هم خپل په ځان وخندل.

صبا- وبخښه همدا اوس آماده کيږم .
فرهاد- اجازه مو ده چی داخل ته راشم ؟
صبا- البته خدای مو وبخښه.
فرهاد- الطاف ته هم ووايی چی راشی .
صبا- په سترګو همدا اوس ورته زنګ وهم .
فرهاد- کور کې نشته؟
صبا- نه ولا ..
د فرهاد زړه ولړزيد او کرار يې وويل: خی بيا درته موټر کی انتظار کيږم .
صبا چی په اشپزخانه کی يی چای ايښودلو په لوړ غږ وويل: انسان خوړونکی نه يم چی ودی خورم .کينه په ځای د ..

فرهاد- نه ولا دا خبره نده ..
صبا- خی بيا په ځای د کينه زه زر تياريږم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

10 دقی وروسته صبا تیاره شوه او له فرهاد سره یوځای بهر لاړه او یو بل سره روان شول ..د ثنا موټر چی تازه یی په کوڅه کی تاوولو ..چی صبا او فرهاد یی یوځای ولیدل او د لومړی ځل لپاره حسیب ثنا ته مخ کړ او ویی ویل : دغه دوو ترمنځ څه خبره ده ؟

ثنا....

د حسیب پوښتنو ته جواب مې نه درلودو بی زړه مې صبا ته زنګ وکړ ..
ثنا- سلام ع خورجانې ښه یی ؟
صبا- ښه یم مننننه ته خپله ښه یی ؟
ثنا- شکر دي الحَمْدُ لله
صبا- ښا شکر دی تاسو څنګه یی ؟
ثنا- موږ هم ښه یو .. مننننه ..چیرته یی خورجانې ؟
صبا- بهر یمه خورکې
ثنا- چیرته ؟
صبا- د ویزې اخستلو لپاره بیرون راووتم .
ثنا- ښاا زه خو کورته راغلم او دروازی مخ کی پاتی یم ..

صبا- وی وبخښه خورجانې .. کلې د ګلدان لاندی دی داخل ته لاړشی موږ هم زر درګرځو ..
ثنا- پخیر راشی ..ځانته مو پام کوي..

ثنا- صبا له فرهاد سره ویزې اخستلو لپاره تللی او شاید الطاف هم ورسره وو موږ فکر نه وی شوی ورته؟
حسیب- شاید څه پوی شم ..اوس بیا لاړشو .. ؟ یا همدلته منتظر کیږو .
ثنا- نه کلی په حویلی کی ده څه چی ځو دروازه خلاصه ده ......
حسیب - په سترګو میرمنې ...

صبا- وبخښی ثنا زنګ کړی وو.
فرهاد- هیڅ خبره نده ..
صبا- غوښتل یی پوی شی چی چیرته یم ..
فرهاد- نه چی موږ یی لیدلی وو ؟
صبا- د حویلی دروازی مخ ته وو ..
فرهاد- خی بیا منګې زموږ په پښو باندی ماته شوه ..
صبا په خندا وویل: ماته د شې ..
فرهاد- خندا نه لری ..اوس بیا ټول خبری کوی
صبا- خبری د وکړی...مهمه نده ..

فرهاد- اما زما لپاره مهم ده نه باید څوک خبری وکړي ..
صبا- ښاا وبخښه باید الطاف ته زنګ وکړو او ورته ووایو چی دلته راشی .
فرهاد فقط سر د هو په بڼه وښوروو څه یی و نه ویل.. صبا له الطاف سره خبری وکړی ..او د لیدو ځای یی ورته وویلو ، هغه هم ومنله او خپله لار لاړل ..فرهاد د نمایندګی مخې ته الطاف ته منتظر شوو ..فرهاد له موټر څخه پیاده شو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

رستورانت ته لاړو ..او د صبا لپاره یو خوراک ډوډی (ټکله) راوړه ..گرم بوی د برگر ..او چپس د صبا دماغ ته لاړو ..او بی اختیاره یی فرهاد لاس کی ولید ..فرهاد پاکت صبا ته ورکی او ویی ویل : واخله شاید وږی شوی وی .
صبا- هوو بیخی ډیر ..
فرهاد- خی بیا یی وخوره ...

صبا بی رقمه ډوډی واخسته او په خوړلو یی پیل وکی ..
فرهاد هم خپل ځان موبایل کی مصروف کړو ..تر څو صبا په آرامه ډوډی وخوری . یو چا د موټر شیشه تک تک کړه ..
الطاف وو ..فرهاد د هغه لپاره دروازه خلاصه کړه ..او موټر داخل کی کیناستو .
الطاف- سلام
فرهاد- علیکم سلام ..
صبا د شا سیټ نه په ډکه خوله سلام کړو او الطاف علیک وویل..
الطاف- ښاا نو منتظر چشی ته یو ؟
فرهاد- صبا ډوډی یی خلاصه کړی ..

الطاف- نجلۍ تا کور کي څه کول ؟ چی اوس ډوډی خوری ؟
فرهاد زر د صبا دفاع وکړه او ویی ویل : تر اوسه وخته دی ..مهمه نده چی هغه نفر ته منتظر شوو ..

رنگین...

سهار 7 بجو له خوب پاڅیدم او د فرشاد غږ می واورید چی مور سره یی دعوا شروع ده . هغه دعوا چی سبب یی زه وم ..ددی لپاره راغلم دی کورته چی ژوند وکړم .اما دغه ځای می هم لکه چی دوزخ جوړ کړ ..صبا لاړه مگر د سیوری یی زموږ څخه لاړه نشوه . فرشاد پس له تللو د صبا غم نیولی وو ، بعضی بیا وایی که دومره مینن وي ولې یی د مور په خوله وکړل ؟د آشپزخانې طرف ته لاړم او په لومړی ځل می د غوږو بوی بد را باندی ولگید .

او میرمن مجبوبی زه خپل اتاق ته ولیږم .. په کور کی بی غیر د میلمنو څخه بره ارزښت می نه درلودو ، نه فرشاد زه غوښتلم نه یی کورنۍ ، اما څومره خوشالی چی له صبا سره وه ، له ما سره ی خو نه لرله یا نه وه بیخی ..شاید هغه یی له ما ښه پیژندله همدی لپاره ، فقط میرمن کریمه زما طرفداره وه او بس .. بعضی وختونه د فرشاد سره په واده باندی پښیمانه شم ، رښتیا هم بد تقدیر هیڅ وخت نه ښه کیږی ، هغه زه یی د هر څه او هر کار ملامته گنم . اوس چی له ټولو بی گناه زه یم

سعید- محبوبه فرهاد چیرته دی ؟
محبوبه چی د لاس وچولو حال کی وه وې ویل: نه پوهیږم شاید کور کې یی وی ....
سعید- مه وایه چی نه یې ورسره غږیدلی؟
محبوبه- د پرون ورځی راهیسی نه یم غږیدلی ولې ؟
سعید- ای دا هلکه څه وخت کور لاری ته بلدیږی ها؟ تر څو د ټولو زړونه په ما خوشاله نه کړی نه می خوشی کوی .. باید ښکته سر کور او ځای خپل کړی. خپل ژوند وپیژنی.
محبوبه- څه ووایم سعیدجانه زه ددی خبری کولو مخ نه لرم ورته ، ته کولی شی چی قانع یی کړی ته ورته ووایه، چې واده وکړی.

سعید- نن یا سبا 40 کلن کیږی بیا ورته نجلۍ نه پیدا کیږی، ویلی می وي هوو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبه- پس د صبا له موضوع نه پوهیږی .. جرات نه لرم چی د واده توصیه ورته وکړم ..

د فرهاد د موبایل غږ جګ شو ، او له هغه یی وغوښتل تر څو الطاف او صبا راولی ،
دري واړه یو ځای لاړل او نیم ساعت وروسته یی کار خلاص شو .
الطاف- ښاا مننه کوم فرهاد جانه ..
فرهاد- ستاسو ورځ نده د ورور ګران، إن شاء الله تر راتلونکی اونۍ نوی ویزه اخلې .
الطاف- إن شاء الله.

صبا : راځه چي ځو لالا ...لمر وسوزولم ..
فرهاد : موټر واز دي . ورشی کینې ..
الطاف : مننننه فرهاد جانه په تکسی کی به لاړشو .
فرهاد : نن ورځ وزګار یم کولی شم تر کور مو ورسوم .
الطاف- زحمت درته کیږی ..
فرهاد- هیڅ زحمت نشته ..

فرهاد د موټر مخته کیناست او په چوپه چوپتیا سره یی لاري ته ادامه ورکړه . الطاف به چي خبره وکړه نو فرهاد به ځواب ورکونکی وو بیغیر لدی د لاری مسیر همداسی خاموشه وو صبا هم په شاته سیټ کې خپل سر په شیشه باندی کیښود ، او بهر یی کتل . ناڅاپه یی سترګی راډکي شوی او د لاس په شا یی خپلي اوښکې پاکی کړې ..

د میین زړه د میینې درد نه بی خبره څوک وو ؟
فرهاد آیینی ته وکتل او د هغی ژړا ته یی فکر شو .زړه یی بی اختیاره صبا وویل ، او د الطاف هم دوی دواړو ته فکر او متوجه شو .
صبا د خپل انستیتیوت په لیدو سره په لومړی ځل له سترګو اوښکی وڅخیدی ، شاید ددی لپاره یی زړه تنګ شوی وی چی زر تر زره لدی ځای نه ځان خلاص کړی .
الطاف- غرمی هم تیره ده زه خو سم وږی یم ته څنګه فرهاد ؟
فرهاد- زه .. ؟
الطاف شاید پوه شوی وی چی فرهاد خپلی دنیا کی غرق دی ، نو بیا ځلي یی ورته وویل: وایم غرمه تیره ده څه وخورو ؟

فرهاد- زه هم وږی شوم ..
صبا : ما کورته ورسوی نور چی تاسو هر ځای ځي ؟
الطاف- هو تا خو خپله خیټه مړه کړه نو ..
فرهاد : په دوو دریو مړیو (لمړۍ) څوک نه مړیږی ، باید صحیح ډوډی وخوری .
صبا : ثنا په کور کي منتظر ده .. غواړم هغوی ته ورشم ..
الطاف : ثنا خو می بیخی له یاده وتلي ده ...
خپل ځای ته ورسیدل ، او فرهاد دوی د موټر نه ښکته کړل . او خدای په اماني یی وکړه ، اما الطاف اجازه ور نه کړه او هغه یی داخل ته دعوت کړو .

فرهاد- نه الطاف جان یو بل ځل به درته مزاحمت وکړم اوس نه.
صبا دروازه خلاصه کړه او د ننه شوه او الطاف فرهاد ته په کتو وویل : د ننه څخه خو سم د آبادی او سوکالی بوی راځی .
فکر کوم دا د ثنا میرمني کمال او هنر دی ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- نوش جان مو شه ..
الطاف- که چیرته رانغلی پښیمانه کیږی .

فرهاد د الطاف سره یوځای د ننه شو او اسرا په خوږه ژبه مخکی راغله او سلام یی وکړو .د فرهاد زړه په دغه رقم سلام سره بیخی ضعف شو او کلک یی په غیږه کی ونیوه ، د لاسو او ویښتو سره یی لوبی کولی او غیږ کې یی ونیول ، د ننه راغلو او له ثنا سره یی جوړ پخیر وکړل ، او پس له هغی پوی شو چی حسیب تللی او شاید مازدیگر بیرته راوگرځی. څلور واړو په یوه میز ډوډۍ وخوړه ، فرهاد اسرا ورسره کینوه ، او په خوله کې یی ډوډۍ ورکوله ، د فرهاد عجز د ټولو کوچنیانو په وړاندی همداسی وو نه تنها د اسرا په وړاندی ، ټول پوهیدل چی فرهاد څومره مهربانه دی ..
صبا یوه لحظه په فکر کی لاړه او په خیال کي یی زیات تلل او راتلل راغلل زما لپاره د واده څخه لاس واخیست ؟

داسی انگیرل کیده چی فرهاد د صبا ذهن او خیال ته فکر وو او هغه یی ویلو او صبا ته یی کتل ، لږي شونډي یی وخځیدي او نمایشی خندا یی وکړه ، او بیا ځلې یی اسرا سره ځان مصروف کړو ....
ثنا- پریږده فرهاد جانه زه ډوډی ورکوم .
فرهاد- نه راحت یمه ...ته د خپله ډوډی وخوره ...
الطاف- ته ورځ په ورځ بیا چاغیږی و نجلۍ چشی خوری ؟
اسرا- ننو گک یا بانوج خوری ؟
الطاف- چشی ؟؟
ټولو د اسرا خبري ته وخندل ..
الطاف- فکر کوم چی غواړي یو درجن (جوړه) یعنی ماشومان راوړی ؟

ثنا- توبه .. خدایه ..ته ودریږه چی یو ځل لخیره سره واده وکړي ښځه د نه پریږدم چی له یوه ماشومه پرته نور راوړي. او بیا زه دري یا څلور ماشومان نه لرم درجن له کومه شو ؟
فرهاد- مبارک د وي ثنا جانې خدای د قدمونه بختور او نیکمرغه کړي .

صبا...

که چیري فرهاد وغواړي واده وکړی ، نو اکثره نجوني واده کولو ته ورته تیاره دي ، درک کوونکی ځوان ، مهربان ، تحصیل کرده یا علم حاصلونکی ، پوه ، حتی ویلی شم چی د ژوند ملگری ...هغه ښه کارونه چی په یوه د ژوند ملگری کي وینم ، مخکی می فکر هم نه وو کړي ، شاید هرڅوک نظر شرایطو ته په کتو د یوه نفر ښه توب او بد توب مشخص او ټاکی ..

"دري ورځې وروسته"

8:30 بجو فرهاد ته زنگ شوی وو ، په نیمه خلاصو سترگو یی د شماری مخاطب نوم ته وکتل ، که چیري د صبا د کار لپاره نه وو هیڅکله یی هم دغه زنگ ته ځواب نه ورکولو ، او په د 36 ساعتو کی یوه دقه هم نه وو ویده شوي ، او برعکس په اعصابو یی د جراهی یا زخمیتوب او عملیاتو په سر ډیر فشار ورغلی وو .شپږو بجو کورته راغی ، او تر څو چی حمام یی کړو او یوځای د اوسیدو یی ونیو 7 څخه 11 تیری شوی ، او اوس کم تر کمه دوه ساعته ویده و چی دا زنگ ...

لاحوله ولا قوه ... یی وویل او په ځای کي کیناست تر څو یی واضح خبری واوری .
فرهاد- بلی..
— سلام ع ...فرهاد جانه څنگه یی ښه یی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- ع سلام ... مننه تاسو څنګه یی ؟
—ویلی د وو چي کارونه یی خلاص شول اول خپله تاته ووایم
فرهاد- بلی ..
— پس سترګي د روښانه ویزه می ورته واخیستله ..
فرهاد- چشی ؟
هرڅومره چی بی خوبه وو ، بیا یی هم له یاده ووتل .
فرهاد- الطاف ته د زنګ کړي ؟
— نه ولا ویلی د وو چي اول ...
فرهاد- آفرین ...مننه ..هغه ته زنګ مه وهه ..زه راځم پاسپورتونه تسلیم کوم ..
— سمه ده منتظر یم .

د فرهاد سر درد څلور چنده زیات شو ، اما مجبوره وو تر څو لاړشي ، او د آخری ځل لپاره که کیږی خپله معشوقه یا مینه ووینی ، ځکه پوهیدو چي که صبا پوی شی چی ویزه یی اخستي همدا نن ورځ له دي ځایه تله. په بیړه سره له کوره بیرون شو او د لاري سر کي یی له ملګری سره ولیدل.او پاسپورتونه یی تسلیم کړل او معلومداره پیسی چی مخکی مالومي وی .ورته ور یی کړي او په آخیر کي یی تری وغوښتل تر څو الطاف هم خبر نه کړي او غوښتل یی هغه هم غافل ګیره کړي ..

انسان ورو ورو شاته تګ کوي ، هیڅوخت یا یو ځل هم قدم شاته نه وړي .
د هر عادت خبره ورو په ورو وربانډی انسان مبتلا کیږی ، هیڅوک هم یو ځل نه معتاد کیږي .
د یوه مات شوی مرغه وزر ، یو ځل سقوط نه کوی .
یو ځل (وا) یا نه، نشتوالی ، نه ورکوي ، یوځل ستړی کیږی نه .
ګلونه زر خپل رنګ له لاسه نه ورکوي ، او تبدیل کیږی هم نه .
اور یو ځل نه ایري کیږی ، او له لاسه نه وځی .
ژوند ګل ، دیر په ورو ډول خپل شکل له لاسه ورکوي .

او دغه وروتوب په تکرار ډول ، او دغه شیطانی او مکارانه ستړیا ، تریخوالی زیات کوي .

فرهاد زړه په خپل ځان وسوزیدو ، او اوښکي یی تویی کړي . ددي لپاره چی څومره ناچاره او ګرزیدو حتی د خپل د تللو سند یی هم قید کړی وو.اما زړه یی غوښتل چی صبا هم دلته ولری ، حتی تر دي چی خپل نوم یی هم د هغه په شکل ووهی ..هغه ..
د اونی آخره شوه او الطاف فرهاد ته زنګ وکړ . هغه خپل غوښتونکی د خپلو کارو شو ، که مخکی لاړی نو حتمن یی صورت یی نیولو ، فرهاد چی دا دري ورځی چوپ وو . اوس یی باید ځواب ورکړی وي .

الطاف- سلام ع فرهاد جانه ښه یی ؟
فرهاد- ع سلام مننننه ته ښه یی ؟ له کاکاجان څخه می احوال لري ښه دي ؟
الطاف- هو شکر ښه دي . موږ ته سترګي په لار دي .
فرهاد- دیر ښه .
الطاف- څنګه شو فرهاد جانه له هغه نفر سره د خبري وکړی. څه کار یی وکړو ؟
فرهاد- هو خبر یم ورنه سبا بل سبا به کار مو وشی.
الطاف- ښه ده ، بیا ، نو رښتیا غواړم کور خرڅلاو ته کیږدم .. ویل می له تا سره په اړیکه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- کور د کوم ځای ؟

الطاف- همدغه زموږ کور ..له پلار سره مي خبری وکړي ..د بیرته گرزیدو پریکړه نه لری.صبا چی هلته لاړه شی ، نور دلته څه کار لري چی راشی؟

فرهاد- ربښتیا وایی پس د صبا د تللو نه نور کابل کي څه نه لري .

الطاف- ښاا چی خبر شوي احوال راکه.اوس ځم تر څو هغه کورته نږدي د کورو د خرڅلاو دفتر ووینم .

فرهاد- صحیح ده هر څه کي مو چي خیر وي .

فرهاد...

د صبا لپاره مي پیغام ولیکو ، دي لپاره چي ښه ژوند ولري ، او همدا غواړم نو ورته مي ښکاره کړل .اول گام مي په بدو خاطراتو په طرف ، آیا وای خلم . هیڅ شک نه لرم چي راتلونکی گامونه به په بیړه سره اخلم . دا هماغه بی خبره ضمیر وو زموږ ، چي په تکرار سره او په عادت سره یی یا قوي کیږو یا ضعیف کیږو .

صبا- سلام ع ، ښه یی فرهاده .

د صبا له ښو عادتو سره چی هر وخت په ټاکلی وخت ځواب به یی راکوو ، زړه می د ښي خبری سره هم ضعف کیدو حالت ته تلو.قربانک د شم د فرهاد ساه زړه نفس هر څه ... اما مخکي د لیږلو یی بیرته پښیمانه شوم او ومي لیکل : شکر ښه بیخي ښه یم ، ته سنگه یی ؟

صبا- زه هم بیخی ښه یم .

فرهاد- د خدای ډیر شکر چي ښه یی .

صبا- د موږ د تلو حال نه خبر شوي ؟

فرهاد- هو ، اما زه غواړم چي تا ووینم .

صبا- ویزه د واخستله ؟

فرهاد- وایم چی غواړم چي تا ووینم په خبره پوهیږي ؟

صبا- په کور کې یم .

فرهاد- سمه ده ، دوه ساعته وروسته درځم لخیره .

صبا- هر څه چي وایی په موبایل کي ووایه ...لطفاً لطفاً لطفاً دلته مه راځه ...

څنگه وایی چی تاته درنشم نو چیرته لاړ شم صبا ؟ تراوسه له کوره نه وم وتلي چی د مور زنگ می راغی .

فرهاد- بلی مورجانې ..

محبوبه- د مور گرانې چیرته یی ؟

فرهاد- کور کې ...

محبوبه- د مور په مرگ باندي راضی شوي که څنگه زویه؟

فرهاد- خدای د نه کړي مورجانې ولی داسی خبري کوی ؟

محبوبه- نو ولې لیدو ته مي نه راځي ؟ ولی اجازه ورکوي چي ستا د بیلتون درد مي او د پلار خبري د ما تباه کړي ؟

فرهاد- خدای د دوښمن ته درد مه ورکوه خپل ځان خو پریږده ... درغلم موري درغلم..

د تلو لاره مي بدله شوه د مور اوښکي می زړه ډیر ولړزوو ، دغه ټول وخت کي یا دا دومره موده کی خپل ځان پریږده مور مي هم هیره کړې وه . باید اول د هغي (مور) مي زړه په لاس راوړم .د دروازي زنگ می ووهو ، هر څومره می چي د پلار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور وو مگر بیا مي هم ځان راته بیګانه او پردي ښکاریدو ، فرشاد دروازه خلاصه کړه ، هیڅ یوه نه ما او نه هغه د یو بل د لیدو انتظار درلودو . فکر مي کولو چی هغه به کار ته تللی وي . او شاید ده هم فکر کولو چي هیڅوخت به زه نور د دی کور دروازی شاته راشم . بی خبرو یی له څنګ څخه تیره شوم او یو ځل مي سر آشپزخاني ته ورښکاره کړو.

هغه ځاي چی تل به مي مور هلته موندله. نږدی ورغلم اولاسونه مي ورته ښکل کړل . مور مي په لومړی ځل د سترپا حالت کی ولیده او د سترپا او ستوماني بوی تری تلو . سترګي یی سره نږدی شوي او تنګ شوی وي او د سپین شوي ویښتان می یی ولیدل .
فرهاد- ښه یی مورجاني ؟
محبوبه- ښه یمه د مور نازولی .
په مسخره ډول می وویل ترڅو می مور وخاندی .
فرهاد- خی ولي د ویښته سپین شوي ؟
محبوبه- زما عمر تیر دي زویه.
فرهاد- ماشاءالله له ما څخه ځوانه جانه یی هسی د ویښته سپین شوي ؟ فرح څنګه دي ؟ سهراب اسدي څنګه دي ؟

سعید- ته کور ته راځي چي بیا د خور او ورور پوښتنه هم کوي ؟
فرهاد مخ راواړوو او د پلار لاسونه یی ښکل (مچو) کړل ډیر وخت کیدو چی دلته نه وو راغلی . او د همدي لپاره یی د ټولو ګیلي په سر سترګو وړل.
فرهاد- وبخښه پلارجانه بیخی ډیر مصروفیت راته پیدا شو .
سعید- هر رقم بوختیا چی وه بیا هم کورنۍپه لومړي قدم کي ده .
فرهاد- حق لری خو کوم ځای کې چې زما خبره ارزښت ونلری هغه زما کورن.

د سعید په لوړ غږ فرهاد خپل خبره بند کړل. سعید وویل: وګوري د یو بل دوښمن نه کیږی ، هر څه چې وو پخیر سره تیر شول او خلاص شول ، اوس تاسی یو بل ته شخ شخ مه کیږي . یو بل سره روغه وکړی او آشتی شی .
فرهاد- زه له چا سره دښمني نه لرم پلار جانه ..
سعید- پس ولي په وخت سره کورته نه راځي ها؟ مورډ ټول درته ړانده ښکارو نه وینو چی تاسو خو ولاکه یو سلام هم کړي وی یو بل ته..
فرهاد- دا به ښه وي ، چی زما د پوهولو پرځاي فرشاد پوه کړي ؟ چا چي د دښمني اعلان کړی هغه زه نه یم.

فرهاد- او پاتی شوه د یو چت لاندی ژوند کولو خبره ، هر وخت مي چي د فرشاد غوندي په کور کي مکمله برخه واخسته پس له هغي ما څخه وغواړي چی د یوه چت لاندی ژوند درسره وکړم .
محبوبه : زویه ... د مور ګرانه ...
فرهاد- موري نن مي لطفاً پریږده چی خپلی خبري وکړم . صبا مو له ما واخسته او د فرشاد خوله کی مو واچوله (د فرشاد په نامه مو کړه) .. هغه هم لاړو بل څوک یی انتخاب کړل ...تاسو ترمنځ فقط زه او صبا بد بخته شوو ..
سعید- که چیرته اول تاهم داسی پریکړه کړي وای نو تا لپاره مو هم داسی تصمیم نیولو.. اجازه مي نه ورکوله چي فرشاد مخکي شی .
فرهاد- رښتیا پلاره ؟

سعید- وګوره فرهاده زه د تا او ورور ترمنځ د فرق نه کوم . هیڅ یو د تاسو نه هم بل ته کمه مینه نه لرم . اما تقدیر همداسی وو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد- ښه کوم کار مو چي د فرشاد لپاره وکړو زما لپاره یی هم وکړي . اوس چي د فرشاد مسله وتړل شوه. نو صبا زما لپاره وغواړي .
سعید- دغه کار اوس ناممکن دي فرهاد....
فرهاد- اوس او وروسته نه لري ..
سعید- په کوم مخ سره ستا کاکا ته ووایم؟
فرهاد- په همغه مخ کوم چي د فرشاد لپاره د ورته ودریدی.که تاسی یو اقدام وکړي نور بیا زه خپله پوهیږم .
سعید- صبا یی نه قبلوی .
فرهاد- قبلول او نه قبلول یی پریږدی وروسته .

له پلار سره مي چی خبری وکړی نو له کوره د صبا ته د تللو په هدف لاړم.اما د لاري په سر کي مي دا فکر وکړو چي څه باید وکړم نو لاسونه می په لړزه شول او مجبور شوم تر څو په یوي کوڅه کی یا سرک کي ودریږم . غوښتل مي چی له صبا سره خبري وکړم اما که مي د تیر رقم بیا رد کړي بیا څه ؟ هغه به زما دلیلونه د دغه رقم ژوند لپاره قبول کړی او کنه ؟ تراوسه می خپلو فکرو نه سر نه و پورته کړي چی د الطاف زنګ راغو . خپل ځان می لږ سره جوړ کړو ، او غاړه مي تازه کړه او زنګ مي اوکي کړو .

الطاف- سلام علیک.
فرهاد- سلام علیک الطاف جانه ...
الطاف- علیک سلام ښه یی ؟
فرهاد- شکر دي مننننه... خپله شه یی؟
الطاف- شکر هغه ما نن له (........) سره می خبري وکړی ویل یی چی پاسپورتونه تاسره دي.؟
فرهاد- هو له ماسره دی .
الطاف لږ په قهر وویل : څه وخت یی تسلیم کوي ؟
فرهاد- کورته درځم له نږدي خبري کوو .
الطاف- سمه ده پخیر راشی .

بسم الله سره پورته شوم او د تره کور ته می په حرکت شوم. هماغه مرکزی ټکي او هر وخت، هماغه دروازه او هماغه زنګ د دروازی .غوښتل می چی په خپلو خبرو د زور شم او حاکم د شم. اما خو چي څه رقم نه پوهیدم . پس له 10 دقو د وره شاته یو د قبولی زنګ می درلودو . او بیغیر هغو ته د توجو لپاره مي د دروازی زنګ ووهو.
الطاف ور یا دروازه خلاصه کړه . یو له بل سره مو جوړ پخیر وکړل . او د ننه شوو . په ښه راغلاست سره په کوچ باندی کیناستم ، او ددی لپاره چی خپل فشار ښکاره نه کړم دواړه لاسونه می په په ګونډو کیښودل او سیی او مستقیم کیناستم .
څه خبری څه غوری دي فرهاد جانه ...

الطاف- نن ورځ می کمیشن کار ته زنګ ووهو ایله یی اوس ځواب راکو .
لاسونه می د کرتۍ جیب ته یوړل او پاسپورتونه می په میز ورته کیښودل .
فرهاد- دا مو پاسپورتونه ... ویزه مو هم واخسته .
الطاف- مننه جوړ اوسی فرهاد جانه ، که پوهیدي چی تاسره دي هغه نفر ته مي مزاحمت نه کوو.
فرهاد- هیڅ مشکل نشته درک کوم مو .. خپلو سندو ته خفه وی کنه.
الطاف- وبخښی صبا ته غږ کم ښه زیری ورته ورکړم ډیره ورته خفه وه .
فرهاد- الطاف .

(c) ketabton.com: The Digital Library

الطاف- قربان ؟
فرهاد- مخکی لدي چی صبا راوغواړي غواړم له تاسره خبري وکړم .
الطاف بیا یی پخپل ځاي کیناست او ویی ویل : ووایه فرهاد جانه اورم ؟

فرهاد- موږ خپلو منځو کي وروڼه یو ، او مخکي لدی چی زما په باره کې قضاوت وکړي ، غواړم ټولو خبرو ته مي ښه په خلاصو غوږو غوږ شي .
الطاف- مهرباني وکړه اورم یی د چشی په باره کې ؟
فرهاد- د ..... ژوند په اړه دا چی ضمانت د ژوند کولو یی درکوم ، او د ارامتیا ضمانت یی هم درکوم ، له هر لاري او نګاه که وغواړي . حتی که وغواړي چی قرارداد هم درسره امضا کوم . که مي پخپلو خبرو مطابق عمل ونه کړو نو زه درته جزایی یم او هر څه چی بیا ته کوي .
الطاف- د چا د ژوند په باره کې ؟
فرهاد- صبا ښیم درته. پوهیږم چی د دواړو لپاره ګرانه ده . هیڅوک هم بد یی نه غواړو . اما زه ورته ډیر فکر او خیال یی ساتم . که چیرته لدي ځایه لاړه شی نو زما لپاره به ډیره سخته او کلک عذاب وی . حداقل خو دلته خو به پاتي شي کنه . له تره سره مي خبري کوم شاید بیرته راوګرځي .

الطاف- وګوره فرهاد جانه ډیره زیاته مننننه چی زموږ په فکر کي یی اما .....
فرهاد- غواړم له صبا سره واده وکړم ..
که چیرته هغه وغواړی همدا نن مرکه دراستوم.
الطاف- فرهاد ....پوهیږي چي څه وایې؟
فرهاد- هو پوهیږم ، چی باید مخکی مي یی په اړه باید ویلی وي اما هغه وخت ناوخته شو . بل ځل نه غواړم چی ناوخته کړم . پرخپلې پریکړې باندی ثابت او قوي ولاړیم . او که چیرته ستا خوښه وي نو غواړم له صبا سره وغږیږم .
الطاف- زه د ویلو لپاره څه نه لرم .. دا چي څه ووایم هم نه پوهیږم . نه غواړم چي غلطه پریکړه د وکړم . باید خپله صبا ..
فرهاد - که اجازه مو وي نو غواړم خپله صبا څخه وپوښتم ...
الطاف- صبا ته غږ کوم که کوم څه ویل ورته لري نو ورته ووایه .

صبا...

دا چی فرهاد د راتلو وعده وکړه نو پوهیدم چی راځي . اما حس او باور مي وو چي شاید راتلل یی زموږ لپاره تاوان وي چی تر فشار لاندي شوم . هر څومره یی چی ناوخته کړو اما همدا چی د وره زنګ پورته شو نو پوه شوم چی فرهاد راغلی . هغه په خپله خبره او قول درېږی . تشویش مي شو خپل ځانته می چی د راتلو یی خبره شوم حتمن یو دلیل لری . صبا ...

د الطاف په غږ سره له ځایه می پورته توپ کړل او بلی یا هه می وویل .
الطاف- ښه یی ؟
صبا- هو هو .... وبخښه فکر مي بل ځاي وو .
الطاف- خپله وبخشه چی ومي ډاره کړي .
صبا- هیڅ خبره نده
الطاف- لاندی فرهاد راغلی ..
صبا- ښاا...؟
الطاف- راځه لاندي باید خبري وکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- چشی په باره کي ؟

الطاف- راځه پوی به شې.. اما یوازی درڅخه غوارم چي عدالت وکړي او زر په قهر نشي .
صبا- ولې ؟ څه خبره ده ؟
الطاف- کوم خبره نشته یوازی فرهاد غواړی درسره خبري وکړی.
پوهیدم چي فرهاد څه غواړي . اما زه تر فشار لاندي وم . ځکه د خبرو لپاره مي یی جواب نه درلودو . زه د هغه د خبرو نه اوریدونکی نه وم . له حس او احساس څخه یی چی لرو زه یی خبره کړم . اما ما دومره فکر هم ولاکه د هغه د ما سره په مینه درلودو کړي وي .الطاف له دروازی څخه بهر شو . او شاته یی زه روانه وم . لاس مي لړزیدو . او د لاس لړزیدا می په ټکری کی پټه کړه. زر زړونه می سره یو کړل او سلام می ورکو . فرهاد په خفه سترګو ماته کتل . او علیکم سلام یی وویل. زما په لیدو یې لږ مسکا پر شونډو راغله..

مینه یا عشق یعنی دغه رقم ، ترڅو یی راکتل د اوبه او خولي می په ځان ماتی شوی . په لړو کتو یی وسوزیدم. هغه وېره چی ما درلودو په هغه ځای کي کیناستم چی له فرهاد لري وو . تر څو می وېره ونه وینی . اما د هغه له سترګو بیا هم نه پټیدو . او نه کیدو .
فرهاد- سلام صبا جانې ...
هغه رقم چی فرهاد زما نوم واخیست د لاسو لړزش می بیخی په 180 کې شو . او د پټولو لپاره می لاسونه په ګونډو کی ورکړل .
صبا- علیکم السلام.
فرهاد- ښه یې ؟

نه ښه نه یم د خولو لاندی غرقه شوم ، او هو شاید همدا اوس د لیدلی وم چی پوښتنه کوی . الطاف ثنا ته په زنګ وهلو باندی بهر ووتو .
او همدا د الطاف تلل لامل د ددي شو تر څو فرهاد خپله خبره واضح وکړي .
فرهاد- له ما څخه وېاره شوی ؟ یا انسان خورونکی درته معلومیږم ؟
صبا- نه نه ..
فرهاد- نو بیا ولې د لاسونه د پښو لاندی ښوري ؟
حتی زما فشار او سترس ته هم متوجه شوی وو.

فرهاد-
دعا کن هم گره از کار ما بگشاید
هم دعا کن دیگر گِره درکار ما نیافزاید این عشق .

صبا- څه مو وویل متوجه نشوم!
فرهاد- د چشی باید متوجه شوی وی ؟
صبا- هیڅ هم نه .
همغه د فرهاد خندا زه یی دویم ځل لپاره نښان وګرځوم . یعنی امکان یی درلودو چی دا سرې د وخاندی؟
صبا- غوښتل د خبري وکړی ؟
فرهاد- اوو بلکل
صبا- چشی په اره ؟
فرهاد- هماغه چی غواړي وا یی وري ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وربڅی می پورته کش کړی او ومی ویل: متوجه نه شوم ؟
فرهاد ږ اوس چي متوجه نشوی زه د خپلی خبري په هدف پوهوم .
پاسپورت یی له میز څخه پورته کړو او زما طرف ته یی ونیو. او ويې ویل: وګوره غواړي لاړه شي نو واخله پاسپورت د آماده دي . که وغواړی دغي دوو ورځو کي تکت هم درته اخلم... اما مخکی د تلو څخه خو لږ هم زما په اړه فکر وکړه ، له تا څخه خو پټه نده کنه ، دا چی ستا پر وړاندی څه احساس لرم ، او همدا چی که لاړي نو زما لپاره به ډیر مشکل وي ستا تګ .

فرهاد ته می وکتل او له آخری خبري یی وډاره شوم ، پوهیدم چی له ما غواړی چی دلته د پاتې شم ، اما ما یی تر څنګ اوسیدو لپاره جرات نه درلودو ، حتی که وغواړم هم نه کیږی . زما بدبختی فقط زما لپاره بسنه کوی ، ولې باید بل څوک سره بد بخته کړم ؟
فرهاد- صبا ... درڅخه غواړم چی عدالت وکړي ! که چیرته زما خبری ته غوږ کیږدي نو دلته پاتي کیږي .....له کاکا (تره) مي مرکه کوم او تا غواړم ځانته.. لکه څنګه مي چی الطاف ته مې وویل نو کاکاجان ته مي هم همدغه رقم وایم یوازی بسنه کوی چی ته وغواړي له ماسره واده وکړی..

صبا- څه؟؟
فرهاد- غواړم واده درسره وکړم.. غواړم خوشبختی او نیکمرغی د دواړو ووینو .
له ځایه می پورته شوم غوښتل مي چی الفرار وکړم. خو فرهاد مي مخه ونیول او وې ویل: مه تښته صبا ... د ګامونو او خبرو ځاي د پرما مصرف کړه.. که له ما کومه بدي لیدلی وی نو ووایه چی سمه یی کړم.. اما که چیرته بی دلیله می رد کوی دا زما حق ندي .
صبا- لطفاً فرهاده ..
فرهاد- کینه مه کوه صبا لطفاً ته چي ژاړی نو زه مړ کیږم پوهیږی چې.. ستا د سترګو اوښکې مي په زړه کې اور بل کوي .
صبا- له ماسره د ځان مه بد بخت کوه فرهاد که ...

فرهاد- ستا څخه بیغیر زه بد بخته یم صباجانې.. ته یی نه وینی چی ستا څخه بغیر څنګه دردونه تیروم .... زما د درد شاهده نه وي اما کیسه می یی درته وکړه .. چي
بی له تا ماته خوشبختی نه رازی صبا .... له تا څخه غواړم چي ما لدي خوشحالی او زړه ښه کیدو څخه مه محروم کوه .
غواړم زما د خبرو په اړه فکر وکړي انتظار یم درته تر څو هو ووایی ما لدي غم څخه خلاص کړي .
صبا- فرهاد ...
فرهاد- څه وایی د فرهاد ګرانې .. ..فرهاد د قربان له هري خبري شي ...مخکي له هري پریکړي یو ځل فرهاد بیچاره ته هم فکر وکړه ..زه ځمه اما فکر پري وکړه ....جبر ندی درباندي اما زما د زړه غوښتنه ده تاته ضرورت لرم درته او محتاج تاته یم صبا.... هر څنګه چی ته ما ته احتیاج هم نه لري...اما زما په حق کې لږ مهربانی وکړه سمه ده ؟

د هغه طرف ته مي وکتل سترګی یی له خفګان نه ډکې وي . او همدا چي ورته ومی کتل نو خپل ځان یی له ما لري کړو.غوښتل مي چی لاړه شم اما له ټکری کلکه ونیوم ..

فرهاد- ای کاش دا مو آخرین لیدل نه وي ...
ای کاشکی لمر یو نوي هیله او امید زما پرایمان باندی ولګیږی ..

له څنګ څخه مي لري شو او لاړو ....

فرهاد....

(c) ketabton.com: The Digital Library

معشوقه یی روز بی نوایی ست خدا ...!
هر وخت به چي سترېي شوم نو خدای به مي ياد کړو ، د هغه مينه زما په درد بدن او ناقراری کي پيدا شوه ، شتون د داسی
ميني دوزخ دي ، اما کله به مي چی د صبا په اړه فکر وکړو نو جنت به شو ، دغه بی علاجه درد يا بی درمانه نور يی بايد
اړخ معلوم کړم ، يا يی درمان يا حل لاره پيدا کوم يا به ځان پدي غمو کي ورک کړم .
ما صبا يوازې له خپل وجدان سره پرېښوده، اوس دی خپله بايد زموږ د دواړو برخليک وټاکي. ساعت نن د ګرځېدو او
سياحت هيله نه درلوده او زما د ژوند د ښه او بدو خبرونو په انتظار کې و.

مور مې او پلار مې هم تر يوې اندازې خوشاله ول چې زه غواړم له صبا سره واده وکړم. خو فرشاد جګړه اعلان کړه او ټول
ورځ يې زما ژوند تبا کړ. هغه نه غوښتل چې صبا دې دي کور ته زما د مېرمن په توګه راشي. آيا صبا انسان نه ده؟ او د دويم
واده حق نه لري؟

کريمه- ستاسې دا تلپاتې جګړه به کله پای ته ورسيږي؟ فرهاد جانه، ته دې له خپل ورور سره دښمني اعلان کړې ده؟
فرهاد- زه؟ د خپل ورور دښمن؟
کريمه- هو، ولې نه، هغه ښځې لپاره...
فرهاد- هغه ښځه نه، صبا وايه ميرمن کريمه.. د صبا بې عزتي کول ما ستاسو په مقابل کې درېدو ته اړ باسي.

ميرمن کريمه لا خپل خبرې پای ته نه وې رسولې چې صبا فرهاد ته تليفون وکړ. فرهاد د صبا نمبر په ليدلو سره موسک شو
او موبايل يې بغير لدې چې د نورو پروا وکړی څواب کړو او ويې ويل: "جان صبا.."

دا خبره د فرشاد لپاره د اور لمبه وه چې په ايرو کې يې شپې سبا کولې.فرشاد خپله لاس پر مېز وواهه او له خونې بهر
ووت. رنګين چې تر دې مهاله په بهر کې د کورنۍ خبرې اورېدلې او ژاړله، فرشاد يې وليد خو فرشاد له دې پرته چې کومه
توجه ورته وکړې د هغې له څنګ تېر شو..

فرهاد هم له صبا سره د خبرو کولو لپاره لاړ، ځکه د موبايل له شا ښه خبرونه نه ول.

فرشاد...

څنګه ممکنه ده چې هغه ښځه چې زه ورسره مينه لرم، زما د ورور سره واده وکړي؟ زه به هېڅکله اجازه ورنکړم، مګر زه مړ
يم؟ ما بايد له صبا سره خبري کړې وای، او دا هغه وروستۍ هڅه وه چې ما بايد په لومړي قدم کې کړې وای.زه د هغوی
دروازې ته نږدې وم او ما د حسيب موټر وليد او پوه شوم چې زما کار سخت شوی دی. خو نه مې شوای کولی چې بيرته
شم، دروازه مې وټکوله او زما تر ټولو ګرانه هغه دروازه را خلاصه کړه. شايد زما د راتلو انتظار يې نه درلود، او چې زه يې
وليدم حيرانه شوه او سترګې يې په اوښکو ډکې شوې.

فرشاد- زما د ليدو انتظار دې نه درلود؟
صبا- سلام.
فرشاد- صبا، کيدای شي خبرې وکړو؟
صبا- هيڅ خبره نه لرو، فرشاد، له دې ځايه لاړ شه.
فرشاد- ولې؟ د بل چا د راتلو په انتظار يې؟
صبا- فرشاد، لطفاً...
فرشاد- صبا، لطفاً په ما ظلم مه کوه... ما په دغه ډول عذاب مه ورکوه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا- زه نه غواړم له تا سره بحث وکړم، خدای په امان.

فرشاد د خپلې لاس سره دروازه کلکه ونیوله او ویې ویل: "صبا، مه کوه، زه له تا سره مینه لرم.
صبا- او زه له تا څخه کرکه لرم فرشاد، له دې ځایه لاړ شه.
فرشاد- مه کوه، زما صبا... له فرهاد سره..
صبا- بس دی، فرشاد، لاړ شه... نه غواړم چې نور خلک ستا په راتګ پوه شي.

صبا دروازه د فرشاد لاس ته پریښوده و دننه ولاړه، فرشاد جرأت ونکړ چې دننه ولاړ شي. له کومې لارې چې راغلی و بیرته ولاړ. او لس دقیقې نه وې تیرې شوې چې فرهاد یې د کاکا د کور دروازې ته راورسید. صبا ته یې زنګ وکړ خو موبایل یې د تل په څیر بند وو. د کور خلاصه دروازه فرهاد په حیرت کې کړ. د صبا لپاره اندیښمن شو کور ته دننه شو.

صبا: ولې مې ژوند کولو ته نه پریږدئ؟ ولې زما شا نه پریږدي؟ مګر ومې نه ویل چې ورڅخه کرکه لرم؟
ثنا: صباجانې هیله کوم دا رکم خپل ځان مه په عذابوه؟
صبا- ولې خورې ولې هر څوک مې ژوند بې صاحبه ګڼي او خپل ځان زما مالک ګڼي؟
د اوښکو ډکې سترګې او په غریو نیولې غږ چې صبا خبرې کولې د فرهاد د درد لامل شو او هغه چې مینه یې اوښکې تویې نکړې ویې ویل: زه مې له خپلو خبرو تیر شوم اړینه نده وژاړې....
ثنا د پوښتنې کولو پرته په حیرانۍ وویل: یعني منصرف شوې فرهاد؟

فرهاد- هو، قسم دی صبا نه مې غوښتل ستا د درد لامل شم. فکر مې کاوه چې ما به وغواړې او دا چې له مانه څومره کرکه لرې خبر نه ومه وښه.
ثنا: اې ساده دلته خبره د فرشاد نه کوي ته یې ځان اخلې؟ خو نه غواړم مداخله وکړم که وغواړې کولی شي خپله ورته ووایي ماته اړتیا نشته.

خو صبا هم د فرهاد په لیدو حیرانه شوه. او خاموشه پاتې شوه.
صبا: ښښنه غواړم زه..... نه پوهیدم چې دلته
فرهاد- مهمه نده کولی شې نالیدلی مې وګڼې.
صبا- فرهاد زه تا نالیدلی...
فرهاد- د الطاف سره خبرې کوم د هرې ورځې لپاره د چې غوښتل تکت اخلم.

فرهاد مخ واړو او له کوره بهر تلو. خو صبا یې نوم واخیست: فرهاد....
عه.... دا ځل یې له خولې د فرهاد جان ویل ونه وتل. او د صبا زړه نه غوښتو هغه سرې چې ورنه غوښتنه کړې ولیږي،،،
صبا- فرهاد جان، نه پوهېږم څه دې واوریدل او څه دې ندي اوریدلي خو پدې پوی شه چې دا خبرې ستا لپاره نه وې. زه تاسره هیڅ داسې ستونزه نلرم چې د کرکې تر حده رسیدلې وي. ته هغه یې چې زه د حق ته ورسولم او زما په حق کې دې ډیر لطف کړی.

فرهاد- مهمه نده، صبا جانې اړینه ده دومره خبرې د زړه کې وساتې کولی شې راته ووایې او ځان ته عذاب ونکړې.
صبا- قسم خورم چې م تاته د کرکې کلیمه نده کارولې، ځکه له تا مخکې فرشاد دلته و او زما د درد لامل شو.
فرهاد- څه؟ هغه څه غوښتل؟ ولې راغلی وا ها؟
صبا- ویل یې چې تاسره باید واده ونکړم.
فرهاد- نو په همدې دلیل دې زه ځواب کړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبا په ورخطايۍ سره وويل: نه، پخدای نه... ما له اوله پريکړه کړې وه. مطلب له اوله درته هيڅ مهم نه وو چې څه خبرې مې درته کړې؟ اصلي خبره څه چې ته فکر کوې نده. ځکه زه ناقصه يم او نه غواړم تاته جنجالي شم.

فرهاد- څه نقص؟ ته بې نقص ترينه نجلۍ يې چې ما ليدلې...
صبا- وګوره فرهاد مجبور نه يې چې د فرشاد تيروتنه جبران کړې.. ځکه د جبران توان ولرم نو خپلې خطاوې جبران کوم...مجبور نه يې چې ټول عمر بې اولاده....
کولی شې واده وکړې او اولاد ولرې
فرهاد- که د خدای رضا وه د اولاد څښتن به هم شم که وه يې نه غوښتل او قسمت مې نشو نو تا پورې تړاو نلري. تقدير له مخکې ليکل شوی....
صبا- فرهاد....

فرهاد- صبا هيله کوم... که د دو احمقانه دليلونو په خاطر چې يو بې بنياده ډاکټر ويلي پريږدې مې هيڅ حق نلرې. خو که مانه د بد رخې او ماسره اوسيدل درته عذاب لرونکي وي بيا بيله خبره ده.
صبا- ولې تل خپل ځان عذاب ګڼې؟
فرهاد- ځکه شايد....
صبا- زما لپاره د درد لامل نه يې فرهاد..هيله کوم نور داسې..
د صبا خبرې د فرهاد په شونډو موسکا خپره کړه او د شوخۍ په ډول يې وويل: دا خبره دې زما په نظر يوه معنا لري... اوس څه معنا ورنه واخلم؟

صبا- هر څه دې فکر ته راغلل هماغه....
فرهاد- که زما د فکر ته وګورې... زموږ د واده خوب وينم..
صبا- که د اولاد څښتن نشو واده... دوه...
فرهاد- زه تاته خط درکوم که مې د اولاد نوم واخيست د مرګ حکم راکړه...
صبا- خدای دې نکا فرهاد...
فرهاد- وګوره پدې خبرو پسې مه ځه... زما په سر د دوهم ځل واده فکر نشته. که مې جرأت لرلی په څلويښت کلنۍ کې د خپل سن نيم عمرې نجلۍ ته مې د واده وړانديز ژر او سم ورکولو... کنه...
صبا- څلويښت کلن؟
فرهاد- نه خو که يو څلور کاله مو له واده څخه تير شي څلويښت کلن به شم.

تا آن هنگام که فصل آخر
در کتاب زندگی انسانی نوشته نشده
هر صفحه و هر تجربه ای ديدني است
همه چيز گشوده است و قابل تغيير...
اما اگر کسی که

به فصل های قديمی و ورق خورده ی کتاب بیانديشد
نقطه اوج فصل هاي آخر زندگی را
از دست میدهد...!

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهاد او صبا د یو بل په تیر وخت پسې ونه ګرځیدل او د واده ژمنه یې د فرهاد د تلو په سر تیره کړه. ددې لپاره چې صبا خفه نشي د واده تاریخ یې د هغې په خوښه پرېښود. او د دریو میاشتو په تیریدو سره واده کولو ته راضي شوه صمد او میرمنه یې په دې موده کې کابل ته راغلل.الطاف هم لاس د بیخایه چکرونو څخه واخیست او د یو کارو بار او وونډ په فکر کې شو.خو میرمن کریمې چې تراوسه لسمی لسمی ویل اوس نه یوازې چې لمسیان غواړي بلکې شرط هم لري چې باید هلک وي نه نجلۍ..

ثنا: نه کیږي نجلۍ نې درک کوې؟

صبا- خورې کیږي ولې ونه شي.

ثنا- نس مې وګوره او بیا وویه...

صبا- ښا نو ما خو وویل په تمه شه چې ماشوم د نرۍ ته راشي...

ثنا په خندا وویل:دا چې د واده تاریخ ستا په زړه نه ټاکل کیږي هغه بیچاره به ټول عمر سترګو په لاره پریږدې، اوس دې یو په ارامه نه پریږي هغه وخت چې دوه شي بیا به واده په خوب ووینم.

صبا- اصلا پریږده چې فرهاد سره خبرې وکړم پاتې د شي درې میاشتې وروسته... هم به ستا ماشوم نرۍ ته راشي هم به د رنګین ماشوم....

ثنا- ریښتیا د رنګین د ماشوم جنسیت څه دی؟

صبا- نه پوهېږم پوښتنه مې نده کړې.

ثنا- ښا نو خدای ج چې هر ورکوي له خیر، قدم او صحیح سالم د ورکړي. پوهیږې ډیر مې زړه غواړي څو د ماشوم جنسیت معلوم کړم تر څو ورته سودا وکړم خو حسیب اجازه نه راکوي.

صبا- حق لري، ډیری خلک د یو اولاد لرلو په هیله دي خورې.... او هغه وخت ځینې نجلۍ او ځینې په هلک ویلو په خپلو اولادونو ناشکري کوي.

ثنا- خدای ج مې د خور په قسمت کې هم نازولي ماشومان نصیب کړي ان شاء الله.... هغه ورځ چې ورڅخه پتنګ شې ووینم..

صبا- ای کاش خورې...

ثنا- کیږي کیږي پخیر...

صبا- راځه چې لاړې شو د فرهاد خور په تمه ده.

ثنا- راځه راځه.... چې محترم خاوند دې په تمه نشي..

محبوبه...

شکر خدایه چې دا ورځې وینم، ټوله ورځ د فرهاد لپاره سودا اخیستلو ته ځم او هر هغه څه چې غواړي ورته اخلم. خو د صبا لپاره تل نه وایي. شاید یوازینی لامل یې دا وي چې بازار ته تګ د فرهاد خوشاله کول دي.سعید هم خوشاله دی چې ایله فرهاد هم د کور او ژوند څیښتن کیږي که څه هم ډیری خلک له قضیې خبر ندي او فرهاد او صبا ملامت ګڼي خو ټول ترې بې پروا شو ځکه د خلکو ژبې بندېدو واله نه دي. په ښه او بد کې به غږیږي. د رنګین شپږمه میاشت د حمل ده او لږ په تکلیف ده. نشي کولی لرې ځای ته ولاړه شي او د موټر له بندې هوا سره حساسیت کوي او ډیر زړه بدوالی لري.

د سمن لور مې کارونه خلاص شوي او کیدای شي د ورور له واده وروسته یې کاناډا ته ولاړه شي. شاید ټولو ژوند خپل رنګ لري پرته له فرشاد څخه چې د هغه ژوند له نورو څخه بې رنګه شوی. د خپل کار او ژوند په فکر کې هیڅ ندی. زه او سعید هر وخت ورته نصیحت کوو. تر څو له خپل تقدیر څخه راضي واوسي خو سخته ده په هغه تقدیر راضي کیدل چې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارې شي.اوس چې د فرهاد د ژوند ځای د فرشاد او فرشاد يې د فرهاد پخواني ژوند ته اړ کړی. پرون مې د فرهاد لپاره اوښکې تويولې او نن د فرشاد لپاره.

فرهاد...

هغه ورځ لرې نده چې صبا مې د واده په کاليو کې ځان لپاره ووينم. هغه ورځ چې شايد د ليدو تمه يې په خوب کې هم يو ناممکن خيال وو نن يې خدای ج پوره کوي. دا درې څلور مياشتو کې د هغه مينې زه د نيکمرغېو اخير حد ته رسه ولې يم.په زړه کې آرام نلرم غوارم هر څه چې غوارې هغه ورته تيار کړم. زما د مجردۍ کور اوس بې څيښتنه ندی. کوښښ کوم له وړاندې څخه منظم تر وي تر څو مې ميرمن ناراضي نه وي. نن له سودا اخيستلو وروسته صبا مې په زور خپل کور ته بوتله. هغې سره يوځای مو د خوب کوټه خوښه کړه او د ډيزاين کولو لپاره مې يو شرکت ته زنګ وکړو.

فرهاد- ښه ميرمن جانې...
صبا- عه؟
فرهاد- وبخښه صبا جانې بيا هم زموږ خبره عه ته ورسېدله؟ مګر ما څه ګناه کړې چې عه؟ داسې نه چې کوټه د په زړه نه وي؟ په سودا کې مې تيروتنه کړې؟ او يا کوم شرکت مې چې انتخاب کړی؟
صبا په خندا ووېل: هيڅ يو، ولې دومره زر خپل ځان محاکمه کوې؟ جان مې؟
فرهاد- اوووو جان...... ځان مې تر صبا مې ځار
صبا- دومره صدقه او قربان مه وايه فرهاد....
فرهاد- ودې مرې دا فرهاد درته

صبا- فرهاد مې داسې مه وايه هيله کوم...
فرهاد- په سترګو ميرمن مې
صبا- تراوسه دې ميرمن...
فرهاد- مه ويه.... خبره دې مه پوره کوه، ځکه ميرمن مې يې..... او خپله هم پوهېږې نهايت يې دوه هفتې وروسته....
صبا- ښا جان مې
فرهاد- غوارې خپل د واده جامې دې راته وښايې؟
صب- نه.... ځکه تراوسه مې ندي انتخاب کړې
فرهاد- ولې؟

صبا- خو کومې ساده جامې زه غوارم نشته.
فرهاد- مګر تا څوک پرېږدي چې ساده جامې واغوندې زه غوارم ستا جامې زر او برق پرقيده ولرې..

غوښتل مې چې يو دليل ووېم خو زنګ راغی ثنا وه خور مې زړه يې ما لپاره نارامه وا. وبښه فرهاد بايد ځواب ورکړم.
فرهاد- چيرته؟؟
صبا- ثنا ده.
فرهاد- چې ده نو څه؟ نه غوارې ورته ووايې چې ماسره يې؟
صبا- نه داسې هم نده
فرهاد- نو خلاصه کړه کمره چې ويډيوکال وکړو..
صبا- په سترګو....

(c) ketabton.com: The Digital Library

موبایل مې په لاس کې واخیست او ولاړم د فرهاد تر څنګ کیناستم. له ثنا سره وغږیدو. ثنا سره د خپرو په وخت مې ورته وویل: که کوم مهم کار نلرې چې قطع کرم.
فرهاد: نه قطع یې نکړې صبا...
صبا- ولی؟
فرهاد: وګوره ثناجانې دا چې تا زنګ وهلی صبا د زما تر څنګ ناسته ده. هغه هم د لسو قدمونو په فاصلې سره چې زما څیره په موبایل کې راشي.
ثنا: ولا ما فکر وکا چې ستا او د صبا مزاحمه شوم چې صبا غواړې اړیکه پرې کړې..

فرهاد په خندا وویل: ولا ستا د زنګ برکت دی چې د صبا عطر مې حس کړو.
ثنا- ای صبا دا څومره ظالمه شوې یې نجلی.... نه غواړې انصاف وکړې؟
فرهاد بیا په خندا وویل: زه مظلوم ظلم یې زغمم
صبا: ته هم ماته ظالمه...
فرهاد- نه نه وبخښه... اصل کې خو ما ظلم کړی چې صبا مې دلته په زور راوستلې
ثنا- ښه د پرې وکړل...
صبا- مننه مننه..

هر څوک په مینه کولو پوهیږي، خو ډېر خلک بلد دي چې په مینه کې له یو کس تر ډیره وخته پاتې شي...لدې جملې څخه فرهاد هم وو. هغه فرهاد د چې صبا د تیږې په شان زړه یې نرم کا. نن تر ټولو ښه ورځ ده چې فرهاد یې په تمه وو. خو ددې پر ځای شبېې وشماري. د فرشاد خواته ولاړ. ولاړو ځکه فرشاد په کور کې یوازې وو. د کور ټولې ښځې او نجونې په اریشګاه کې وو.

حتی رنګین هم صبا راغوښتې وه. او له ځان سره یې اریشګاه ته بوتله. سعید هم د خپل ورور سره د ویښتانو اصلاح کولو ته ولاړل. دروازه مې وټکوله خو فرشاد خلاصه نکړه. فرهاد سره چې کیلی وه دروازه یې خلاصه کړه. فرهاد هغه پسې کوټه په کوټه وګرځیدا او بلاخره هغه یې په خپله کوټه کې پیدا کا په هغه ځای چې فرشاد او صبا ژوند کولو. فرهاد دروازه ور وټکوله. او د ننوتلو اجازه یې وغوښته.

فرهاد- سلام اجازه ده....
فرشاد څه ونه ویل او فرهاد یو ګام مخکې ولاړ او بیا دوه ګامه خو بلاخره یې ځان فرشاد ته ورسولو. په څنګ کې یې کیناست او لاس یې په اوږوه ورته کیښود. مګر څو کاله کیږي چې یو د بل ورونه یو؟ چې دا رکم د پردیتوپ حس کوو. فرشاد د فرهاد لاس لرې کا خو هغه په زړه وانخست او برعکس ورنه وه یې غوښتل چې واده ته یې راشي.

فرهاد- مګر تا نه غوښتل چې د ورور واده دې ووینې؟
فرشاد له اوښکو ډکو سترګو وویل: زما له مینې سره؟
فرهاد آه وکړ او وې ویل: په کومه ورځ چې تا واده وکړ په یاد د دي؟ ویل دې ولې د ځان په یوازیتوب بندي کړی؟ مګر ورور ته دې اندیښمن نه وې؟ ستا مینه..... هغمه زما مینه وه. قسم خورم فرشاد چې نه ما ستا میرمنې ته په بده سترګه کتل او نه هم هغې تاسره بې وفایي کړې. ستا دوښمن ستا خپل ذهن دی. هیڅ یو خیال د حقیقي ندی.
فرشاد- ته څه زما په خیالاتو پوهیږې ها؟

فرهاد- باور وکه فرشاد زه او ته د یو بل ورونه یو. هیڅکله بیلتون نلرو. راځه له ګناه مې تیر شه څخلې د چې په خوښیو کې شریک وم زما په خوښیو کې شریک شه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرشاد زړه د خپل ورور لپاره درزیدا.... هغه یې غیږ کې ونیوا او دواړه یو ځای د شپې د تیارۍ لپاره ولاړل. هغه محفل چې ټولو له زړه څخه د یو بل خوښي غوښتله. د اشرفي د کورنۍ عکس په قاب کې بندي شوه. ټول یو د بل تر څنګ کیناستل او فامیلي عکس یې واخیست. صبا هغه عکس ته په کتو ناسته او د فرهاد د راتګ لپاره په تمه وه ترڅو یوځای د شپې ډوډۍ خوړوله لپاره د صمد دوی کور ته ولاړ شي.

او هم د الطاف د ماشوم پیدایښت لپاره مبارکي ولاړ شي. دوه درې کاله د خوب په څیر تیر شول. هغه خوب چې ټولو یوځای ولیدو. رنګین د دوو زامنو څیښتنه شوه او د ثنا هم دریم ماشوم په لاره دی. هغه د یوې نجلۍ او یو هلک په لرلو سره غواړې نور اولاد هم ولري.فرهاد د صبا غوږ خواته راغی مخ یې ښکل او سلام یې وکړ

فرهاد- سلام زما مینې...

صبا- سلام زما ژونده....

فرهاد- وبخښه چې په تمه پاتې شوې ... کاشکې له نورو سره تللې وای.

صبا- فرق نکا نور ولاړل او د ما زړه غوښتا تاسره ولاړه شم...

فرهاد- اې جان مې... قربااان دې لدې زړه شم زه...

صبا- خدای دې نکا.... راځه چې ولاړ شو ناوخته کیږي

فرهاد- ښا راځه خو بېړه مکړه.... ماشوم مې اذیت نشي...

صبا- ای هی ستا ماشوم خو ما اذیت کوي ستا په نظر نه راځي....

فرهاد- لخیره نرۍ ته راشي حق یې ورکوم جان، صبر وکه هر چې په تا وهي. زه به څپیړه ووهم.

صبا- زه د پریږدم چې په څپیړه یې ووهې؟

فرهاد په خندا وویل- هو وهم یې ققط شپږ میاشتې وروسته

صبا- لاس دې ماتوم....

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library